

પ્રકાશકનું નિવેદન

ગાંધીજી અને ખામ કમીને યુરોપીય ગાંધીજી માનવ-
 મહાગાંધીજી બધું કપરો ને કશું વિષય જની ગ્યો છે. આને
 તો યુરોપીય ગાંધીજી તવારીખ, એક પાશ્ચાત્ય લેખકના થોડા
 શબ્દો ફેરવીને કહીએ તો, 'A biography of dictators
 and diplomats' જેવી માન્ય પડે છે. યુરોપીય ગાંધીજી
 આને યુરોપની પ્રગતિના દાયમાં રજુ નથી. આને એ મહાગાંધીજીની
 ગેત્રગ્રસ્તીકાનો વિષય જની ગયું છે. યુરોપમાં લોકશાસનવાદનો
 દિ' આયમી ગયો છે, માથે માથે જનગણનું માધુર્ય ને વૈયક્તિક
 મદત્ત પળ ઓછું થઈ ગયું છે. આને તો યુરોપની પ્રગતિનાં
 કવનની દાંડી ને બાવિ એમના જનગણઅધિનાયક મહા મહા-
 મહાગાંધીજીના દાયમાં મોંપાઈ ગયાં છે. એટલે જ આ પુસ્તક જેનું મુક્ત
 બાપાંતર જેનું છે એ મૂળ મથ 'Inside Europe' ના મહાન
 પત્રકાર લેખક જોન ગંથરે એમાં યુરોપીય ગાંધીજીનાં રેખાચિત્રો
 આપ્યાં છે. યુરોપીય લોકશાસનની ખામીઓ ને ખૂમીઓ. વૈયક્તિક
 વૈયક્ત્ય ને વિશેષમંથિઓના પ્રત્યાપાન યુરોપીય પ્રગતિ અનુભવી
 ન્હી છે. ત્યાં આને માનવી વામજો જની ગયો છે, મહાગાંધીજી-
 જેવ જની બેરો છે. તવારીખ ને ગાંધીજીનાં મૂલ ત્યાં આને
 સંક્રિતા પૂજારી મહાગાંધીજી આડે છે. મંદાની ગાંધી મહાગાંધીજી
 ગાય છે. સદાની શિશુરી ત્યાં આને માનવમહાન પામે
 થાય છે.

આવા યુરોપના સૂત્રધારોને સમજવા, ને જને તેટલી તટસ્થ ને જનહિતાર્થી દષ્ટિના મૂલ્યે એમને માપવા એ આજે પ્રત્યેક સમજદાર ઇન્સાનની ફરજ છે. તો જ યુરોપીય શક્તિપૂર્ણતા સંહારક પડછાયામાંથી ભારતવર્ષને જાચાવી શકાય એમ છે. માનવી મેદુ' કે વરુ થવાની ના પાડે તો જ એ ભૂતહિતાર્થી રાજવ્યવસ્થા સ્થાપી શકે. યુરોપમાં માનવી જન્મે જતી બેઠાં છે.

આ પુસ્તકમાં લેખકે કરેલ સરમુખત્યારો ને ખીજા રાજ-પુરુષોની માનસમીમાંસા ખરેખર અદ્ભૂત છે. આજે જ્યારે જગત-વિગ્રહનો દાવાનળ સરમુખત્યારો જમાવી રહ્યા છે ત્યારે આ પુસ્તક અતિશય ઉપયોગી ચર્ચ પડે એમ છે.

મૂળગ્રંથની શૈલી ને હથોટીને આટલી સારી રીતે શ્રી અંદ્રભાઈ ઉતારી શક્યા છે એ પણ બહુ આનંદની વાત છે.

આજે ઇતિહાસની કટોકટીના અતિ વસમા કાળે આ પુસ્તકમાંથી એક ધ્વનિ પ્રગટ થતો અમને લાગ્યો છે ને તે એ કે સરમુખત્યારીના ઉન્માદ ને ધમધમાટવાળી કોઈ પણ શાસન વ્યવસ્થા માનવી નભાવી શ્વેતો હોય તો ભલે નભાવે પણ એ પોતાને જ ભોગે નભાવી શકાય એમ છે. માટે જ ગમે તેવું પણ વહેંચાયેલી રાજકીય સત્તાવાળું લોકશાસન સમાજવિરોધી નથી થતું.

અહા, છે કે ગૂજરાત આ પુસ્તકનો યોગ્ય આદર કરશે.

પ્રકાશક

અનુક્રમણિકા

ક્ર.	નામ	પૃ.
૧	એ એડોલ્ફ હિટલર હતો.	૩
૨	ઓગખ	૬
૩	સરમુખત્યારીની માનસજિભારી	૨૧
૪	નાઝી હિટલર	૨૮
૫	જર્મન પ્રગતસત્તાકત્વું ખૂન	૩૩
૬	આમ લાગી	૩૮
૭	લેશીનાં નાવખુ	૪૯
૮	હિટલરના બે હાથા	૫૫
૯	થોડાક ઊંટા હિટલરો	૬૨
૧૦	શરતી-ટી-ડોંબેટીમેટો	૬૭
૧૧	સરમુખત્યારની ઓગખ	૭૪
૧૨	શસિત્રખતું સત	૮૦
૧૩	મુમોલિનીના દોસ્તો	૮૪
૧૪	મુથોપિવા ૫૨	૯૧
૧૫	ઈએંડની ઓગખ	૧૦૨

૧૬ વિંડસરનો ડયુક અને ડચેસ	૧૦૮
૧૭ ચેમ્બરલેઈન અને બાલ્ડવિન	૧૧૯
૧૮ ઈંગ્લેંડના કોણુ કોણુ ?	૧૨૬
૧૯ પ્રમુખ ડી વેલ્લેરા	૧૪૩
૨૦ રાગ્ન શાહીનું શમન	૧૫૨
૨૧ ભૂમધ્ય પરની લાલ પટ્ટી પર	૧૫૮
૨૨ ઓળખવા જેવા	૧૭૦
૨૩ ધીખતી ચૂલ્લમાં	૧૭૭
૨૪ મુસ્તફા કમાલ આતાતુર્ક	૧૮૪
૨૫ સોવિયેટ રશિયાનો સરમુખત્યાર	૧૯૦
૨૬ કાળ પુરુષ	૨૦૦
૨૭ લાલ ઈન્સાફ	૨૦૪
૨૮ સ્ટેલિનઃ માનવતાની તુલા પર	૨૧૫
૨૯ સ્ટેલિનના સાથીદારો	૨૨૨

શુદ્ધિપત્રક

પાનું.	લીંદી-ઉપરથી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૬	૯	લાન્નેમાં	લોન્નેમાં
૧૬	૧૧	બાઈઆની	બાઈઓની
૩૩	અથાણું	ખન	ખૂન
૩૯	૧	નામના	નામીના
૧૦૫	૬	‘ઓખર’ નો	ઓખરનો
૧૧૦	૧	બેરી	મિસિસ
૧૨૦	૧૮	બર્મિંગ	બર્મિંગ
૧૨૧	૭	વિત્રામ	વિશામ
૧૨૧	૨૨	નેવિયન	નેવિયની
૧૨૪	૨૨	સુસ	સુસી
૧૨૫	૧૧	સામે સામે	સામે
૧૫૪	૧૦	મેડિની	મેડિની
૨૦૮	૭	સવાથેને	સવાથેને

પરિચય

- ૧ આલ્બેનિયા: આ નાનકડું રાજ્ય એડ્રિયાટિકન મરોવર બનારી દે છે. હવે યુગોસ્લાવિયા એનો એક નાખ્યો છે.
- ૨ ઓસ્ટ્રિયા (એક વખતનો): જર્મનીનો જલ્દાદી તે પહેલાનો યુરોપનો મનરંજન દેશ, જ્યાં સુસ્તીગ ડાલો પહેરી રાજ્ય ચલાવતો હતો, જ્યાં લોકો મોઝ વોલ્ડનો ત્રિહાર અને બીર જેવી જીવનની ગંભીર મશગુલ હતાં.
- ૩ બેલિજયમ: યુરોપનું ઉબરાતી વસ્તીવાળું રાજ્ય, જેમ પાછું નિષ્પક્ષ બનીને ધા રૂઝાએલો બગડે બતાવ
- ૪ બલ્ગેરિયા: પ્રખ્યાત છે ગુનાબના અત્તર માટે ૨ ડમરી રીતબાતો માટે.
- ૫ બેલોસ્લાવેકિયા: જેમાં એક મહાન પુરુષ મસાનિ પ્રજાતંત્ર ધડ્યું હતું, જેમાં એક બીજે મહાપુરુષ બે ચલાવતો હતો, આજે તેને નાઝીબિવાડનો નાં બિતરડી રહ્યો છે.
- ૬ ડેનમાર્ક: ઇડાં ને માખણ ખાઈને જીવે છે અને ૯ ઠીક જીવે છે.
- ૭ ઇસ્ટોનિયા: એનો પ્રમુખ મિ. પેપ્સ છે.
- ૮ ફિનલેન્ડ: ટીબર નિપજાવે છે અને દેવું ભર્યું જ
- ૯ ફ્રાન્સ: સર્વોત્કૃષ્ટ સંસ્કૃતિવાળો, સુંદર દારવાં પ્રજાતંત્રવાળો, સ્વાતંત્ર્યના નિવાસ જેવો પ્રદેશ, નીતિ જર્મનીની બીકની છે.

કર્મી અને તો ય અહીં જ દફનાઈ જવાની ના પાડતાં સામ્યવાદી
લાડખિંજર મંત્રસાધ માગતાં પડ્યાં છે.

૨૫ સ્વીડન: લોકો સુખી છે, ને લોકશાસનમાં માનવાતાળા છે.

૨૬ સ્વિટ્ઝર્લેન્ડ: આત્યાર સુખી અનેક યોજનાઓને ધારણ કર્યાં
પછી જોને કંઈ જ સાંપડ્યું નથી તે નામશેષ રાષ્ટ્રસંઘનું ધર
ત્યાં જ છે.

૨૭ ટર્કી: તુર્કોને ખાતર જ ટર્કીનો જયધોષ ગજવતો અને નૂતન
ટર્કી નિપજવતો સરમુખત્યારોમાં સમર્થ એવો કમાલ
આંતાતુર્ક અહીંનો જ સરમુખત્યાર હતો.

૨૮ જુગોસ્લેવિયા: છોકરવાદ રાખતું વંતન છે. શક્તિમાન
કિસાનલોક છે ને યુરોપમાં સૌથી સરસ લશ્કર ધરાવે છે.

૨૯ ઉત્તર સમુદ્ર: જર્મનો એને જર્મનસાગર કહે છે.

૩૦ બાલ્ટિક: રકે-ડીનેચિયન પ્રદેશોને ધાક છે કે એંગ્લો-જર્મન
નેવેલ પેકટથી બાલ્ટિક જર્મન સરોવર અને છે.

૩૧ ભૂમધ્ય: તણ શકેનશાહતોની-બ્રિટિશ, ફ્રેંચ અને ઈટાલીની
જીવનદોરી છે. ૧૯૩૭ના સપ્ટેમ્બરમાં અહીં જ નિષ્પક્ષ વેપારી
સરકારોનાં વહાણોને ચાંચિયા મનવારો ફૂગાડી ફેલી હતી.

૩૨ બિસ્કોનો અખાત: ત્યાં જનરલ ક્રાંકોએ જર્મન અને ઈટા-
લિયન મદદથી ગેરકાયદેસર પ્રતિજ્ઞા ઉભો કર્યો હતો.

૩૩ કેનેરી ટાપુઓ: જર્મનીને અહીં પેતાનું નૌકામથક જમાવી,
કેપ એન્ડ ગૂડ હોપને રસ્તે થઈ પૂર્વ તરફ જવાનો અંગ્રેજોનો
રસ્તો કાપી નાખવાનું ખૂબ મન છે

૩૪ બેલેરિકસ: સ્પેનિશ આંતરવિગ્રહ વખતે ઈટાલીની અહીં
છાવણી હતી.

૩૫ હાજો સમુદ્ર: તુર્કો અને રશિયનો જ ત્યાં મદાસે છે.

‘યુરોપની ભીતરમાં’

એપ્રિલ ૬ દિવસ : એની સાક્ષાત્ક લગાયક દળે

દુનિયાની પ્રજાઓની જીવવાની અદી ઝાંખે થઈ હતી એવી સુરોપની
મમરભૂમિ પર માનવી હાડપિ જરો મરણમા એક મની નક્ષાઓગીના
નશા પર દાત કકડાવતા હસતા હતા

ત્યારે ૧૯૧૮ના ઓક્ટોબરની ત્રીજી તારીખે પ્રેસિડન્ટ
વિનસન પર જર્મનીથી મનાહની માગણી આવી

જૂએમરણ, વવાયેનુ પડેલુ અને એનાં પોતાના ગમ પર
જોલેનુ જર્મની રણા વખત મુઘી પુદ્ધનો વિચાર કર્યો પછી દવે
શાંતિ ઝખી ગ્યુ હતુ શી ખમર આવુ થશે? શી ખમર પરાજય
મળશે? આગેકદમના જ આદેશો આપતા સરદારો, ઉમરાવગદાઓ
અને નામદારો તરફ જર્મન જનતા કટાગીને જોઈ રહી

કેઝરના પોતાના દીકરા જેવા નૌકાખાતાના ખનાસીઓએ
સૌથી પહેલા જાગવો પોકાર્યો પહેલા કીલમા, પછી મૂનિયમા, પછી
ટેનોવર, હેમમર્ગ, રૂદાર્નિનેન્ડ અને બર્નિને મળવાનો વાવટો ફરકાવ્યો

૧૯૧૮ના નવેમરના હમા દિવસે અર્જિનના કામદારોએ
કારખાના છોડ્યા અને ચારે દિશાએથી હજારોની મખ્યામા ધસારે
કર્યો અને તેમા, લખ્કરમાથી અશક્ત કે અપગ મનીને આવેના
અને બેકાર બનેલા બધા જોડાયા પુદ્ધમાથી રણ પર જિતરી આવેનાએ
પણુ એમા પોતાનુ રથાન દીકુ, અને મરેનાઓની વિધવાએ
પણુ મગ્વમ બેગી થઈ ગઈ

શાદી મહાનય પરથી રાહીવાવટો જિતારી લેવાયો ને તેન
જગાએ રાતો વાવટો ફરકતો થયો

શાદી મહાનયના ઝરખામાથી લિમનેટે જર્મન સોમ્યાલિઝ
રીપબ્લિકની જાહેરાત કરી

પણુ લોકોને તો શાંતિ જોઈતી હતી અને તેમના હાથમ
મત્તા આવી

અને પછી ?

હિટલરનાં વરસો વીતી ગયાં.

કટોકટીના મામલાએ સત્તાની સાચવણી માગી, બુદ્ધિની કુનેદ માગી, લોખંડી શિસ્ત માગ્યું.

જનતાના સત્તાધારીઓ પાસે તે હતું નહિ. ખરા સમયે નિષ્ફળતા સાંપડી. સત્તાએ ઓક ખાધો. આવેરિયાએ નવા શાસનના ગળામાં આંખો મીચીને વરમાળા આરંભી.

સામ્યવાદીઓ ને સમાજવાદીઓ પદબ્રુટ થયા અને જર્મનીની રંગભૂમિ પર નવાં પાત્રોએ નાટારંભ આરંભ્યો.

કાર્લ માર્ક્સને શાસનની વેદી પરથી ઊતારી પાડવામાં આવ્યો અને વ્યક્તિવાદના પાશવી પડછાયા જેવો નિતશે મહાકથો દેખાયા.

ત્યારે કાંટાવાળા તારની વાડો પાછળથી જર્મનીનું ‘પીઅ-ડેલિગેશન’ (શાંતિમંડળ) વિન્નિતાઓની માગણીઓ માપતું રાદ જોતું ઊભું હતું.

“હારેલાઓનો વિનાશ થાઓ,” વર્સેલ્સના વિન્નિતાઓ ધૂરકતા હતા.

ત્યારે મ્યુનિચની ગરાડો પાછળ યુદ્ધમાં જર્મ આવેલા જુવાન સિપાઈઓ પર નજર ફેરવી દેતો અને ઝડપાયેલો હોય તેવો એ જોતો હતો. એની આંખમાં આશા હતી.

લસ્કરી અમલદારોને એની વાતો મીઠી લાગી. સિપાઈઓને એનાં ગોળમટોળ વાક્યોમાં રસ પડ્યો. એની આરપાર જોતી આંખોમાં, એના ભૂલ જેવા હાવભાવમાં...જાણે એ સૌને વળગાડની જેમ વળગ્યો. મજૂરો એને જાસૂસ કહેતા, અતિક્રાન્તિવાદી કહેતા, પણ એને પોતા વિના બીજા કશાની પરવા નહોતી.

એવો એ એડાલ્ફ હિટલર હતો.

ઓળખ

એડોલ્ફ ૧૮૮૯ની સાલમાં ઓસ્ટ્રિયામાં જન્મ્યો હતો. એ જર્મન નહોતો.

એવો એ મૂર્તિમાન વ્યાધાત જેવો જર્મનીનો નાઝી સરમુખત્યાગ.

એ વીસ લાખ ભક્ષાંભોળાં જર્મનોને મન દેવનો દીધેલો છે ને તેથી આરાધવા જેવો છે. એ આરાધનામાં ખીક છે, પ્રેમ છે, ને કોઈ કોઈવાર રાષ્ટ્રવાદનો અત્યાનંદ છે.

પણુ ખીજાં અસંખ્ય જર્મનોની આંખમાં એ તરંગી દેખાય છે, ઉન્માદી દેખાય છે, અને કેવળ ઉપહાસપાત્ર એવા જૂઠાણાંનો નશાખોર દેખાય છે. તેમને મન તો એ બોલે છે ત્યારે જાણે જૂઠાણાંનો દરવાજો ખુલ્લો છે, ને રાષ્ટ્રવાદની ખુનામરકો ખુલ્લી મૂકાય છે, એ જુએ છે ત્યારે જાણે કોઈ અવળચંડી આરાધનાનો નશો નીતરતો દેખાય છે.

અને તો ય હકીકત છે કે એ આજે ચાલી એપસિન જેવી

મૂછોવાળો, બિંધમાંથી જીડીને હરનારો ફરનારો અને ખડખડાટ હસતાં હસતાં પોક મૂકીને રડી પડનારો બિભિષિતો એડોલ્ફ આને નાજીપક્ષનો મુખી છે, જર્મન લશ્કરનો મહાસેનાની છે, જર્મન રાષ્ટ્રનો નાયક છે અને ત્રીજી રીશને સર્જનારો, પાળનારો, તેનો પ્રેસિડેન્ટ અને ચેન્સેલર છે; નૂતન જર્મનીનો સર્જનહાર છે.

ત્યારે એ નિશાળિયો હતો અને એના પાક વાંચતો હતો. એને ચીતરવાનો શોખ હતો. એનાં ચીતરેલાંઓમાં રંગ હતો પણ રંગની છાયા નહોતી, રેખાઓ હતી પણ રેખાઓના અર્થવાળા આકાર નહોતા.

“એડોલ્ફ, તું કલા ખાતર કલાની મહેનત મૂકી દે અને કોઈ બાંધકામના ધંધાની તાલીમ લે તો કીક છે,” એવી એને એના વિધેનાના અધ્યાપકોની સલાહ હતી.

એનું માથું મોઢું હતું પણ તેમાં જુદિનો સળવળાટ નહોતો. એની આંખો સળગતી હતી પણ તેમાં વસ્તુના અર્થની પારખ નહોતી. એ કંઈ જ વાંચતો નહોતો.

પણ પછી તો એ મોટો થયો; લડાઈમાં લડવા ગયો ને પાછો આવ્યો. લડાઈ ગઈ ને હારેલા જર્મનીએ વર્સેલ્સના ખત પર અંગૂઠો આપ્યો.

ત્યારે કંઈ એને આઘાત થયો છે ! પણ આઘાત જ પૂરતો નહોતો શું ? એ જુદિમાનોને ધિક્કારતો. જુદિમાનોની જોમ વર્સેલ્સના તડનામાના કરારો વાંચવા ને વાંચીને તે પર વિચાર કરવા, તે વળી શી માથાટૂટ ! એવું બધું એના માથામાં બંધગેસતું નહોતું આવતું.

તે કરતાં તો એની મનગમતી કલ્પનાઓમાં રાત્રિનું તે શું ખોટું ? અને મનપસંદ તરંગોમાં વિરહનું તે શું ખોટું ? એના માથામાં

તરંગોની અને કલ્પનાઓની ક્યાં ખોટ હતી? એને વર્સેલ્સના કરારોનો ભુલ્લો થયેલો દેખાતો, એને જર્મન જાત એકલી જ આર્ય જણાતી. જર્મન આર્યાવર્ત દેખાતો, જર્મન લોહીમાં દૈવત દોડતું દેખાતું, જર્મન સામ્રાજ્ય લોહીની નદીઓ પા ઝાલા ખાતું, જગતભરને પોતાના પગમાં નમાવતું વિજયકૃચ કરતું વિસ્તરતું દેખાતું. એને હેનિગોલ અને જંગીસખાનનાં, સિકંદર અને મીઝરનાં સ્વપ્નો આવતાં. એ મીમાં એ પોતાની જાતને જોતો અને ત્યારે એને આનંદનો અતિરેક થતો. ત્યારે એને ભગવાનનો અંતરનાદ સંભળાતો અને ત્યારે એની આંખોમાંથી ચોધાર આંસુઓ ચાલ્યાં જતાં.

અને તેથી જ એને મુલાકાતો ગમતી નહિ. એને અર્યાઓમાં રસ નહોતો, કારણકે એ બધી વસ્તુઓ એના આંતરજગતના મીઠા તરંગોની વચમાં ઊભી રહેતી. અને તેથી તો અમેરિકા અને ઇંગ્લેંડથી આવતાં છાપાંના ચિત્રાવજા પ્રતિનિધિઓની ચોવટ તરફ એને કંટાળો હતો અને સવાલોના જવાબ આપવાની એ ચોખ્ખી ને ચટ ના પાડી દેતો.

એ બોલી શકે છે, પણ બોલે છે ત્યારે જરાકે છે. એ વક્તા છે પણ ન્યારે છૂટે છે ત્યારે એની વાગ્ધારા ન અટકાવી શકાય તેમ ઘોડાપૂરની જેમ ફાળો ભરે છે. કોઈ કોઈવાર ભરસભામાં એ બેફાગ બોલ્યે જતો હોય ત્યારે કોઈ કમનસીબ વાક્યની અધવચ-માં જ એનાથી અટકી જવાય છે, એવું મોહું ખુલ્લું રહી જાય છે, ત્યારે કોઈ કહે છે એને દૈવી અવાજ સંભળાય છે, કોઈ કહે છે કે કોઈ મીઠા મધૂરા સ્વપ્નનો અંતરાય આવી જાય છે, પણ ત્યારે કારણોમાં ઊતર્યા વિના શ્રોતાજનો, ‘હેઈલ દિલ્લર’ની વારંવાર ઘોપણા કરે છે ને પછી અચાનક તૂટી ગયેલો તાર સંધાર્થ જાય છે ને એની વાણીનો પ્રચંડ ઘોઘ વહેવા માંડે છે. એ વાત કરે છે

ત્યારે પણ જાણે સભાને સંબોધતો હોય તેમ જોરશોરથી એકને બદલે અનેકથી સાંભળી શકાય તેવા અવાજે બોલવા માંડે છે અને એક વખત શરૂ થયું એટલે ખતમ...એ ખતમ કરે ત્યાં સુધી કોની દિશામાં છે કે એને અટકાવી શકે !

એક વખત એવું બન્યું હતું કે પોક્કેન્ડ સાથેની મિત્રાચારીના તદ્દનામા પર સહી કરતી વેળાએ એણે એક અમેરિકન છાપાના તંત્રીને મુશ્કાકાત આપી, અને એણે તંત્રીને પૂછ્યું:

“ધારો કે મેકસીકો પોલોન્ડ હોય અને મેકસીકોમાં એક કારિગર (અંતરાય) બિભો કરી ટેકસસને સુનાઈટેડ સ્ટેટ્સથી જુદું પાડી દેવામાં આવે, તો તેને ખાટું અમેરિકાનો શો મત બંધાય ?”

અને પછી જ્યારે પેલા તંત્રીએ જવાબ આપ્યો કે, “પણ કેનેડા ક્રાન્સ નથી” ત્યારે એને આવડા મોટા વકતાને એવો તો આઘાત થયેલો અને એનો અવાજ એવો તો લેવાઈ ગયેલો કે એને પાછો પોતાનો હતો તેવો અવાજ મેળવતાં ફીક ફીક સમય લાગેલો!

એવી એની શારીરિક દિગ્ભ્રમમાં સદેહ સેવતું કોઈ કહે કે
 “૧૯૨૩માં મ્યુનિચના આક્રમણ વખતે એ એવો તો બીધો કે એણે
 ધરતી પર પોતાની જાતને એટલા જોરથી પછાડી કે એને ખભો
 ઊતરી ગયો.” તો તેના જવાબમાં બે નાઝી જવાબો ઉતાવળા થાય
 છે. એક એ કે ત્યારે એની જમણી પડખે ઊભેલા સૈનિક સાથે એ
 હાથોહાથ જોડાયેલો હતો અને તેથી એ સૈનિક તે જ સમયે વિંધાઈને
 મરેલો પડ્યો ત્યારે સાથેસાથે એને ય પડવું પડ્યું; અને બીજી વાત
 એ કે યુદ્ધભૂમિની દિગ્ભ્રમમાં ટેવાયેલો એવો એડોલ્ફ ગોળીમારના
 અવાજ સાથે જ યુદ્ધની શિરતને સદ્ગજ રીતે વશ થઈ જમીન પર
 લંબાઈ ગયેલો.

પણ એ વાતો ગમે તે હોય એડોલ્ફ પોતે ઓળખીતાઓને પોતાનાં પરાક્રમેની અનેક વાતો કરી છે.

“ત્યારે વિશ્વયુદ્ધ ચાલતું હતું. સમરભૂમિ પર ત્યાં દુશ્મનોનું લસ્કર નહોતું એવી ખાતરી હતી ત્યાં એ સદેશાઓ લાવવા લઈ જવાનું કામ કરતો હતો.”

“એ એકલો હતો, એની પાસે એક જ રિવોલ્વર હતી. એણે અચાનક ફ્રેંચ અવાજે સાંભળ્યા પણ એ ખીધો નહિ. એણે આંખો મીંચીને ધાર્યું કે પોતાની પાસે જર્મન હુકડીઓ છે. અને પછી એણે એ હુકડીઓને મોટીથી હુકમો આપવા માંડ્યા.”

“અને પછી સામેની જ ખાઈમાંથી એક પછી એક એવા સાત ફ્રેંચ સિપાઈઓ ધૂનતા ને યરથગતા બહાર નીકળ્યા અને પછી એણે દમામથી જૂમ પાડી:

“‘હાથ જોડ્યા!’

“એક હરોડમાં જોએલા સાતે સિપાઈઓએ હાથ જોડ્યા કરી દીધા. અને પછી એણે એકલાએ એ સાતે જણની જડતી લઈ તેમને જર્મન છાવણી તરફ સ્વાના કરી દીધા. એની અળેડ લિંમત પર તારીફ વરસાવી પડેલા નાઝીને એણે ખાનગીમાં કહ્યું: ‘પણ ખેલા સાત જણ જે ફ્રેંચ હોવાને ગદસે અંગ્રેજ કે અમેરિકન હોત તો મારું કામ કપરું બની જત.’”

એવો-એડોલ્ફ ઠાઈપણુ ધર્મોધને પોતાની આત્મશ્રદ્ધામાં અને આત્મવિશ્વાસનામાં ટપી જાય તેવો છે. કદાચ એ બોલે છે તેમ માને છે, અને કદાચ એ બોલતો હોય ત્યારે તો ગમે તેમાં, પોતાના ગમે તેવા કથનમાં માનતો હોય એવો લાગે છે. અને તોપણ બધા ધર્મોધાના બોલ જેવા એના બોલ, જુહાણાં તરીકે જાહેર થઈ ગયા

હોવા છતાં પણ એના પોતાનામાં તે આત્મવ્યવનાનાં સત્ય સ્વરૂપો હોઈ એને દુનિયા આખીની પરવા હોતી નથી.

એડોલ્ફને એક રસિક શોખ છે. એ શોખ સંગીતનો છે. આજે તો સંગીત એને માટે એક શોખ કરતાં પણ વધારે અગત્યનો એવો નશા બની રહ્યું છે.

એ વેગનર પર મુગ્ધ છે. એણે ૧૯૩૪ની ૨૫મીએ ડોન્નક્સનું ખૂન કરવા મારાઓ મોકલ્યા કે તરત જ એ સંગીતમાં યુગ્મતા બનીને આનંદના અતિરેકમાં ડોલતો એકો હતો. કોણઓપેરા હાઉસમાં જ્યારે જ્યારે રીશટાગની બેઠક મળતી ત્યારે ત્યારે એ બેઠકના ઉપસંહારમાં સંગીતને બેળવતો. એના થાકેલા તંતુઓને સંગીતમાં યુગ્મતા એને ઊંઘાડવા માટે ઘણીવાર એડોલ્ફના શયનખંડમાં કોઈવાર હેન તો કોઈવાર બીથોવન, સ્ક્રુકોન, અથવા વરડી લાંબીરાત મુઘી આઘાપતા. યસ, એ જ એક સંગીતનો શોખ, અને બીજું કંઈ નહિ. એના જીવનનાં નાઝીવાદના આવેશમાં બીજું બધું હજી નહોતું.

એને ને પુસ્તકોને શું? એને ને કપડાંની ટાપટીપને પણ લાગતું વળગતું નથી. એકસો એ એના નાઝીદેહને બૂખરા પોશાકમાં એક ખમીસથી, એક કોટથી, એક હેટથી ઢાંકે છે. એ જ નાઝીદેહને ટકાવી રાખવા ઉપરાંતના કોઈ-ખાણાપીણાનો એને ચટકો નથી. એને પોતાને બીડી કે સિગાર ફૂંકવી ગમતી જ નથી એટલું જ નહિ, પણ પોતાની પાસે બેસીને કોઈને પણ એ ફૂંકવા દે તેમ નથી. એ પૂરેપૂરો નિરામિષાહારી છે. કોઈ વાર ઈફું આરોગે એટલું જ. ક્યારેક એ કોફી પણ પીએ છે પણ હંમેશાં નહિ, વ્યસન નેધું નહિ.

આ બધું જોઈ ને ઘણાં લોકો કહેતા કે હિટલર તો સાધુ છે.

અને વાત પણ રીક છે કે એન રમાગ્રાહ નહીં એાછા છ પણ એ સાધુ તો ઈશી જ એની શાકનાજી રાધના મારે એક બીગ્ગથી ચિરાતા રસોયા મદનાતા હોય છે અને મ્યુનિયમા એના આનાસના નરગારી દાક દાપિણુ વિનાસી મામગીઓને દોક મારે તેવો હોય ૭

બર્નિનમા વિનહેતમગ્રાસ પર આવેના એના મહાનરમા જ એ જામ કરતો માનમ પડે છે એ ગ્ગતા પર મો સાર જ દર આવેના પ્રમુખના મ નયનો એ ભાગ્યે જ ઉપયાગ કરે છે, કારણકે ? કાણુ કે પ્રેસિડન્ટ હીડાગ એ જ મહાનરમા મરી ગયો હતો એ મહાનરમા એને હીડનમર્ગ યાદ આવે છે ને હીડનમર્ગની યાદ આવતા એની નજર સામે પ્રેસિડેન્શિયન જર્મની દેખાય છે અને પ્રેસિડેન્શિયન જર્મની તરફ એને એની તો ચીડ છે કે એ મહાનર ગમે તેવો નવો ને રોનકદાર હોવા છતા તદ્દા નવી ઢમના કાચતે ધાતુથી મદેલો છતા, એના ભય આકારનિર્માણમા ટિલરનો— એનો પોતાનો હાથ છતા, વોટનના જીવનના ચિત્રો એની દીવાલો પર આવેખાયેના છતા અને છેક રસ્તા પર જૂનતો અને જાહેર જનમાઓમા પોતાના નોકો પર મીટ માગતો મનમોજક ઝડપો છતા અને એ સૌ ઉપરાત છેક નળિયે બોમ પ્રૂફ ભોનુ હોવા છતા પણ એને એ મહાનય સાથે તદ્દનાક છે કારણકે એને પેના પ્રેસિડન્ટની તેમા યાદ આવે છે

પણ ખરુ પૂછો તો એને બર્નિન જ ગમતુ નથી ત્યાં એ પાટનગરને કોઈ પણ તકે છોડા એ તનપાપડ હોય છે એથી તો મ્યુનિય સારુ અને એથી તો દક્ષિણ બાવેગિયાનુ કોઈ ગામડુ મારુ માચી વાત તો એ છે કે ત્યાં પર્વતની બાજુ પર પાખો પથારી પક્ષી બેઠુ હોય એવુ એનુ એક ભવન છે એના દિનમા એને એ

ધણુ વળતુ છે, કારણકે ઓગિટ્ટિયન મગ્દદથી એ નજદીક છે એના રગમડપમાથી એનુ પોતાનુ વતન ત્યા એ એની માતાને માપડ્યો હતો, ત્યા એ ઉછેર પામ્યો હતો, અને ત્યાથી એને લાગી કાઢવાના આ ચો દતો પણ જોને એનુ જીગર ઝડે છે તે દેખાત છે

એના જર્મનીના મરમુખત્યા એડોલ્ફ હિત્લરની ઓળખ તમે ધારો છો તેટલી મહેલી નથી

કહે છ કે માણુમને તેના મિત્રો પગથી ઓળખી શકાય છે પણ એને મિત્રો જ કયા છે તે હા સોઠો માનતા હતા કે એનેય મિત્ર છે, કેપ્ટન અર્નસ્ટ રોડ્મ-, જેણે એને તાજ પડેરાવનાર, ગજદક આપનાર અને ગાદીનશીન કરનાર બ્રુખરી ડગલીઓની (S A Men) સેના સરજી આપી હતી-પણુ આજે હિટલરે મોકલેલા મારાઓએ એો ગદોળી તાપ્યો છે અને એની જેમ ખમર આપ્યા વિના હિટલરની મુનાકાત લઈ શકે તેનામા આજે તો સેફ્ટેનન્ટ પુકનર છે, એનો મુખ્ય અગ્રક્ષક એક રીબેનટ્રોપ છે એનો પરદેશખાતાનો મનાહ દેનાર અને ત્રીજો મ્કાટ છે, એનો આર્થિક સલાહકાર અને એ મધા ઉપગત એનો પ્રેમમત્રી હીટરીશ અને નાઝી પક્ષનો ડેપ્યુટી હેમ એ બને પણ એને દરરાજ મળી શકે છે યાદી તો ગોરીગ આે ગોબેલ્સ જેવા પણ પહેલેથી ગોઠવ્યા વિના એની મુનાકાત ન લઈ શકે અને તો યુ મા ધામાના કોઈ પણ એનો અગત મિત્ર નથી

પણુ ત્યારે એની લાગણીઓનુ શુ? એની લાગણીઓને વચેતી રોકના એણે મોળી જલ્મ પાળ જોવાથી છે કોઈ વાર ધણીવાર એ પાગ તૂટી જાય છે, અને ત્યારે બનભલી નારી જાતિને પણ બુનાવામા નાખી દે તેમ એની વિશાળ આખો આવણુ

ભાદવો ૧૦માની શકે છે અને એનું મોડું દૂધકા દર્મને રડી શકે છે એક દિવસ નહિ, બે દિવસ નહિ, એક માથે એક મામ મુખી એ પોતાનો ઉભરો અટકાવી શકે છે પણ પછી નાત્રી પક્ષમા ખૂબ જરૂરનો એવો નેતા નામી જતો રોય તો શ ? એ ન્હી જ પડે છે.

ત્યારે જ એવું બન્યું હતું. આટો મેમ્બર કહે કે હું પાર્ટીને છોડી નહિ છું. એણે એને મમળગ્યો, પણ એ મમળગ્યો નહિ એને એણે અનેક રીતે મનાવ્યો પણ એ માન્યો નહિ. પછી એણે છોડી મુક્યું એ પ્રણવાગ ચોખ્ખા આસુએ ઝડ્યો. પડેલા પણ એ વાણીવાગ રહેલો. પોતાની વાત પોતાના જ પક્ષના મળે ન ગિતરે તો પંડી બીજે શો ઉપાય વારુ ?

પણ પાછા નમે એમ માની બેસશો કે એ તો રાતન છે, રાતન પણ એમ નથી હો ' એ વાદની જેમ ઘૂરણી શકે છે. ડાળા ડગડગાવતો બનબલાને ડારી શકે છે અને પોતાના અનુચરોને તો એ દૂર ને દૂર જ રાખે છે દૂરથી અજેય એવા એડોલ્ફને એ લોક અનુસરે છે એટલું જ નહિ પણ પૂજે છે. એમાના ઘણા તો એના દરરાજ જોઈ શકે પણ એનો પાર પામવાની હિમત જ કરી મકતા નથી હોતા. એ દિવ્યતાને દૂરથી જ બળ શકાય છે, દૂરથી પ્રણમી શકાય છે, અને દૂરથી જ, તેને 'હેઈલ હિટલર' કહી શકાય છે, પણ ત્યારે એડોલ્ફના ચહેરા પર પ્રસન્ન રેખાઓ તન્વરે છે અને પોતે જ પડધો પાડતો જવાગ વાળે છે કે, 'હેઈલ હિટલર.'

શુ પૂછો છો ? એમ પૂછો છો કે એને કુટુંબ છે કે નહિ ? એને કુટુંબ ? એ બોલે ત્યારે સાબળળે. સભાઓમા એ વ્યક્તિને જોતો નથી. એને જગતની શિરતાજ એવી જર્મન પ્રજા માક્ષાત્ દેખાય છે અને એ મચોટ સંબોધે છે કે, "મારી જર્મન પ્રજા !" એની

આંખો જર્મન વ્યક્તિ નહિ પણ જર્મન પુરુષત્વ ને જર્મન સ્ત્રીત્વને દેખી શકે છે અને તેને તુંકારી શકે છે. એની ઊર્મિવેગછાની પ્રખર વાસ્તવતા જર્મન પ્રજા નહિ તો બીજું છે શું ?

પણ એનું સ્ત્રી સાથેનું વલણ ! તેમાં એને રસ જ નથી. સ્ત્રી નામના પ્રાણીને અંગત જાતીય દષ્ટિકોણથી એ કદિ જોતો નથી. એની જીવનકથામાં એ પોતે કહે છે કે આપણા લોકોનું જીવન અર્વાચીન કામવિકારની નશાખોર સુગંધમાંથી મુક્ત થવું જોઈ શકે જ.

તો એ સ્ત્રીઓને ધારે છે શું ? એ સ્ત્રીને સાધન ધારે છે. એને એકેએક જર્મન સ્ત્રીમાં ધરરખુ ગૃહિણી સિવાય બીજું કશું જ દેખાતું નથી. એ એમને માતાઓ બાળે છે અથવા માતાઓ યદ્ય શકવાની લાયકાતવાળી જુએ છે. પોતે બહેને સ્ત્રીસંસર્ગ ન સેવે પણ સ્ત્રી એને મન થણી જ કીંમતી છે, એના સિવાયના બધા જર્મન લોકોના દીકરા એને ખજર છે કે સ્ત્રીઓને જ સાંપડવાના છે, અને એ દીકરાઓનો એને ખપ છે. જ્યારે જર્મન સામાન્ય ઊભું ને આડું આળોટવા માંડે ત્યારે ધમધમ તોપોના ચારા તરીકે, અને ઝેરી ગેસના ઘૂંટડાઓ ચૂપચાપ ગળી જવા માટે એ જ સ્ત્રીઓનાં સાંપડેલા દૂધમત્ત દીકરાઓ નહિ તો બીજા કોણ કામ લાગવાના છે ? એને એ બાન સતત છે, અને એ બાન સાથે એણે સ્ત્રીનો ચોક્કસ મૂલ્યાંક માંડેલો છે.

એ સ્ત્રીનિંદક નથી જ, પણ એને સ્ત્રીની સામેસામ ઊભવાનું પસંદ નથી. એનાથી બને ત્યાં સુધી એ સ્ત્રીથી દૂર બાગતો હોય છે. સ્ત્રીની મુલાકાતમાં કોઈ સ્ત્રી વધારે છૂટ ન લઈ જાય તે માટે એ સૌથી પહેલાં તરત જ તેને ચૂમવા માટે પોતાના હાથ લંબાવી દે છે. થણી યે સ્ત્રીઓ એના તરફ જાતીય રીતે જ આકર્ષાયેલી ખરી પણ તેમણે એને પકડવાનું પછી માંડી વાળેલું. ગોએત્સની સ્ત્રીએ

ગરબાતમા એને સાજની મિજબાનીઓમા નિમરી રૂઢી વા ખૂબ સુદર બીઓનો ભેટો કરાવી આપણો, પણ દુઃ સુધી એનો કોઈ પણ એક માથે મ ગધ બેડી આપવાના નહોતો એને માપ-ચો નથી આ એવી અદના પણ ઊડી હતી ગીચડ વેગાની પૌત્રી માને ભાઈસાહે । બગવાયા છે પણ એમા કાઈ નજૂર હતુ નહિ

તા રુ દિલ્લર મળતીર વિકૃત કે ? કેનાથે જર્મન છાપા ઓના ખાગપત્રીઓને એવી હુશકા આવતા તમણે એ તપાસ જ્યારે શક્ય હતી ત્યારે હાથ ધરેલી એ રોકોએ ત્યારના અનિયના દિનસામા દિલ્લર જે હાજોમા બિતરતો જમતો કે રાતવાસો કરતો તેવી ગંધી હાજના માલિકોની ગોશી હાઉસના નોકરોની, હોટેલોની માનિકણુ માઈગ્યાની અને પોર્ટરોની મુનાકાતો લીધેરી પણ જતીર માતમા એમાના કોઈ માથે દિલ્લરનો સપર્ક હતો એવો કશો જ પુરાવો મળેો નથી

ને ન જ મળે ને । જણે મોંથી પડેના તો એના જતીય વેગનુ વકતૃત્વમા ઉદ્દાત્તીકરણુ યર્ધગએતુ એનુ બાગપણુ એનો ઉછેર આ એની માતા માથેનો એનો સબધ એ ગધુ એ માગતમા ગાળુમૂત છે અને તેથી ઘણા જર્મન સેખરો કહે છે કે દિલ્લર માનિકા છે તેમા કશુ જ મોડુ નથી

આ એને પૈસાની શી જરૂર છે ? નહેવાને ખાસા મજાના મરકારી રાજમહાનથો છે, એક બોનતા અનેક પડતુ નાખતા દોડી આવે તેટલા દાસદાસીઓ છે, મોટરકારો ને વિમાનો કે ૧૯૩૪ના જુનમા જ્યારે એણે મુસોનિનીની મુનાકાત નીધી ત્યારે એની છે ની અગત ખરીદી એક રેઈન કોટની હતી

સરકારી તિબેરીમાથી તેથી જ એ કઈ પગારગમાર લેતો નથી એણે ધાર્યું હોત તો એ ઘણી મોગી ગુમ એકના પગારમાથી

અચાવી શક્યો હોત ૧૯૩૫મા એણે જાહેર કાર્ય કે દરમસારી માણસોમા એને એકલાને જ કોઈ જેવમા ખાતુ નથી ત્યારે લોકોમા ને એવી માન્યતા હતી કે તે ફ્રેન્ચ, હોર એન્ડ કપતીનો ભાગીદાર છે તે દુર થઈ ગઈ

એની ખ્યાનગી તિજેરી ન હોવાથી એની આત્મકથામાંથી
ગિપજેના નાખો રૂપિયા પણ નાત્રીપત્રને જ એણે આપી દીધા હશે ને ?
એ આત્મકથાનું વાચન ફગ્નિયાત હોવાથી ૧૯૨૫માં થયેના એના
પ્રકાશન પછી આજ સુધીમાં એની લાખો નકલો મારી એવી કિમતે
વેચાઈ ગઈ છે એ એક જ પુસ્તકમાંથી એણે ઓછામાં ઓછું
વળતર લીધું હોય તો ૫ આજસુધીમાં એને ૧૬૦,૦૦૦ પાઉન્ડ મળે
પણ યુરોપના રાજકારણના શાસકસોઠના હિસાબનો અદાજ ઠાઠવે
એ સૌથી વધારે મુશ્કેલ બાબત છે ડોઈ પણ દેશમાં એવા
મહાપુરુષોને નાણાવિપયક સનાન કરવો તે સુધડ ગણાતું નથી
મુસોનિની અને ગ્રેનિન પણ ઠઈ ગજવામાં રૂપિયા નાખી બદા
નથી નીકળતા હોતા, જેમ પૈમાને અડતા અબડાઈ જનારા માધુરામો
તેમજ સમુખ્ત્યારો પોતાની પાસે મિકકાઓ રાખતા નથી હોતા

તે, એ ધાર્મિક છે? શેા મવાન! એડોલ્ફ હેમન કેથોલિક જન્મ્યો અને એ જ પથમા ઉછેર પામ્યો. પણ ધર્મ પરની શ્રદ્ધા એની પાસેથી ખૂબ વડેલી સરી ગઈ, ત્યારથી એ કોઈ પણ ધર્મ ક્રિયામા હાજરી આપતો નથી મરતી વખતે પોતાના પાપોની કળૂહાત કરવાના ખ્રિસ્તી ધર્મના અગત્યના વિધિ તરફ પણ એ તફન બેદરકાર છે એણે સત્તા હાથ ધરી પછી તરત જ કેથોલિક પ્રોટેસ્ટન્ટ અને ખામ કરીને યહૂદીઓ સામે ધાર્મિક વિમર ગઠ કરી દીધો છે

કારણ ? કારણ ધાર્મિક નથી, રાજકીય છે નાજી ક્રાન્તિનું

પાંચુ કામ જમનીની એકતાનું છે એમ એને લાગ્યું, અને તેથી એને રીશમાયી ફરીકાર્મનું નામનિશાન ઉપેડી નાખવાનો આવેશ આવ્યો. “જ્યુડાઈઝમની જેમ વેટિંગન પણ મંપૂર્ણ રીતે આતંત્રાષ્ટ્રીય સમ્યા છે અને નેથી અજર્મન છે, અને તેથી જ એનો અલ્પકાર એનાવવો ” એવો એનો નિર્ધાર થયો.

હિટલરવાદના આ મધ્ય ગાડપણના પાયામાં જર્મનીમાંથી અજર્મન (Non-German) મધ્ય તરવેને કાઢી નાખી જર્મનીને જર્મનો માટે જ અને જર્મનોનું જ મનાવી દેવાની ઉન્માદી ધૃષ્ટિ છે એણે મેકરો સામે છીક ખાંધી કાઢ્યુંકે એ શોકોને જોવાથી આતંત્રાષ્ટ્રીય નાજુરિપયક મધ્ય અને આતંત્રાષ્ટ્રીય વેપારી બંને યાદ આવતા હતા એણે આમ્યવાગીઓ અને મમાજનારીઓને પેટ ભરીને ધિછાર્યાં કાઢ્યુંકે એ શોક દુનિયાના એકેએક દેશમાં હતા અને મજૂરોને આતંત્રાષ્ટ્રીય પાયા પર સંગઠિત કરવા માગતા હતા એણે મધ્ય શાંતિવાગીઓ મામે પણ તિગ્ધકાર છોડ્યો હતો કારણકે તે શોક મુદ્દનો વિરોધ કરતા હતા અને આતંત્રાષ્ટ્રીય વાગીઓ હતા.

એ મધ્ય ઉપરાંત એને તો મેક ભગવાન સામે પણ ઝેણી ગૂચો છે, કારણકે તે યહૂદી હતો ખીજી ગૂચ ગણ્ટવાદી છે વિશ્વયુદ્ધમાં જ ભગવાને ફ્રેચ જાતિ અને ખીજી હાખી જાતિઓને જર્મની પર વિજય અપાવ્યો તેવો કોઈ પણ ભગવાન જર્મની માટે ફવી રીતે સંતોષકારક હોઈ શકે ? આ ઉપરાંત પણ એક ગૂચ છે. તે જંગ અગત છે. જર્મનીમાં તો ભગવાન અનવાની તક હિટલરને જ મેક મેકે ને ?

એ શ જર્મન ગણ્ટમાં યહૂદી ? જર્મન ગણ્ટમાં એ યહૂદી-

એની સાથીદારી શી ? ભાગીદારી શી ? એના હાડેહાડમા જ્યુ સામેનો તિન્કાર મળગી ગયો. એના અગ્રેઅગ્રમા જ્યુ સામેનો ધિન્કાર નાઈ ગયો. આજકાલનો નહિ, એની આત્મકથામા ઉચ્ચેષ ૭૩ મત્તર વરસના એડોફ્ટે-પોતે પડેલી ચાર જ્યો લેયો ૧ એ । પગથી માથા સુધી ઝાઝ ચડી ગઈ

“આ જ્યુ શુ જર્મન હોઈ ગકે ?” એની મોઝીની દીવા । માથે અનાજ અથડાયો

અને એણે સત્તા હાથમા લીધા પછી શુ લેયુ ? “જ્યુલોક જર્મની પર પચરાઈ પડ્યા છે, એમણે આપણા રોજગાર લઈ લીધા છે, એ લોક બર્નિનના છાપખાના પર કાનૂ ધરાવે છે, ગમ્બૂમિ પર આે નિતકવાઓ પર પણ મત્તાનાગા છે, એ જ લોક ડોક્ટરો છે, વકીલો છે, અધ્યાપકો છે, જ્યુ નામનો કાળો રંગ જ્યા ને ત્યા પથગઈ ગયો છે એ લેગેશોનથી જગડી પડ્યો

એ જ વાત એણે આત્મકથામા દસ વરસ પડેના ઉચ્ચાગી રાતી, અને એ જ રાત એણે દરેક નવી આગત્તિમા રધારે ને રધારે ખારથી જ્યુ કરી છે એણે છેડના એક ફેચ પ્રકાગકને માફમાફ મળગાવી દીધુ કે જે ભારી આત્મકથા છાપવી જ હોય તો તેમા જ્યુવિરોધી એકપણ અક્ષર ખરી પડવો ન લેઈએ

૧૯૩૪ની સાલ પછી જિન્નરે એક નાટક લેયુ એ નાટકનું નામ ‘ટોવેરીશ’ હતુ એમા ગણિયાના નક્ષી દોની યિતિની કુરુણતા હતી આે મોઝેવિકે સામેની ઘૂણા હતી એને આખુ નાટક વધુ ગમી ગયુ પણ પાછી ધીરે ધર પડાવતો ડેવ તેમ એના ગદ્યયમ ત્રીએ તામડનો । પેગિમ તાગ કરી

“ ‘ટેવેરીશ’ નાટકનો લેખક જેકસ ડેવલ એની ત્રણ પેઢી સુધી શુદ્ધ આર્ય ઓવાઈનો હતો ? ”

જો જરા પણ જ્યોતસ્વ એ લેખકમા હોય તો હિટલરને પોતાને તેનું નાટક જોવું ખૂબ ગ્યાનિ ઉપજાવે તેવું લાગેલું.

એ એનસેનર થયો તે પહેલા જ ઘણા વખતથી ટેનિફોન પર પણ એણે જ્યુ સંપર્કનો ત્યાગ કરી દીધો હતો. મોટા વોર્ડ રીડી ગતી આનંદવાળા એક વોલ્ટર લીપમેને એની મુલાકાત માગી એણે સંભળાવી દીધું.

“ શી ધૃષ્ટતા ! ” આઉન હાઉસમા જ્યૂની મુલાકાત ! આઉન હાઉસના પવિત્ર કમાડ જ્યૂના પડછાયા સામે પણ વમચેત્તાં જ રહેતા.

સરમુખત્યારીની માનસખિમારી

સરમુખત્યાર હિટલરને માનસખિમારી છે? શી ખબર! પણ માણસ હોય તેને મન હોય છે ને તે તો એને ય છે અને એ મનમાં એક ધૂન છે—મહાન જર્મન પ્રજાની.

પણ એ પોતે જ જર્મન નથી ત્યાં! તેમાં શું? એવો એ એકલો જ ઓછો છે? ખીજા ઘણાં આજે જ્યાં શાસન કરવા પહોંચ્યાંતા તે પ્રદેશના નહોતા. મુસ્તફા કમાલને જોઈને તેને તમે ગ્રીક કહેવાની ના પાડો પણ એ ગ્રીક હતો અને સાયોનિકામાં જન્મ્યો હતો. પીત્રસ્ટરકી પોતે લીધુઆનિયન હતો. સુસ્નીંગ ઈટાલીમાં જન્મ્યો હતો, અને સ્ટેલિનને તો સૌ જાણે છે કે એ રશિયન છે જ નહિ. તો પછી એડોલ્ફ ઓરિટ્ટયામાં જન્મ્યો તેમાં એનો શો દોષ?

ઓરિટ્ટયામાં જોનો છે ને જોનોના મુખ્ય રસ્તા પર એક વ્રણ માળ ઊંચું મકાન છે. એ મકાનમાં એડોલ્ફની આંખો પહેલી વાર ઊઘડી અને એણે પહેલી વાર પ્રકાશ જોયો. એ ધર હિટલરનાં

યુરોપની હીતરમાં

બાબાપની માલિકાનું નહતું, પણ બાડાનું હતું; પણ હિટલરના બાપની રિયલિટી ગરીબ હતી અને સરમુખત્યારે બાબાપણમાં બૂબમરો દીકરો એ વાત તો ગત છે.

આજે ત્યાં ઘણા એવા છે જેમણે એને નિશાળીઓ દીકરો. સ્પીટલ ગામમાં એનાં માસીયા પણ છવતાં વગતાં છે અને જે આપાએ એની માતાના પેટમાંથી એને બહાર કાઢ્યો તે પણ આજે ખૂબ ગમતી ને રસિક છુટ્ટી છે.

એકોસ્તોવાક હદ પરના ડાન્ચુમના કિનારાપ્રદેશમાં એ સરમુખત્યારના પિતામહ રહેતા. ૧૯૦૨ના ફેબ્રુઆરીના ઠાઠ દિવસે સ્પીટલ ગામમાં જોહાન હિટલર નામનો એક આદમી જન્મ્યો હતો, તે જ એડોલ્ફ હિટલરનો પિતામહ. હીટલર એક રખડતા મિત્રનો ગોઠિયો હતો. એને મેરિયા આના સીકલચુઅર નામની એક બાર્ડ સાથે સંબંધ થયો અને મેરિયાને પરણતાં પહેલાં ૧૮૭૭ની સાલમાં એક દીકરો સાંપડ્યો. મેરિયા સીકલચુઅર ત્યાર પછી પાંચ વરસે પોતાના છોકરાના બાપ હિટલર સાથે પરણી અને ત્યાં સુધી મેરિયાએ દીકરા સાથે પોતાનું નામ સીકલચુઅર જોડ્યું. મેરિયા અને હિટલરનો એ દીકરો ચાલીસ વરસનો થયો ત્યારે એની જાત કમ્પ્યુટેસર રીતે એનાં બાબાપા સાથે જોડાઈ. ત્યારે ૧૮૭૭ની સાલ ચાલતી હતી અને ત્યારે એનું નામ એલોઈસ હિટલર પડ્યું. આપણા એડોલ્ફ હિટલરનો એ જ બાપ થાય.

પણ હીટલરનું હીટલર કેમ થઈ ગયું ?

એમાં કેઈ ચમત્કારો હોતા નથી, એ બધું એમ જ થયા કરતું હોય છે. આજો દિવસ જામીનને ફાડતા ને રોટલો પકવતા ખેડૂતો કંઈ લખી વાંચી શકતા હોતા નથી. હીટલરનો બાપ પોતાને

હટતર કહેતો હતો. પાછું હટતરનું હીડતર થઈ ગયું, અને સરમુખત્યારના જન્મ પછી હિડતરનું હિટતર થઈ ગયું. આજે પણ એડોલ્ફની બેન પોતા પોતાને હીડતર જ કહે છે.

એડોલ્ફ હિટલરના આપ એક્સોર્થ હિટલર કોન્ટર હતો અને ત્રણ વાર પરણ્યો હતો. એની પહેલી સ્ત્રીનું નામ આના હતું, અને ત્યારે એ સીકઝમુગર કહેવાતો. આના એક્સોર્થ કરતાં ચૌદ વરસે મોટી હતી અને તેથી જ તે એક્સોર્થની સ્ત્રી અને માતા બન્ને બની શકી હતી અને પાછી શ્રીમંત હોવાથી એ જુવાન કોન્ટરની ફિક ફિક સંભાળ રાખી શકતી. ૧૮૩૩માં આના મરણ પામી અને પછી છઠ્ઠે અઠવાડિયે જ એક્સોર્થ એક ફ્રેનઝીરકા સાથે પરણ્યો. પણ તે ૧૮૮૪માં મરણ પામી, અને પછી ગરાગર ત્રણ મહિને એક્સોર્થ, ત્રીજવાર એક કઝારા નામની બાઈ સાથે પરણ્યો. પછી કઝારા અને એક્સોર્થના મંબધથી ૧૮૮૬ના ૨૦મા દિવસે ત્રીજી રીસનો સર્જક એડોલ્ફ કઝારાને સાંપડ્યો. એડોલ્ફ એની ઓગણત્રીસ વરસની માતાને ધાવતો હતો ત્યારે એનો આપ બાવન વરસની ઉંમરે હરખાતો બેતો હતો.

એની પહેલી સ્ત્રી આનાએ એક્સોર્થને બે બાળકો આપ્યાં હતાં: એક દીકરો હતો, એક દીકરી હતી. દીકરો હેમગર્ગની એક હોટેલમાં નોકર હતો ત્યાં થોડાં વરસ પહેલાં મરણ પામ્યો અને દીકરી એન્જેલા વિથેનામાં જઈને પરણી હતી અને રસોઈનું તરીકે કામ કરતી હતી.

કઝારાથી પણ એક્સોર્થને એડોલ્ફ ઉપરાંત બીજાં બે બાળકો થયાં. એક પોતા જે ૧૮૯૭માં જન્મી હતી તે આજે વિથેનામાં જીવે છે; અને બીજું બાળક તો બાળપણમાં જ મરણ પામ્યું હતું.

પોતાની પહેલી જી આનાની લાગવગથી એલોખને બ્રેનોમાં કરદમ ઇન્સ્પેક્ટની નોકરી મળી હતી અને પછી એ ત્યાં જ કસારા અને એડોલ્ફ માથે રહેતો. પછી એલોખને પેન્શન મળ્યું અને પછી એ લોક લીઝ પામે ગેલવા ગયાં ને એક ઘર ખરીદ્યું. એલોખ ૧૯૦૩માં મરણ પામ્યો.

મરણ પામેલા એલોખનું ચિત્ર આજ પણ કબર પર દેખવા મળે છે. ગોળ અને મોટી જોપરી, આછા જીગેલા વાળ, નાની તીણી અને ઘાતકી નજર નાખતી સાંકડી આંખો, સાપકલના હાથા જેવી વાકી વળેની મૂછો અને દ્યોડા જેવી જુલમી અણિદાર હડપચી, એડોલ્ફને વારસો આપતી આંખે પણ મોગૂદ છે. એડોલ્ફની માતાનું ચિત્ર પણ જિયા ને ટટાર શરીરવાળી, સાંકડા મુખ પર ઉત્તેજિત રેખાઓવાળી, અને સડોચાયેલા ગાંઠ પરની ચળકતી ને મોટી આંખોવાળી છબિ ખડી કરે છે.

જુવાન એડોલ્ફ એના આપને ધિક્કારતો ને માને ચાહતો. એ ધિક્કાર ને ચાહનાના અંકોડાની અધિઓમાં હિટલરચરિત્ર ઘડાયું. માનમચિકિત્સા એ ચરિત્રને ઇડિપસ અન્યના નામથી આંકે છે.

“તું નમાલો છે, નકામો છે, તરંગી છે ને આજસુનો સરદાર છે...તું કૃત્રિયો હડમાન છે, ચાંદાપોળીમાં જ રાચનારો છે, તું કંઈ ઉકાળવાનો નથી...” એવા એવા બાપના બોલે હિટલરનાં ઘડતર ઘડ્યાં છે, અને બાપ તરફથી એની પીઠ પર પડતી ધક્કામુક્કીઓ અને મારપીટ એ આંખે ય ભૂલ્યો નથી.

જુવાન એડોલ્ફે ત્યારે બાપના વિરોધમાં પોતાની જાતને માતામય કરવા માંડી. બાપના હરીફે એણે બાપથી વિરોધી ચરિત્ર ઘડવા માંડ્યું. બાપ ખૂબ લીંચતો, એણે દીકરાએ દારૂનો ત્યાગ

સરમુખત્યારીની માનસખિમારી

કર્યો; બાપા એક પછી એક ત્રણ સ્ત્રીઓને પરણ્યા હતા, એણે સ્ત્રીજાત સાથેના એવા પ્રેમાચારને પાઠાધાત કર્યો; આપને વિષયમુખ ગમતું, હિટલરે તેની ખીક કેળવી.

એ બધાના વળતરમાં એણે એની માતા પર પ્રભનો બંધા આવેશ દાઢ્યો દીધો. બા પણ આપને ધિક્કારતી હતી. એય આપને તિરસ્કારતો. બન્નેની એકતા બતી. એણે માતા પાસેથી ઘણી વાતો સાંભળી હતી. તેમાંની એક એના બાપા જેવા ન થવાની હતી અને બીજી કડાકાર બનવાની હતી. એડોલ્ફે એ બન્ને વાનો યાદ કરી લીધી અને એણે માતાને પ્રસન્ન કરવાના અને તેથી સત્તા લાયક કરવાના પોતાના જ હક્કના વિચારો કર્યો જ કર્યા.

તો શું બધા જ સરમુખત્યારો એવા હોતા હશે? કોઈ પણ સમધારણ માનવી આખા રાષ્ટ્ર પર સરમુખત્યારીથી શાસન કરવાની હોડમાં કેમ ઊતરી શકે? આજના સરમુખત્યારો તો આ રહ્યા. કમાલ આતાતુર્કનું અંગત જીવન કેવું કારમું અન્યવચિત ને અંધેર હતું! ડોઝક્સને વામનઅનિય હતી. પીકમુલ્લકીનો રોપ ઉમ્મતામાં માનસખિમારી સુધી પહોંચી ચૂક્યો હતો. યુથોપિયાના યુદ્ધે મુસોલિનીને “મેગાલોમેનિયાક” તરીકે પુરવાર કર્યો છે. રોલિન એકલો જ અપવાદ જેવો દેખાય છે ને માનવતાની સમધારણતા સાચવી રહ્યો છે. પણ એ ય જીવન હતો ત્યારે તો ઓંચ નાખનારો જ હોતો તે કેમ ભૂલી જવાય!

૧૯૧૪ના વિશ્વવિગ્રહ પછી એવો પક્ષટો આવી ગયો છે. જૂની સત્તા પદબદ્ધ થઈ છે. દીકરાદીકરીઓએ બાબાપાઓને ગાદી પરથી ગગડાવી પાડ્યાં છે. જીવનોએ શિક્ષકોને, ગુરુઓને, આચાર્યોને, શાળાઓને અને મંદિરોને નકાર્યાં છે.

જૂની સત્તાઅનિય સંઘાચાર્ધ ગઈ. ધર્મની ગાદી પર વિજ્ઞાનની તાજપોષી ઊજવાઈ. અને બાપાઓની સત્તાઅનિય પર હિટલરો ને મુસોલિનીઓ ગિરાળ્યા. છાકરાંઓએ બાપાઓને નકાર્યા પણ હિટલરની, મુસોલિનીની, પોલસુદરકીની, જુગોસ્લોવિયાના એલેક્ઝાન્ડરની, ડોલ્ફસની, કમાલની, સ્ટેલિનની સત્તા નકારી ન શક્યા. સત્તાનું કેન્દ્ર ખસીને ધરમાંથી બહાર નીકળ્યું.

સત્તાના સંચલનમાં આવતા પ્રેમને ખીકના વેગની ગતિ સરમુખત્યારોએ અનેકગણી વધારી મૂકી. જુગોસ્લોવિયાના એલેક્ઝાન્ડરે બળાબાબોર કોટસને મનાવી શ્વેનાના પ્રયત્ન સાથે જ તેમને શણીએ ચડાવ્યા. હીંગણા ડોલ્ફસે સમાજવાદીઓનાં ખૂન કરવા તોપોને છૂટી મૂકી દીધી અને પછી પોતાને માફ કરવા તેમને વીનવ્યા. કહે છે કે હિટલર પણ એના ઘણા અનુયાયીઓનો વડાશો છે અને એણે જુનની ૩૦મીએ કલેઆમ ચલાવી. જાણે સરમુખત્યારોના ખૂની ચરણોમાં શેલવાનો રોગચાળો લાગુ પડ્યો છે.

એવાં વધારે ને વધારે રોગીઓ પોતાની લઘુતાએને સરમુખત્યારીની મહત્તામાં શમાવતાં ને પોતે મહાન બનતાં જોડાતાં બન્ય છે. સરમુખત્યારીની સત્તાના શોહીમાંસનો જાણે તે સૌ ઉપભોગ કરે છે. જાણે તે સૌ સરમુખત્યારના અનેક આત્માઓ અને સરમુખત્યાર તેમનો બની રહે છે. સત્તાઅનિયમાં સૌ ગળા મુઘી ગયકાર્ધ બન્ય છે.

જર્મનો કહે છે કે તેઓ હિટલર માટે નથી લડતા પણ હિટલર તેમને માટે લડે છે. મુસોલિનીને પોતાને માટે સત્તા જોઈતી નથી પણ ઈટાલીને માટે જ જોઈએ છે. સરમુખત્યારીની સત્તાઅનિયમાં જાણે સરમુખત્યાર અને તેના બગતરામો એક બની જતા દેખાય છે, એ એકબીજાં જ આગ્રાધારકતા ને, અવગણનાનાં, પ્રેમ

સરમુખત્યારીની માનસખિમારી

અને તિરસ્કારનાં બચાંકર તત્ત્વો ભેગાં મળે છે અને એ સૌમાં
ગરકાવ થઈ ગયેલો સરમુખત્યાર ધડીબર તારણુદાર બની રહે છે.
સરમુખત્યારો સત્તા સાચવી શકે છે કારણકે તેમની પ્રથામાં
તત્ત્વવારને મ્યાન નથી હોતું, તેમની ઘટનામાં પશુગળ નિરંકુશ
ચરતું હોય છે, અને આપણે બ્રહ્માંડોનાં સામાન્ય કોટિનાં નરનારીઓ
તેમનાથી ડરીને ચાલવાનું પસંદ કરતાં હોઈએ છીએ.

નામી હિટલર

વાત જરાક અણુગમતી છે પણ એ હકીકત છે. એંડાઈ રાજકારણમાં જાણ્યું તરીકે પેડો. એનું જાણ્યું તરીકેનું ચરિત્ર હીડને લાંબાણથી ચીતર્યું છે. જર્મન લશ્કર રીશવેરમાં એ એક નાનકડો અમલદાર હતો. ૧૯૧૮થી જ એણે જાણ્યું શરૂ કરી હતી. એ મજૂરોની સભાઓમાં ઘૂસી જતો, કામદારોનાં મંડળોમાં મળી જતો, અને પછી એના ઉપરી અમલદારોને મજૂરોની હિંમતવાદની હકીકતો અનેક મર્યામીમાં ભભરાવીને કહેતો.

એક દિવસે એક ગોટફ્રીડ ફીડર નામનો માણસ બાપણ આપતો હતો. હિટલર ધ્યાન દર્શાવે સાંભળતો હતો. એણે ઘણું બધું સાંભળ્યું પણ તેમાં એને એક વાત યાદ રહી ગઈ. એ ગોખતો ગોખતો ઘેર ગયો: “રૅફેનડીસ એટલે ચાલેલું ખાનારા ચહ્દીઓ અને રૅફેનડીસ એટલે સર્જક આર્યો.” એંડાઈને એ વાત એવી તો ગળી લાગી કે એ પાણી પાણી થઈ ગયો.

એ ફીડરનો એક ઓળખાતો હતો, એન્ટન ટ્રેક્ષર. એણે એક મજૂરમંડળ રચાવ્યું હતું. ટ્રેક્ષરે એડોલ્ફને આમંત્રણ આપ્યું કે આપ પણ પધારો ને મંડળમાં જોડાવ, એકથી બે બસા.

એડોલ્ફે જરાજર બે દિવસ સુધી હા પાડતાં પડેલાં ધ્યાન ધર્યું. હિટલર એમાં જોડાયો ત્યારે એનો નંબર સાતમો હતો. એ મંડળના કુલ સભ્યો સાઠ જેટલા જ હતા. એ મંડળનો હિટલર નેતા બની રહ્યો. એણે એનું નામ N. S. D. A. P. (National Sozialistische Deutsche Arbeiter Partei) પાડ્યું જે આજે નાઝીના નામથી જગમગશૂર છે. શરૂઆતમાં એણે વીસ માણસોની સામે જોરદાર બાપણ આપ્યું પણ પછી એ વીસ હજાર સમક્ષ બોલ્યો. એણે એનું ખાનગી સંસ્કર રચાવ્યું, અને તે એસ. એ. એટલે ‘શૂખરી ડગલી’ના નામથી ઓળખાવા માંડ્યું. ૧૯૨૩માં એણે મ્યુનિચમાં બળવો કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો પણ હાર્યો ને કારાગારમાં પુરાયો. અને પછી પાછો બહાર નીકળ્યો.

ખૂબીની વાત તો એ છે કે હિટલરનો નાઝીવાદ જન્મ્યો ત્યારે તે સમાજવાદી પક્ષની ઉદ્દામ પાંખ જેવો ફફડતો હતો અને એનો કાર્યક્રમ મૂડીવાદ વિરોધી હતો. એ કાર્યક્રમનું લક્ષનામું લઈને હિટલરે સત્તાનાં પગથિયાં પર પગલાં માંડ્યાં, પણ એણે પગલે પગલે સમાજવાદી કાર્યક્રમને એક પછી એક ફેંકી દેવા માંડ્યો.

“હાં, હાં હિટલર!” બલાંભોળાંના બરમ બાગવા માંડ્યા.

“પણ મેં એને માન્યો છે જ ક્યારે? એ તો...એ બધું ન હોય તો મત ક્યાંથી મળે?” એ મનમાં બગડ્યો ને આખું મોઢું ખોલીને ખડખડાટ હસ્યો.

પછી એણે ધીમેધીમે લશ્કરી ઓળખાણો તાગાં કર્યાં અને લશ્કરમાં રીશવેરમાં પોતાની અસર જમાવી. જે મંડળમાં એ

સાતમેા સખ્ય બન્યો હતો તેમાંથી એણે રૂક્ષલર અને શ્રીડરને લાંકી કાઢયા. નાઝીપક્ષ પણ એનું જ સર્જન બની રહ્યો. એણે એના માયામાંથી આર્યાવના ને રાષ્ટ્રવાદના અસકા કાઢી કાઢીને પોષ્યો પાળ્યો ને મોટો કરવા માંડ્યો. એને મદદ કરનારાંઓ પણ પડાપડી કરવા લાગ્યાં. મોટા મોટા ઉદ્યોગપતિઓએ ઉદાર હાથની સખાવતો લાંબાવી, કુશળ મૂડીવાદી રાજકારણના ખેલાડીઓએ પણ હિટલરના એ ફરજદને આવકાર્યું. અને શુંડાઓએ તેની રક્ષા કરવા દોટ દીધી. એ સૌની વચમાં હિટલર તેનો પ્રણેતા પેટભરીને હરખાઈ રહ્યો હતો, અને એ પક્ષના કાર્યક્રમની નાનામાં નાની વિગતો ઘડતો હતો ને જર્મનીમાં કદી નહિ જણાયેલી એવી પ્રચારની રીતભાનો ઉપજાવતો હતો. નાઝીપક્ષ હિટલરની માતા, સ્ત્રી અને રખાત બધું જ બની રહ્યો. હિટલરને એ વિના બીજા બાળકો ય ક્યાં હતાં?...
 • છેવટમાં તો તેમની સંખ્યા એક કરોડ ને ત્રીસ લાખ સુધી પહોંચી ગઈ.

“ પણ હું તો ઓરિટ્ટયાનો વતની ને હીડનબર્ગ પાસે કેવી રીતે દોડી જાઉં ? ” એડોલ્ફ હિટલર પોતાની જાતને જર્મન દીક્ષા પમાડવાની ચિંતામાં તણસતો હતો, પણ તે વખતની જર્મન રીશ સરકારનો એડોલ્ફના માથે કોઈ સરકારી હોદ્દો આરાઢવાનો ઈરાદો નહતો.

પછી એણે એના બાઈગાંધાને સંભાર્યાં. ડોક્ટ્રીક એનો જૂનો દોસ્ત હતો અને રીશમાં મોટો અમલદાર હતો. બીજાં એક, ડીટરીશ હતો અને તે જુન્સવીકમાં ન્યાયખાતાનો પ્રધાન હતો. ડીટરીશે એની નિમણૂક બર્લિનમાંના જુન્સવીક લીગેશનના સલાહકાર તરીકે કરી. છેવટે ઓરિટ્ટયાના ગામડાનો એ રખડુ છોકરો જર્મન બન્યો અને કોઈ વાર વક્તા બનીને, કોઈ વાર શુંડાઓ રોકીને, કોઈ વાર દેવનો દીધેલો હોવાનો સ્વાંગ સજીને, તો કોઈ વાર પોક મૂકીને

રોઈ પડીને એણે મદદા જર્મનીનો ખ્યાન રચ્યો ને પોતાને શિખર પર જોતો મત્તા હાથ કરતો ચાનવા લાગ્યો.

પણ એ એકધ્યાની તો ખરો જ ખરો એની રીતભાતો મદનાય, એનો વધુ મદનાય, એના હિંસા મદનાય, પણ એનો આદર્શ કદી ન મદનાય મદાન જર્મનરાષ્ટ્રે યહુ ને તે ઘડતરના ચણતર પર પોતાની જાતને આપવી એ એનો વધુ મદનાયેસો આદર્શ છે ને એ આદર્શને માટે કોઈ પણ ખુનામરકી, કોઈ પણ કાનતરુ, કોઈ પણ ચાનમાણ, કોઈ પણ કનિયાખોડી એને માટે ત્યાજ્ય નથી.

અને એ રિચર પણ ભારે છે મધા અમુખત્યારો સ્થિર હોય છે ત્યારે મોની ચૂટણી ચર્ધ ત્યારે કેટલી યે મુનાકાતો પછી, કેટલા યે બાપણે પછી, એ જોયો ને તેવો તાજો ને શાત હતો ત્યારે એણે કવુ હતુ કે “મારી પાસે જે કોઈ વિધાન છે તો તેને પડોચી વગવાનુ સામર્થ્ય પણ હોય જ જોઈશે.”

એની પાસે એક દષ્ટિ પણ છે એ ગજકીન દષ્ટિ છે એની ગણતરીઓ ચાનાકીબગી ને જીણામા જીણી વિગતોવાળી હોય છે યહૂદીના વિરોધના વેગનો ઉપયોગ એણે રાજકાણુમાં કરી દીધો એણે એના મનમાંથી કાઢીને યહૂદી ભયાનકતા જર્મનીમાં રમતી મકી દીધી.

૧૯૩૩માં એ નાઝીવાવાએ ચૂટણી જગમાં ઝૂકાવ્યુ, અને સૌથી મોટો શોરબકોર કરતો એનો ચીપિયો ખખડાવતા બટકવા માડ્યુ એ ચૂટણી જગના નાઝી ખેનાડીઁ મે ચૂટણી જાહેનામામા અનેક વચનોની હારમાળાઓ આપી : ૧) એમણે બેકારીનો નાશ આપ્યો, વર્સેલ્મના તહનામાનો અત આપ્યો, એરિટ્રયાનુ

નેડાણ આપ્યું, પોતે-ડને પચાવી પાડવાની મુરાદ આપી, ઉઘોગોનું સમાજકરણ બતાવ્યું, મૂડી પરના વ્યાજની નાજૂદી ઉચ્ચારી, ખેડનારાને જમીનોની બક્ષીસ ધરી—જાણે જૂઠાણનો દરવાજો ખુલ્લો હોય એમ હિટલર એ અધાં મિથ્યા વચ્ચનો, લાગણીથી ને વેગથી, બરાડી બરાડીને બોલતો હતો.

એવું એવું જ્યારે જ્યારે એ બોલતો ત્યારે એ કહેતો કે એની અંદરથી અંતરનાદ બોલે છે. એનો બોલતાનો અવાજ એકાએક ખચકાઈ પડતો, કોઈ વાર એની આંખમાંથી લાગણી છલકાઈ જતી, કોઈ વાર એનો અવાજ ઉતરકાઈ જતો, ક્યારેક તો અંતરનાદ પુકારનાર એવું મોઢું શબ્દ વિના જ ખુલ્લું રહી જતું. ત્યારે એના બગતરામો ‘હેમલિ હિટલર’ પુકારતાં ને પાછી વાણી એના મોઢામાંથી બિછળતી. અંતરનાદ બોલતો હોય ત્યારે જ એવું થાય ને ?

જર્મન પ્રજાસત્તાકનું ખન

જર્મનીને જર્મનરાષ્ટ્ર, જર્મન રાષ્ટ્ર અને એડોલ્ફ હિટલર એ બધા શબ્દો સમાનભાવી બની રહ્યા. એના મેસમેરીક ચરિત્રથી હિટલર જર્મન મૂડીવાદને રક્ષનારો ફિરરતો બની રહ્યો અને રાષ્ટ્ર-વાદની પૂર્ણ માગતાં મધ્યમ વર્ગીઓનો દેવ બની રહ્યો.

એ દેવ જર્મન પ્રજાને સંતોષતો સંબોધતો હતો કે “જર્મનોનો બિમારી લાગુ પડી છે, અને એ બિમારીની દવા પોતે એકલો જ જાણે છે.” એ આવેગમાં આવી બિજળીને કહેતો હતો કે “જર્મનીનું પતન થયું છે, જર્મની અપમાન પામ્યું છે...”

“બોલો, બોલો” એ ખૂબ પાડતો હતો, “હું કહું છું તે કબૂલ કરો. તમારાં દુઃખોની કબૂલાત કરો.”

“જેણે તમને પીઠ પાછળથી ધા કર્યો છે, તે શોકો ધહ્દીઓ છે, સામ્યવાદીઓ છે. આને એ બન્ને તમારા પર રાજ કરે છે. એ શોક તમને સ્વમાનનો રસ્તો લેતાં અટકાવે છે. એ જ શોક જર્મન પ્રજાની આધ્યાત્મિકતાના મૃત્યુ સમાન છે અને તમારી

પોતાની આધ્યાત્મિકતાનું પણ એ જ મરણ છે. કારણકે તમે જર્મન છો, આપણે જર્મન રાષ્ટ્ર છીએ. માણસાર્થ મેળવો, રાષ્ટ્રદ્રોહીઓને મારી હટાવો, વહુદીઓને, પ્રજાસત્તાકવાદીઓને હાંકી કાઢો..."

આવી એડોલ્ફની વાણી, આ જ શબ્દોમાં, કોઈ વાર તો બબ્બે કલાક સુધી એકધારી વહેતી. એ સાંભળતી સ્ત્રીઓ ખાસ કરીને ગળગળા થઈ જતી. અને જે સભા સ્ત્રીઓની જ હોય તો તો એ ચીસ પાડી બેઠો, "તમે સૌ મારી છો અને હું આશ્ચર્ય તમારો છું ..."

એવા એડોલ્ફની ચઢતી ગતિમાં કેટલાક વિપરીત સંજોગો સાથે આપી રહ્યા હતા.

સાર પરની ફ્રેંચ ચડાઈ સામે નિષ્ક્રિય પ્રતિકારમાં નીચત્રો મધ્યમવર્ગ કચડાઈ ગયો હતો અને તેને હિટલરનાં ઉડાઉ વચનો ઉશ્કેરતાં હતાં.

જુનીંગની રીતભાતે ઉપલેખે મધ્યમ વર્ગ જે આર્થિક મંદીમાં ધવાયો હતો તેને કચડી નાખ્યો હતો. એ પક્ષની બૂખ પર પણ નાઝીઓ મિજબાની માણતા હતા.

૧૯૩૦થી જર્મનીનો મહાશ્રીમંત થાયસેન નાઝી પક્ષને લખલૂટ પૈસા આપી એ રાષ્ટ્રવાદના ગાડા પાછળ લટકી પડ્યો હતો.

વીમરતંત્રપર પ્રજાસત્તાકના પોતાના જ દરબારીઓ, લશ્કરી અમલદારો અને બીજા સરકારી તંત્રવાહકો ઘા કરી રહ્યા હતા.

આ સંજોગોમાં હિટલરને ગાદીનશીન કરનાર નીચેના પ્રસંગો ઝડપભેર બની ગયા. પેપન-સ્લીશર-હિડનબર્ગ કાવતરાં, બીજી રીશટાગની આગ અને ત્રીજો ત્રીસમી જુનનો બનાવ.

૧૯૩૨ના કટોકટીના વરસમાં પંચાસી વરસનો હિડનબર્ગ જર્મન પ્રજાસત્તાકનો જૂનો પ્રમુખ હતો. એના વૃદ્ધ વ્યક્તિત્વ પર

મધુ ટકી રહ્યું હતું. જાણે ભૂતકાળનું બધું આન્ક હોય તેના એ ગર્હકાનના જર્મનીના પડછંદ અવશેષ પામે એનો એ-એનર પેપન જ જર્મ શકતો.

એક નમૂના દતકથા કહે છે કે એક દિવસ હિડનમર્ગ વર્ગના દરવાજા આગળી ઘૂટણીએ પડ્યો હતો. દરવાજા પગના ચોક્કિદાર એમ્ન્ટ પીટરે એને પૂછ્યું, “કાણુ છો?”

“હું હિડનમર્ગ” એણે જવાબ દીધો.

“પણ અહી કેમ?” પીટરે પૂછ્યું.

“કારણકે મરણ પામ્યો છું,” હિડનમર્ગે જવાબ દીધો. પીટરે ઘોળા વાગવાળું માથું હનાવ્યું.

“જૂલા પડ્યા લાગે છે.” તમે મરણ પામ્યા નથી.”

“હે! હા, હા,” ગૂચવાયેલો હિડનમર્ગ ગુસ્સામાં ગળગળાવે, “પેના દરામખોગ મીસનેરે મને ફગીવાગ ખોળી માલિતી આપી લાગે છે, કે હું મરણ પામ્યો છું.”

મીસનેર રોટ સેક્રેટરી હતો અને એની અસર એ ૧૭૫ પ્રમુખ પર બારે હતી. મીસનેર ખૂન ચાનાક ગજકારણી પુર્ય હતો. એણે છેલ્લા ત્રણે પ્રમુખના હાથ નીચે રોટ સેક્રેટરીનું પ સાચવી રાખ્યું. સમાજવાદી ઈમર્ટ, શ્રીશ્ચ માર્શલ હિડનમર્ગ અને નાઝી હિટલર એમ કહેવાય છે કે મરણ પામતા હિડનમર્ગે વીમર તનને સાચવી રાખવાના એની પાસેથી શપથ લીધો હતો અને એમ પણ કહેવાય છે કે નાઝીલોક એના દ્વારા જ હિડનમર્ગ સુધી પહોંચ્યા હતા.

મે ૧૯૩૦થી ૧૯૩૨ના મે સુધી મુનીખ જર્મનીનો એન્સેલર હતો. એણે વીમરત્રનો બચાવ કરવા બધું જ કર્યું. હિડનમર્ગની

કરી વાર પ્રમુખપદે ચૂટાડી કરાવી, હિટલરની બૂખરી ડગલીઓ। ગેરકાયદેસર બનાવી

પછી એણે રીસપબ્લિકને તરખાત કરી, અને પોતાની જાતને હિટલરબર્ગને મોખી દીધી. ૧૯૩૩ની માનમા જુની ૩ એની પોતાની ઉપયોગિતાને પગલી ચૂકવેા તેના બૂખરી ડગલીને ગેરકાયદેસર કરી એણે મજૂરોનો પગારકાપ કરી મામ્યવાદોએને દુબળા બના, બેકારોને લગી કરા એતીવાડીખાતાના કાર્યક્રમમા દેવાળિયા જ કરોની જગીરે પડાવી લઈ જગીરદારોને ઉસ્કેર્યા હતા. હિટલરબર્ગ ૧૯૩૩ના મેમા એની જગીર પડ ગયો હતો એનો દીકરો એરકાં નુકેકમા હતો જુની ૩૦ પતન કરી ચીશ મત્તાપર આવવા એરકાંની આસપાસ બાઈગધીની ટોળકી જમાનતો હતો

જુની ૩ પ્રમુખ પાસે વધારે મત્તાઓ લેવા પડેાએ પણ હિટલરબર્ગ એને ના પાડી દીધી અને દુખતા માતની જોમ ઉખેડીને કેટી દીધો

પણ પછી જુની ૩ની જગાએ ચીશને મદલે પેપન ૧૯૩૩ના જુનની ૧લી તારીખે ગીજતો એન્ડેન થયો જાણે હિટલરબર્ગ પેપનના પ્રેમમા પડયો પણ પેપનના હાથમા એન્ડેનરશીપ જાત્રી ટકી નહિ લજીય જર્મની પ્રજામત્તાક તો કહેવાતુ જ પેપનને ચૂટણીની જડેગત કરવાની ફજ પડી જુનાઈના છેલ્લે દિવસે ચૂટણીનુ પરિણામ આવ્યું પેપન હાર્યો હતો મીથી વધારે મત નાત્રીએને મળ્યા

નાત્રીપક્ષનો સન્દાર હિટલર હિટલરબર્ગ પાસે પહોચ્યો હિટલરે પોતાની માગણીઓ પ્રમાણે સત્તા માગી હિટલરબર્ગ એને તિરસ્કારી કાઢ્યો અને પામે એટલા પેપન તરફ ફરીને બોલ્યો, “ હિટલર એની

રીતભાત સુધારે તો ઠીક છે, નહિ તો હું એક ગામડાના પોસ્ટ માસ્તર તરીકે એની નિમણૂંક કરી દઈશ.” પણ હિટલરની રીતભાત સુધરી નહિ અને પેપને રીશને બરખાસ્ત કરી.

ફરીવાર ચૂંટણી થઈ. ફરીવાર નવેંબરની છટ્ટીએ પેપન ઢાયો. એણે આ બીજા વખતની રીશટાગને બરખાસ્ત કરી. થોડીક કડોકડી પછી સ્લીશર એન્સેલર નિમણો. એણે હિટલરને ધિક્કાર્યો ને કામદારો તરફ મુખ્ય મહકાન્તું, ટ્રેડ યુનિયન તરફ મુજરો કર્યો, પોતાની જાતને મૂઢીવાદી નહિ અને સમાજવાદી નહિ એવી જાહેર કરી. લોકોએ એની અંદરનો વિશ્વાસ ખોલ્યો, હિઝનબર્ગ, એના તરફ ફરડી બિડ્યો ને બોલ્યો, “કાં, સ્લીશર ! તમારું લશ્કર મારી સામે જ અથડાવવા માગે છે કે શું ?”

સ્લીશર ગયો. જર્મનીના ઘરડા પ્રમુખે હિટલરને એનસેલર નીમ્યો. પેપન ઉપ-એન્સેલર બન્યો. પછી એ ઘરડો પયારીમાં લપેટાઈ ને બિડવા પડ્યો, અને સ્લીશર સાથે એની સત્તા પણ સરવા લાગી. રીશટાગમાંથી પ્રજાસત્તાકવાદ પરવારતો હતો, અને રીશટાગની આગમાં એની છેલ્લી રાખ બિડવાની હતી.

આગ લાગી

૧૯૩૩ના ફેબ્રુઆરીનો ૨૭મો દિવસ હતો. માર્ચની પખીની ચૂંટણીને થોડા જ દિવસની વાર હતી. ત્યારે જર્મન રિશ્ટાગના મકાનમાં એકાએક આગ લાગી. એ આગમાં જર્મન પ્રજાસત્તાક રોકાઈ ગયું. અને ત્યારે લાગેલી એ આગના અંમારા હજુ ય અણુઅણુએક જ છે.

એ આગે થોડાક લાખ માર્કસનું અણુતર ને કમદાણુનો નાશ કર્યો. એ આગમાં સમાજવાદીઓ, સામ્યવાદીઓ અને પ્રજાસત્તાકવાદીઓનાં હજારો શરીરો હોમાઈ ગયાં. એ આગે જન્માવેલી નાઝીઓરીની જ્વાલાઓ હજુ ય મધ્ય યુરોપમાં પથરાતી જગત આખાને ઝળમે કરવાની તરસથી તલસે છે.

એ આગમાં રાષ્ટ્ર ઉઠી: રીશ્ટાગની ભવ્ય ઈમારતની, હજારો શાંતિવાદીઓની, હિદાર મતવાદીઓની, પ્રજાસત્તાકવાદીઓની, સામ્યવાદીઓની અને દરેક વર્ગનાં સજ્જન માનવીઓની જીવન-સાધનાની. એ આગમાં વિસ્માર્કના જૂના જર્મનીનો, વીમરતંત્રની,

ખાખ ઊડતી હતી. એ આગની, રાખમાંથી નાઝ ના વિજયનો લાવા વહેતો હતો, પણ એ જ આગના ધૂમાડામાંથી હિટલરની ત્રીજી રીશનો આકાર બંધાતો હતો.

૧૯૩૩ના ફેબ્રુઆરી માસના ૨૭મા દિવસની રાતના સવાનવ વાગ્યા હતા. ત્યારે પહેલવહેલી રીશટાગની ઈમારતમાંથી આગ ઝળૂંટી, રીશટાગના છાપરા પર આગના ધૂમાડાનો પહેલો ગોટો ગળડ્યો. રીશટાગની જાળીઓ ને બારીઓમાંથી જ્વાળાઓએ જીભ કાઢી. મુખ્ય ખંડ આગમાં ચડબડી ઊઠ્યો. નવને પચીસ મિનીટે આગના સ્થળે ફાયર બ્રીગેડ પહોંચી. અર્લિનના મધ્ય જેવા અન્ટર ડેન લીન્ડેનના નાકા આગળથી જોતજોતામાં સમાચાર ફેરાર્ક મયા: “આગ લાગી રે આગ લાગી!”

એક કલાકમાં જ ગોરિંગ અને હિટલર આગના સ્થળે આવી પહોંચ્યા. અને જાણે બન્નેને એક સાથે એક સરખો અંતરનાદ ઊઠતો હોય તેમ બન્ને બોલી ઊઠ્યા, “એ આગ તો સામ્યવાદીઓનું કામ છે.” જેમ નીરો રોમને સળગતું જોતો દસતો હતો તેમ રીશટાગને સળગતું જોતો હિટલર પણ આંખમાં આગ ચમકાવી બોલી ઊઠ્યો: “એ આગમાં ભગવાનનો આદેશ છે.”*

પણ વાત એમ હતી કે, કેબિનેટમાં નાઝીઓના ત્રણ જ પ્રતિનિધિ હતા અને તેની સામે પેપન હ્યુગેનબર્ગના આઠ હતા. સત્તા પર આરૂઢ થવા માટે પાંચમી માર્ચની ચૂંટણીમાં નાઝી મતોમાં ઘણા મોટા વધારાની જરૂર હતી. રીશટાગની બેઠકોમાં હિટલરે બહુમતિ માટે ઝંપલાવ્યું. પણ પેપન-હ્યુગેનબર્ગ એને રોકવા માગતા હતા. હિટલર સામે થોડાક ખીજ રાષ્ટ્રવાદીઓ પણ આડા ઊભા હતા. હિટનબર્ગને હિટલરમાં વિશ્વાસ ન હતો. હિટલર બજબજરીથી

* “A sign from Heaven.” ‘Hilter declaimed.’

હિટલરને પદબ્રજ કરશે એવી અથવા ઊડી ચૂકી હતી. નાઝીઓને મતો મુભાવવાની ચિંતા પેડી. એક જ વસ્તુ નાઝીઓને જયાવી ગંદે તેમ માન્ય પડી.

નવી રીસ્ટાગમાં છસો ડેપ્યુટીઓ હતા અને તેમાંથી સામ્યવાદી પક્ષના એકસો તો નક્કી જ હતા. નાઝીઓને અઢીસો નોટલાની ખાત્રી હતી પણ કુલ છસોમાં અઢીસો કંઈ બહુમતી ન કહેવાય “ પણ સામ્યવાદીઓના એકસો ડેપ્યુટીઓને ઊડાડી દેવાય તો ! ” એ જ એક આશા પર નાઝીવાદ અંજૂમી પડ્યો. સામ્યવાદીઓની સો બેઠકો જૂંસી નાખવાનો એણે નિર્ધાર કર્યો.

એ નિર્ધારથી નાઝીઓએ સામ્યવાદીઓના મથક કાર્લ-લીકનેકની ઝડતી લીધી અને સામ્યવાદીઓ જાળવે જગાવવા માગે છે એવી વાત વહેતી મૂકી. તેમને દયાવી દેવાનો પ્રયત્ન કર્યો પણ એ પહેલો પ્રયત્ન પોડળ પુરવાર થયો.

પણ ચૂંટણીની તારીખ તો પાસે ને પાસે ધસી આવતી હતી ! હિટલર અને પેપન હયુગેનબર્ગ વચ્ચેની ખેંચતાણ તંગ બનતી હતી. એકદમ જલદી કંઈ વિચારી કાઢવું જ નેઈએ. નાઝીઓએ તે વિચારી કાઢ્યું.

અને રીસ્ટાગને એકાએક આગ લાગી. સામ્યવાદી એક સો ડેપ્યુટીઓની એકાએક ગિરફતારી થઈ. સામ્યવાદી બળવાની અથવા હવામાં ઊડતી મૂકાઈ. જર્મની આખામાં જાહેર ઉસ્કેરાટનો ઉબરો ઊડતો કરવામાં આવ્યો. “ આગ લાગી રે આગ લાગી. ” નાઝીઓએ કોકિયારી જગવી, જર્મનીને જાંધમાંથી બેઠું કયું. આંખ ચોળતા જર્મનીએ હાંકારામાં હા બણી, “ આગ લાગી, આગ લાગી. ” નાઝીઓ છરી ને ચપ્પુ લઈને, પિસ્તોલ ને રિવોલ્વર લઈને નીકળ્યા પડ્યા.

નાગરિક સ્વાતંત્ર્ય પર પાદાધાર થયો. અંગત ધરખારના કમાડ તૂટી તૂટીને પડ્યાં. અંગત જીવન તકોમતની તપાસ વિના જકડાયા, વનમાલ જોખમાયાં | ખૂણે ખોંચરે થતી વાતચીતો પણ ગેરકાયદેસર બની ગઈ. પત્રવ્યવહાર પોલીસના હવાલે પડ્યા. પોતાનો અતંત્ર મત જાહેર કરતા છાપાઓના મોઢા પર નાજીની ખીન વાગી ગઈ.

“ એવી આગ કેવીકે લાગી! ” દુનિયાબગમાં સવાસ જાગ્યો, અને આગ લાગવાની અંદરની વાત ઉઘાડી થઈ ગઈ.

વાત એમ બની કે, આગની રાતે એક અધઃચત્ર મેરીનસ વાન-ડર-લ્યુગ નામના ડચની ગિરફતારી કરવામાં આવી. પોલીસે કહ્યું કે એને આગવાળા રથળ પરથી ગિરફતાર કરવામાં આવ્યો છે. પોલીસ વિના એ કથનનું એકે સાક્ષી હતું નહિ.

એ પકડાયેલા ડચ વિષે ગોરિંગે પહેલી જાહેરાત કરી તે જુહાણું નીવડ્યું. જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું કે એ ડચ તો સામ્યવાદી સંઘનો સભ્ય છે પણ તપાસને અંતે તે વાત ખોટી પુરવાર થઈ.

માત્રુમ પડ્યું કે એ ડચ મેરીનસ વાન-ડર-લ્યુગ, ડચ કોમ્યુનિસ્ટ યુવક સંઘમાં ૧૯૨૯માં જોડાયો હતો અને ૧૯૩૧માં એને નકામો અને મૂરખ માનીને ડચ કોમ્યુનિસ્ટ યુવક સંઘે બરતરફ કર્યો હતો. સામ્યવાદી પક્ષમાં એ કદી પણ જોડાયો જ નહોતો. ૧૭-૧૮ ફેબ્રુઆરીએ એ ડચ ગંધીનોમાં હતો. ત્યાંથી એને બર્મિંગ્હમ પહોંચવું હોય તો ૨૦મી પહેતાં ન પહોંચાય. સાત જ દિવસમાં એ રખડું બર્મિંગ્હમમાં આવી ત્યાંના બોખંડી શિસ્તવાળા સામ્યવાદી પક્ષનો સભ્ય બની જાય એટલું જ નહિ, પણ પક્ષ એને રીસ્ટાગને સળગાવી મૂકવાનું ગંભીર અને બચંકર કામ કરવા નીચે તે વાત ગત અને ઉપદ્રવ પાત્ર બની ગઈ.

ત્યારે રીસ્ટાગને આગ કમ લાગી ? જર્મની આખામાં એ મનાન ખૂબ ગૂઢતા ધરતો પૂછાઈ રહ્યો.

પોલીસ તો કહેતી હતી કે એ આગ વાન-ડર-લુમે સામ્યવાદી પક્ષ તરફથી લગાડી પણ આગમાં નપરાયેતો દાડગોળો રીસ્ટાગની દીવારોમાં થઈને, ચોટીઓમાં થઈને, લોખંડી ઝમાડ ખોતીને, અદર ધર્મારતમાં પેડો ઝેલી રીતે ?

“ એ ડચના મદદગારો લઈ ગયા ’ પોલીસ બોનતી હતી. આવા મોટા રાત ને દિવસ ધીખતા વ્યવહારવાળા બર્નિનમાં કોઈની આખે ચક્રવાત વિના એમ મની શકે ખરું ? પાછો સવાન બગતો હતો.

જર્મન અમલદારોએ પોતે જ જૂઠાણાની પરપરા પાથરવા જતા, કાથળીમાંથી મિનાડુ કાઢ્યું ને સાચી વાત સમજાઈ ગઈ.

અમલદારો કહેવા લાગ્યા કે રીસ્ટાગને સળગાવવાના દારૂ ગોળાનો સામાન જર્મીન નીચે ખોદેલા રસ્તામાંથી લઈ જવાયો હતો એ રસ્તો રીસ્ટાગના લોપરામાંથી રીસ્ટાગના વક્તા ગોરીંગના મદ્દાનય સુધી પહોંચતો હતો એ રસ્તો રીસ્ટાગનું મદ્દાન બધાસુ ત્યારે મધ્યખડમાં ગરમી લાવના માટે ગુપ્ત નહેર જેવો બનાવવામાં આવ્યો હતો તથા એ ગુપ્ત નહેરની વાત હમણા જ સરકારી યાદીમાં બહાર પડી તે પહેલા બર્નિનમાં પૂરા બાર માણસો પણ જાણતા નહોતા.

ગૂઢતાની એક બાજુ પરખાઈ ગઈ રીસ્ટાગને સળગાવનારા ગમે તે હોય પણ જે હોય તેઓ ગોરીંગના મદ્દાનયના પાઠના વડામાં થઈને રીસ્ટાગમાં પેલા દંતા તથા સળગાવવાનો સામાન પણ ત્યાં થઈને જ ગુપ્ત માર્ગમાં થઈને રીસ્ટાગની અદર લઈ ગયા હતા. રીસ્ટાગને આગ લગાડનારાઓ પર અદાનતમાં કામ ચાલે તે

પહેલાં જ તે આગ નાઝીઓએ લગાડી હતી તે વાત પચગત્રા માંડી. ઓખરફોરેને એક ખાનગી ખત પાડવું એ એક હાથમાંથી બીજે પસાર થયું. એમાં સ્પષ્ટ જતાવવામાં આવ્યું હતું કે આગ લગાડનારા નાઝીઓ જ હતા.

પણ નાઝીઓએ ઓખરફોરેનની આ હિમત માટે એક ટુકડી મોકલી. ઓખરફોરેનનું ઘર ઘેરાઈ ગયું. પછી એવી જગેરાત થઈ કે ઓખરફોરેને પોતાની જાતને વીંધી નાખી હતી.

અને અદાવત તો બેઠી જ. અદાવતમાં ખડા કરવામાં આવેવામાં વાન-ડર-લ્યુગ એકલો જ નહોતો. હોળીનું નાણિયેર બનેલા એ વાન-ડર-લ્યુગ પછી તરત જ સામ્યવાદીઓની ગિરફતારી થઈ હતી. એક અર્નસ્ટ ટોર્ગલર હતો અને ડિમીટ્રોવ, પોપોન અને ટેનેલ હતા. આગની રાતે ડિમીટ્રોવ તો બર્લિનમાં હતો પણ નદિ, મ્યુનિચમાં હતો તેથી એની સામેના પૂરાવા તૈયાર કરતાં સુધી એને પાંચ માસ સુધી પૂરી રાખવામાં આવ્યો.

લિપઝીગ અને બર્લિનમાં બેય ઢેકાણે સત્તાવન દિવસ સુધી અદાવતનું કામ ચાલ્યું. એક મહાન નાટક જર્મનીની રંગભૂમિ પર રાજ થયું અને અદાવતના ન્યાયખંડ પરનો પડદો ઊઘડતાં ન્યાયના દાવબાવ થવા લાગ્યા.

એક વખત કેસની સુનાવણી થઈ ગઈ, પછી કેમ અટકાવી શકાય ? અદાવત રોજ ને રોજ જુનેગારોની નિર્દોષતામાં ઘસડાઈ ગઈ. અદાવતને જે સુકાદો આપવાનો આદેશ થયો હતો તેથી જુદી જ જાતના પુરાવા આવતા ગયા.

ડિમીટ્રોવે અદાવતને, અદાવતમાં જીમાં થએલાં નાઝી ઓફિસોને સવાલો પૂછવા માંડ્યા. આવા બુદ્ધિમાન સવાલો આવી

આપા જિતરી જાય તેવી તપામને વચ્ચેથી અગ્નિના અદાનતને
 રાગી રાગ ચિત્રાથી જ ડિમીટ્રોવે અદાનતની ગતિ રહી જવાની
 કરજ પડતી

આવી શોધક બુદ્ધિનો, આવી અગ્નિના અદાન હોશિયારીવાળા
 ડિમીટ્રોવ હજ એવી અદાનતને ય ખમર નહોતી એ બંગેનિયન
 ક્રાન્તિકારીનું ચક્રો માથું જૂન કરી વિના નાઝી સાક્ષીઓના કામને
 ઉપગ્રસ્તે હતાવી નામે તેના મનાને પૂછી રહ્યું અદાનતનું કામ
 ચાલુ ને પડી ડિમીટ્રોવે રીસ્ટાગની આગ જગાડનારા નાઝીઓ
 હતો તે વાત સવાન જવામથી જ પુરવાર કરવા માડી

એ જ ડિમીટ્રોવની અદાન હોશિયારીથી, બધા લોકો જુએ તેમ
 ગોળીમ અદાનતના આગણુમા જ ચિઠારી ગયો એક વખત
 નાઝીઓનો સાક્ષી ખૂટ્યો અને ડિમીટ્રોવે ગોરી ગને સવાન પૂછ્યો,
 “ તમે તેની કોનસેન્સેશન કંપ્પમા શોધ કરી છે ? ”

ન્યાયાધીશ સડક થયા, ગોરી ગનું ગળું રાત્રી ચોળ થઈને
 અદર ધૂરકમું જોયું એને પૂછતા જોયો તેને સૌને યાદ રહી ગયું.
 સ્થુમ તક આગળી લખાવી ડિમીટ્રોવે અદાનતને પરસેવો છૂટી
 જાય તેવી ખૂમ પાડી પૂછ્યું હતું, “ આ બિચારો ફોન્ટ ? પણ
 એનો મેશીનોશીલીસ કાણ છે ? ”*

એક વખત અદાનતને રીસ્ટાગમા કામ કરતા પોર્ટરો, નોકરો
 વગેરેને બોનાવવાની કરજ પડી, અને અગત્યની ઝીણીઝીણી
 માહિતીઓ ડમકી પડી હોળીનું નાણિયેર બનેલો સ્થુમ બોલ્યો કે
 આગ લાગી તે રાત પહેલાની રાતે એ નાઝીઓ સાથે હતો

* This miserable Faust ? Who is his Mephistopheles ! ”

રીશટાગના દરવાને ચ્હુ કે ડોન્આનબ્રેડ નામના નાઝી ડેપ્યુટીએ ખૂબ ગભગથેલે ચહેરે, ગતના દગ વાગે સળગતા રીશટાગના મકાનને છોડ્યું હતું. ગોગીગના ધરના એક આદરમેન નામના નોકરે કખૂચ કર્યું કે આગ લાગતા પહેલાની કેટલીક ગતોએ એ રોજ અંદરના ગુપ્ત માર્ગમાં થતી લિનચાઈ સાબળતો હતો.

એમ અદાજતમા આગ વધારે ને વધારે ગરમ થતી ગઈ. ડિમીટ્રાવે છેલ્લો જવામ આપ્યો ત્યારે એકધારી ને વેધક રીતે, ગોરીંગની કુહાડીના બચ નીચે એણે પોતાની જાતને અને મામ્યવાદીઓને નિર્દોષ બતાવ્યા, નાઝીઓએ જ ઊભા કરેલા કાવતરાને ખુલ્લું કર્યું.

અદાનતે ચુકાદો આપ્યો. લ્યુગને દેદાતદંડની શિક્ષા થઈ. ટોગેલરને એ વરસની જેન મળી. ડિમીટ્રાવ, પોપોન અને ટેનેન છૂટી ગયા. પછી તન્ત જ માચી વાત બહાર પડી ગઈ દ્વિતલગની જૂખરી ડગલીઓનો એક અમનદાર કાર્ન અર્નસ્ટ હતો, એને એનો અને જૂખરી ડગનીઓનો વિનાશ દેખાયો હતો. એણે ૧૯૩૪ના જુનની ૩૭ તારીખે પરદેશમા એક કાગળ લખીને પડોચાડ્યો હતો અને દ્વિતલર સામેની એની ખીક સાચી નીવડે તો તે કાગળને પ્રગટ કરવાની સૂચના આપી હતી.

એ કાગળે દુનિયાને રીશટાગની આગ માચી ગેતે વર્ણવી બતાવી છે. એ આગની રોમાયક અને બચકર કહાણી એણે જાતે લખી છે. એના અક્ષરેઅક્ષરે નાઝી નેતાઓની શયતાનિયત આલેખાઈ છે એ સૌમાંનો એ એક હતો. રીશટાગનો અગ્નિ નાઝી કાવતરાખોગની મદદથી એણે પોતે ચેતાવ્યો હતો તેનો એણે એકરાર કર્યો છે. એ આગ લગાડવામાં એના બે સાથીદારો મુખ્ય હતા. એક શીડલર અને બીજો મોરેનશીલ્ડ. પછી પોતાને ગાદીનશીન કરવા જાનનો

જોખમ વડોરીને જોમણે હિટલરના ફરમાનોનો અમન કરી અનેક રીતની સત્તાનિયત જર્મની પર જમા કરી તે જૂખરી ડગનીના અમનદારોની પણ કારમી કતલ કરી નાખવાની હિટલરને જરૂર જણાઈ તેમા ૧૯૩૪ના જુનના ત્રીસમા દિવસે એ કાર્લ આર્નસ્ટનુ ખૂન કરી ગયુ અને નાઝી જર્મનીના ઉદયકાળની બીજી કોઈ ગાથા એની મરી ગયેની જીભ ઉઘારી શકી નહિ

૧૯૩૪ના મે અને જુન ઇતિહાસની ગતિમા ખૂબ તગ મન્યા હતા નાઝીઓએ મત્તા લાથ કરી હતી નાઝીઓનો વિજય થયો હતો પણ જર્મની આર્થિક વેદનામા ખદમદતુ હતુ. વિજય પહેલાના વયનો વિજય પછી મિથ્યા માનમ પડ્યા હતા.

“પણ અમારું શું ?” હિટલરની જૂખરી ડગનીમાળી દુકડીઓ તાનાવેની કરતી હતી એ જ જૂખરી ડગનીઓવાળી દુકડીઓ S A નાઝીપક્ષના વિજયનુ મુખ્ય માધન મની હતી હિટલરનુ એ ગસ્તાઓ પર રખડનારુ ખાનગી લશ્કર હતુ પડેલેથી ડેલ્લે મુઘી એ જ જૂખરી ડગનીએ હિટલરને સત્તા પર આરૂઢ કરવા કોઈપણ આદેશો ઉપાડ્યા હતા એ લશ્કરનુ કદ વધી વધીને ૨૫૦૦,૦૦ જેવી વિશાળ સંખ્યા મુઘી પડેચ્યુ હતુ.

“પણ હવે શું ? અમારુ શું ?” વિજય પછીનો દ્રાવદો લેવા જૂખરી ડગનીઓ પૂછતી હતી

“તમારુ શું ?” હિટલર, ગોરિંગ ને ગોબેલ્સની ત્રિમૂર્તિ વિભાસતી હતી ને મનમા જામડતી હતી, “હવે તમારુ કામ શું છે ? હવે તમારે કરવાનુ શું છે ?”

જૂખરી ડગનીઓમા બપેટાઈ ને ઊભેલું લશ્કર વિજયના પરિણામો માગતુ હતુ. પણ એ ખાનગી લશ્કરની હવે હિટલરને જરૂર

હતી નહિ. જરૂર વિનાનો એ સમુદાય નાઝીપક્ષનાં નાણાં પર બોમ્બર હતો, જરૂર વિનાની એ બૂખરી ડગલીઓને હવે હિટલરની ચોકી કરવાની પણ હતી નહિ કારણકે હિટલરના અંગત ચોકીદારો તરીકે તો કાળા ડગલીઓવાળી S. S. કુકડીઓ ગોઠવાઈ ગઈ હતી.

“ત્યારે એમનું શું?” હિટલરને ય ચિંતા પેદી હતો. હિટલરની બે બાજુએ બે લશ્કર દતાં: એક મરકારી લશ્કર રીશવેર અને બીજું એણે સરકાર હાથ કર્યા જમાવેલી બૂખરી ડગલી. એ બેમાંથી એણે એકને જ સત્તા આપવી રહી.

બૂખરી ડગલીઓનો હિટલરે નિમેશો મરદાર રોહમ હતો. એની પાસે ગોરિંગ જેવી શક્તિ હતી, ગોબેલ્સ જેવી ધાતકતા હતી અને જર્મનીમાં અજોડ એવી વ્યવસ્થા શક્તિ હતી. એ શાંતિને ઘિછારતો હતો, અંધાધુંધીને ચાલતો હતો, અને હિટલરથી બીજો નંબર બૂખરી ડગલીઓ એને જ ચાલતી હતી, અને તેથી હિટલર એને ચાલતો હતો.

“અમારું આમ કરો,” એણે ઉપાય બતાવ્યો. “બૂખરી ડગલીઓને રીશવેરમાં—સરકારી લશ્કરમાં ઉમેરી દો અને મને લશ્કરી વડો બનાવો.” પણ રીશવેર તે માને તેમ હતું નહિ. ગેગલેરના અમલદારો એ સ્વીકારે તેમ હતું નહિ. “અમે રોહમને સ્વીકારીએ કેમ અને અમારા શિસ્તગદ્દ એક લાખ સૈનિકોના લશ્કરને અઢી લાખ જેટલી, ગુંડાઓમાંથી, રખકુઓમાંથી, કારકુનોમાંથી, બેકારોમાંથી અને ચોટાઓમાંથી બની કરેલી બૂખરી ડગલીઓ સાથે બળી જવા દઈએ કેમ!” એમ રીશવેરના લશ્કરી અમલદારો બોલતા હતા.

રોહમને શુભાવેલો તે કીક નથી એમ હિટલર વિચારતો હતો પણ બીજી બાજુએ તાઝીમગદ્દ રીશવેરના એક લાખ સૈનિકો

ખૂબ જ કિંમતી છે, એમને ગુમાવીને અઢી તાપ નેટની બૂખરી
ડગનીઓને કરવી છે થુ એમ પણ દિટનને નાગવું હતું

દિટનરે રોહમને મુનાકાત માં બોનાખ્યા મને જણે પામ્ય
કનાક સુધી વાત કરી રાદમે દિટનને ફરીવાર બૂખરી ડગનીઓને
નિશવેગમા ઉમેરી સેવા માગણી કરી દિટનર ના પાડી દીધી

રોહમ હારેલો ગયો અને મુઝાતો મ્યુનિય પડેલો એની પાછળ
દિટનરે જડેગત દોડારી “ જુનાઈની ૧વી તારીખથી બૂખરી
ડગનીઓને બે માસની રજા પર ઉતારી દેવામા આવે છે એ સમય
દરમ્યાન તેમાના કોઈએ પણ બૂખરી ડગની પડેરવી નહિ ” બૂખરી
ડગનીઓ જમનીની ગેરીઓમાથી પદબ્રજ થઈ ગઈ. બૂખરી
ડગનીઓએ રહેલો વિજય વચકાઈ પડ્યો

જે થયું છે એ કીડ થયું છે એમ દિટન ને એના અનુયાયીઓને
લાગવા માડ્યું દિટનની પડખે ત્રણ તાપ કાગી ડગનીઓ S. S
ચોકી કરી ગદી નાઝીપતની એ જ સાચી ડગનીઓ હતી અને
• બૂખરી ડગનીઓ તો રખડુ હતી એમ દિટનને મમળના નાગુ
બૂખરી ડગનીઓનો નેતા તો ગાહમ હતો જે દિટનર સાથે વાઘો
ઠાઠી મ્યુનિય ગયો હતો પણ કાગી ડગનીઓનો નેતા લીમન
હતો જેની દિટનર તરફની ભક્તિ જરા પણ જૂની થઈ નહોતી

રોહમ મ્યુનિય ગયો હતો અને રોહમ પછીનો બૂખરી ડગની
વાજો ખીંતે મોઝા અમનદાન કાર્ત અર્વન્ટ હતો, તે પરજુરામા
રોકાયો હતો એ નરી સ્ત્રી સાથે મધૂગત્રિ ગામના મેડેરીઆ
પહોચવા માટે બીમેનના મદદ પર ગ્ટીમગમા ભેગવા જતો હતો.
એના લગનમા એનો ભાઈમર િટન હમણા જ મદાનીને પાઠી
ગયો હતો એ નવા વધૂતરના તામા દિટનરના અનિવચનો જાગુ
જેવા ને તેરા તામ્મ હતા

લોહીનાં નાવણુ

અર્જુનમાંથી તે જ દિવસે અફવા ઉડાડવામાં આવી કે ભૂખરી ડગલીના નેતાઓ રોહમ અને કાર્લ અર્નસ્ટ મ્યુનિચમાં ૩૦મી એ સવારમાં બળવો પુકારવાના છે. બળવાખોરોના એ જે નેતાને પકડવાની અવસ્થા થઈ ગઈ હતી. એક કાર્લ અર્નસ્ટ આનંદ કરવા જતાં પરણેલો જ પકડાઈ ગયો અને બીજાને પકડવા દિલ્લર જે સાથીદારો સાથે એકત્રે તેની માંદગીના જિજ્ઞાસા સુધી પહોંચી ગયો. દિલ્લરનું એ પરાક્રમ એક નાજી કોમ્યુનીકે નીચે પ્રમાણે વર્ણવ્યું છે:

“ પછી દિલ્લરે પ્રવેશ કર્યો અને જતે જ ભૂખરી ડગલીઓના નેતા રોહમને ગિરફતાર કર્યો. રોહમ જરા પણ આનાકાની કર્યા વિના એની માંદગીની પથારીમાં શરણે આવ્યો. પછી તરત જ હીન્સને પણ ગિરફતાર કરવામાં આવ્યો. ”

પછી છાપાંઓએ સાચી વાત એવી બહાર પાડી કે માંદગીને જિજ્ઞાસે પડેલા રોહમને પકડવા દિલ્લર કાળી ડગલીઓની દુકડીએ

સાથે ગયો હતો. સ્ટિલરને જોઈ કૃતંતતાની પરિસીમા ભાગતો રોહમ એના બિહાનામાં બેઠો થઈ ગયો હતો તથા સ્ટિલરને અપમાન્યો હતો. છેવટે કાળી ડગલીઓએ ધસી આવી રોહમનો કબજો લીધો હતો. રોહમ સાથે પકડાયેલો હીન્સ અને બીજા બે જણને મ્યુનિચ આવતાં રસ્તામાં જ વિંધી નાખવામાં આવ્યા અને રોહમને એકલાને મ્યુનિચ આણી એક કારાગારમાં પૂરવામાં આવ્યો.

“તું તારી જાતને વિંધી નાખ,” કાળી ડગલીઓ મ્યુનિચના કારાગારમાં રોહમને વિનવી રહી.

રોહમે ના પાડી. “મારે એડોલ્ફ તું કાણું જીગર જોવું છે. એને, આપણા દેવના દીધેલાને હાથમાં પિરતોલ આપી મને વિંધી નાખવા મોકલો.”

છત્રીસ કલાક વહી ગયા પણ રોહમે પોતાની જાતને વિંધી નહિ. પછી નાઝીઓનો માન્યિતો નેતા ચિડાયો અને બોલ્યો: “એને કાપી નાખો, મારી નાખો, વિંધી નાખો; એને જીવતો બંધ કરી દો.”

રોહમ તું જીવન ઝડપાઈ ગયું. સ્ટિલરનો એકનો એક મિત્ર એના પોતાના લોહીમાં નહાતો તરફડતો પડ્યો.

આનંદરજની કરવા ઊપડતાં પકડાયેલો કાર્લ અર્નસ્ટ એક દિવાલ સાથે જકડાઈને બેઠો હતો.

“તમને વિંધી નાખવાના છે, સ્ટિલરનો હુકમ છે.” કાળી ડગલીમાંના એકે કહ્યું.

“સ્ટિલરનો હુકમ ? હોય નહિ !” એની આંખોમાં અગમ્યની ખૂમરાણુ કરી રહી.

“તૈયાર !” બંદક તાકી રહી.

“ હોય નહિ...હિટલરનો હુકમ હોય નહિ...હરામખોરો... દેશત્રોહીઓ... ” એણે એક ચીસ પાડી. પણ એને છાતીમાં કંઈ પેસી જતું લાગ્યું. એનાં ફેફસાંમાં હવાને જદ્વે લોહી બરાઈ જતું હોય એવું એને ભાન ચલ્યું, “ હેઈલિ હિટલર ! ” એણેતો એ પટકાઈ પડ્યો. માનવતા ને મિત્રાચારીમાં છેલ્લા શ્વાસે વિશ્વાસ જાહેર કરતો કાઢી મરેલો પડ્યો.

“ મેં મારું કામ શરૂ કર્યું છે, તું તારું પાર ઉતારજે. ” હિટલરે જર્મિનમાં રહેલા ગોરિંગને સંદેશો પાડ્યો.

ગોરિંગે એનું કામ શરૂ કર્યું. જર્મિનમાં મરણુ મહાનવું થઈ ગયું. હિમલયે એની સરદારી લીધી. ગોરિંગની સ્વેચ્છાએ નામેની એક મોટી હારમાળા તૈયાર કરી નાઝીઓના વિરોધીઓ અને જૂખરી ડગલીના આગળ પડતાઓનાં નામ પર મરણુની સીલ મારી.

સ્લીશરને એના ઘરમાં જ વિંધી નાખવામાં આવ્યો ત્યારે સ્લીશર ટેલિફોન પર કોઈ મિત્ર સાથે વાત કરતો હતો. એણે વાત અટકાવી કહ્યું: “ જરા એક જ મિનીટ: કોઈ મારા ઓરડામાં આવ્યું છે. ” *

એણે પાછળ જોયું. અને હિટલરની ઠાળી ડગલીઓ દેખી, એ એના મૃત્યુક્રુત હતા.

“ કાં ? ” એણે સવાલ કર્યો.

જવાબમાં એની છાતી વિંધાઈ ગઈ. અવાજ સાંભળી એની ગાઈ ઓરડામાં દોડતી આવી અને એ ય વિંધાઈને પડી.

ગોરિંગે મોઢલેલી કાળા ડગલીઓ જર્મિનને ખૂંદી વળા. એમાં

* Excuse me Just a moment, someone is in the room.”

જે જાતની ટુકડીઓ હતી. એક ટુકડી, ગિરફતારી કરતી હતી, અને બીજી ત્યાંને ત્યાંજ વિંધતી હતી.

ગિરફતારીમાં આવેલાનો એક મિનીટ ઉતાવળો ફેસ ચાલ્યો. અપરાધી તરીકે જાહેરાત અન્યબીમાંથી જાણ થાય ત્યાંજ તેમના પર ચુકાદો બિતર્યો: “તમારે મરણ પામવાનું છે.”

નાઝીરાજો નિર્મેલું મરણ એ સૌને લીટરફિલ્ડ જરાક પર ઉતાવળું લઈ ગયું. એમને ઉતાવળા જાણ કરી દેવામાં આવ્યા. બીકમાં, અન્યબીમાં, રોષમાં, એ મરતાંનાં મુખ ખોલાય તે સાથે જ કાન ફેડી નાખે તેવાં ડૂમ મગડી બિડ્યાં. મરતાંની આંખમાં વીજળીની સર્ચલાઈટ: આંખનાં અજવાળાંને આવરી રહી અને પછી જોળીઓ વધૂટી. એક સાથે અનેક શરીરો લોહીનાં નાવલ્યમાં મૂલ્યુકીડા કરી રહ્યાં.

... .

“સેન્ડર, સેન્ડર...” કાળી ડગલીઓએ પિછાડ્યો અને પટક્યો, “કાળી ડગલીઓ હિટલર સામે જામી થઈ ગઈ લાગે છે.” સેન્ડરના માથામાં વિચાર જપ્તક્યો. પણ બીજી જ પળે એની આંખ સામે, એક જપ્તકારો થયો, એક અવાજ બિડ્યો, ધૂમાડાનો એક ગોટો મગડ્યો અને એને તમ્મર આવ્યાં, એનો કંઠ ઢાચાઈ ગયો હતો. એના ખુલ્લા થએલા હોઠમાંથી લોહીનો ફવારો ફૂટ્યો હતો.

“અને ગોટફ્રીડ ટ્રેવીરેનસ!” ગોરિંગને એક નવું નામ યાદ આવ્યું. “એને પણ ગડબી નાખો.” એણે મરણની યાદીમાં એક ઉમેર્યું “કારણકે.....” એની હેલવાઈ ગએલી માનવતાએ જૂલથી પૂછી દીધું, જાણે પોતાની સાથે જ ચિડતો હોય તેમ ભવાં ચડાવી એણે પોતાની જાતને કહ્યું:

“કારણ કે એ જુનીંગનો મિત્ર હતો, કારણકે એ લશ્કરમાં લાગવગવાળો છે, અને કારણકે એ હિટલરને ધિછારે છે.”

જુનની એ જ ત્રીસમી તારીખ હતી. ટ્રેવીરેનસ સાંજનું વાળું કરી વાડમાં ટેનિસ રમતો હતો. એના ઘરની બહાર એક મોટર લોરી અટકી. લોરીમાંથી રિવોલ્વરવાળી બાર કાળી ડગલીઓ ડબકી પડી. બારણું ખોલીને એક નાનું બાળક પૂછી રહ્યું: “કેમ આવ્યા છો?”

“ટ્રેવીરેનસ ક્યાં છે?” ડગલી બોલી.

“ઉપર છું ઉપર.” મેડા પરથી અવાજ ઊતર્યો. બારે જણ મેડા પર દોડી ગયા અને જૂલા પડેલા અટક્યા, “એ તો ટ્રેવીરેનસના ઘરડો બાપ હતો!” પણ પેલું બાળક વાડમાં બીધેલું દોડી ગયું હતું, “બાર કાળી ડગલીઓ.....રિવોલ્વર લઈને.....તમને શોધે છે.....દાદાને દબડાવે છે...” ટ્રેવીરેનસ સમજી ગયો અને બાગની દિવાલ કૂદી બહાર રાખેલી મોટરકારમાં બેસી ગયો. મોટરકારને દોડી જતી બારે જણ જોઈ રહ્યા અને મોટર પાછળ ગોળીઓ છોડી પણ મોટરકાર દોડી જતી હતી. બારે જણે મોટરલોરીને એની પાછળ હાંકી મૂકી. બરબજારમાં ચર્ચને ટ્રેવીરેનસ દોડ્યો જતો પછી દેખાંતો બંધ થઈ ગયો.

એ એક મિત્રને બારણે અટક્યો અને વેશપત્રો કરી એક ટેકસી લઈને સ્લીશરને ઘેર પહોંચ્યો. સ્લીશર એની સ્ત્રી સાથે વિધાઈ ગયો હતો.

મરણની હરોળ જુનના રહ્યા અને ૩૦મા દિવસમાં લંબાતી જ જતી હતી. એ હારમાળામાં નાનાં નામો અનેક હતાં, મોટાઓમાં રોહમ, કાર્લ, સેન્ડર, હીન્સ, ઓગરટ, હેન્સ, ઉવ, ઈરીચ, એડલબર્ટ, ફ્રીડ, એડગર, બેકરટ્રેસર, કાહર, વોલ્ટર, સ્ત્રીશર, ફોરસ્ટીશર, એડો અને બીજા હતા. એ ઉપરાંત ટાઇ પણ

સામ્યવાદી સામ્યવાદી હોવાને કારણે જ નાઝીરાજમાં જીવવાને નાલાયક મનાઈ ચૂક્યો હતો પણ હિપલા અમલદારોની જેમ તેનું નામ મરણની હરોળમાં લખાવા નેટલા માનને લાયક ગણાતું નહોતું.

“હવે મારાથી જીવાશે નહિ,” હિડનબર્ગના ગ્રાણી પરવારતા હતા. પ્રજાસત્તાકવાદનું છેલ્લું પ્રતીક પરવારણું હતું, વીમરતાંત્રની ગુલુ ઘટના જંપી જતી હતી.

ઓગસ્ટની બીજી તારીખે હિડનબર્ગ મરણ પામ્યો. અને હિટલર ચેન્સેલર અને પ્રમુખ બનને બન્યો. અત્યાર સુધી પ્રમુખે ચેન્સેલરોને બરતરફ કરતા આવ્યા હતા.

હવે તો હિટલર જ પોતાની જાતને બરતરફ કરે તો ને !

“તને તો ભગવાન બરતરફ કરશે,” આઘાત પામેલાં બિકળી બેઠતાં હતાં.

“પણ ભગવાન તો મારા પક્ષમાં છે.” જીનના રહમા અને ડૉમા દિવસનાં લોહીનાં નાવજીમાંથી શુદ્ધ બનીને બહાર નીકળેલા નાઝી યાત્રી ભયંકર હસતો હતો. એના હાસ્યનો ખૂની ખખડાટ જર્મનીનાં ઘરોને કંપાવતો પથરાતો હતો.

હિટલરના બે હાથા

પણ હિટલર એકથો કે અટૂલો નથી, એની આસપાસ એની હાકે હોકારો કરનારું, એની ડાંખળી પર તાંડવ ખેલનારું, એણે જમાવેલા ખૂતી તંત્રના વિકરાળ તાલ દેનારું એક છોટા હિટલરોનું કુંડાળું છે.

એમને વિષે કહેવાય છે કે મોટા હિટલરની જેમ છોટા હિટલરો પણ એક કે બીજી રીતે માનસવિકૃતિઓવાળા અને માનસપૃથક્કરણના રસિક પણ બયાનક વિષયો બને તેવા છે.

એમાંના કેટલાક છોટા હિટલરો હિટલરને જ હાથે જીતના ત્રીસમા દિવસે દફનાઈ ગયા પણ આજે ઘણા જીવતા છે અને મોટા હિટલરે જમાવેલી હિસ્ટેરિક પ્રક્રિયામાં વલોવાઈને નવા નવા છોટા હિટલરો પણ સપાટી પર તરી આવે છે.

એમાંના બે હિટલરના મુખ્ય હાથા છે: એક ડૉ. ગોબેલ્સ અને બીજો ગાલિંગ.

એમને ઓળખવા છે? એક અપંગ જેવું વામણું સ્વરૂપ તમારી નજર આગળ ખડું કરે. એ ડૉ. ગોષ્વેસ્ છે. જર્મની આખા પર એકધારા વિપરીત સૂચન જેવા થતા નાઝી પ્રચારનો એ નિયામક છે. હિટલરે એના હાથમાં જર્મન પ્રગ્નનું બાવિ ધડતી ઘોલી સત્તાની પરાકાષ્ટા સુપરત કરી છે.

અને બીજો શયતાનિયતને મૂર્તિમાન કરતો, પાશવી પણ પ્રચંડ પડછાયો પાડતો, કેડ પર બન્ને હાથ ગોઠવીને પેટ વિકારીને, છાતી ફૂલાવીને, આંખમાંથી આવેશની, રોપની ઉગ્રતા ઉભરાવતો જિભેલો, ગોરિંગ છે.

હિટલરના આ બે હાથા કોઈવાર અંદર અંદર ઝંઘડી બેઠતા. હિટલરની આસપાસ, સુલતાનની આસપાસે બે અરબદાર હરીફો આંટા દેતા હોય તેમ, ફરતા હોય છે, અને એ બંનેમાંથી કોઈ ખૂબ સત્તાવાન ન થઈ જાય તેની હિટલર હંમેશાં કાળજી રાખતો હોય છે. એવા નાઝી નેતાની ગોળ ફરતું કુંડાળું રચતા બીજા ધણા છે. એક રોઝેનબર્ગ છે, એક હિમલર છે, સ્કાટ છે, તથા હેસ અને ફ્રેક વગેરે છે. એ બધાય અંદર અંદર ઝંઘડ્યાજ કરતા હોય છે. એ ઝંઘડતાં વિકૃત તત્ત્વોમાંથી હિટલર અજબ નાદ ઉપજાવી શકે છે.

એ બધામાંના ગોરિંગને આપણે પહેલો ઓળખીએ.

૧૮૯૩ની સાલમાં બેવેરિયામાં રોઝેનહીમમાં જન્મ્યુઆરીના ૧૨મા દિવસે ગોરિંગ જન્મ્યો. એનો બાપ આફ્રિકાના જર્મન સંસ્થાનમાં બવર્નર જનરલ હતો. એ અરચાળ શિક્ષણ પામ્યો હતો અને રબરબોના દિવસોમાં ઓરિટ્રીયન આસ્પસના આનંદગાહોમાં રમ્યો હતો.

એકવીસ વરસની ઉંમરે એણે જર્મન વિમાની ફોજમાં નામ

નોંધાવ્યું. ૧૯૧૫ની પાનખર ક્રાંતિમાં એ પાંચમા નંબરની વિમાની ટુકડીનો અમલદાર બન્યો.

પછી મહાયુદ્ધ આવ્યું. એણે યુદ્ધ દરમિયાન તેવીસ વિમાનો તોડી પાડ્યાં. પછી લડાઈનો અંત આવ્યો. જર્મનીની હાર થઈ. જર્મન જનરલ સ્ટાફે ગોરિંગને એની હુકમત નીચેનાં વિમાનો સોંપી દેવાનો હુકમ કર્યો. એણે હુકમ માનવાની ના પાડી. પછી એની જમીન પર ઉતારવામાં આવ્યો. એણે એના અમલદાર સાથીઓ ને છેલ્લી સજામ કરીને વિદાય લેતાં બોલ્યો.

“હવે તો ત્યારે જ મળીશું જ્યારે જર્મની આસમાનમાં સર્વોપરી હશે.”

પછી એ રિસાયેક્સે, અપમાન પામેલો બર્લિન પહોંચ્યો. એ અમલદારી પોપાકમાં હતો. એક સમાજવાદી ટોળાએ એને દીકો. એનો અમલદારી દમામ ઉતરડી નંખાવ્યો. એના ચાંદ પડાવી લેવાયા. એને ગુસ્સાનાં ફીણુ આવ્યાં. એની આંખમાં રોષ ભભૂકી બહ્યો. આજે સમાજવાદ તરફનો એનો ધિછાર માનસગિમારીની ઉચ્ચતા સુધી પહોંચી ચૂક્યો છે.

૧૯૧૯માં એ સ્વીડન પહોંચ્યો, અને નોકરીએ રહ્યો. ઉત્તર સ્વીડનમાં એક વખત એને રોકેલસ્ટાડની જાગીર પર ઊતરવાની ફરજ પડી. ત્યાં એને એક સ્ત્રી સાથે પ્રેમ થયો ને પરણ્યો. ૧૯૨૩માં મ્યુનિચમાં હિટલરના અનુયાયી તરીકે એ એક ધિંગાણામાં અથડાયો ને ધવાયો. એ ઇટાલી તરફ નાકો અને પાછો સ્વીડન આવ્યો ત્યારે એની તન્દુરસ્તી લથડી ગઈ હતી.

૧૯૩૨માં ગોરિંગની સ્ત્રી ડેરીન મરણ પામી. એ એના જીવનમાં અગત્યની અસર હતી. એણે એના મરેલા દેહને જર્મનીમાં

આણે, અને એના બર્લિનના મહાનયમાં એક નાનકડું દેવળ ચણાવી તેમાં કેરીનની પ્રતિમા મૂકી. એ પ્રતિમાની બન્ને બાજુએ મીણુગતી એની અખંડ જ્યોત પ્રગટાવી. ત્યાં ગોરિંગ દરરોજ ઘૂંટણીએ પડીને નમતો ને એને એમી મળી ત્યાં સુધી પ્રાર્થના કરતો.

એમી એક નદી હતી. એ નદીએ ગોરિંગને જીત્યો અને બર્લિનમાં ૧૯૩૫ના એપ્રિલમાં એમી અને ગોરિંગનાં લગ્ન ઉજવાયાં. નવાં પરણેલાંને એંશા હજાર પૌંડ જેટલી પહેરામણી મળી. લગ્ન મંડપમાં નાચતાન જમ્યાં હતાં. સૌ શુભતાન બનીને લથડતાં હતાં. ત્યારે તો હિટલર પણ રંગમાં આવ્યો હતો.

ત્યારે તે જ દિવસે ને તે જ સમયે ઈપરટીન અને જીગલર નામના બે સામ્યવાદીઓને કુહાડીથી ઢીમચા પર કાપી નાખવામાં આવતા હતા. નાઝીઓને મન એ તો બડો ભારી શુભ શુકન દેખાયો. ગોરિંગના લગ્નદિવસે સામ્યવાદીનું ખૂન નાઝી સરકારની વેદી પર બક્ષિ બનીને ઢળતું હતું. ગોરિંગનું લગ્ન એ રીતે ઉજવાઈ ચૂક્યું હતું. અને એ નવો પરણેલો એમી સાથે એના મનરંજન મહાનયમાં આનંદમાં મગ્ન બનીને મહાત્મો હતો.

૧૯૩૩ના માર્ચની છઠ્ઠીએ પણ એની ખૂબી ઓર હતી. ચૂંટણીનું પરિણામ જાણ્યા પછી, આનંદના ઉમળકામાં આવી જઈ એણે પોતાની એક છબિ ચિતરવાનો હુકમ આપી દીધો, તથા તે છબિમાં એના હાથમાં રાખેલા પુસ્તક પર નેપોલિયનનું જીવન એવા અક્ષરો ઉઘડતા રંગમાં આલેખવાનું સૂચન કર્યું અને એણે પાલેલાં સિંહના નર અને માદા બધાં જગ્યાંનું નામ સીઝર રાખ્યું.

એનો એક જ ગુણ છે—એ લયાનક છે. જેવો ગોએટ્સ કાવતરાખોર છે, જેવો હિટલર ધાતક છે તેવો ગોરિંગ પાશવ છે,

બક્ષક છે. ૧૯૨૩માં એણે પોતાનાં માણસોને સામાવાળાઓની ખોપરીઓને ફેડી નાખવાનો હુકમ આપ્યો હતો. ૧૯૩૩માં એણે ડોર્થ પલુ સામ્યવાદીને અને દુસ્મનને સંવાદ પૂછ્યા વિના જ વિધી નાખવાનો પરવાનો આપ્યો હતો. એવી નાઝી બયાનકતાનો એ જ આત્મા છે. એની નિર્દયતા કદપના ન પહોંચી શકે તેવી છે.

એવા ગોરિંગના હાથમાં ત્રીજી રીશની સંપૂર્ણ પોલીસ સત્તા આવ્યા પછી ૧૨,૮૬૩ માણસોએ આપઘાત કર્યો. ૬૦,૦૦૦ ચહ્દીઓ એ બયાનકતાથી જયવા ભાગી ગયાં. ૧૯૩૩ અને ૧૯૩૪ વચ્ચેમાં જ ૨૧૨ માણસો દીમચા પર કપાઈ ગયાં. એ વરસમાં અઢી લાખ કારાગારમાં જકડાઈ ગયાં, ૧૮૪ માણસો નાસી જવાનો પ્રયત્ન કરતાં વિધાઈ પડ્યાં અને તેર હજારના નાગરિક તરીકેના હક્ક પડાવી લેવાયા, અડધો લાખ ડોનસેન્ટ્રેશન કેમ્પમાં જકડાઈ ગયાં. આ તો શરૂઆતના આંકડા છે. એવા આર્ય ગોરિંગના અમલમાં બયાનકતાનો એ આંક વધતો જ બીય છે.

હિટલરનો બીજો હાથો ડૉ. ગોબેલ્સ છે. ગોબેલ્સે ગાર્થ વગાડીને સૌને સંભળાવી દીધું છે કે, “ચહ્દી એ મારે માટે કેવળ કંટાળાનો વિષય છે. ન્યારે હું ચહ્દીને જોઉં છું ત્યારે મને વોમીટ થાય છેઈસુ ચહ્દી હોઈ શકે જ નહિ.....મારે મન તો એક સામાન્ય વેસ્ટા પરણેલી ચહ્દી સ્ત્રી કરતાં વધારે ઉચ્ચ છે” *

* A Jew is for me an object of physical disgust. I vomit when I see one...Christ cannot possibly have been a jew. I do not have to prove that scientifically. It is a fact.....I treasure an ordinary prostitute above a married Jewess.”

Dr. Goebbels

એનું આખું નામ ડૉ. ગ્નેસેફ પોન ગોમેસ છે. એનો ગાપ એક શિત્ક હતો એનો દાદો એક ખેડૂત હતો એનું મોમાન કારીગર વર્ગનું હતું એ ગરીબ કુટુંબમાં જન્મ્યો અને જન્મ્યો ત્યારથી જ એનો એક પગ અપંગ નીકળ્યો, અને મોટા થયા તેમ એની દેહની વામનતા પરખાઈ ગઈ એને સમજાણુ આવી તેમ તંદુરસ્ત સૌ તરફ તિરસ્કાર આવ્યો એણે એનાથી વધારે તંદુરસ્ત તરફના તિરસ્કારમાં મદ્દનાકાંક્ષા કેળવી, બનકર તિરસ્કાર કેળવ્યો.

પત્ની, એ હિડયેગર્ગની વિદ્યાપીઠના પીએચ ડી બન્યો એણે સાહિત્યકાર થવાની કોશીશ કરી. એણે ઢગનામધ લખી નાખ્યું. આજે એના નામ પર મોટા ચૌદ ગ્રંથ જમા થયા છે. એક કવેટ નામના આદમીની વિધવાએ એની સાથે વગ્ન કર્યું એના દુસ્મનોએ એને ચિડવવા ગપ મારી કે કવેટ તો જન્મ્યું હતો. ગોમેસે પુરવા કરી મતાવ્યું કે કવેટ જન્મ નહતો પણ એક આર્થ વકીલ હતો. પત્ની હિટનરને પણ ગોમેસની ગાંધિમાં ખૂબ રસ પડ્યો. સંગીતના જલસાઓમાં એનો સગ એને ખૂબ ગમતો.

૧૯૨૨માં હિટનરને એક સભામાં પહેનો વાર દેખ્યા પછી પહેલી જ નજરે હિટનર તરફનો ગોમેસનો ભક્તિભાવ ઉલ્લસાર્થ ગયો. એણે નાઝી પક્ષમાં નામ નોંધાવ્યું અને પક્ષનો પ્રચાર કરવા હિટનરના કહેવાથી એણે ‘એઝીફ’ નામનું છાપુ શરૂ કર્યું. એઝીફની આમપાસ એણે જગત બજા જમાવ્યું. એઝીફ બર્નિનમાં જગરો શોર મચાવી મૂક્યો એક વખતે એના માથા પર ૧૨૬ બદનક્ષીના કેસ મંડાવેલા હતા, અને તો પણ નાઝીવાદનો નાદ ફૂકવા એણે આખો મીચી મારી મૂક્યું હતું. એક વખત એઝીફના અપ્રધાન પર એણે મોટા અક્ષરે લખ્યું હતું, “હિટનગર્ગ હવેનું અવતો છે નુ?” પત્ની પ્રેસિડેન્ટ હિટનગર્ગે એના પર કેસ માડ્યો.

અને દંડ તરીકે આમો માક દંડ બરી દીધા પછી એ પાછો એંમીદમાં બોલ્યો કે “હિટલરને યહૂદી અને માકસવાદી બેનો માઠો સંગ લાગ્યો છે.”

“પ્રચારનો એક જ ઉદ્દેશ છે” એ બોલતો હતો, “જનતાને જીતી લેવાનો.” એણે પ્રચારનાં, જનતાને જુલાવામાં નાખવાનાં અનેક સાધનો ઉપજાવ્યાં. એણે પ્રચારદ્વારા વિરોધી બળો પર સતત આક્રમણનો વ્યૂહ યોજ્યો, ઊડીને આંખે વળગે તેવાં શણગારો, લાહિડ સ્પીકરો, હિટલરને દેવ બનાવવાના દેખાવો, કૂચો, સરઘસો તથા અનેક જાતની પોપાકની ભબકો નીપજવી કાઢી.

એણે જ શુંડાઓની ટોળીઓ જમાવી, નાઝીઓને ઉત્કેષણ કરીને ઉત્તેજ્યા, એણે નાઝીવાદની વિરુદ્ધનાં પુસ્તકોને સળગાવી મૂક્યાં, એણે મે દિનનો ઉત્સવ મજૂરોને મૂરખ બનાવવા નથી જ રીતે યોજ્યો, એણે કિસાનો માટે મોસમની મીજગાનીઓની રચના કરી.

આજે એ જર્મન પ્રજાના છાપખાના પર કાણુ રાખી સર-મુખત્યારીનો અર્થો ભાર ઉપાડી લે છે. ત્રીજી ગીશનો એ છાપેલા શબ્દનો સરમુખત્યાગ છે.

હિટલરની કેબિનેટના કોઈ પણ પ્રધાનના અવાજને પણ ગોબેલ્સની પરીક્ષામાંથી પસાર થવું પડે છે. ૧૯૩૪ના જુનમાં પેપનના માર્ચમાં આપેલા બાધણને એણે પૂરેપૂરું છપાવું અટકાવ્યું. ૧૯૩૫ના ઓગસ્ટમાં એણે ડૉ. સ્કાટે ઉદ્ઘામવાદીઓને કોનિંગ્સબર્ગમાં આપેલી ચેતવણીને ચાળી નાખી. કોઈપણ પત્રકારને આજે જર્મનીમાં ડૉ. ગોબેલ્સના પ્રમાણપત્ર વિના કામ મળી શકતું નથી. કોઈપણ છાપું એની પરવાનગી વિના છપાઈ શકતું નથી. એની એ છાપેલા શબ્દની સરમુખત્યારી પછી જર્મનીમાં ચૌદસો છાપાંઓને મોઢે તાળાં વાગી ગયાં છે તથા એ પત્રોનાં કાર્યાલયોનાં કમાડ દેવાઈ ગયાં છે.

થોડાક છોટા હિટલરો

“એ જ એક પ્રામાણિક નાઝી છે,” એમ હિટલરે કહ્યું હતું, અને એમ સૌ કહે છે ગોરિંગ અને ગોમેસ પછી એનું નામ—ડો. ફ્રીકનું નામ એાહુ અગ્રેડ નથી હિટલરની પહેલી કેમિનેટમાં એ એક પ્રધાન હતો. આજે ય એણે એ જગ્યા જાળવી રાખી છે.

૧૮૭૭માં પેથેરટાઈનમાં ડો. વીન હેલ્મ ફ્રીક જન્મ્યો હતો. હિટલર એનો અગત મિત્ર નથી પણ એના તર્ક માનથી તે જરૂર જુએ છે કેમ ન જુએ ? યહૂદીલોકને ડેના વર્ગની—ત્રીજા વર્ગની માનવતામાં હિતારી પાડનાર કાયદો એણે જ ઘડ્યો હતો. એણે જ બધી નિષાળોમાં ફરજિયાત પ્રાર્થના અને વર્સેક્સના તલનામાના અત માટેની લિગરકાગ-પ્રાર્થના ઘડી કાઢી હતી. અને એણે જ સમ્પત્તીય વિકૃતોને માટે પણ એક શિક્ષા કાયદો રજૂ કર્યો હતો.

એક બીજો રૂડોલ્ફ હેમ ૩ ૧૮૯૬માં ઇનિખ્તમાં તે જન્મ્યો હતો. નાઝી પક્ષ તર્કથી એ નિરૂપે. ગદ્યમત્રી છે સ્ત્રીશત્તા ખૂન પછી એ એકદમ અગ્રખામણો થઈ પડ્યો હતો પણ એની

સામેની ઇતિરાજી વાળી ટકી શકે તેમ નહોતું, કારણ કે નાઝી પક્ષનો એ મૌઘી જૂનો સભ્ય છે અને એ હિટલરને બોનતો દેખતાની સાથે જ પહેલી જ નજરે હિટલર માથે પ્રેમમા પડ્યો હતો. ૧૯૩૩માં પણ એ હિટલરનો રહસ્યમંત્રી હતો, હિટલર માથે જ એ કારાગારમાં જકડાયો હતો. હિટલરના પ્રેમમા મગ્ત બનેલા ખીખઓની જેમ એ પણ અપરિણિત છે.

હેસનું બળહિટલરના સાન્નિધ્યમાંથી ગિચ્ચા કરતું હોય છે. હેસ પામેથી પસાર થયા વિના હિટલરની મુનાકાત મુરકેન હેન છે. હિટલરની સરકારમાં અમનદારી માગનારાના જુથ હેસની આસપાસ મડળ રચતા હોય છે, તેથી તો એ ત્રીજી રીશની ગડતી દિવાન કહેવાય છે એ એલેક્ઝેન્ડ્રીઆમાં રાષ્ટ્રવાદી હતો, વિશ્વયુદ્ધ વખતે મમાજવાદી હતો અને આજે ભયકર ચહ્લદીરિરોધી છે પણ તેમાં એની મહત્તા નથી, એની મોટાઈ હિટલરના સાન્નિધ્યમાં જ માપડી છે એનું આખું જીવન હિટલરને સમર્પણ છે.

અને હીનરીચ હિમ્લર 'દુગ્ધી પતુજી જેવો લાગતો છતાં પાસેથી ભારે ભયકર અને વિકટ માનવી છે કાળી ડગલીઓનો એ સરદાર, ગેન્ટાપોનો (છૂપી પોલીસ) પણ મદનાયક છે એણે જર્મનીને જાનગીમાં કહી રાખ્યું છે કે હિટલરનું ખૂન તો કીક પણ ખૂન કરવાનો પ્રયત્ન થશે તો ૫ જર્મનીઓ નહિ જોએલી એવી કત્તેઆમ કકળી ઊઠશે.

એવો એ હિમ્લર ૧૯૦૦માં મ્યુનિચમાં જન્મ્યો હતો પત્રી બુકનેર, ગોરિંગ, સ્ટ્રીચર અને હેસની જેમ ૧૯૨૩ના ધીંગાણામાં આચડ્યો હતો. ૧૯૨૭માં એને કાળી ડગલીના નેતાની પદવી પ્રાપ્ત થઈ ૧૯૩૩માં એ મ્યુનિચ પોલીસનો પ્રેમિડન્ટ મન્યો અને

૧૯૩૪માં એના હાથમાં સમગ્ર પોલીસ ખાતું સોંપાયું. એ રીતે એના એ હાથમાં એ દંડા ઊછળ્યા કરે છે. પોલીસ નાયક તરીકે એ કોર્મને પણ ગિરફતાર કરી શકે છે અને કાળા ડગલીના કોનસેન્ટ્રેશન કેમ્પમાં જકડી શકે છે ને જરૂર વાગે ત્યારે નામી જવાના પ્રયત્નના આરોપમાં વિધી શકે છે.

એવા એની હિંચાર્થ જોઈએ તેટલી છે. એનો દેખાવ પણ કદરૂપો નથી. પણ એ પરણ્યાનો નથી કારણકે જરા જોટલું પણ અનાર્થ હોવાનું કલંક ન હોય તેવી સોએ સો ટકા જર્મન આર્થી જર્મનીમાં કે ખીજે કશે શોધી જડે એમ નથી. અને તે વિના એ પરણે એમ નથી.

છોટા હિટલરમાં સૌથી બિંચો અને મૌથી મોટા માંસલ હાથવાળો દેહ તો જુકનર જ છે. હિટલરના રોજના યુનંદા અંગરક્ષકોનો એ ઉપરી છે. હિટલરના પડછાયા જેવો એ હિટલરથી કદી દૂર નથી હોતો. હિટલરના સૂવાના ઓરડાની માથેના જ બદારના ઓરડામાં એની પણ પથારી પડતી હોય છે.

એ બેડેનમાં ૧૮૮૪માં જન્મ્યો હતો અને પછી હિમલરની જેમ વિશ્વયુદ્ધ પછી નાઝી સ્વયંસેવકોમાં જોડાયો હતો. નાઝી નેતા અને જુકનર બન્ને ત્યારથી ન વિખૂટા પાડી શકાય તેવા છે. રોડમને કેદ કરવા એના માંદગીના ઓરડામાં હિટલર એકબેા ઘસી ગયો હતો ત્યારે પણ જુકનર તો એની પડખે જ હતો. હિટલરના પડછાયા જેવો એ સાથે હોય તેથી હિટલર એકબેા નહોતો એમ કહેવાની જરૂર નથી હોતી, કારણકે જુકનરે એ નાઝી નેતામાં પોતાનું વ્યક્તિત્વ ઓગાળી નાખ્યું છે. એ સિવાય એની વધારે કે ઓછી ખીજ મહત્તા નથી.

ગંધા નાઝી નાયકોમાં જુનિયમ ટ્રીગરનું નામ પણ નાઝી હિટલર સ્વરૂપમાં આગળ તરી આવે છે. આને એ પચાવન વયસનો પડછંદ છે, અને આને પણ ભૂખરી છાતીવાળો, ખરી પડેલા વાગવાળો, ઘટ અને વચકાપેલી આખોવાળો એ વગર એવે કેઈના પણ મનમાં પાશવતાની પ્રતિમા પ્રગટાવી શકે છે. ૧૯૩૩માં એણે અઢીમો યહૂદીઓને ગિરફતાગ કરી ખેતરમાં ફારદોર જીભા ગાખી ઉપર બેઠી ચાબુકોને મુસવતી ગાખી ખેતરમાંનું ધાસ માત વડે તોડાવ્યું હતું. ‘ન્ટગમર’ નામનું એક અસ્વાડિક છાપુ એ ચનાવતો હતો અને તેને યહૂદી વિરુદ્ધના મેના પ્રચારથી ખદમનું ગાખી શકતો હતો. એક વખતે એણે ‘ન્ટગમર’ છાપાનો ‘યહૂદી કતલની નૈતિક વિધિ’ નામનો ખામ અંક પણ કાઢ્યો હતો એથી ગદાનું જગત એટલું તો ખળભળી બેઠું હતું કે એ છાપાના એ ખામ અંકને જર્મનીમાં જ દાખી દેવાની ફગળ પડી હતી.

એનો માનીતો ગોખ નાઝી કારાગારમાં જકડાયેના રાજકીય કેદીઓને ફટકા મારવાનો છે એ કેદીઓની કોટડીઓને તપામતો નીકળતો હોય ત્યારે એની આગળની કોટડીઓમાં ભયકગ્તાના ભણકાગ રૂઝ થઈ જાય છે અને એની પાછળ એના ફટકા પછીની ચીસો ચાનુ હોય છે. ડોક્ટર સ્ટીનકક માથે હસીને વાત કરવા માડ્યા પછી કેવળ ગોખ ખાતર એણે ઓચિતા શરૂ કરી દીધેના ફટકાની વાત એ આને પણ મગફળીથી કહી ગકે છે.

પણ એથી ય વધારે મગફળ તો એ ફેકેનિયન જિનાની વાત કરે છે ત્યારે બનતો હોય છે એના પચાસમાં જન્મદિવસે એ, એ જિનાના છત્રીમ ગામ ખૂદી વજ્યો હતો એ છત્રીસ ગામમાં યહૂદી લોકની જ વસ્તી હતી. એ વસ્તીની સખ્યા બાવીસ હજાર જેટલી થતી હતી. એ અછડડ ડોક કરીને, મગફળ માથુ જાયબીને,

મલીય આંખો ગળડાવીને આંખે પણ કહી શકે છે કે પોતાના પચાસમા જન્મદિવસે જ એ. છત્રીસ ગામોમાં ચલાવેલા હયાકાંડ પછી ત્યાં એક પણ બાળક જીવતું રહી શકવા પામ્યું નથી. એની બાઈમાં થોડીક અતિશયોક્તિ બધે હોય પણ આંખે એ પ્રદેશ વેરાન અને ઉજાડ બન્યો છે.

અને વિકટર લુઝને પણ કેમ બૂલી જવાય ! રોહમની ગિરફતારી થઈ ત્યારે હિટલરની સાથે એ પણ હતો. એને સાથે રાખવામાં એક વહીવટી કારણ એ હતું કે રોહમની ખાલી પડેલી જગા પર તરત જ લુઝની નિમણુંક કરી દેવાની હતી.

એ લુઝ થોડોક બોચડ છે અને સ્વયંસ્કુરણ વિનાનો કેવળ કાન પર જ આધાર રાખતો હોવા છતાં હિટલરને અત્યંત વફાદાર હોવાથી, નાઝી નાયકમંડળમાં સ્થાન પામી શક્યો છે અને વિશ્વયુદ્ધમાં એક આંખ ગુમાવવા અને ચાર ધા પામવા ઉપરાંત એનાં વિશેષ પરાક્રમે ભૂતકાળે જોયાં નથી.

અને બીજા બે એવા છે જેમનાં નામ જર્મની બહાર ગયાં ન છતાં એ બન્ને સૌથી વધારે અગત્યના નાઝીઓ છે. એમાંનો એક ડો. રોઝર્ટ છે અને બીજો વોલ્ટર ડારી છે. રોઝર્ટ રાષ્ટ્રીય મજૂર મહાજનોનો નેતા છે અને બીજો રીશના ખેતીવાડી ખાતાનેક નાયક છે. આંખે એ બન્નેની સત્તા આધમતી હોય એમ દેખાય છે.

ફાસી-ડી-કાંબેટીમેન્ટો

૧૮૮૩ની સાલના જુલાઈના ઓગણત્રીસમા દિવસે એક લુહારને ઘેર એનો જન્મ થયો. ઇટાલીમાં ડોલીઆ નામના એક ગામમાં એના બાપની કાઠ હતી, અને એની મા ગામની એક શાળામાં શિક્ષિકા હતી. બધા મહાપુરુષોની માની જેમ એની મા પણ મદન હતી, એની માતાએ એને હાથરૂડે ફિંગરોએ ને એની માએ એને ખીજ માતાઓની જેમજ પપપાનથી પોષ્યો. પણ પરિણામે એનો જેવો પરિપાક થયો તેવું એને બા કે બાપા બેમાંથી એકેયે આપ્યું નહોતું, ને એના જીવનને ઝંઝાવાત જેવો ઝોક દેનાર કોઈ બનાવે બન્યો નહોતો, કે જેનો જગાડયો એ ઘણું લડસેલી, એરણુ પરથી આંખ ઉઠાવી, કાઠ છોડીને ભાગી જાય.

ઘણીવાર એવું અજ્ઞા જેવું બને છે. ઘણીવાર કોઈનાનો સરખો સંલોગ કે કોઈ નહોતો બનાવ અજોડ અગત્યનો બની રહે છે. જર્મનીમાં થઈને બંધ ગાડીમાં લેનિનને એક જર્મન સેનાપતિએ બંધા દીધો ન હોત તો રસેલ કહે છે કે રશિયાની ક્રાન્તિની સફળતા

અશક્ય બની હોત. ટ્રાંસ્ક્રીએ જે ક્ષેત્રિની દરનવિધિમાં આવવાની ના ન પાડી હોત તો સોવિયેટ રશની પંચવાર્ષિક યોજના અશક્ય નીવડી હોત, અને તે જ રીતે કહે છે કે ત્યારે રાજસભામાં મત ગણાતા હતા ત્યારે એક સમાજવાદી પ્રતિનિધિ સ્થાન કરવા ન જતો રહેા હોત તો ઓરિંટલામાં ડાહ્યસની સરમુખત્યારી થઈ ન હોત. પણ મુસોલિનીના જીવનમાં એવા એકે બનાવ બન્યો નથી. જાણે વેરાનમાં કોઈ કાંટાવાળો હોડવો ફૂટીને ફાડતો હોય અને હાડતો આવતો એવું રાક્ષસી કદ વિસ્તારતો જતો હોય તેમ મુસોલિનીના જીગમ અને ઉછેર નીવડ્યાં છે, અને તેમ જ એણે એની પાશવીલીલા ઈટાલી આખા પર પ્રયત્નપૂર્વક પાથરી છે. મુસોલિનીના એવા જીવનધડતરમાં કોઈ ચમત્કારનો ચમકારો, કે કોઈ નસીબની નવાજેશ દેખાતાં નથી. એણે એના આપને કાઢમાં લોહું દીપતાં દેખ્યો હતો, એની માતાને નિશાળમાં પાઠ બણાવતી નીરખી હતી. એમાંથી એકે પર બિંબાઈ ગયા વિના એણે નિર્ધાર કર્યો કે “ મારા જીવનને હું એક મહાગ્રંથ કરી મૂકીશ. ”*

એવા એ એલેસેન્ડ્રો અને રોઝાનો દીકરો ગરીબાઈમાં જિજ્ઞેષો હતો. એણે વીસ વરસની ઉંમર સુધીમાં કદી કોશીનો સ્વાદ ચાખ્યો નહોતો, અને સાદડી પણ સૂવા માટે મળતી નહોતી.

આપને એના ક્રાન્તિકારી વિચારોને લીધે જ્ઞેષમાં રહેવું પડતુ, એટલે એ લુહારની કાઢ એકધારું કામ કરી શકતી નહિ. આપના આપ ને તેના આપદાદાથી તો ખેતીનો ધધો ચાલ્યો આવતો હતો. ૧૯૩૫માં ખેડૂતોની એક સભા સમક્ષ બોલતાં મુસોલિનીએ પોતે જ કહ્યું હતું કે, કેટલાક લોકો એવા છે કે જે મને ઉમદા બોલાવે તો પુરવાર કરવામાં પ્રુશ કરી શકશે એમ માને છે. પણ મેં તેમને

* “ I shall make my own life a masterpiece ”

સંભળાવી દીધું છે કે તેવા પ્રયત્નમાંથી અટકી જવ, મારા બધા પિતામહો અને પ્રપિતામહો જમીનને ખેડનારા જ હતા.*

એ હુદારનો દીકરો બેનિટો મુસોલિની પછી માતાના આગ્રહથી એક ધાર્મિક નિશાળમાં બહુવા બેઠો અને પછી એ માસિક ત્રીસ રૂપિયાના પગારથી મારતર ચલે. પણ પછી ત્યારે એ સ્વીટ-ઝર્જેન્ડ તરફ નાસી ગયો ત્યારે ઓગણીસ વરસનો જ હતો.

એણે એક ચોકસેટના કારખાનામાં મજૂરી કરી, એણે કડિયો ખનીને રોજગાર મેળવ્યો. અને તો ય ઘણી વાર એ કામ વિનાનો બેકાર રખડતો હતો. ઘણી વાર એ ભૂખ્યો જમતો હતો. એણે એક વાર ભૂખના નેરથી એક આગમાં ઉગાળી કરતી બે અંગ્રેજ બાઈ-ઓના હાથમાંથી ખોરાક ઝડપી પોતારા ગઈ હતા.

પછી એ ચળવળિયો બન્યો. એને પોલીસ સાથે અથડામણ થઈ. એ સ્વીટઝર્જેન્ડની એક જેઠમાંથી બીજામાં પૂરાયો. એક વખત જીવિવાની પોલીસે એના અંગૂઠાની છાપ લીધી અને ત્યારથી એણે સ્વીટઝર્જેન્ડને ધિછાડ્યું છે. એ જીવિવાના અપમાનને યાદ કરી એણે લીગ ઓફ નેશન્સને પણ પડકાર કર્યો છે.

એણે અગિયાર વાર કારાવાસની કોટડીઓની સાંકડી દીવાલોનું સેવન કરવાને લીધે આજસુધી સાંકડી જગાઓથી બીવા માંડ્યું છે. માનસવૈજ્ઞાનિકો એની એ બીકને માનસરોગ (Claus-tro-phobia) કહે તેની તેને પરવા નથી. એણે કેપ્રીમાં આવેલા બ્લ્યુ ગ્રાએમાં ખેસવાની સાથે ના પાડી દીધી હતી કારણકે સાંકડી જગાઓમાં જતાં એ ડરતો હતો.

*.....so I said to them, " Stop it. All my grandfathers, all my great grandfathers were tillers of the soil....."

૧૯૦૪ની સાલમાં ઈટાલીમાં એ પાછો ફર્યો ત્યાર પછી ધગધગતા લોહા જેવો સમાજવાદી બની એણે દશ વરસ પસાર કરી નાખ્યાં. એ વખત દરમિયાન એણે નિશાળમાં શીખવીને, નવલકથા અને છાપાંઓમાં લખીને, ગુજરાત ચલાવ્યું. ૧૯૦૯ની સાલમાં ફેરલીમાં એણે એનું: 'લા-લોટા-ડીકલાસી' નામનું પોતાનું છાપું કાઢ્યું. એનો અર્થ વર્ગવિગ્રહ એવો થતો હતો. વર્ગવિગ્રહના એ છાપાએ એની ઓળખને આખા ઈટાલી પર પાયરી દીધી. ૧૯૧૨માં એ એક 'અવાન્તી' નામના છાપાનો તંત્રી બન્યો. 'અવાન્તી' સમાજવાદીપક્ષનું દૈનિક પત્ર હતું. ત્રણ માસમાં એણે 'અવાન્તી'નો પ્રચાર ત્રણગણો વધારી દીધો.

પણ પછી એ ટ્રેન્ટોમાં ગયો અને ઓરિટ્ટયામાં રખડ્યો. ત્યાંથી એના માથામાં એક નવો નાદ જાગ્યો. એ નવા નાદનું સ્વરૂપ રાષ્ટ્રવાદનું હતું.

પછી ૧૯૧૪નું વિશ્વયુદ્ધ સળગી ઊઠ્યું. યુદ્ધ એના સમાજવાદ પર ઘા કર્યો. સમાજવાદીઓએ યુદ્ધમાં ભાગ ન લેવાનો નિશ્ચય કર્યો ત્યારે એ આડો પડ્યો. એને વારવાનો પ્રયત્ન થયો પણ એ વળ્યો નહિ; એને અનેક રીતે સમજાવવામાં આવ્યો પણ એણે સમાજવાદની જ ના પાડી દીધી.

એ વસ્તુ પર એ સમાજવાદી સભામાંથી પૂઠ ફેરવીને ચાલી નીકળ્યો. એની પાછળ એનો હિપહાસ હસતો હતો. એના અંતરમાં એની જાત તરફનો તિરસ્કાર ઉભેચાતો હતો. પોતાના ક્રાન્તિકારી વિચાર માટે જેઝમાં પુરાતો એનો બાપ એને ઠપકો દેતો હોય એમ એના કાન બજીકી ઊઠ્યા. ઈસુના ટોળામાં જમીડા જેવા એને બેતી એની મા લાગતી હોય એમ એને લાગ્યું. પણ એણે ઢાઢની

પરવા કરી નહિ. એણે સમાજવાદી પક્ષને છોડી દીધો. એની પાસેથી 'અવાન્તી' કાર્યાલયનો કચ્છો સમાજવાદી પક્ષે લઈ લીધો, અને એને પક્ષમાધી હાંકી કાઢ્યો. એના જૂનાસમાજવાદી ગિરાદરોએ એને ધિક્કારી કાઢ્યો. ત્યારે એ અન્નેડ એવી નક્કી થી બોલતો હતો: "તમે મને ધિક્કારો છો, કારણકે તમે મને હજુ ચાહો છો."

પછી પ્રતિકાન્તિના અક્ષરચંડા ઓળા જેવા એણે 'પોપોન્કી-દ-ઈતાલિયા' નામનું મૂડીવાદી છાપું શરૂ કર્યું. ક્રાન્સના શ્રીમંતોએ એને પૈસાના દગડા આપ્યા કારણકે ઈટાલી યુદ્ધમાં ભિતરે એમ ક્રાન્સની શ્રીમંતશાદી ઇચ્છતી હતી.

ગઈકાલે જ જેણે લશ્કરવાદનો વિરોધ કર્યો હતો એવો બેનિટો મીજે જ દિવસે યુદ્ધનું રણશિંગું ખની ગયો. એણે ગાત્ર ફૂટાવી ફૂટાવીને ફૂંકવા માંડ્યું: "જેમ આપણે એક યુનાથી બીજા યુનાને, એક સોદીથી બીજા સોદીને, જુદાં પાડીએ છીએ તેમ આપણે યુદ્ધ અને યુદ્ધ વચ્ચે વિવેક વાપરવો જોઈએ. આપણે હાલીયાલી ન શકે તેવાં મુદ્દો હવે વધારે વાર રહેવા માગતાં નથી. આપણે માનવી તરીકે માનવતાના આ યુદ્ધમાં થવાનાં નવાં સર્જનોમાં ફાળો આપવા માગીએ છીએ."

પણ એ ૧૯૧૬ના ડિસેમ્બર સુધી મોરચા પર પહોંચ્યો નહિ, અને પહોંચ્યો ત્યારે એક માસ પછી તરત જ ધવાયો અને દવાખાનામાં સાત માસ સુધી સારવાર માટે સૂતો, અને પછી પાછો ઘેર આવ્યો.

ઘેર આવ્યા પછી ૧૯૧૯ના માર્ચની ૨૩મી તારીખે એણે ક્રાંતી-કાંબેટીમેન્ટો નામની એક ટેળકી જમાવી. એમાં લડાઈમાંથી જીવતા પાછા આવેલા કામ વિદાના સિપાઈઓ, અને મૂડીવાદના ગુંડાઓ ભેળાયા.

“ અને હું તો હજુ ચ સમાજવાદી છું.” એમ જોડતા બેનિટોએ, પાછા આવેલા સિપાર્કોને જોઈને, પ્રગ્નસત્તાકવાદી પ્રધાનમંડળની નળજાઈને દેખીને, રાજસભાના મડાને નિગ્જીને, નાષ્ટ્રવાદી લાગણીને લલકારતો કાર્પકમ રજૂ કરવા માડ્યો.

એની ફાસી-ડી-ડોબેટ્ટીમેન્ટોની સરદારી કરતો એ જોરશોરથી એના છાપામાં ઈટાલીને બોલ્શેવિકમમાંથી બચાવી લેવાની વાતો કરવા માડ્યો, તથા ખીજ શાહીવાદો સાથે પાસા ખેલવા માડ્યો. એણે ૧૯૨૨માં બ્રામન્ડ અને લોઈડ જ્યોર્જની મુલાકાત લીધી. એને મુસોફરીમા સમગ્રયુગ કે ઈટાલિયન લીરાની કિંમત ફ્રાન્સના ફ્રાન્ક જેટલી નથી. એનું રાજકારણ મૂડીવાદી અર્થકારણને સહામત કરવા તરફ ખૂબી પડ્યું અને જોતજોતામાં જ જિંદગીમાં એણે પોતાની લાગવગ જમાવી દીધી. બાલબોએ શીરાદામાં અને ફેરેનાસીએ ત્રીમેનામાં ત્યાંના સામ્યવાદીઓ પર હુલ્લા કર્યા. ધીમે ધીમે આખા ઈટાલી પર મુસોલિનીના ફાસીસ્ટો અને સામ્યવાદીઓ વચ્ચે અથડામણો લીધી થઈ ગઈ, અને તોય હજુ પણ એ કહેતો હતો કે હું તો સમાજવાદી છું.

એણે બંને ગાંઠ ફૂલાવી સમાજવાદના હોકારા પાડ્યા અને બંને હાથ મૂડીવાદના મારાની જેમ ઈટાલીના અમજીવીઓ અને સામ્યવાદીઓ પર વીંજી રહ્યો. પ્રતિકાન્તિના પડછાયા જેવો મુસોલિની ઈટાલીના એક ખૂણાથી ખીજ પર પથગતો ગયો ત્યારે રાજ્ય રોમમાં આવી સરકાર રચવાનું એને આમંત્રણ આપ્યું.

એણે રોમ પર કાળી ડગલીઓની ફૂચ કરી ત્યારે ૧૯૨૨નો એક્ટોબર માસ ચાલતો હતો. એણે સરકાર રચી. ગુંડાઓની ટાળકીની સરદારીને લીધે એને શરણે સરકાર આવી. બંધ મોદર-

કારમાં પચાસ હજાર કાળી ડગલીવાળા ફાસીસ્ટોના સાથમાં એણે રામની સરકાર સંભાળવા માંડી. ૧૯૨૨માં એણે સંયુક્ત સરકાર સ્થાપી અને પછી બ્રિટિશરની જેમ દસ વરસમાં જે કોઈ ફેસીસ્ટ ન હોય તે સૌને તંત્રમાંથી ફેંકી દીધા.

“એ મેટીઓટી!” ખોડતાં એનાં જડખાંમાં હાંત કકડી ઊઠતા, એનાં બાવડાં અકડાઈ જતાં, એની આંખો એ જુવાન સમાજવાદી પર રોપ વરસાવી ઊઠતી. એ બર સભામાં એના પર ઘૂરફી ઊઠતો, ને એકાંતમાં એને રગદોળી નાખવાની ધમકી આપતો.

એક દિવસ એ જુવાન સમાજવાદી એના ઘરમાંથી ગૂમ થઈ ગયો. એક દિવસ એનું કરપીણ ખૂન થઈ ગયેલું માત્રમ પડ્યું. એના સૌથી નજીકના બેટીઆઓ પર ખૂનની જવાબદારી તોળાઈ રહી. ફાસીસ્ટ રાજનાં દોડતાં દમનોમાં તાળાં દેવાયેલાં મોઢાં-વાળાં ચકેરાઓનું બચંકર મૌન શોર મચાવી ઊઠ્યું, - ત્યારે એણે જાકેરજોગ કહી નાખ્યું.*

“પણ તમે ટીટ્સની કમાન નીચે પતંગિયાંઓની શી શોધ માંડી છે! આ જાકેરસભા સમક્ષ, ઇટાલીના શ્રેષ્ઠ સમક્ષ હું સમજાવવા માયું છું કે ઇટાલીમાં જે કંઈ બને છે તેની જવાબદારી મારા માથા પર છે.....”

એવા બેનિટોએ ફાસીસ્ટ શાસનની બધી બચંકરતાઓ અને ખુના મરદાનો અધોર પિછોડો ઓઢી દોડવા માંડ્યું ત્યારે એને ૧૯૧૨માં ઉચ્ચાચેલા શબ્દો શરમાતા હતા. *

* ૧૯૧૨માં એ બોલ્યો હતો:

‘એક એવા ઇટાલીનો ખ્યાલ કરો કે જ્યાં બધા સાડા ત્રણ કરોડ માણસો એક જ વિચાર કરતા હોય, - તો બધાનાં મગજ એક જ બીબામાં ઢાળ્યાં ન હોય. તે તમને એક ગાંડાઓનું ગૃહ અને તદ્દન કંટાળેલાઓનું સામ્રાજ્ય અગર વધ્યત્વ જેવું લાગશે.

સરમુખત્યારની ઓળખ

રોમની મધ્યમાં પાલાઝો વેનેઝીઆમાં એને કામ કરતો જુઓ. આશ્ચર્ય થાય તેવો એનો ઠીંગણો દેહ ખભા આગળથી કદાવર છે. એના હાથ સુંદર એને નાજુક છે. એનું હાસ્ય આરસની પ્રતિમામાં કોતરી કાઢ્યું હોય તેવું છે. એનો વેશ ફાસીસ્ટ લસકરી છે. એના કામ કરવાના રચળથી મોટરકારમાં જતાં દશ મિનિટ દૂર એક સુંદર ઉપવનથી વિંટળાયેલો એ વીડા ટોરવોનિયાના મહાકથમાં રહે છે.

થોડાંક વરસ એની સ્ત્રી ડોના મિલાનમાં રહેતી હતી, પણ હવે તે વીડા ટોરવોનિયામાં રહે છે. ડોનાનું મૂળ મહાન વ્યક્તિ-ઓના જીગમ જેવું ગૂઢ છે. એક વખત એ ફોરલીમાં નોકર હતી. કોઈ કહે છે કે મુસોલિનીના બાપને ત્યાં એ ચાકરી કરતી હતી. આજે એ મુસોલિનીનાં પાંચ બાળકોની માતા છે. પહેલાં મુસોલિનીનો માનીતો મિત્ર એનો સર્જોબાર્થ આરનેલ્ડો હતો, આજે એની દીકરી ઈડા એ સરમુખત્યારના બધા પ્રેમનું પાત્ર બની ચૂકી છે. ઈડાનો

પતિ કાઉન્ટ સિયાનો મુસોલિનીનો પ્રેસ ડિક્ટેટર બન્યો અને પછી યુથોપિયા પર મોત વરસાવતાં વિમાનોની ડીસપેરેટ રહેડોનો એ નાયક બનીને યુથોપિયા પર બેઠો હતો. મુસોલિનીના બે જુવાન દીકરાઓ એક વિટોરીઓ અને બીજો જુનો, બાપે માંડેલી હેતુનિયતમાં આકાશમાંથી આગ અને મૃત્યુ ગેસ વરસાવતા યુથોપિયા પર બમતા હતા. સરમુખત્યારનાં બે નાનાં બાળકો, રોમાનો અને આના પણ બાપ સાથે આકાશમાં બેઠાં થયાં છે.

આજે પચાસ ઉપરની હિંમરે પણ બેનિટો મુસોલિની સરસ આરોગ્ય ભોગવી શકે છે. દૂધ અને ફળ વિના એ બાગ્યે જ બીજું કંઈ ખાય છે. “ફળ, ફળ અને ફળ...સવારમાં ફળ અને રાતના પણ ફળ, એ જ મારી સતત તંદુરસ્તીની ચાવી છે.” એમ એ પોતે અનેક વાર કહે છે. એ ઉપરાંત એ રોજ નિયમિત કસરત કરતો હોય છે તથા કદિ પણ દારૂ પીતો નથી કે ધૂમાડા કાઢતો નથી. જુવાનીમાં એ સ્ત્રીઓના સંગમાં ખૂબ રંગીલો બનતો હતો પણ આજે એની વિષયભૂખ શમી ગયેલી કહેવાય છે.

હાલના સરમુખત્યારોમાં એ એક જ એવો છે કે જેણે ધર્મ સાથે પણ સમજૂતી કરી છે. ૧૯૨૯માં એણે દેવળ અને સરકાર સાથેનો સંઘર્ષ સુધારવાની સંધિ કરી. ૧૯૩૨માં બેનિટો પોતે વેટીકન ગયો અને પ્રાર્થનામાં ઘૂંટણીએ પડ્યો. જુવાનીમાં એ એના બાપની જેમ હડકડતો નાસ્તિક હતો, આજે એ ધાર્મિક બની ગયો છે અને દરરોજ પ્રાર્થના કરે છે. એણે એની સૌથી મોટી દીકરી ઈડાને પરણાવીને સોનાની માળા બેટ આપી તથા સૌથી નાનીનું નામ આના-મેરિયા રાખ્યું.

એને માનવસ્વભાવમાં ખૂબ રસ છે. એ એની મુલાકાત

લેવા આનનારાઓની ખોપરી પર ટકારો મારી જોવાનું થકતો નથી. ઘણીવાર તો એની મુનાકાત લેનાગને એ જ બધારે પૂછી નાખે છે કહે છે કે એણે અત્યાર સુધીમા સાઠ હમર લોકોને માબખ્યા છે

પણ એના માથાના કમાડ નંધ હોય છે. એ અનેકોને સાબળતો છતાં ભાગ્યે જ કોઈની સનાહ લેતો હોય છે એ એકલો એના અતગ્નાદ પ્રમાણે નિશ્ચયો કરે છે, અને જ્યારે ધારે ત્યારે એ પોતાની જાતને ટીએટના લાભા જેવી ગૂઢ અને પાસે ન જઈ શકાય તેવી ગનાવી શકે છે. એની મુનાકાતોમા એ ઘણો જ હાજરજવાળી, આનાક અને ભરાડી છતાં એક જ વખતે એને આવો સવાન પૂછવાની ફ્રાન્સીમ હેક્ટે હિમત કરી હતી. એણે પૂછ્યું હતું: “પણ આપ નામદારે આપના શિસ્ત, વફાદારી અને આસ્તાધારકતાના ફાગીરટ સદ્ગુણોનો આપની પગ જ અમન થવા દીધો હોત તો, પોતે આજે છો તે પદવી પર હોત ખરા કે?” એવો સવાન પૂછ્યા પછી બગાસુ ખાતાં ચિત્તાના ખૂની જડગામા હાથ ધાવી દીધો હોય તેમ ફ્રાન્સીમ ॥ આપની ગતિ વધી ગઈ હતી વગી બીજી વખત એને એ ખમરપત્રીઓએ જરાક મૂઝવી નાખ્યો હતો. એક હોટેલની લોખીમાં થોડા વરસ પર એની આસપાસ છાપાંના ખમરપત્રીઓ વિટળાઈને જોભા હતા. એણે તેમાના એક રલોડોંગને પૂછ્યું: “તમારા સામ્યવાની મિત્રોના શા ખમર છે?”

“હું સામ્યવાદી નથી પણ, મોનગ્યેર પ્રેસિડેન્ટ! હું તો મમાજવાદી છું.”

“હું બૂલ્યો.” મુસોનિનીએ સુધાર્યું

“પણ આ પડેલીવાર નથી.” એક ડચ ખમરપત્રીએ ડોક લંગાવી અને મુસોનિનીની આખોમા સાપોનિયાં રમવા લાગ્યાં.

એ આખો વખત વાચે છે, અને વાંચીને નોંધ રાખતો જાય છે. એક વખત તો લડવીગ પણ એના ઇતિહાસના જ્ઞાનથી અગ્રાણી પામી ઊઠ્યો હતો. અને વાંચીને વાગોળેલું લખવાનો પણ એને શોખ છે. ફાસીઝમ પર ‘મીન કેમ્’માં લખતાં બ્યારે હિટલરે છસો પાન બગાડ્યાં હતાં, ત્યારે તે જ વસ્તુ મુસોલિની બાર પાનની એક પુસ્તિકામાં રજૂ કરી શક્યો હતો.

મુસોલિની, હિટલરને, ઉમગવોને, ચૈમાને, ગિનાડીને અને ઘડપણને ખૂબ જ ધિક્કારે છે. એ ધરડા પુરુષો તરફ અને ખામ કરીને ધરડી સ્ત્રીઓ તરફ તિરસ્કારથી જુએ છે. એ પોતે દાદો છે એ હકીકત તરફ એને અત્યંત સૂગ છે. એ પચાસ વરસનો થયો ત્યારે ઇટાલિયન પ્રેસને એનું ફરમાન હતું કે તે વાતનો ઉલ્લેખ કરવો નહિ અને એ ખૂબ આડે છે, એક રોમ નગરને, એની નીકરી ઇડાને, જમીનદારોને, પુસ્તકોને, એરોપ્લેનોને અને ગતિને.

“પણ એમાં એણે એટલું લખાણ શાને કર્યું?” ત્રીમમાં જુને હિટલરે મદાનતા મૂકેના મરણ વખતે રોહમનું ખૂન થતા પહેલાં તેની સાથે વાત કરવામાં હિટલરે પાંચ કલાક કાઢી નાખ્યા હતા તે સામે મુસોલિનીએ અણગમો બતાવ્યો હતો. એને ગમે તેવા અધોર કે ધાતકી કામના અમનમાં ઢીન તગ્દ ખૂબ અણગમો છે એનો અત્તનો અવાજ થડકી ઊઠે કે અગત સંબંધો કે રાજકારણમાં ગમે તેનો અમન કરતા એ અચકાતો નથી એણે કહ્યું છે કે, “હું ભારી જાતને બદલી શકતો નથી, હું પશુઓની જેમ ઋતુને તે બદલાર્થ જાય તે પહેલાં સૂંધી શકું છું. હું મારા આવેગોનો અમન કરું છું અને તેથી કદી પણ ભૂલ કરતો નથી.” એવો બેનિટો એના આવેગમાં ઊછળતો સખતાઈની

હદ વટાવી શકે છે. પણ કયો સરમુખત્યાર સખત નથી? હિટલરે કે સ્ટેલિને પણ પોતાના દુશ્મનને ક્યારે માફ કયો છે?

અને તો ય એને વિશ્વના રાજકારણનો ખ્યાલ રહે છે. સ્વિત્ઝર તો જર્મનીને જ પોતાનું જગત માને છે પણ મુસોલિની એમ બાન બૂલતો નથી. એને દરેક વખતે ખચર હોય છે કે ઈટાલીની બહાર દુનિયા ઘણી મોટી છે. એ મોટી દુનિયાને રોમ દોરશે ને રોમની બટ્ટી એની ધમધુ પર ધીખતી રહેશે એવું માનવું એને ખૂબ ગમે છે કહે છે કે એ જન્મ્યો ત્યારથી અપમાન પામ્યો છે. એ બણતો ત્યારે પણ ગરીબ છોકરાઓને માટે અઝાયદી રખાયેલી ત્રીજા નંજરની પાટલી પર બેસીને બણતો, એ વાત એ કદી બૂલ્યો નથી. એ વાતના વૈરમાં જ હોય તેમ ત્યારે એ સત્તાના શિખર પર નહોતો ત્યારે પર્વત પર ચઢીને તેના માથા પર બેસતો, નારીને સ્વીટ્ઝર્લેન્ડ જઈ કડિયો બનીને સૌથી ઊંચી દીવાલો જ ચણતો અને આજે પણ તેથી જ એ એરોપ્લેન પર મુઝ છે.

પરંતુ એ વહેમી છે. વરસો પહેલાં એને ઘણી ભોટો મળ્યા હતા જેમાંની એક ઇનિસના પિરામીડની કબરોમાંનું મમી (મડદું) હતું. એક વાર રાતના એને ઓધારે દાખ્યો. એણે પથારીમાં આંખો ઉઘાડી રાખી. પછી સ્વસ્થ થઈને છાતી અને કપાળ પરનો પરસેવો લૂછી નાખીને એણે પથારીમાંથી રાડ નાખી:

“એને હમણાં ને હમણાં ઊઠાવી બવ.” નહિ સમજેલા કર્મચારીએ અદબમાં અકકડ ગિભા હતા.

“એને, એ મમીને. રાતના મારી છાતી પર...” આવડો મોટો

એ વચમાંથી બોલતો અટકી ગયો. હું બીધો એમ દેખાઈ ગય તો....!

“ એને અહીંથી ઉપાડી જાઓ. ” એણે ફરમાવ્યું.

છ ફૂટ લાંબી અને પાંચ ફૂટ પહોળા એવી કારાગારની ખોલીમાં એને પૂરાવું પડ્યું હતું અને ત્યારથી સાંકડી જગાઓમાં જતાં એ ડરે છે પણ તેનો એને ડર નથી, કારણકે એને મરણનો ડર નથી. એ માને છે કે નસીજમાં નિર્માયું હોય ત્યારે જ મરણ આવે છે અને આવે છે ત્યારે પાછું ઠેલી શકાતું નથી. લોઠો એને વહેમી કહે તેની એને પરવા નથી અને છતાં પણ એકલા નસીજના હાથમાં પોતાની જાતને સોંપી દે એવો એ મૂર્ખ નથી. એની જાતના રક્ષણની સખતમાં સખત સાવચેતીઓ આઠે પહોર રાખવામાં આવે છે. પોલીસનો વડો નક્કી કરે તે જ રસ્તે એ ફરે છે, રોમમાં એવા ઘણા રસ્તા છે જેના પર સરમુખત્યારી સાંપડ્યા પછી એણે કદી પણ પગ સરખો મૂક્યો નથી.

પણ એક વાતની એને પરવા નથી. કહે છે કે ડોઈ વાર નાઝી કમઠાણુ ગળડી પડે તો પોતાની જાતને પોતાને જ હાથે વિંધી રાખવા હિટલર હંમેશાં ટેંગલના ખાનામાં એક રિવોલ્વર રાખી મૂકે છે પણ બેનિટો એમ કરવામાં માનતો નથી. ર્વાંડે ર્વાંડે ગળ્ગર ગોરીસો બેનિટો ફાસીજમ ફસડી પડે તો ય કદી આપઘાત કરવામાં માનતો જ નથી. ફાસીજમ એની શોધ છે. ફાસીજમ એના માથામાંથી જગતનાં જૂનાં ચક્ષુરોની ગતિને વેગ આપવા સરખાયું છે. ફાસીજમ સત છે, એને ફાસીજમનું સત ચઢ્યું છે. ફાસીજમ ફસડે કેમ ! અને તોય એ મરે કેમ ! એમ સહેલાઈથી મરવામાં બેનિટો મુસોલિની કદી માનતો નથી.

ફાસીઝમનું સત

મદાપુરનો માને છે તેમ એ માને છે, અને ડાણ કહે છે કે એ મદાન નથી ? એ માને છે ... જોશોરથી માને છે કે ફાસીઝમ એક જીવનનું સત છે અને તે એના માથામાં એને જ સાંપડ્યું છે. દુનિયામાં ઘણા મહાનોગે અનેક સત્યો સાંપડ્યાં છે અને તે જૂની વસ્તુઓ છે એમ સ્વીકારવાની તે મહાનોએ માર્ધવગાડી ના પાડી દીધી છે, એટલું જ નહિ પણ એ સત્યો પાશવી ધટમાળને જળવી રાખવાની આજપંપાળવાળી માત્રિકલોકને પંપાળવાની પ્રતિક્રિયાઓ માત્ર છે એવી વાત તો સાંભળવાની પણ તેમણે ના પાડી છે.

વાત એમ છે કે બેનિટોને ફાસીઝમના સત્યની જરૂર પડી હતી અને પછી એ અનિવાર્ય રીતે એની ખોપરીમાં ખખડી પડ્યું હતું. એ સત્યની જરૂરિયાત વિષે એ પોતે જ કહે છે કે “કેટલાકો એવા હોય કે તેમને સત્ય સમગ્રતઃ તે પહેલાં જ સત્યથી તેમને કચડી નાખવા પડે છે.”

‘યુરોપની લીતરમા’

બનિટો મુગોલિની યુરોપનો સૌથી લુબ્ધા ને અણતરીયાળ માન-
પદ્ધતિ ગ્રેટિંગ, મચ્છી મારવી, માટેમવાગી દરેકી એ ગેના

સુસોજિનીએ રમૂ કરેલા શ્રીસીઝમના મૂળમાં એનું અગાધ વાચન છે. એ બધા વાચનમાં નિત્યેની એના પર સખન અસર થઈ છે. નિત્યેની ગજાતકારની કિતમૂરી પર એ મદામુગ્ધ છે. પણ એ ગજાતકારને કુનિયાના આરોગ્યમાં ખસેડ કરતાં કુટલાંક રોગનાં જંતુઓને નાશ કરવાને જરૂરી માને છે. બોલોવિજમ એક રોગ છે અને ધિદાસીમાંથી સામ્યવાદીઓને રોગના જંતુઓની જેમ નિર્મૂળ કરવાનો એને વેગ છે. એ વેગના આવેગમાં એણે શ્રીસીઝમની રચના કરી છે. પણ એનો એકેએક વિચાર તો જૂતકાળમાંથી લેવાયેલો છે. એણે શ્રીસીઝમ સકામ પણ પોતે નથી જ શોધી કાઢી નથી પણ એને તે અનુનઝીઓએ શીખવી હતી. કાળી ડગલી પણ એણે આરડિટીના યુનિફોર્મમાંથી ઉપાડી લીધી છે.

પણ એનું શ્રીસીઝમ છે શું? શ્રીસીઝમનું સત્ય એને સમાજ-વાદને છોડી દીધા પછી, શાહીવાદી ખૂન અને લૂંટનો સાથ રવીકાયાં પછી, શ્રીમંતશાહીના સલ્કારમાંથી હાથ લાગ્યું છે. શ્રીસીઝમના સત્યનું હાઈ વર્ગવિચરદને બદલે વર્ગમેળનો સિદ્ધાંત ગોઠવવામાં છે.

એવા હાઈવાળા શ્રીસીઝમનું અર્થકારણ ઇતિહાસના નવા પરિચયની ઐતિહાસિક ન્યાયની ફૂંકમાં ગંજીપાના મહેલ જેવા હમતો યર્મને ધરાયાથી બનવા ખખડી ઉઠેલા મૂડીવાદી મહેલની દીવાલોને રક્ષવા તેની આસપાસ આંધેલી કાંટાની વાડ જેવું છે. એ અર્થ-કારણના તંતુઓમાં ખાનગી મિત્રકત અને ખાનગી નફાનું રક્ષણ કરતી મૂડીવાદી સરમુખત્યારીવાળી સરકારની નાગી તરવાર નીચે ચાલની અનેક પ્રકારની ચાલચાલો અને હમનો વળાંકમાં છે.

શ્રીસીઝમની આર્થિક ઘટનામાં રોમની સરકારે સમરન દેયની માનિષી અને મમૂરીવાળી આખીય ઉત્પાદન ઘટનાને બાવીસ કોર્પોરેશનોમાં સમાવી દીધી છે, જેમાંથી રાજસખાના નીચલા

ખડના પ્રતિનિધિઓ ચુટાયા જાય છે દાખલા તરીકે દુરીન કે એવા ઈનાકાના પ્રતિનિધિઓ ચુટાતા હોય છે.

એક એક કોર્પોરેશનમાં ફાસીસ્ટ પક્ષના ત્રણ ડેપ્યુટીઓની સીટી દેખરેખ હોય છે દરેક કોર્પોરેશન પર પ્રધાનમંડળમાંથી એકનો અથવા સરમુખત્યાગ નીમે તે ઉપમત્રીનો અધિકાર હોય છે નીચના ખડમાં ચુટાતા ડેપ્યુટીઓની ઉમેદવારીમાં તે જ ઊભા નહી શકે છે કે જેમને ગ્રાન્ડ ફાસીસ્ટ કાઉન્સિલની અનુમતિ હોય મતદારો એ પ્રમાણે ગ્રાન્ડ-ફાસીસ્ટ કાઉન્સિલે નીમેની યાદીના નામો માટે જ હા કે ના કહી શકે છે

સરકાર સર્વોપરી હોવાને લીધે પોતાના જ નફા માટે અર્થ-કાળ્પનું નિયમન કરી શકે છે ફાસીઝમના આધ્યાત્મવાદે ઈટાલિયનો માધી રોમનો બનાવવાની ગડ નાખી પણ પરિણામે ઈટાની આખું એક મોટું ચિકરાગ કારાગાર બની ચૂક્યું છે

એવી ફાસીસ્ટ સરકાર આને સમુખત્યાગની નજરમાં એક આધ્યાત્મિક અને નૈતિક હકીકત બની ચૂકી છે, તથા એ સરકાર ઈટાનીના આત્માના આવિષ્કાર રૂપ છે એવો આત્મમાજ્જાતકાર બેનિટો મુસોલિની ચૂક્યો છે *

એમ ઈટાલીનો આત્મા આવિષ્કાર કરનાર ફાસીસ્ટ સરકારનું ફાસીઝમે જેનું અર્થકારણ આવું છે કોઈ પણ માલિક સરકારની પરવાનગી વિના મજૂરને ગળ આપી શકે નહિ

* "The state as conceived of and as created of and as created by Fascism, is a spiritual and moral fact in itself, since its political, juridical and economic organisation is a concrete thing, and such an organisation must be in its origin and development a manifestation of the spirit"

કોઈ પણ માલિક સરકારની પરવાનગી વિના પોતાના કારખાનાને બંધ કરી શકે નહિ કે વિસ્તારી શકે નહિ.

માલિકે ડેકોનિયન વેરા પ્રમાણે સરકારને પોતાની આવકમાંથી મોટા એવો કર આપવો. એ એક વાત યદ્યપિ દાસીઝમનું સત ખીજી વાત પણ બોલે છે:

કોઈ પણ વ્યક્તિ મજૂરોનાં મંડળો કે મજૂરો પોતે પોતાનાં મંડળો કરી શકે નહિ.

મજૂરોનાં પગારકાપ સરકાર ગમે ત્યારે કાયદો કરીને કરી શકે. સરકારે નક્કી કરેલા પગારથી વધારે પગાર મજૂર મેળવી શકે નહિ.

મજૂર હડતાલ પર કદિ જઈ શકે નહિ.

એવું દાસીઝમનું અર્થકારણ આજે ચારેકારથી માલિક-શાહીની રક્ષા કરવા સોખંડી દિવાલ રચીને બેઠું છે. એ દિવાલે નિરંકુશ માલિકશાહીને પણ થોડાક અંકુશો નીચે મૂકી છે તથા તેમની નફાની લૂંટમાં ભાગ પડાવ્યો છે. પણ એવો અંકુશ ને એવો ભાગ પોતાની જ સરકારને આપવા મૂકી ગમે ત્યારે તૈયાર હોય છે. આજની જગતી મજૂરોની ક્રાન્તિકારી માગણીઓને મૂળમાંથી જ રૂંદેંસી નાખનાર સરકારને બદલામાં એટલું આપવામાં માલિકોને કદિ અશ્વેસ થયો નથી.

એ દાસીઝમના સત્યને સામ્યવાદીઓ પ્રતિક્રાન્તિના નામથી ઓળખે તેની માંધાતા મુસોલિનીને પરવા નથી. એ સાક્ષાત્ સંભળાવે છે કે આજ મુઘીમાં એ દાસીઝમના સત્યે શાંતિવાદ, સામ્યવાદ અને લોકશાસનવાદને કુસ્તીમાં બીડાવ્યાં છે અને એ કુસ્તી કેવળ વીરતા અને અંગત મિત્રકતની પવિત્રતાની છે.

મુસોલિનીના દોસ્તો

મુસોલિની નિમૂર્તિ છે એનું એક સ્વરૂપ ડયુમ અથવા ફાગીન્ટ પક્ષના નેતાન ડે, એનું બીજું રૂપ કેપો-ડે-ગોનનો અથવા વડા પ્રધાનનું છે અને એનો ત્રીજો આકાર આન્ડ-ફાસીસ્ટ-કાઉન્સિલના મુખીનો બાવ બજવતો હોય છે

મુખ્ય પ્રધાન તરીકે એ રાજ્યને જનામદાર છે, ફાગીન્ટ પક્ષના નેતા તરીકે એ આન્ડ-ફાસીસ્ટ કાઉન્સિલની નિમણૂક કરે છે અને પછી તેના પર પ્રમુખ તરીકેનું પ્રભુત્વ જળવે છે રશિયામાં સ્ટેલિનની નિમણૂક ત્યાંના સામ્યવાદી પક્ષની મધ્યસ્થ સમિતિ કરે છે અને સ્ટેલિન તે સમિતિના સભ્યોને જવાગદાર છે, જ્યારે આન્ડ-ફાસીસ્ટ-કાઉન્સિલની નિમણૂક મુસોલિની કરે છે અને તે કાઉન્સિલના સભ્યો મુસોલિનીના નમ્ર હજીગિયાઓ છે

મુસોલિનીની આન્ડ-ફાસીસ્ટ કાઉન્સિલના સભ્યોની મધ્યા પચીસની છે એ સભ્યોના નામ ખાનગી રાખવામાં આવે છે તથા તે ખાનગીમાં જ મળે છે એમ સાબળના મળે છે કે બાઈઓ,

ડીઝેનો, અને ડી-વીશી આગ્રવન સબ્યો છે. ને મુસોલિની મરણ પામે તો ગ્રાન્ડ-ફાસીસ્ટ-કાઉન્સિલ મુસોલિનીના પદ માટેનાં નામે રાજ સમક્ષ ધરે જેમાંથી રાજ એકને મુસોલિનીના પદ પર પસંદ કરે. એમ સમજાય છે કે મુસોલિનીએ પોતે જ એવાં ત્રણ નામે પસંદ કરી રાખ્યાં છે.

મુસોલિનીએ એક વેળા લડવીગને કશું હું કે ઇટાલીમાં ખીન્ને ડ્યુસ સંબવશે નહિ, એનો કહેવાનો ભાવાર્થ એ હતો કે પોતા પછી પોતાના જેવો કોઈ પુરુષ આવશે નહિ. અને ખરેખર એની આસપાસના ગોઠિયાએ બધા નાનકડાં માછલાં જેવા છે. ઇટાલીમાં એકે ગોરિંગ નથી, એકે કાગાનોવિચ નથી. ત્યારે કોઈ વેળા કોઈ ગ્રાન્ડી કે કોઈ બાલ્ડો ખૂબ આગળ તરી આવે છે ત્યારે મુસોલિની જ તેના માથા પર ટપલી મારી બેસાડી દે છે. કારણકે બેનિટોને પોતાની પડખે સમાનભાવે કોઈ ખીન્ને બિંબો થઈ જાય તે પસંદ નથી. ડી-ઝેનોએ યુથોપિયામાં આડોવા ને મકાનુ સર કર્યાં કે તરત જ તેને ત્યાંથી ખસેડી ક્ષેત્રમાં આવ્યો હતો અને ફાસીસ્ટ પક્ષનો મંત્રી સ્ટારાસ ને અત્યારસુધી પોતાનું સ્થાન ટકાવી શક્યો હોય તો મુસોલિની પાસે ઝૂકી જવાની અજબ આવડત એણે હાથ કરી છે તેથી. ને એ જરાક નેટલો જ હાલવા માંડે તો એના માથા પર પણ કોથળામાં ધાત્રેલી પાંચશેરી પડી જ સમજે. આજે તો ડ્યુસ પોતે જ ફાસીસ્ટ ઘટના છે. દમનોના ધાતકી પ્રકારો અને ખૂનરેણી ગબ્બર બનેલી એ ઘટના ડ્યુસની આંખો ખીચાઈ ગયા પછી કેટલી ચાલશે તે, શું કહેવાય ?

પણ એવી એ ઘટનાની ઘટમાળમાં મુસોલિનીની ચારે કોર ચક્કર મારતી મંડળી કાણ છે તે જાણવું જરૂરી છે જ. ફાસીસ્ટ

યુરોપની લીતરમાં

પક્ષના મંત્રીપદમાં જ જાણે એવું કંઈ છે કે એ પદવી પર પગ મૂકવો, બૂલ કરવી અને ત્યાંથી જમડી પડવું. ૧૯૧૯થી ન્યારે ફ્રાંસીસ્ટ પક્ષની રચના થઈ ત્યારથી આજસુધીમાં છ મંત્રીઓ બદલાયા છે. સરાસરી અઢી વરસે એક મંત્રી પોતાની ઉપયોગિતાને ટળી જાય છે અને બીજાની નિમણૂક થાય છે.

સૌથી પહેલા મંત્રી બીઆનશીનું નામ મેટીઓટીના ખૂન સાથે સંડોવાયું અને એને ઉતારી પાડવાની મુસોલિનીને ફરજ પડી. એની ગાદી પર ગુન્ટા બેઠો. પછી રોબર્ટો આબ્યો, રોબર્ટો પછી ઓગસ્ટોનો વારો આવ્યો. ઓગસ્ટો પછી રોડઝ અને રોડઝની ખાલી પડેલી જગ્યા પર સ્ટારાસ ફ્રાંસીસ્ટ પક્ષના ચોક્કિદાર શિકારી કુતરા જેવો આરૂ થઈ ગયો.

સ્ટારાસની બીજી બધી લાયકાતોને ટપી જાય એવી એક લાયકાત એના માલિક મુસોલિનીની અનન્ય ભક્તિ કરવાની છે. એને મુસોલિનીમય થઈ જવાનો આધ્યાત્મિક આવેગ છે. એણે મુસોલિનીના હાવભાવ પોતાના અંતરમાં ઉતાર્યા છે. એ આજે બોલતી વેળા મુસોલિનીની જેમ જ આંખના ડોળાને ધૂમરીઓ ખવડાવી શકે છે. એના અધિકારે એને લોકપ્રિય રહેવા દીધો નથી પણ માલિક તરફની એની પ્રમાણિકતા અભડાઈ નથી ત્યાંસુધી એ સલામત છે. એ પ્રમાણિકતાના નશામાં એણે એક વખત એક બૂલ કરી નાખી હતી. એણે સૂચના કાઢી હતી કે પત્રોમાં લખનારે બેનિટોને સંબોધતાં ખાલી ડયુસ અથવા નેતા ન કહેવું પણ ઈલીવા-ઈ-ડયુસ એમ કહેવું. પણ એની અજોડ સ્વામીભક્તિમાં થળ ભોંકાય તેવો મુસોલિનીના છાપા 'પોપાલો-દ-ઈતાલિયા'માં મુસોલિનીનો જ લખેલો પણ નનામો એક લેખ પ્રગટ થયો જેમાં સ્ટારાસની એ સૂચનાને તિરસ્કારી કાઢવામાં

આવી હતી, કારણકે અનેક કારણોને લીધે જર્મનીમાં હેઝલ-હિટલરના અવાજનો પડથો ઇટાલીનાં પાડી નાઝી જર્મનીની નકલ કરવાની ડ્યુસની ઈચ્છા નહોતી.

સ્ટારાસ પછી મુસોલિનીની નજદીક, એનો પોતાનો જમાઈ કાઉન્ટ સીઆનો છે. એણે પ્રચારખાતાના પ્રધાન તરીકે કામ કર્યું. પછી યુથોપિયા પર મૃત્યુ વરસાવતો ભમ્યો. એનો બાપ મુસોલિનીનો નજદીકનો મિત્ર છે.

બીજો એક રોઝોની છે, જે મુસોલિનીના હજુરિયામાં ઠીક ઠીક સત્તાવાન છે. એણે ઘણું વરસો અમેરિકામાં પસાર કર્યો છે તથા આજે એણે ઇટાલીમાં મજૂર મહાજનો બાંધી દીધાં છે.

એ નામોમાં સૌથી આગળ તરી આવે એવું એક નામ બાલ્મોનું છે. ફાસીસ્ટ ઇટાલીમાં એ એકલો જ એવો છે જે ઘણીવાર ધાર્યું કરી શકે છે.

બાલ્મો શીરરામાં ૧૮૯૭માં જન્મ્યો હતો. ખૂબ નાની ઉંમરમાં લસ્કરમાં જોડાયો હતો અને તરત જ યુદ્ધના માનચાંદ પામ્યો હતો. વીસ વરસની ઉંમરે એણે એક છાપું શરૂ કર્યું હતું, તથા ૧૯૧૯માં મુસોલિની સાથે જોડાયો હતો. સમાજવાદીઓ સાથેની ઝપાઝપીમાં એ જ સૌથી આગળ તરી આવતો હતો. એણે રેવેના જીત્યું હતું, પરમાને ઘેરો ઘાલ્યો હતો. ૨૬ વરસની ઉંમરે એ ફાસીસ્ટ મિલીશિયાનો પહેલો સેનાની બન્યો હતો. પછી એ હવાઈ કાફલાનો મંત્રી બન્યો.

એક વખત એ હવાઈ કાફલાના પ્રધાનના અધિકારમાં મુસોલિનીને મળ્યો. ડ્યુસ એણે કરેલા હવાઈ લસ્કરી અંદાજપત્ર સાથે ચિડાયેલો બેઠો હતો. બાલ્મો મુસોલિનીના મહાત્મ્ય પાત્રોમાં

સીધા આવ્યો. બેનિટાએ એને એની તાબેદારીને! ખ્યાલ આવવા એની મુઠાકાત વખતે પોતાની મેજ સામે ખીજ એકે ખુરશી રાખી નહિ. અને એ આવ્યો ત્યારે બેનિટા બેઠો જ રહ્યો. બાલ્મો જરા પણ સંકોચાયા વિના મુમોવિનીના મેજ પર ગોઠવાઈ ગયો !

અને તો ય મુસોલિનીને એ ગમે છે કારણકે જે ફાસિસ્ટ ન હોય તે સૌને અને ખાસ કરીને સામ્યવાદીઓને દિવેદ પાઈને પછી ફટકા મારવાની રીત એણે શોધી કાઢી હતી.

પરંતુ બાલ્મોની કેટલીક બાબતો બેનિટાને પસંદ નથી જ. પહેલી વાત, એ ખૂબ જ લોકપ્રિય યર્ષ શકે તેવો છે. તેથી જ મુથોપિયાના મુદ્દમાં એને મોકલવામાં નહોતો આવ્યો પણ લીગિયામાં રવાના કરી દેવામાં આવ્યો હતો. બાલ્મોને એ ગમ્યું નહોતું પણ માલિકની મરજી આગળ તેનું શું ચાલે વારું? બાલ્મોની ખીજ અણગમતી વાત એની રાજકુમાર અંબરેટો સાથેની મિત્રાચારી છે. ૧૯૩૨ અને ૧૯૩૩માં તો અંબરેટો ફાસિઝમનો થોડોક વિરોધી છે એવી ગંધ બેનિટાને આવી હતી અને એણે તરત જ લશ્કરના વફાદારીના સોગનવિધિને રાખના વારસદાર રાજકુમાર તરફની વફાદારીના સોગનથી અળગા પાડી દીધા હતા. હવે ય બાલ્મોએ અંબરેટોની બાઈબંધી છોડી દીધી નથી તથા એ લીગિયાથી નેપલ્સ ઠાઈ ઠાઈ વાર અંબરેટોને બંડીને મળવા જાય છે પણ એનો એ પ્રેમાચાર ઠાઈ વાર એને બારે પડી જવાનો છે.

માર્શલ એમિલીઓ-ડી-બોનો મુથોપિયા પર ચડેલા ઈટાલિયન લશ્કરનો પ્રથમ સેનાની હતો. એ ઈટાલીના લશ્કરમાં મુસોલિની સત્તા પર આવ્યો તે પહેલાંનો છે. ૧૯૧૯માં એણે લશ્કરમાંથી રાજીનામું આપ્યું અને ફાસિસ્ટ ફિલચાલમાં જોડાઈ ગયો. બોનો સંગીતકાર પણ છે. કાળી ડગલીઓનું ફૂચગીત એણે જ લખ્યું છે.

પણ ૧૯૩૫મા મુસોલિનીએ હી બેનોની જગાએ બેડોગ્રીચોની નિમણુક કરી બેનોને ખસેડવામા બેનિટોને! ખ્યાન એ હતો કે બેડોગ્રીચો ને ઈટાલીમા જ રહે અને બોગબેગે એગિસીનિયામા ઈટાલીની હાર થઈ જાય તો, બેડોગ્રીચો રાખનો જૂનો મિત્ર હોવાથી મુસોલિનીની જગા પચાવી પડે બેનિટોએ તથી બેડોગ્રીચોને સેના પતિ પદ લાદીને યુથોપિયામા પરાક્રમે કગ્વા રવાના કરી દીધો.

એ બેડોગ્રીચો ૧૮૭૫મા જન્મ્યો હતો તથા યુદ્ધમા પરાક્રમ દાખવવા સાત વાર યુદ્ધમા માનચાદ જીત્યો હતો ૧૮૯૬મા જ્યારે યુથોપિયાએ ઈટાલીના લશ્કરને આડોવા પશ્ચી હાકી કાઢ્યું ત્યારે પણ બેડોગ્રીચો ત્યા જ હતો પછી એ લશ્કરી સમિતિનો પ્રમુખ બન્યો હતો જ્યારે મુસોલિની રોમ પર આવતો હતો ત્યારે ને રાખએ એને છૂટો મૂકી દીધો હોત તો એણે કાળા ડગનીઓની કાપણી કરી નાખી હોત

ખીન્ને રૂડોલ્ફે ગ્રેઝીઆની યુથોપિયા પર ચડેના સોમાનીનેન્ડ લશ્કરી વિભાગનો સેનાપતિ હતો એણે સાત વરમ ઈરોટ્રિયામા ગાળ્યા હતા એનો એક જોડીદાર એટાનિઓ ટેર્રી યુથોપિયા પગ મોકનાયેલી કાળી ડગનીઓનો સરદાર હતો એ પણ જૂના વખતથી લશ્કરમા હતો તથા મુસોલિનીને જોડાઈ જવા તે વખતે લશ્કરમાથી નીકળી ગયો હતો

એક પેવાન પણ બેનિટોની સામતમડળીમા ધણી જ અગત્યની વ્યક્તિ છે એ આફ્રિકાનો ધણો જ અનુભવી છે ૧૮૪૮મા નેપલ્સમા છુર્બોન્સ સામેના કાવતરામા પકડાઈને ફાસીએ ટીગાઈ જવાની શિક્ષા પામેલા પિતાની સ્વદેશભક્તિનો એને વાગસો છે એગિસીનિયામા એ દેશી લશ્કરનો નાનક છે અને તે યુથોપિયાના અધાર પ્રદેશમાં પણ કાળા દાનન તરીકે જાણીતો છે

એ ઉપરાત મુમોનિનીના જ મુખવાદન જેવો એકોઈસી ઇટાનિયન રાજકારણમાં જાણીતો છે

એણે ૧૮૭૫માં ઉમરાવ કુટુંબમાં જન્મીને નૌકામેનામાં અમનદારી સ્વીકાર્યો પછી રાજકારણમાં પડતું નાખ્યું હતું પેરિસ શાંતિપરિષદમાં એ ઇટાનિયન પ્રતિનિધિમંડળનો પ્રેસ ઓફિસર હતો. એણે કેપનહેગનમાં ટીરાનામાં, બુખારેસ્ટ, આકારા અને ટોકિયોમાં ઇટાલીની સરકારના દૂત તરીકે કામ કર્યું હતું ૧૮૭૨માં ડ્યુસે એને રાષ્ટ્રમંદળમાં રવાના કર્યો હતો.

તોડે થોડો વખત તો પરદેશખાતાની પચાતમાં ડ્યુસેનો મારીતો ડીનો-ગ્રાન્ડી હતો, પણ લોસેન પરિષદમાં ફ્રેન્ચ અને બ્રિટિશ મુત્સદ્દીઓએ ત્યારે ઇટાલીને બાતન રાખતું ખત ધડ્યું ત્યારે ડ્યુસે ગ્રાન્ડી પર રાતોપીળો થઈ ગયો અને તેને લડનમાં એનચી તરીકે જઈ વસવાની અને ત્યાંની મુત્સદ્દીગીરી બણવાની શિક્ષા ફરમાવી દીધી.

ફરી પાછો ડ્યુસેનો શુરસો ગ્રાન્ડી પર ૧૮૭૫માં ઊતરી પડ્યો, કારણકે બ્રિટિશ સરકાર ઇટાલી સામે પ્રતિનિધો મૂકવાની સરદારી લેશે એવી જાતની ખબર ગ્રાન્ડીએ ડ્યુસેને સમયસર પહોંચાડી નહોતી.

અને તો ય ગ્રાન્ડી છેક નાખી દેવા જેવો તો નથી જ એણે દરિયામાં ડૂબી ગયેન ઇન્જિન નામના જહાજના પેટમાંથી સોતું કાઢી દીધું તથા જીનોનાની સોરીના કપની સાથે એ સબધ ધરાવે છે, અને તે ઉપરાત એનું આખું વ્યક્તિત્વ એટલું તો મોહક છે કે આજે પણ તે સેઈન્ટ જેમ્સના દરબારમાં સૌથી વધારે લોકપ્રિય એવચી તરીકે બિરાજે છે.

યુથોપિયા પર

જેને પવિત્ર ગણા હતી તે શરતોને એણે છડેચોક નકારી, જેને રક્ષણ કરવાનું વચન આપ્યું હતું તેને લૂંટવા, તેને છતવા મુસોલિની નીકળ્યો. ૧૯૩૫ના ઓક્ટોબરમાં એણે યુથોપિયા પર ઇટાલિયન સેના ઉતારી.

કેમ ન ઉતારે? એણે વરસોથી પૂર્વમાં પહોંચી જવાની વાતો હાંકી હતી, ખૂની નજર ઠેરવી હતી અને કંઈ ક્યારનીય એની બધું ઝડપવાની કારમી ભૂખ ટયુનીસ પર ભભડતી હતી. પણ સોવિયેટ રશિયા અને ટર્કીની ગોઠવણે એનેટાલિયામાં ધારેલું સાહસ રોકી રાખ્યું હતું.

એને.....ઈટાલીને આજોટવું હતું. એને...ઈટાલીને વિસ્તરવું હતું. એથી જ એને...ઈટાલીને અવકાશ નોંધતો હતો.

એ, એ શું? એ, ઈટાલી શું? જેને પથરાવું હતું, જેને આજોટવું હતું, જેને વિસ્તાર પામવો હતો.

ઈટાલી, જેમા સવા સાત કરોડ લોકો વસે છે, ઈટાલી જેની વસ્તી દર વરસે સાડાચાર લાખ નેટલી વધતી જાય છે, તેમા ઈટાલીમા એ વસે છે એ ઈટાલીના નામમા જ થઈ ગયો 'તો, " અમને ધ તીની-પ્રદેશોની જૂખ છે, જૂખ, કારણકે અમે અતિમ તતિજનક (prolific) છીએ અને એ ઉપરાત પણ એક છે, " મુસોલિનીનું મોઢું મચકાઈ રહ્યું, " અમારો સવાન ગજકીય આયરનો સવાન છે લડનની સનાહ હજુય અમને સામે છે જેથી અમારે ત્રિરાજ્ય મેત્રીને છોડીને મિત્રરાજ્યોની તરફેણ કરવી પડી કરવી પડી કારણકે અમને વિશ્વયુદ્ધની પરિણામી લૂટમાથી મોટો શિકાર આપવાનું વચન આપવામા આવ્યું હતું "

ત્યારે મુસોલિનીની પરદેશનીતિ પોકળ નીવડી હતી એ વ્યાપાત પર ઊભો હતો ત્યારે ફ્રાન્સે અને ટયુનિસ પાસેથી પાછો કાઢ્યો પછી એ આનમીનિયામા પેટો પણ એ વેપાર અને વાયડો પડ્યો એ અરમિયન યુદ્ધમા ઊધી બાજુએ રમ્યો એણે બા કનનો તવો ઊકળતો રાખવાનો પ્રયત્ન કર્યો પણ બા'કન જુગોરનો વિચાર, રમાનિયા, ટર્કી અને ગ્રીસ એની સામે ધર્ષ ગયા પણ તોય એણે એની લાગવગ ઓરિટ્ટયા અને હુગેરીમા તો વધારી જ દીધી

અને હવે ! હવે હિટલરે એનો ગથ આખો મીચીને હાડી મૂક્યો હતો અને એ ! એને પાછળ પડી જવાની ધાક લાગી હતી એને લૂટવા જેવું લૂટાઈ જવાની દહેશત લાગી હતી એ પોતે એક લડવૈયો અને શાહીવાદી, શાહીવાદને જીવનના નિયમ તરીકે જોનારો સળવળી ન જોડે શું ? એની શિકારજૂખી આખો જીયકાઈને યુથોપિયા પર ફરી એ સાહસ છે, ભયકર સાહસ છે તે એ જાણતો હતો યુથોપિયાની ધરતીની એને પિંછાણ હતી, યુથોપિયાની જૂગોળનું એને જ્ઞાન હતું

પણ રાજકીય ગૌરવનું શું ? રાષ્ટ્રીય માનનું શું ? એ બધાને કેમ જોખમાવા દેવાય ? ૧૮૯૬માં આડોવામાં હજીસીએએ ઇટાલિયનોની કતલ કરી હતી. અને ડોપોરેટો આગળ ઓસ્ટ્રો-જર્મન લશ્કરે એને શિકરત આપી હતી. એને ય હિટલરની જેમ ભૂતકાળના અપમાનના વેરનો બદલો લેવાની હોંશ હતી.

પણ યુથોપિયા જ કેમ પસંદ કર્યું ? સાંસ્થાનિક લૂંટ પછી યુથોપિયા વિના બાકી શું હતું તે ! પણ એ બાકી શું કામ રહ્યું તે ? ક્રાન્સ અને ઇંગ્લેંડ જેવા શાહીવાદી શિકારીઓએ બધું ગટકાબધું ત્યારે એટલો જ લેવો ગમે કાં ન ઉતાર્યો !

કારણકે ત્યાં યુરોપિયનનો વસવાટ વસમો હતો. કારણકે ત્યાં કુદરત ધણી ગદન અને બેદી હતી, અને કારણકે ત્યાંની હજીસી ટોળીએ બહુબળાને ટપી જાય તેવી જીવલેણ માત્રમ પડી હતી.

અને તો ય શાહીવાદી શિકારખોરોએ યુથોપિયાને અડચા વિના જ છોડી નહોતું દોધું. ૧૮૯૧ અને ૧૮૯૪માં બ્રિટન અને ઇટાલીએ ત્યાં પોતાની લાગવગ જમાવી. બ્રિટને સાન સરોવર પર અફો જમાવી નાઈલનાં જૂરાં પાણી પરંથી સુદાન અને ઇજિપ્ત સુધી પોતાની જાળ પાયરી દીધી. ૧૯૦૬માં યુથોપિયાની આઝાદી સ્વીકારતાં છતાં ઇટાલી, ઇંગ્લેંડ અને ક્રાન્સ ત્રણેએ યુથોપિયાની ભૂમિ પર પાયરણાં પાયરી દીધાં. યુથોપિયાએ તે સામે ફરિયાદ નોંધાવી પણ ડોઈએ ધ્યાનમાં લીધી નહિ.

૧૯૧૫માં લંડન મુકામે ખાનગી સલાહ ચર્ચ તેમાં શાહીવાદી શિકારીઓએ ઇટાલીને ઈરીટ્રિયામાં, સોમાલીલેન્ડમાં અને સીગિયામાં ચરી ખાવાની સમજૂતી આપી. પણ પછી ૧૯૨૩માં યુથોપિયા રાષ્ટ્રસંઘનું સભ્ય બન્યું. ઈ. સ. ૧૯૨૫માં મુસોલિની અને ઓસ્ટીન એઅરલેને યુથોપિયાના પોતપોતાના બાગ વિશે

મસનત કરી અને એ મસનત પ્રિયે જોતો મુસોલિની છેડાઈ પ થો હતો કાગળુકે સાન સરોવર પાસે બ્રિટિશ સરકાર મોટા બધ બાધવાની મુરદ સેવતી હતી અને અદરખાનેથી મુસોલિનીને પણ ઈરીદ્રિયા અને સોમાનીનેન્ડ વચ્ચે રેતવે માધવાનો ઈસારો કરતી ઠતા હડે કહેજે ઇટાલી મામે યુથોપિયાની ક્રિગ્યાદ પણ સાબળતી હતી

એટલે પછી કયા સુધી સાખી લેવાય ? નકશાની મર્યાદાઓની બંધી શરમ જૂસતો મુસોલિની યુથોપિયાની મરહદમા ૧૯૩૪ના ડિસેબરની પાચમી તારીખે વાનવાન સુધી પહોચી ગયો પછી ત્યા પહેનો ઝપાઝપી ઘઈ બત્રીસ ઇટાલિયનો અને ગસો દસ હમસીઓ વાલવાતના કૂવાઓ પાસે મરેલા પડ્યા મુસોલિની એવા જ કોઈ બનાવનુ બતાવુ શોધતો હતો આદિસઅમાયા પર ડ્યુસનુ આવા હન બિતરુ “અમારી માફી માગો, અમારા ઇટાલિયન વાવટાને સનામી ભરો, અને વીસ હજાર પૌડની નુકસાની આપો,” મુસોલિનીએ રણુનલકાર કર્યો

“તમારી માફી માગીએ નહિ, નુકસાની ભરીશુ નહિ, અમારા લોહીના છેડના ટીપા સુધી જગ ખેનીશુ, યુથોપિયાના પાનગર આદિસઅમા થથી શહેનશાહ સેનાસીએ જવાબ વાળ્યો

પછી યુથોપિયા પર ઇટાલીની સેના બિતરી પડી યુથોપિયા પર ઝેર વરસાવતા વિમાનો સમસમી રહ્યા યુથોપિયન ટેકો મરણ ખેની રહી

ડ્યુસે ધાર્યુંતુ કે એટલિટન એના સાહસ સામે વાધો લેશે નહિ ૧૯૩૫ના જાન્યુઆરી ૧૧ રહમી તારીખે એણે આન્ડીને પરદેશ કચેરી પર બ્રિટિશ સરકાર સાથે વાટાઘાટ કરવા મોકલ્યો

બ્રિટને એને ઉગાઉ જવાગ આપ્યો અને પછી રાષ્ટ્રસંઘના નામથી મુસોલિનીનો વિરોધ કર્યો ત્યારે એનો રોષ બમ્બકયો.

પાંચની સમિતિએ એને સુધોપિયામાં છૂટછાટ મૂકી થોડાક પ્રદેશ લઈ શાંત થવાને કહ્યું, ત્યારે એણે સંભળાવી દીધું, " શું હું દુકડા એકઠા કરનાર છું? જો મારી મામે પ્રતિજ્ઞા મૂક્યા છે તો હું રાષ્ટ્રસંઘને ફગાવી દઈશ."

પછી એનો વિચાર ઠરવા એડન, લાવાન્ન અને એલોઈસી પેરિસમાં મસલત કરતા હતા ત્યારે મુસોલિની હોલીઝર પર ચડીને એની કાળી ડગલીએને ઉત્તેજતો પોતાનો મહમ નિર્ણય દાવવતો કહેતો હતો, " હું સુધોપિયા પર જવાનો, જવાનો ને જવાનો— પછી બધે જીનિવા પડખે હોય, જીનિવા બાગુએ હોય કે જીનિવા સામે હોય. "

મુસોલિનીએ આક્ટોબરની ત્રીજી તારીખે સુધોપિયા પર ચઢાઈ કરી.

એણે ' મોનિંગ પોસ્ટ 'ના ખજરપત્રીને ખજર આપી: " અમે કૂચ શરૂ કરી છે. હવે અમને અટકી જવાનું કહેવાનાં કોઈજ અર્થ નથી.... પોર્ટુગાલ, બેલ્જિયમ અને દોસેન્ડ તરફ જુઓ, દરેકે સંરચાનો સંભાળી લીધો છે. ઈટાલીને પણ સંરચાનો જોઈએ છે તે મેળવ્યા પછી જ ઈટાલી પણ બીગ શાદીવાદોની જેમ સ્થિતિયુક્ત થશે. "

એણે ન્યૂયોર્કના ' સન ' નામના છાપાને સમજવવતાં કહ્યું: " તમારી જાતને જ જુઓ અને મેક્સીકો તથા ક્યુબાને યાદ કરો. અમે અમારા ભાગ્યકર્તા ગતિમાન ક્યુ છે. એની ગતિ વધતી જ જાય છે તે હવે અટકશે નહિ. અમને અટકવાનું કહેનાર ઈટાલીને અન્યાય કરે છે. હું માનવાની ના પાડું છું કે જેને સુધરેલા દેશોની

યુરોપની લીતરમાં

યુરોપમાં ન ગણાવી શકાય તેવા એક જગતી પ્રદેશનો પણ લઈ એટલિટન ખેતાનું કોઈ રેડવાનું સાહસ કરે કે યુરોપમાં કટોકટી ામી કરે ”

“ હું શું કામ ન ચઢું ” ‘ ડર્બની મેઈન’ના પ્રતિનિધિને કહેતા એના મોઢે ફોણ આવી ગયા, “ મને સહરાના રણમાં ૧૧૦,૦૦૦ ચોરસ માઈલનો પ્રદેશ મળ્યો પણ તે વેગનમાં કેટલા આદમીઓ વસી શકે છે તેની ખબર છે? કેવળ મામલો ” એ છગ્નેડ તરફ આવેશથી ઊછળી ઊઠ્યો આને ડહાપણ ડહોળવા નીકળેતું છગ્નેડ સ્વચ્છાનોત્તુ ગજગર શિકારી હતું તે એ યા નહોતો ગણ્યો ?

૪૫૦,૦૦૦,૦૦૦ લોક ૫૦ જુગી શામનનો કોરડો વિઝતું ખિટન આને એના નાનકડા શિકારના માહમની નિદા દેના બેઠું હતું ‘ તો પછી એ ચોર સુદ્ધ શું કામ લડ્યું હતું ? નિદના પાત્રીસ કરોડ ૫૦ કેમ પચગયું હતું ? એણે મન્યુગિયા પર ઊતરતા જાપાનનો કેમ રોક્યું નહોતું ? અને એણે ‘ નેણે આને એક લાથમાં માર્ગન રાખી રાષ્ટ્રસંઘના નામથી પછાત પ્રજાઓનો શિકાર અટકાવવાની તગ્દારી કરવા માડી છે તેણે કરેના જગરમાં ઇન્જિનીયરી ન વિદ્યાર્થીઓને ફટકા માર્યો છે, કોર્કના લોર્ડ મેનરને લડનમાં જ ગુનેગારની ખોલીમાં સડાવી માર્યો છે, અને તેણે જ બેનધીગત શહીદોને તેમના અપડાના ઉગમમાં જ વિધી નાખ્યા છે ”

અને એને માટે ‘ ન્યૂલીડર ’ નામનું છાપું બ્રિટિશ શાહીવાદે માટેના શિકારના પ્રદેશોની દારમાગ જતાવતું હતું, “ બ્રિટિશ સરકારે ૧૮૭૦થી શરૂ કરી, ૫ ગિગ્તાન, ૫મી, સાયબ્રમ વીહાર્થવી, હોગમેગ, કોવીન, સીનાઈ, ઉત્તર મની, દક્ષિણ ગીની, પૂર્વ ગીની, સોલો મન ટાપુઓ, ટોગા ટાપુઓ, સુદાન, યુગાન્ડા, બ્રિટિશ પૂર્વ આફ્રિકા

સોમાલીલેન્ડ, ઝાંઝીગાર, ટ્રાન્સવાલ, ઓરેન્જ ફ્રી સ્ટેટ, રોડેશિયા, મધ્ય આફ્રિકા, નામીબિયા, પેસેરટાઈન, ટ્રાન્સ વેડેન, ટાંગાનિકા, ટોગો કેમેરુન વગેરે અનેક પ્રદેશોને આવસા કર્યા છે.

પણ પછી સોલમત વધતો જ આવ્યો અને સ્વિટનને ફરજ પડી. ૧૯૩૫ના ઉનાળામાં મોઝામોઝા પણ એને ઇટાલી સામે આંમળી લેવકવી પડી. સ્વિટિંગ નૌકાખાતાએ દરિયાની રાણીનાં શોભાનાં જલ્દાજ જૂમધ્યમાં ફરતાં કર્યાં. છુનિવા મુકામે રાષ્ટ્રસંઘના નામમાં એડને ઇટાલી સામે આર્થિક પ્રતિબંધો ઉઠાવ્યા. સ્વિટનમાં મિથ્યા શોર શરૂ થયો કે સ્વિટન ઇટાલી સામે ઊભું થઈ ગયું છે પણ સ્વિટન તો બંને બાજુ મુજરા કરતા મદામાની જેમ ઠંડે કલ્લેજે બોલતું હતું. એના મુજરાના અભિનયને સ્પષ્ટ કરતા ‘શાંતિની શોધ’ In Quest of Peace નામના એક પુસ્તકમાં લખ્યું છે કે, “સ્વિટન વાચ અને બકરી એક સાથે સૂઈ જાય એવી ઇચ્છામાં ખૂબ જ મહુદય છે, પણ બકરી વાધ સાથે એના પેટમાં સૂઈ જાય કે પેટની બદાર રહે તે એણે સ્પષ્ટ કર્યું નથી...”

મુસોલિની સ્વિટનને બરાબર સમજતો હતો. સ્વિટનના બોલ કરતાં સ્વિટનના ઈસારામાં એને વધુ વિશ્વાસ હતો. એ ગાંગરતા જોન ખૂતનાં શિગડાંની પરવા કર્યા વિના આગળ વધે જ જતો હતો. યુથોપિયાની પર્વતમાળાઓમાં, યુથોપિયાની ગીરિકન્દરાઓમાં, યુથોપિયાની મનરંજન વનરાજિઓમાં માણસોનાં મહાં ખડકાતાં જતાં હતાં. સ્વિટન દિલસોજી વરસાવતું લેઈ રહ્યું હતું.

* It was passionately sincere in its desire that the lion and the lamb should lie down together; but it was hazy whether the lamb ought to be outside or inside the lion.”

ચિટનને આંગણે ધર્મમંદટ આવ્યું હતું. એનાથી યુથોપિયાનો મંદાર મળી લેવાતો નહોતો. અને તો જ મુસોલિનીનો મનાવે મકાતે નહોતોઃ એણે આખા આઠ કાન કર્યા અને કાન આઠ હાથ દીધા અને પછી કોઈ માધુ મદારાજની જેમ આંખો મીંચી દઈ જંખના કરી કે દુનિયામાં શાંતિ ચપાઈ જાય. એ જંખના માથે એણે વદતોવ્યાપ્રતની વાણી ઉચ્ચારી. “અમારે દુનિયામાં સુદ નથી જોઈતું પણ અમારે મુસોલિનીને છંછેડવો જ નથી.” ચિટને ચોખ્ખી વાત કહી નાખી કે યુથોપિયા પરના આક્રમણથી દુનિયાની શાંતિમાં અશ્વેય પહોંચે તે અમને નથી ગમતું પણ ઇટાલીને છંછેડી તેને ગણ્ડમંઘમાંથી નીકળી જવાની ફગ્ગ પાડી દુનિયાની મંચસવામતીને જોખમમાં નાખવી તે પણ અમને પમંદ નથી.

અને તો જ લોકમતના ભારથી ચિટનને ઇટાલી સામે પ્રતિનિધો મૂકવાનું નાટક ખેલવું પડ્યું. એ નાટ્યરંભના ઘણાં કાગળો હતાં. ગણ્ડમંઘનું જીવન એ નાટકી ન્યાયના આચાર પર અવલબ્ધી ગયું હતું, પોતાનાં જ મંચાનોના શાહીવાદી વિરોધી આવેશને શાંત પાડવાનું એ જ એક નાધન હતું. ઇંગ્લેંડમાં પોતાનામાં પ્રજાવળી ઉકેલો ઉદાગમતવાદ મુસોલિની સામે કંઈ જ ન કગવામાં આવે તો શાંત થાય તેમ નહોતું, ઇંગ્લેંડના મજૂરપક્ષે મુસોલિની સામે પ્રતિનિધો પેશ કરવા માટેની જોરદાર લિવચાલ જમાવી હતી, જનરલ ગ્રમ્સે બતાવ્યું હતું કે યુથોપિયન સુદ કાળાગોરા વચ્ચેનું સુદ છે જે, આફ્રિકામાં બ્રિટિશ શાહીવાદનાં હિતોને નુકસાન પહોંચાડે તેમ છે, અને છેલ્લું મોટું કારણ તો એ હતું કે આફ્રિકામાં બ્રિટિશ શાહીવાદ મામે એક તદ્દન નવો અને મજાગતી બૂખવાળો નવો જ શાહીવાદ જાગતો હતો.

એટલે પ્રતિનિધોના પડછાયા માત્ર ઊભા કરવામાં આવ્યા.

પ્રતિયધોમા તેમની ગણતરી થઈ નહિ, ઠાઉન્ટ સોઆનોના આકાશી
જલ્દાને માટે બિટિશ કંપનીઓએ જ તેન પૂરુ પાડ્યું મુએઝની
નહેરને મુએઝિની માટે બધ કરી દેવાની વાત જ છેડવામા આવી
નહિ ડીસેબર મામમા ત્યારે હોર-વાવાનની યોજના જાહેરમા
જાણીતી થઈ ગઈ ત્યારે જાહેર જનતાએ જામરો આપીત અનુમલ્યો
એ હોર-વાવાન યોજનાને ધડવા હોર અને લાવાન મચ્છી પડ્યા હતા
એ જ રીતે એમને યુદ્ધનો અંત દેખાયો હતો ડીસેબરના આઠમા
દિવસે હોર પેરિમ પહોચ્યો અને ત્યાં લાવાન માથે એણે થોડાક
કનાક ખાનગી વાતો કરી અને પછી હોરમદાગન આરામની જગ
છે એમ જોડતા સ્પીટકર્ડે તરફ જીપડી ગયા પછી અગ્રેજ
અને ફ્રેંચ મહીસિદ્ધાવાળી હોર-વાવાન યોજના તૈયાર થઈ ગઈ.
એ યોજના ખાનગી હતી પણ પેરિમમાથી જ કોઈએ એનો મેદાટ
કરી નાખ્યો અને ઈંગ્લેન્ડમા જાગર થઈ ગઈ કે હોર અને લાવાને
ઈટાલી સુધોપિયાનો મોઝામા મોટો ભાગ ખાઈ જમને યુદ્ધ મધ
કરી દે એવી વાત નકકો કરી હતી.

એ વાતની વિગતો ઇંગ્લેન્ડમા એક પછી એક મદાર આવતી
ગઈ ત્યારે ડીસેબરનો નવમો દિવસ આવતો હતો આમમલામા
અરાસો એક મામટા જિમટયા મિ મોન્ડવિન મક્કાળા જિભા થઈ
ગયા અને જવાન મુનતવી ગળી કોઈ એકદમ અગત્યના કામ
માટે આસી ગયા મધુ ઉતાવળુ ૧ મક્કાળુ દેખાતુ હતુ હોર
મનાશય ૫૨ લોકમત મુરમામા જિછળતો હતો.

ખીજો દિવસે મોન્ડવિને પાનીમેન્ટમા મોટુ ભાષણ કરતા
હતુ કે, "આજે માગ હોઠ સિવાઈ ગયા છે પણ અમે ને કર્યું
છે તે તમાન જણવામા આવશે ત્યારે લોનીમાથી કોઈ પણ
અમારી મામે જશે નહિ" ડીસેબરના તેમમા દિવસે છેવટે

હોર-નાવાન યોજના જાહેરમાં આવી ગઈ. ૧૪મી તારીખે ખચ પડી કે હોર મહાશયે બ્રિટિશ પ્રધાનને એ યોજના માથે યુથોપિયા તરફ ગયાના કરી દીધા હોતો.

એકેલો, આત્મપામેલો બ્રિટનનો લોકમત કક્ષી ગડચો. બ્રિટનજગા જનતાએ ઝંઝાવાત જગવ્યો. નાઈલ નદીના નીચેના પ્રદેશ પર વસતા લગભગેને વેચી દેવાનો પેતરો કેમ રચવો પડ્યો છે તે બ્રિટનવાસીઓને મમળવવાની કડવી ફરજ એડને બળવવી પડી. 'ટાઈમ્સ' અને 'હેર્લ્ડી રેનિઅર' નામના સંસ્કારી છાપાઓને સંસ્કારનો અચાવ કરતા પગેલો છૂટી ગયો. ડાઉનીંગ સ્ટ્રીટના ૧૦મા નંબરના બોલ્ડવિનના વામ પર ફરોડો પડ્યો. ટોરીઓ પણ ખીજવાઈ ગયા. ઓએ માથું ધુણાવી સંસ્કારને મમળવી કે એવી મેલી વાત ચાલશે જ નહિ. આગમ લઈને ઓટ્ટોર્થોડથી હોર પાછો આવ્યો. હોર-નાવાન યોજનામાં આખું પ્રધાનમંડળ-આખી મરકાર મડોવાઈ હતી. લોક ન્યાય માગતો હતો. અદ્યાનના પાજગમાં મરકાર ખડી થાય તો મરકાર બદલાઈ જાય, લોકમતનો ખોદ ઝીંવા કોઈને તો ધરવું જ પડે ને. હોર મહાશયને આગળ ધરાયા અને હોર-નાવાન નેવી મેલી યોજનાના ચનાતરીકે એમને રાજનામું મૂકી દેવાની ફરજ પડી.

પણ ઘણાએને ખચર હતી કે રાજનામું તો બોલ્ડવિને મૂકવું જોઈતું હતું, બોલ્ડવિનના પરદેશમત્રીએ નહિ. પણ એ બાજત વિષે એથી વધારે વાત કરવા હોઈ ખોલવાની બોલ્ડવિને ના પાડી દીધી હતી. આજ સુધી એણે એ વિષય પર એકધારું મોન સેવ્યું છે અને તેથી તો પેના કાર્ટુનિસ ડેવીડ લોએ એને પોતાના મોઢા પર ચારટર મારેલો તથા એકબીજા એ રાષ્ટ્રસંઘના મુડદાને પોતાની પાછળ દોરેલો તથા પાટો બાંધેલા મોઢે બચડતો ચીતર્યો હતો કે, "તમને ખચર છે કે તમને મારામાં વિશ્વાસ છે."

અને પછી ૧૯૩૬ની શરૂઆતમાં પ્રતિજ્ઞોથી ધૂંધવાતો મુસોલિની એની પાંચ લાખ કાળી ડગલીઓને કોઈને પણ હેરતમાં નાખી દે તેવી વિકરણ અનાવતો બંધકર ઝડપથી આગળ વધારતો હતો અને ઠેરઠેર રાષ્ટ્રસંઘની ઠેકડી કરતો એરી ગેસ વરસાવતો શોહી, શોખાંડ ને આગને રેડાવતો હતો.

એમિલની ૧૫માએ ઈટાલીએ કેસો લીધું અને મેની ૫માએ આદીસ અગાગા સર કર્યું અને શકેનશબ્દ એકાસીએ યુથોપિયા છોડ્યું.

યુરોપની રંગભૂમિના બંધકર એકાડી મુસોલિનીએ ફાસીઝમનો પહેલો દાવ નાખ્યો. દુનિયાના પ્રગ્નસત્તાક વાદો ધીમી ગતિથી અને વિભક્ત બળથી નેઈ રહ્યા અને ફાસીઝમે માનવતાની પીઠ પર ત્રણ તાંડવ ખેંચ્યાં—સિટ્ઝરે રાઈનલેન્ડ, ઓસ્ટ્રિયા અને એકારસો-વેકિયા પર, મુસોલિનીએ યુથોપિયા પર, ક્રીકોએ રપેનની ધરતી પર.

મુસોલિની ભલે જીયો પણ જર્મનીની જેમ ઈટાલીનું બાવો પણ ક્રિટિશ સામ્રાજ્ય પર અવસરે છે. ફાસીઝમની ઝડપ એ ઘરડા સિંહની ગરદન આગળ આવીને અથડાશે ને ત્યાં આગળ એને આખરી જંગ ખેડવો પડશે.

ઇંગ્લેંડની ઝાળખ

ઇંગ્લેંડની ઝાળખ એવી અજવીતરી છે. કોણસાના પાપા પર બાધિલાં ધરવાળો ઇંગ્લેંડ એક ટાપુ છે. એ ટાપુ પર રહેનારા માલિક લોકના બે ટકા નેટલા માલિકો ઇંગ્લેંડની ચોસક ટકા નેટલી મિલકત પર માલિકી ધરાવે છે. દુનિયાના બીજા કોઈ દેશમાં નેટો ન જડે એવા એ મૂડીભર માલિક લોક આજે ઇંગ્લેંડના શાસકો છે. એ શોષક જમાત એક શાસક વર્ગ કે નાત થઈ પડી છે.

એમને એવા બનાવનારાં બજોમાં ભૂગોળનો પણ હાથ છે. આજે એ માલિકવર્ગ પોતાની જાતને રાષ્ટ્રની જમીન અને દુનિયાના દરેક બજારના વેપારની માલિકી પર ટકાવી રાખે છે.

એવી ઇંગ્લેંડની શાસક જમાત માલિક મિલકતની નીતિના આંતર અવાજને બહુમાને છે, ધર્મ ને સ્વિચારને રોજ આરાધે છે, અમીરોની સભા અને આમની સભા એ તેમની કલ્પ છે, એ જમાત પ્રજાસત્તાકવાદની પ્રક્રિયા અને વાણીસ્વાતંત્ર્યમાં માને છે,

તથા લોકમતને સારી પેઠે નવાને છે. એનાં બે મોટાં ધામ છે, એક નૌકાદળ અને બીજું ઇંગ્લેંડની બેંક. અને છેવટ બ્રિટિશ આર્મીની સૌથી મોટી મગરૂરી છે.

એ શાસક વર્ગની બે સભાઓ છે: એક અમીરોની સભા અને બીજી આમની સભા. ૧૯૩૪ની સાલમાં આમની સભામાંના ૧૭૦ સભ્યો ૬૫૦ કંપનીના માલિકો હતા અને અમીરોની સભાના કુલ ૭૨૯ સભ્યો પૈકી ૨૪૬ મોટા જમીનદારો હતા. ૧૧૨ વીમાકંપનીના માલિકો હતા, ૭૪ શાકુકારો હતા, ૬૭ બેંકના માલિકો હતા. રેલવે કંપનીના માલિકો, તથા ૪૯ વડાણો બાંધનારી કંપનીના માલિકો હતા. એ ૭૨૯ની જમાતમાંથી ૩૭૧ કે અડધાથી વધારે તે એવા હોય છે કે જે ૧૯૧૯થી આજ સુધીમાં એકે અર્થમાં એક ૧૯૧ શબ્દ બોલ્યા નહોત.

એવું એ શાસક જમાતનું ઇંગ્લેંડ દરિયાની રાણી છે, કારણ કે બ્રિટનનું જાહેર અને રાજકીય જીવન મુખ્યત્વે બૌગોલિક છે. બ્રિટિશ ટાપુઓ બેટા છે, અને દરેક ટાપુ નૌકાદળથી ઘેરાયેલો છે.

એ ટાપુ પર એંગલ્સ સેક્સન્સ, જ્યુટ્સ, રોમન્સ, નોર્મન્સ, ટ્યુટન્સ અને સેલ્ટસના શંભુમેળામાંથી જન્મેલી પ્રજા આવે પોતાના ટાપુની આસપાસ નૌકાદળની દરવાજા જમાવી જીવે છે. ઇતિહાસબદ્ધના સમયથી એ પ્રજા બહારનાં આક્રમણોમાંથી પરવારી નહીં બીજી પ્રજાઓ પર આક્રમણ કરવામાં પાવરથી બની ગઈ છે.

બ્રિટનવાસીઓ કાર્મીપણ વેપારી બાબતમાં ઘણા ગંભીર છે. બ્રિટિશ જીવનમાં બીજી કોઈ વસ્તુ કદાચ વધારે ગંભીર નહિ હોય. તેથી ઇંગ્લેંડમાં ભગવાન અને લક્ષ્મી એક જ અર્થવાણી શબ્દો છે. લક્ષ્મીની ભૂખ વેપારમાં પ્રામાણિકતાથી (વધારે નહીં) આપનારી

હોવાથી) ભવ્ય દેખાય છે. ઇંગ્લેંડમાં પણ ભગવાન ભત્રાઈ, ન્યાય, પ્રેમ, અને દયા છે એમ કહેવાય છે પણ ઉપરાંત કોઈ પણ રોકાણમાં કંઈ નહિ તો પાંચ ટકા ગણાય છે. વેપારને વધારે ને વધારે નફાવાળો બનાવવા ઘણા સિદ્ધાંતોના આશરે લેવાય છે અને જૂના વખતથી જાણીતો એવો સોંધું ખરીદવાનો અને મોઢું વેચવાનો વેપારી નિયમ ત્યાં રાજ નવીનતા ધરે છે તથા સામાજિક ન્યાયનો કોઈ પણ ખ્યાલ એ નિયમને ન અવરોધે તેની તકેદારી ન્યાય છે.

એવા ઇંગ્લેંડમાં શોષક વર્ગ અઠવાડિયાના છ દિવસ બેંકમાં આરાધના કરે છે અને પછી એક દિવસ દેવળમાં હિપાસે છે, કારણ કે ધર્મ એ શાસક વર્ગના પક્ષમાં જ એક મોટું જીજ્ઞસુ પરિણામ છે. તેથી જ બીજી પ્રજાઓમાં નહિ એવું ઇંગ્લેંડનું દેવળ રાષ્ટ્રીય છે અને એ દેવળની ધાર્મિક પ્રક્રિયાઓમાંથી પરિણામ પામતી નીતિ, માન અને આદર્શવાદને રાજકારણમાં રમતા કરી શકે છે. એ બંને નીતિનાં તત્ત્વો શાસક લોકને દરરોજના વ્યવહારમાં અપ લાગતાં હોય છે.

શાસક જમાત સ્વાતંત્ર્યમાં પણ માને છે કારણ કે પોતે પ્રજાનંત્રમાં માને છે, અને બંનેમાં માને છે કારણકે શાસક લોકની માલિકીને સાચવવામાં જીવમી કે એકલથ્થુ શાસન કરતાં એ બંને માનિક લોકને નફાની લૂંટમાં સ્વતંત્રતાના વધારે સફળ સાધનો સમજાયાં છે. એ સ્વાતંત્ર્ય મેળવવા અંગ્રેજ પ્રજાએ ભારે કિંમત આપી છે. ફ્રેંચ પ્રજાની જેમ એણે પણ પોતાના રાજાઓને ફાંસીએ દીધા છે. આજે એ સ્વતંત્ર શાસક જમાતનાં સત્તાસ્વરૂપોમાં ચારની ગણના થાય છે: એક નૌકાખાતાની, બીજી ઇંગ્લેંડની બેંકની, ત્રીજી વહેતી અમીરાતની અને ચોથી ઇટન અને હેરોની નિશાળની.

એ ઉપરાંત શાસનના શોરમાં બીજા બધા અવાજો શમાવી

દેતા માનિક શોકના છાપાઓ પણ ઇંગ્લેંડના મધ્યમનની ઓળખનારે ઓળખના જેવા છે. 'ટાઈમ્સ' એ ત્યાની મુકાબલું વાનિત્ર ૭, અને 'ટાઈમ્સ'નો તત્તી છ એકે કોમન ઇંગ્લેંડના અગત્યના દમ પુરુષોમાનો આગળ પડતો એક ગણાય છે, અને તેની જ રીતે એગિસીનિયન યુદ્ધની માયતમા શોકમતથી વિરદ ગયેલો છતાં પણ 'ઓપ્પર્'નો તંત્રી ગાર્લિન મન્ડારી તત્રમા અગત્યની અસરવાળો છે

૫મી ગણના કરના નાયક સિવિન મર્વિન જે ને ઇંગ્લેંડની નહિ સડે તેવી કરોડ મનાય છે ઇંગ્લેંડની આખી સન્કાગ એ નોકરશાહીની પીઠ પર બેસીને સક્ષણ મદદ કરી ગઈ છે, તેથી જ કોર્પ્સે કલ્હુ હતુ કે મારો ઓફિસનો પદાવાળો પણ યુદ્ધ ખાતાના પ્રધાન તરીકે કે એન્જેનર તરીકે કામ કરી શકે કાગળુકે સિવિન મર્વિનના હાથમા સરકારી યત્ર અટકના વિના મતત ચાનતુ રહેતુ હોય છે. ૫ દેશ કચેરીના હમેશના વડા, સુગ્રેમર્ટ વેનશીટાર્ટ અને ખગ્લનાના હમેશના વડા સર વેગનશીયર ખરી રીતે ઇંગ્લેંડના શાસકો છે એવા શામકો અધારાના ગ્રાળીઓ જેવા અગ્લવાળાથી દુગ્ધેતા હોય છે આ મર્વશક્તિમાન જેવા જેમ ચાનતુ આવ્યુ તેમ ચનાવે રાખતા હોય છે અને પડછાયાઓમા પડછાયાની જેમ ફનતા ફનતા હોય છે એવો જ એક મગ મોરિમ હેકી, જેનુ નામ કેવળ અગ્લ છે તે પોતાના એકનાના વ્યક્તિત્વમા પ્રધાનમડળના સેક્રેટરીની, પ્રીવી કાઉન્સિલના સેક્રેટરીની અને શાફી રક્ષણ સમિતિના સેક્રેટરીની પદવી અને મત્તા ધગવે છે એવા વેનશીટાર્ટો, ક્રીશરો અને હેન્ડીઓ પડછાયા પાળળ પડછાયા અને તેના પાળળ પડછાયાની જેમ શાસક ઓળાની દરોગોમા મરકારી યત્રગળને ગતિમાન રાખ્યા કરે છે અને આગના પડછાયાઓ પરવારી જાય

ત્યાર તેની ખાની જગ્યા પૂઝવા પાછા ઓળાઓ એ ચડાવવા જા
તેના થયા કંતા હોર છે

એવા છઠ્ઠેડા ઓળખવા જેવી નીચેની ગાગતો ખાન
ધ્યાન ખેંચે છે

ક્રિકેટની ખત અને તેની સાથે જોડાયેલી પ્રામાણિક રમતની
ધર્મની ક્રિયા જેવી ડહતા તથા વેપારી નૈતિક વિવેકશક્તિ

ઘટતી જતી વસ્તી જે થોડી અને અચૂક આક્રમણ
૧૯૮૫ની માનમાં મવા ત્રણ કરોડ માણસો જેટલી હતી.

સેન્ટ પોલના આચાર્ય રેચરન્ડ ઈન્જ જેવી, શિકારી કૂતરા
ઓની હરીશક્તિના પેટ્રન જનરન કીચલે જેવી અને ગજવૈદ્ય ડોસન
જેવી વ્યક્તિઓ.

ફુનિયાનો મદાન કાદુ નિગટ ડેવીડ લો

નિકટ ગોરાજ નિમિટ્ટેડુ પ્રકાશન ખાતે 'ટાઈમ્સ'
છાપાના પત્રો

જુદા જુદા મતના અર્થશાસ્ત્રીઓ

અગ્રેજ કાયદાની બચક અખતાર.

જુવાનોના વ્યક્તિત્વમાં કોતનાર્થ ગયેલી શાંતિપ્રિયતા જેથી
તેમણે પોતાના નરકરી ઇશ્કામો ફગાવી દીધા છે, જેવાકે, યુદ્ધખાતાનો
પ્રધાન કેપ્ટન ડે કૂપર હવે મિસ્ટર ડે કૂપર છે, કેપ્ટન એનથની
એડન, મિસ્ટર એનથની એડન છે, તથા કેપ્ટન ઓર્મસ્ટી ગોર,
હવે મિસ્ટર ઓર્મસ્ટી ગોર છે. થોડાક વરસો પહેલાં તે મેનેર
વોલ્ટર ઈનિયટે પોતાની જાતને મિસ્ટર વોલ્ટર ઈનિયટે તરીકે જ
સંબોધવાની જાહેરાત પણ કરી હતી.

પ્રેક્ષિત હોરોડ જે નાસ્કી

મૃત્યુવેરો.

ઓકસફોર્ડ અને કેમ્બ્રિજ વિદ્યાપીઠના અન્ડર ગ્રેજ્યુએટોના ઉદ્દાગવાદ.

રાજકારણી ધંધો કરનારા તરફનો આદરભાવ.

કોઈ રાજકીય હેતુ પાર પાડવા માટે જાહેર પ્રાર્થના કરવા માટેની ‘ટાઈમ્સ’ છાપા દ્વારા અપીલ કરવાની કેન્દરજારીના ધર્મશુરની ટેવ.

માનવજીવદયા મંડળીઓની ઘણી મોટી સંખ્યા.

અંગ્રેજ સ્ત્રીઓની ગાપાઓ તરફના અનુરાગી સ્વભાવની પિતૃઅનિધિ. બ્રિટિશ સંસ્કૃતિ પુરુષ સંસ્કૃતિ હોનાથી બ્રિટિશ સ્ત્રીઓ પુરુષ જેવો પોશાક પહેરે છે, શિયાળોનો શિકાર કરે છે તથા ઝનૂની પાર્લામેન્ટેરિયન બનતી હોય છે.

આ જઘા પછી છેલ્લી એક વસ્તુ ઇંગ્લેંડની ઓળખાણમાં ઓછી અગત્યની નથી, તે ઇંગ્લેંડનું રાજકુટુંબ છે. રાજ સ્વદેશ-ખાતામાં ખૂબ જ તંત્રવાદી હોય છે એટલું જ નહિ, પરંતુ એનો દેહ ઇંગ્લેંડ અને સંસ્થાનોને જોડી રાખનાર મુખ્ય શૃંખલા જેવો હોય છે. ઇંગ્લેંડની શાસક જમાતનો એ અંતીમ કિલ્લો છે.

વિંડસરનો ડયુક અને ડચેસ

હુનિયાનાં જુવાનોમાં સૌથી વધારે જાણીતો એડવર્ડ ઓફ વેસ્ટ
પાંચમા બ્યોર્જનું મરણ થયું ત્યારે લંડન બિડીને આવ્યો. એમ
આવવું એ રાજશાહીમાં ચાક્કતી આવતી જૂની પ્રણાલીનો ભંગ
હતો. એડવર્ડે પાર્લામેન્ટને પહેલા પુરુષમાં સંબોધી. માર્યની પહેલી
તારીખે એ આખા સામ્રાજ્યના કરોડો શ્રોતાઓ સાથે રેડિયો પર
બોલ્યો. પછી એકદમ ખગર પડી મર્ષ કે અત્યારસુધી નહિ ઉઠેલો
એવો પ્રણાલિકા ભંગનો અને અત્યારસુધી નહિ દેખાયેલી એવી
નૈતિક દિગ્ભ્રમનો અવાજ ઈંગ્લેન્ડની ગાદી પર આવેલા જુવાન
રાજામાંથી બિહતો હતો.

પહેલેથી જ એ એવો હતો. રાજામાં ન શોભે એવી લોક-
કલ્યાણની લાગણી એનામાં ધણી મજબૂત હતી. ગરીબાઈથી એનું
હિંમ રાજાનું છતાં હુલાતું હતું. એણે મજૂરોની ચાલો નજરે-
નજર દીડી હતી અને રાજા થવાનો છતાં દિવસોજ દાખવી હતી.

ન્યારે ૧૯૩૫માં એ ઓગિટ્ટયા ગયો ત્યારે તો એણે ત્યાની માનિક લોકની મઝકારે ધગગાયી કરેલી મમાજવાની છાવણી જોવાના દુરાગ્રહથી એના પોતાના હજુગિયાઓ અને કાન્હૂનોને મજની નાખ્યા હતા.

અને હવે રાગત થયા પછી પણ, હાથમાં ૬૩ ધર્મ પછી અને માથે મુગટ પહેર્યા પછી પણ એ ગનાસગો ગયો. એણે ત્યાં કવીન મેરીની મુનાકાત લીધી અને કવીન મેરીના મજૂરો માથે દિનસોછ દાખવવા ગયો હતો. એના આવા ચાગિચથી મજૂરોની માસક જમાત ચમકી તો જીરી હતી ત્યા વળી ૧૯૨૬માં એ દલિલ વેચના ખાગિયાઓનાં દુખ જાતે જોવા જીપડ્યો અને દુખથી દાઝેના એણે જોનાવાનું માદમ કર્યું કે “કંઈ તો કરવું જ નેઈજે...”

અને તોપણ એ રાજવીના પહેના માસ મહેનાઈથી પસાર થઈ ગયા, અને એટલી વાગમા તો એ અત્યંત લોકપ્રિય બની એટલે એણે રાગગાહીનો દંદ ગિરતને ખુશમિજનજ અને ગૌનથી ગળી જવા માંડી. એ રૂઢિભંજકે એની આમપામથી ઘરડાઓને રાગ આપવા માંડી અને ખાલી જગાઓ જુવાનોથી પૂરવા માંડી પણ ...પણ, તેથી શુ? એ આનંદી હતો, મ્ખટ હતો, ચાનાક હતો. ઈશ્વરેહાથી બધું હીક ચાનજે એમ જાવિકોને વાગતુ હતુ. મજૂરોના ગજમદાવયની આમપામ તોફાન જામવા વાગ્યું. એવું તોફાન તો છૂએડે એક હજાર વનસથી ૫ દોકું નહોતુ. એ તોફાનની નાવિકા એક મિમિસ વેલીમ રીપસન નામની અમેરિકન બાઈ હતી.

તે વેલીમ વળી ઢોણ હતી, જેણે વહેણ આવતુ તેમ વહેણ જતું બિટિશ તંત્ર ખખડાવી મૂક્યું? જેણે બિટિશતત્ત્વવાદના ઇતિહાસમાં ઠદિ નદિ આવેલી કટોકટી જીતી કરી?

એસી વેલીમ ૧૮૯૬માં પેનમિનવેનિયામાં જેણે દુ ખના દલાડા દેખ્યા હતા એવા એક ઘણા જૂના ને ગાણીતા વૃદ્ધ મના જન્મી હતી વેલીમ જન્મીને બાનટીમેનમાં બિહારીને ગીથ સુદર છોકરી એમાં રધારે સુદર મની ૧૯૧૬માં વેનીસ, નૌકાખાતાના એક જુવાન અમેરિકન અમનદારને મળી અને પરણી ત્યાર પછી ૧૯૦૭ની સાન આવી અને પરણ્યા પછીના અગિયારમે વરસે તેણે અમેરિકન અમનદાર માથે છૂટાછેડા કર્યા શી ખમર કે કાપદે મળ્યા આ છૂટાછેડા એને એક દિવસ રાણી થતી અટકાવશે ને એને સાદનાગ નામને તેનો તાજ છોડાવશે ।

પછી ૧૯૦૮માં વેનીસે ન્યૂયૉર્કના એક જુવાન અનર્ન્ટ એનડ્રીય સીપસન સાથે લગ્ન કર્યું એનડ્રીય સીપસન બ્રિટિશ પ્રજા ગયો હતો તથા વડાણ ઉદ્યોગમાં ૧૬૦૦માં જ કામ કરતો હતો વેનીમ પણ સીપસન સાથે પગણીને બ્રિટિશ પ્રજા મની ૧૯૦૧માં વેલીમ સીપસનનું ઝોળખાણુ દરખાસ્ત કરવામાં આ યુ વેનીમને દગા મા તે વખતના પ્રિન્સ આફ્ર વે સ એડવર્ડનો પત્નિય થયો

ઓ તેમાં કઈજ ખોટું નહોતું એકખીમનો પત્નિય પામતા નાખો લોકો જે નથી કરતા તેનું કઈજ એમણે કર્યું નહોતું એ મને નાચતા હતા, કોણ નાચતું નહોતું ? એ મને માથે પીતા હતા, કોણ પીતા નહોતા ? અને એ મને એકખીમ માથે જેન ક તા હતા, અને શિષ્ટ એવી વાનચીત કરતા હતા કેમ ન કરે ? રાજદગ્યારમાં વેનીસ જેવી ચતુર બીજી હતી કોણ ? દર બારીઓ અને દગાગણોમાં એના જેવી વિનયી, ચાનાક અને મોહક એ જ હતી એની સોમતમાં એડવર્ડને આરામ હતો એ ૥ મ ગમાં એને આનંદ હતો, કારણ એ જ એની સાથે રાગ તરીકે નહિ પણ

માણુમ સાથે માણુમ તરીકે વર્તીવ કરતી અને તેથી એની સોગતમા પોતાની જાતને ખૂબ મજા લેતો એડવર્ડ પ્રેમમા હતો.

વેનીસ મીપમન અને એડવર્ડનો પ્રેમ કોઈ જાતની મૂંઝામણી ભરી જાડેગત વિના વધતો જતો હતો. અમેરિકા છાપાએ, એ એડવર્ડ સાથે વેનીસના નામો પરનો ઉચ્ચાર ૧૯૨૪ ૧ ઉતાળામા કર્યો પછી ૧૯૨૫ની શરૂઆતમા એડવર્ડ છુડાપેટ અને વિચેતા ગયો ત્યાં વેનીસ સાથે હતી પણ ૧૯૨૬ના જાન્યુઆરીમા રાજા ન્યોર્થ મન્ડા પામ્યો ત્યારે એડવર્ડને માટે એની અગત યાગતોને અગત ગણવાનું મુશ્કેલ મન્યુ એડવર્ડ નવો ગાળ મન્યો અને નવા રાત્રે પોતાની અગત યાગતોને છુડી મૂકવાનો નિર્ધાર કર્યો.

૧૯૨૬ના ઉતાળામા ભૂમધ્ય અને શ્રીઅનની મધ્યે ઊપડેના એડવર્ડ સાથે વેનીસ હતી ડાનમેગિસન કિનારા પર મન્ડેના માથ અનેક ફોગઓ લેવાયા.

પછી તે ઇંગ્લેન્ડ અને અમેરિકામા લોકવાપકાનો એ જ એક પ્રિય નિયમ મની ગયો એડવર્ડ અને મિમિમ મીપમનના નામ એકેએક ચોરે ચળૂતરે, એકેએક હોળ અને કન્યામા નસાવા નાગ્યા પણ નગ્નેડના મગ્દારી ડાપા કાલતગખોન મોં મેવતા હતા તે પણ લોકો છોડ્યોક કહેતા હતા કે એડવર્ડ સાથે પરખવા મિમિમ સીપસન સીપસન મામે છુટાછેડાનો કેમ કરવાની છે.

ગાળ એડવર્ડે નગ્ન કરી નાખવાની ક્રિયા કરી ઓટ્ટોમની ગળમી તારીખે ઈસવીયમા છુટાછેડાનો કેમ થયો અને હવે આખી દુનિયા બીજા પગના માટે આનુગ મની તમમી રહી મામમા એટલે એપ્રિલની ગળમી તારીખે વેનીસ ગાળને

માટે અને રાણી અને માટે કાયદેમર મુકત થઈ જશે એમ મૌને નાચ્યું.

પણ એ બેની વચમાં ત્રણ જણ આગ્યા એક મિન્ટ-ગોડવિન, બીજી આમની સભા અને ત્રીજી ઈએડનુ દેવળ

મરકાગી વાજિત્ર 'દાર્મિસે' ત ત્રીપદેથી આગાદી કરી, "તોફાન ઠાગી નીકળવાન છે" આવી કટોકટીમાં આમની મલાએ પોતાની ચોગ્યતા પુનઃવાર કરી છે બીજે જ દિવસે, જાણે મ કેતથી મધુ' થતુ હોય તેમ, 'ગ્રેડકોર્ડના ધર્માચાર્યે' રામની મામે ભગવાનનો અવાજ કેંકર્યો, "નમ્મના અગત ખ્યાલો એના પોતાના છે પણ નમ્મ માથે નમ્મસાદીની ભાવના છે તેથી ગમ્મને પોતાના પદ માટે ભગવાનની મહેરબાનીની જરૂર પડે છે અમે આશા નાખીએ છીએ કે એ જરૂરિયાતનો આપણા રામને ખ્યાલ છે. આપણામાના કેટલાક મન છે કે એ જરૂરિયાતના ખ્યાલની ગમ્મએ પ્રતીતિ કરાવતી."

ભગવાનનો અવાજ ધર્મશુરના ગળામાં બોલાવનાર ગિયતિ સુન્ત શામક ટોળકી હતી તે વાત સ્પષ્ટ હતી. એ ટોળકીને નમ્મ મામે રોષ જાગ્યો હતો કારણકે રામ ધણા જૂના અને તેથી આદર ચોગ્ય એવા આચાર્ય ધર્મો અને ફરિઓને ફગાવી દેરા તૈયાર થયો હતો, અને વધારામાં એ જ ગમ્મએ રાજકારણમાં શોભાતું ઉપકરણવાને મદદે મકિષ ભાગ લેવાનો નિગ્રહ કર્યો હતો

"નદિ, રે નદિ" ધર્માચાર્યે ચોખવટ કરી. "મને ગમ્મના અગત જીવન મામે કશોય રોષ નથી, અને તો તાજપોષીના દિવસ પાસે આમતા જતા છતાં ગમ્મ નિયમિત દેવળે પણ જતો નથી તે સાહે છે"

અંગ્રેજ જનતાને તાણુખી પેદા થઈ. અંગ્રેજ જનતા હેરતમાં પડીને આઘાત પામી રહી. “આવા રૂડા રાજા સામે ‘ઈંગ્લેંડનો ધર્મોચાર’ જેવી સેંકડો વસ્તુઓ કોઈ રાજા સામે નહોતી બોલાઈ તેવી વાણી ઉચ્ચારે !”

“એવું તે રાજાએ શું કયું છે ! છુટાછેડા તો છોડ્યોક થાય છે, અને લગ્ન પણ કોણ નથી કરતું ?” દેશ આખો ડોક બીચકીને ચક્રિત થઈ ઉભો.

આત્યાર સુધી ચૂપકીદી સેવતાં ઇંગ્લેંડનાં છાપાં છાપાંના માલિક મંડળની પરવાનગીથી એક સામગ્રી ત્રીજી ડીમેંબરે મૌન તોડીને બોલી ઊઠ્યાં. છાપાંઓએ બપોરે વાત ઉચ્ચારી. એ વાત બધાંએ ધણીઓ જીવતાં છતાં રાજા સાથે પ્રેમાચાર કરવા નીકળેલી વેલીસ સીંપસનની નહોતી પણ રાજાના બાવિની હતી.

બોલ્ડવિન ઓક્ટોબરના ૨૦મા દિવસે રાજાને મળ્યો. રાજા સાથેની ઝેની એ મુલાકાત ખાનગી હતી. એ મુલાકાતમાં એણે રાજાને તેની વેલીસ સાથેની વાતચીતોથી પોતાને લાગતી ખીક કહી અને ઉમેર્યું કે “એથી કદાચ તાજાંને નુકસાન પહોંચે અને છુટાછેડા પછી તમે જે પગલું લો તે કદાચ બધી પરિસ્થિતિ બદલી નાખે.”

નવેંબરની ૧૬મીએ રાજાની પોતાની ઇચ્છાથી બોલ્ડવિનની ખીજ મુલાકાત થઈ. પણ તે દરમ્યાન વેલીસના સીંપસન સાથેના છુટાછેડા થઈ ગયા હતા, એટલે બોલ્ડવિનને રાજા સાથે નીચેની વાત કરવી પડી: “દેશ તમારા વેલીસ સાથેના લગ્નને વધાવી દે તેમ હું ધારતો નથી કારણકે એ લગ્નથી, એક સ્ત્રી રાણી બને છે અને તેથી હું જૂનો વિક્ટોરિયન હોવા છતાં પણ તારો દુરમન પણ કબૂલ કરશે કે મારા જેવું માણસ તો ઠીક, પણ બધા અંગ્રેજોની

યુરોપની ભીતમાં

લાગણી તેથી આધાત પામશે દેશમાં કોઈપણ વ્યક્તિની સ્ત્રીનું સ્થાન એ ગમ્મની સ્ત્રીના સ્થાનથી ઘણું જ જુદું બાતનું હોય છે. ગમ્મની સ્ત્રી તો ગણી બને છે. રાણી દેશની રાણી બને છે અને તેથી જ રાણીની પમદગીમાં રામએ દેશના અવાજને સ્થાન આપવું જોઈએ.”

“હું મિસિસ સીપસન સાથે જ વગ્ન કરવાનો છું. એ વિષયમાં મારી તૈયારી છે અને નિશ્ચય છે.” જુવાન એડવર્ડે શાસક સમાજના સરદાર પર હકુ પાણી છાટ્યું. આગત પામેલો મોડવિન બમડ્યો, “એ વાત અતિશય હું ખદ છે. એ ઉપર આજે ઠઈ જ કહેવા હું નથી ઇચ્છતો.”

ત્યાર પછી નવેબરની ૧૬મી તારીખે બોલ્ડવિને પ્રધાનમંડળના આજ્ઞા મંચે સાથે જ મસનત કરી પોતાની જવાબદારી પર રાજાને સબળાવી ગયું, “રાજાસાહેબ, આપનું લગ્ન અશક્ય છે.”

ગમ્મ સમજી ગયો વેલીસને રાણી ન થવા દેવાનો બોલ્ડવિને ગમ્મ સાથે નિશ્ચય કર્યો હતો બોલ્ડવિનની ત્રીજી મુલાકાત નવે મગ્ની ૨૦મીએ થઈ આ બધી મુલાકાતો સ્વિટ્ઝર્લેન્ડની વિરાટ જનતાથી કેવળ અગ્મણ હતી આ મસનતોની ખમત સ્વિટ્ઝર્લેન્ડમાં બાર માણસોને પણ નહોતી થઈ.

ડિસેમ્બરનો બીજો દિવસ તોફાની દિવસ હતો. રામએ આઠ આકરા દિવસો નિર્ણય ધડવામાં પસાર કર્યા હતા એની સામે ત્રણ વાતો જવાબ મારી રહી હતી કા તો વેનીસ સીપસનનો ત્યાગ કરવો, અથવા તો બોલ્ડવિનના પ્રધાનમંડળને અસ્તરફ કરી નવું પ્રધાનમંડળ બોલાવવું, અથવા રાજગાદી પગથી ઊતરી પડવું.

ગમ્મ પર પાર્લમેન્ટ સર્વોપગિ છે તે વાતની એને ખબર હતી

માઝના ચાટાના સગપથી રાગ્ગએ અને પાઝામેન્ટે પોતાનાં મળની તુલા કરી જોઈ છે તે એ જાણતો હતો. પાઝામેન્ટને અવમાનીતે રાગ્ગ ચાલ્સે પહેલાંએ પોતાનું માથું યુમાન્યું હતું તેની પણ એને યાદ હતી. આજે એના પ્રજ્ઞાસિકાભંગ સામે બાલ્ડવિને ક્ષિતિજમાં તોફાનનાં વાદળોની મેકી રેખાઓ રચી હતી. ચર્ચિજને લાગતું હતું કે રાગ્ગને ખોટી અને અન્યાયી રીતે બીડાવવામાં આવ્યો છે અને છતાં પણ પાઝામેન્ટમાં રાગ્ગના પક્ષની વાત લોકમાનસના સ્વભાવથી વિરુદ્ધ હતી.

આ તોફાન હજુ ચાલુ ત્યાં સુધી મિસિસ સીપ્સન ચૂપચાપ રાગ્ગના કેટલાક મિત્રોને સાચમાં લઈ ક્રાન્સને ઓળંગી કેનીસમાં પહોંચી ગઈ હતી, અને ત્યાં ગાંતિથી રહેતી, ફૂલો અને ચીજો ખરીદતી અજરમાં ફરતી હતી. એણે જાહેર જોગ નિવેદન કર્યું કે, “જેથી રાગ્ગને કે ગાદીને હરકત પહોંચે તેવું કોઈ પણ પગલું હું નિવારવા માથું છું. આજે હું કુઃખદ એવી પરિસ્થિતિમાંથી મારી જતને ખેંચી લેવા માથું છું.”

ડિસેમ્બરની ૧૦મીએ કટોકટી આવી પહોંચી. વડીલો અને અમતદારો પાસે બધી વિગત આવી ગઈ હતી. રાગ્ગ અને બોલ્ડવિન સતત સંદેશાઓ અલાવતા હતા.

રાજકુટુંબ છેલ્લા કુઃખદ ખાણા માટે અને રાગ્ગની છેલ્લી વિદાય માટે ભેગું મળ્યું હતું. પોતાના ત્રણ બાઈઓની સાક્ષીમાં રાગ્ગ એડવર્ડ ગાદીત્યાગના ખત પર સહી કરી !

અપોરતા પાઝામેન્ટની બેઠક મળી. સ્પીકરે એડવર્ડનો સંદેશ વાંચી સંજળાવ્યો અને બોલ્ડવિન બોલવા બેઠો થયો. લોકોનાં ટોળેટોળાં આંગળાં કરડતાં, આધાન અનુભવતાં વલોવાઈ જતાં આંતરક્રમ સાથે સાંજળતાં હતાં.

ડિસેમ્બરના અગિયારમા દિવસે એડવર્ડે રેડિયો ઉપર પોતાની છેલ્લી સંજ્ઞામ વાંચી સંભળાવી અને આખી દુનિયાએ શ્વાસ અટકાવી સાંભળ્યું:

“ ઘણા લાંબા સમય પછી હું મારા પોતાના થોડાક શબ્દો બોલવા શક્તિમાન થાઉં છું. મારે મારા વિચારો સંતાડી ગળવાની ઇચ્છા નહોતી, પણ તંત્રના ચિસ્તમાં મારે માટે બોલવાની શક્યતા નહોતી. ”

“ થોડાક કલાક પહેલાં મેં એક રાજા અને શકેનશાદ તરીકેની છેલ્લી ફરજ બજાવી લીધી. હવે મારા પછી મારો બાર્થ ડ્યુક એફ થોર્ડ રાજા થાય છે. મારા પ્રથમ શબ્દોમાં હું હૃદયપૂર્વક નવા રાજા તરફની વફાદારી જાહેર કરું છું. ”

“ ગાદીનો ત્યાગ કરવાનાં કારણો તમે જાણો છો. ન્યારે હું કહું કે જે સ્ત્રીને હું ચાહું છું તેની મદદ અને ટેકા વિના હું રાજકારભાર કે રાજા તરીકેની મારી ફરજોની જવાબદારી અદા ન કરી શકું ત્યારે મારા કથનમાં તમારે વિશ્વાસ કરવો જોઈએ અને તમારે જાણવું જોઈએ કે જે નિશ્ચય પર હું આવ્યો છું તે મારો અને મારો પોતાનો જ છે. ”

“.....અને હવે આપણને સૌને નવા રાજા સાંપડે છે. તેને, તમને, સૌ શ્રેયોક્તિને અતઃકરણથી કલ્યાણ ઇચ્છતો હું વિરામ પામું છું. ”

એડવર્ડ રાજા વિરામ પામ્યો અને જગત આખાએ એડવર્ડમાં માનવતા બ્રાળી. એડવર્ડ રાજા મટીને મનુષ્ય બન્યો. વાણી સ્વાતંત્ર્ય પર મુસ્તાક મહાત્મતા ચિટને રાજાના છેલ્લા બોલને પણ

રાજા સાથે દફનાવી દીધા. રાજાની છેલ્લી વાણીનો આમોદાન રેકર્ડ્સ પર પ્રતિજ્ઞ મૂક્યો.

એડવર્ડની અંદરનો રાજા પૃથ્વીના પેટાળમાં દફનાઈ ગયો. એડવર્ડ—વિંડસરનો ડયુક એકલો એક હીરોયર પર ક્રાન્સ તરફ સફર કરી ગયો. શાસક સમાજે શાસનતંત્રમાં માનવતા આગનાર રાજાને દેશવટો-દીધો હતો.

ત્યારે માથે હાથ દબાવે બિટનની ગાંઠે મારી ગયેલી બુદ્ધિ વ્યાધાત વિચારતી શરમાતી હતી.

કે ઇંગ્લેંડના તંત્રમાં રાજા નહોતો હતો છતાં રાણીની કિંમત એટલી તો અંકાઈ કે રાજાને ગાદીત્યાગ કરવો પડ્યો!

અને ઇંગ્લેંડની જે ધર્મસંસ્થાએ છુટાછેડના સવાલ પર રાજા પર પ્રતિજ્ઞ મૂક્યો તે જ ધર્મસંસ્થા રાજા માટે છુટાછેડ કાયદેસર કરવા રાજા હેનરી આઠમાએ રચી હતી.

અને વેલીસ સીંચસને એક પછી બીજા એમ જે આદર્શ સાથે લગ્ન કર્યું હતું એ વિના એના ચારિત્ર્યમાં એકે ડાઘ કાઢીને દેખાયો નહોતો તથા રાજા એડવર્ડે ગાદીત્યાગ કર્યો તે કોઈ સ્ત્રી ખાતર નહિં પણ જેને એ ચાહતો હતો તેને જીવનસાથી બનાવવા ખાતર.

અને રાજા એડવર્ડને સ્વચ્છંદ જીવન જીવવું નહોતું, રાજાને સ્વચ્છંદી જીવન જોઈતું હોત તો એને માટે અનેક ગાઈઓની શક્યતા હતી પણ એને ચેતાની પ્રિયતા સાથે લગ્ન જોઈતું હતું, સંસાર માંડવો હતો, કુટુંબ રચવું હતું. નીતિમાન બોલવિને નીતિનો જ આશરો લઈ રાજાને તેની ના પાડી.

યુરોપની હીતરમાં

અને ઇંગ્લેન્ડની ધર્મ સંસ્થા અનીતિ સામે નહિ પણ શાસક જમાતે સંકેત કરેલી ઠોઠ ખીજ જ વાત પર રોષ કરી બેઠી.

કટોકટી આવી અને પસાર થઈ ગઈ. જગતે નીતિમાન બોલ્ડવિનને, ધાર્મિક ધર્મોચાર્યને અને સરકારી વાજિંત્ર 'ટાઈમ્સ'ને જોયાં અને જગતે જોયું કે છેવટે રાજા મનુષ્ય છે.

પછી ૧૯૩૭ના વસંતમાં એડવર્ડ અને વેલીસ ક્રાન્સમાં પરણ્યાં. ત્યારે તોફાન શમી ગયું હતું અને સહૃદયી નરનારીઓ એ બન્ને તરફ પોતાની શુભેચ્છાઓ પાઠવતાં હતાં.

ચેમ્પરલેઈન અને બોલ્ડવિન

ચેમ્પરલેઈન

છગ્નેડમાં આજનો વડોપ્રધાન ચેમ્પરલેઈન છે. ચેમ્પરલેઈન પહેલાં બોલ્ડવિન હતો. બોલ્ડવિન મિડલેન્ડમાં આવેલા ક્ષોપ્પાંડના કારખાનાનો માલિક હતો. જેમ બોલ્ડવિન તેમ ચેમ્પરલેઈન પણ વેપારી માણસ છે.

એ ઇટન, હેરો, કેમ્બ્રિજ કે ઓક્સફોર્ડ કશે ભણ્યો નહોતો. એની નિશાળ રૂઝ્ગીમાં હતી અને વિદ્યાપીઠમાં તો એ ગયો જ નથી.

છગ્નેડનો એ કોઈ વડો ઉમરાવ નથી, કોઈ એવો મોટો શ્રીમંત પણ નથી અને વિદ્વાન નથી કે બાદશાહ જેવો ચિંતક નથી. પણ ચેમ્પરલેઈન હાડોહાડ લાક્ષણિક મધ્યમવર્ગી અંગ્રેજ જન છે.

૧૮૬૯ની સાલમાં અર્મિંગહામમાં એનો જન્મ થયો. જેણે પોતાની ઉંમરના પ્રમાણમાં કામના બોગમથી કંટાળી જઈ મુખ્ય

પ્રધાનપદ છોડ્યું તે બોલડવિન કરતાં ઉંમરમાં એકઁ જ વરસે નાતો છે.

એને એનો બાપ ઘણી વાર યાદ આવે છે. મહાન ગ્રેડરનનો તે મહાન દુશ્મન જોસેફ ચેમ્પરલેઈન હતો. જોસેફ વડાપ્રધાનપદ માટે ઘણી ગડમથક કરેલી પણ પગથિયે ચડીને પાછા પડ્યું પડેલું. એને એ કેમ ન સાંભરે? કેવળ ક્રિયાશીલ ખરખચડી અને ભરાડી જેવા દેખાતા જોસેફ જ એના પર સારી પેઠે અસર કરી હતી. જોસેફ પહેલો અર્વાચીન શાહીવાદી થયો અને એના જ બૂટમાં એડી રાખી જીભનાર નેવિલ ચેમ્પરલેઈન માટે ઓટાવાની શાહીપરિપદમાં રસતો ખુલી ગયો.

નેવિલે સ્વિટ્ઝરલેન્ડ મંત્રિમંડળમાં સાત વરસ ગાળી વેપારી તાલીમ લીધી. ત્યાં એના બાપાની કાઠીઓની એ સંભાળ લેતો હતો. પછી એ ૧૯૧૧માં બર્મિંગહામ આવ્યો અને મિસ એની કોત્રને પરણ્યો. એનીએ એને રાજકારણ તરફ ફેરવ્યો. ૧૯૧૫માં એ વેપારીને બર્મિંગહામનું મેયરપદ મળ્યું. પછી સુદખાતાના વડાપ્રધાન લોઈડ જ્યોર્જ એને માટે નેશનલ સર્વિસના ડાયરેક્ટરની ખાસ જગા જીભી કરી. પણ લોઈડ જ્યોર્જના મત પ્રમાણે એ જગા પર એ અસફળ નીવડ્યો અને બીજા પ્રધાનમંડળે એને પાછો બર્મિંગહામ તરફ રવાના કરી દીધો.

એ ૧૯૧૮માં પાર્લામેન્ટમાં પહેલી વાર પેટો ત્યારે એની ઉંમર લગભગ પચાસ વરસ જે હતી. પછી ૧૯૨૩માં બોલડવિન વડાપ્રધાન થયો ત્યારે એને ચેનસેલરની જગા આપવામાં આવી. નેવિલ નવી પદવીથી ખુશ થઈ ગયો.

ત્યારે બોલ્ડવિન છૂટો થતો હતો ત્યારે એ મુખ્ય પ્રધાન બનતો હતો. ૧૯૩૫ અને ૧૯૩૬માં બોલ્ડવિન નામનો જ મુખ્ય પ્રધાન હતો, ખરો મુખ્ય પ્રધાન તો નેવિલ હતો. કહે છે કે હવે ૧૯૪૦ સુધી તો નેવિલ જ મુખ્ય પ્રધાન રહેશે.

એને બાગકામ, માછલાં મારવાનું અને કુદરતનો અભ્યાસ કરવાનું ધણું ગમે છે. પક્ષીઓનો એ પરમ પ્રેમી છે. નં ૧૦ અને ૧૧ ડાઉનિંગ સ્ટ્રીટની વચ્ચેમાં એણે એક મોટું વિરાગ સ્નાનાગર કરાવ્યું છે. અને દરરોજ સવારના નાસ્તો કરતાં એ એની સ્ત્રી સાથે પક્ષીઓને નહાતા જુએ છે અને આનંદે છે.

નેવિલ ઘણો શરમાળ છે. તેથી એના નજદીકના મિત્રો નહિ જવા છે. શરમમાં ને શરમમાં ન્યૂઝ કેમેરાની પકડમાંથી જાને લાથે મોઢું સંતાડી દેતો એને ઘણી વાર દેખવામાં આવે છે. એને એક વિચિત્ર શોખ છે—નિત્રો ભજન ગાવાનો. ઘણાં વરસો પહેલાં વેસ્ટ ઇન્ડિઝમાં એ ભજનો શીખ્યો હતો.

જરૂર કરતાં વધારે બોલવાની એને ટેવ નથી. છેલ્લા અંદાજ-પત્ર વખતે એ બરાબર પીસ્તાલીસ શબ્દો જ બોલ્યો હતો. લીપઝીગ કટોકટી વખતે અને સ્પેનિશ વિગ્રહ વખતે પણ એણે સભાને શાંત રાખવા અને સાવચેત રહેવા સૂચન કર્યું હતું અને ત્યારે લોર્ડ જ્યોર્જ એના તરફ દાંતિયાં કરતો બોલી બોલ્યો: “કોઈ પણ માછલું ઠંડુ માથું રાખી શકે છે.”

ચેમ્બરલેઈને ૧૯૩૭ના મેની ૨૮મી તારીખે ચોતાનું પ્રધાન-મંડળ રચ્યું. નેવિલન સામે સૌ પહેલાં આવી બેસેલી ગંભીર કટોકટી નક્કી પરના વેરામાં ત્રીસ ટકાના વધારાની હતી. એ વેરાનો ઉદ્દેશ ખ્રિસ્તનના રક્ષણ માટે શસ્ત્રસરંજામમાં જખ્ખર વધારો

કરવાનો હતો પણ એણે તોફાન જગાડ્યું. ડોક માર્કેટ સકેનાર્લ ગર્લ અને એક સામટી કિ મતો, ૫૦૦,૦૦૦,૦૦૦ પાઉન્ડ સુધીની ગર્લ. સૌએ ચેમ્બરલેઈનને એ બીન પાછુ ખેંચી લેવા સમજાવ્યો. ચર્ચિલે ચેમ્બરલેઈનને માટે પાછા હાલવાનો માર્ગ ગતાવ્યો.

પણ ને કોઈ દરિયાર્ધ ખાડીની પેલી પાઠ કે ભૂમધ્ય પર નજર નાખતું તે બેબી બ્રિટન કે શસ્ત્રસરજનમમાં જાગ્યે વધારા વિના ચાલવાનું નથી ફાસિસ્ટ આક્રમણ છિટન સામે સાચળ દોકતું હતું, અને છિટનની માસપેશીઓ હવે પડેનાના જેવી મજબૂત રહી નહોતી ને માવડા મજબૂત હોત તો છિટને રાજકોણની શેતરજના દાવ ખેંચવામાં જ મધુ ધ્યાન આપ્યું હોત પણ હવે તો શસ્ત્રમંજનમમાં જાગે વધારે કરતા સુધી એ આક્રમણને પાછું ઠેલ્યા વિના બીજો માર્ગ નહોતો.

ખદગદી બ્રિટન અને અધેરમાં અટવાણું જગત ચેમ્બરલેઈનની સામે બ્રિટન હતું સ્પેનિશ વિઝલે ભૂમધ્યમાં કટોકટી જન્માવી હતી ચેમ્બરલેઈનને એક સાથે જર્મની અને ઈટાલી મને સાથે ગ્રેમસળધ આપુ રાખ્યો અને તે સાથે જ ફ્રાન્સ સાથે ભૂમધ્યની આસપાસની કૂચકદમમાં પણ સાથ આપ્યો. પણ એટલું અધૂરું હોય તેમ, દૂર પૂર્વમાં ધડાકો થયો. ચીનમાં દરેક રથને બ્રિટિશ એ મસેડેર સર નેચલુન પર જાપાનીસ વિમાની કાફલાએ બોમ નાખ્યા અને તોપો ફેડી ચેમ્બરલેઈનની સરકારે જાપાન પર સખત નોંધ મોકલી પણ જાપાન તરફનો સતોષકારક નહિ એવો જવાબ સ્વીકારી લીધો.

બોલ્ડવિન

બોલ્ડવિન ૧૮૬૭માં વરસેસ્ટરશાયરમાં જન્મ્યો એનો બાપ બોલ્ડવિન નિમિટ્ઝ નામની બોખાંડની કપતીનો વડો હતો. એ કપતી

બોલ્ડવિને જ રચાપી હતી અને અદારમી સદીથી ચકાવે રાખી હતી. બોલ્ડવિનની માતા સ્કોચ હતી અને આપ વેશ્શ હતો.

એના બાપના લોખંડના કારખાનામાં એ પેડો અને વીસ વરસ સુધી એ જાહેરમાં બોલ્યો નથી. કંઈ કામકાજ ક્યું નથી. ૧૯૦૮માં બોલ્ડવિનનો બાપ મરણ પામ્યો અને ૧૮૯૨થી ચાલતી આવેલી પાર્લામેન્ટની પોતાની બેઠક દીકરા માટે ખાલી કરી. બોલ્ડવિને પાર્લામેન્ટમાં પહેલી વાર પ્રવેશ કર્યો. બોલ્ડવિનને આમની સભામાં બાષણ દેવાની હિંમત કેળવતાં ચાર માસ વીતી ગયા. એની ૪૧ વરસની ઉંમરે એ ખાણીઆએ માટે આઠ કલાકનો દિવસ કરવા સામે પહેલીવાર બોલ્યો.

પછી બોનર લો એન્સેલર થયો ત્યારે તેણે એને પોતાનો ખાનગી મંત્રી બનાવ્યો. ૧૯૧૭માં બોલ્ડવિન ખજાનાનો શીનેનશિયલ સેક્રેટરી બન્યો અને જાણે પ્રધાનમંડળમાં પેસવાના ઉંબરા પર પગ ઠોપી રહ્યો.

૧૯૨૧માં બોલ્ડવિન બોર્ડ ઓફ ટ્રેડના પ્રમુખ તરીકે પ્રધાનમંડળમાં પેડો. પછી લોર્ડ જ્યોર્જનું પતન થયું અને વરસેલ્સનો યુગ આયમી ગયો. બોલ્ડવિને લોર્ડ જ્યોર્જના વિરોધની આગેવાની લીધી. બોનર લોએ પ્રધાનમંડળ રચ્યું. બોલ્ડવિન એન્સેલર થયો અને અમેરિકા જઈને દેવાની સમજૂતી કરી. એણે કરેલી સમજૂતીથી બોનર લો ગભરાઈ ગયો, અને સમજૂતીને વખોડી કાઢી. ૧૯૨૩માં બોનર લો માંદો પડ્યો અને રાજીનામું આપી મુક્ત થયો. રાજ્યે બોલ્ડવિનને પ્રધાનમંડળ રચવા આમંત્રણ આપ્યું. બોલ્ડવિન વડો-પ્રધાન થયો. એણે હાપાંઓના પ્રતિનિધિઓને કહ્યું: “મારે તમારાં અભિનંદનો નથી જોઈતાં, મને તો પ્રાર્થનાની જરૂર છે.”

બોલ્ડવિને ઇન્ટરનાં નવું ઘર અંધાવ્યું છે. બોલ્ડવિનના ચારિત્ર્ય-
 ઘડતરમાં દ્યુસનો કાળો નાનોસૂનો નથી. બોલ્ડવિનનું એક સ્વરૂપ
 સાદાત જોન બૂલ જેવું અને બીજું કોઈ અવધૂત જેવું દેખાય
 છે તેમાંય દ્યુસીનો હાથ છે. એડવર્ડ છૂટાછેડા કરેલી સ્ત્રીને પરણીને
 તેને રાણી બનાવવા બેઠો હતો ત્યારે દ્યુસીની નીતિભાવનાએ જ
 બોલ્ડવિનને ઉત્તેજ રાજકુટુંબનું બોલી શુદ્ધ રખાવ્યું હતું પણ એને
 એક દુઃખ છે-એનો દીકરો ઓલિવર સમાજવાદી છે તેનું. આવાં
 રૂઝાં માલિક સમાજના છત્ર જેવાં બાળાપાને આવો દીકરો ક્યાંથી
 સાંપડી પડ્યો હશે વારુ!

ત્રેસર લાસકીએ લખ્યું હતું કે બોલ્ડવિન કુછરો રાખે છે
 અને હોકલી પીએ છે તેથી કોઈ છેતરાશો. એ તો ભડાં બોળાં
 બોલો પર અસર પાડવાની સાદાર્જની તરફીય છે. એન્ગરમેઈનના
 ઓરચીડની જેમ અને ડીઝરાયલીની રીંગબેટની જેમ બોલ્ડવિનની
 હોકલી અને કુછર પણ રાજકારણની એક ચુકિત માત્ર છે.

બોલ્ડવિને હંમેશાં દોષત તરફ બેઠરકારી બતાવવાનો દેખાવ
 કર્યો છે. જો કે આઠ કલાકના દિવસનો એણે વિરોધ કર્યો હતો
 પણ બોલ્ડવિન સિમિટીનાં મજૂરોનો યુદ્ધ પછીનો પગાર એણે
 પોતાના ગળવામાંથી કાઢી દીધો હતો. એ બોલ્ડવિન સિમિટીનો
 માલિક જરા પણ સંકોચ વિના હડેચોક બોલી શકે છે, કે માલિક
 અને મજૂરનો સંબંધ વાઝી અને આશ્રિતનો કે બાપબેટાનો હોવો
 જોઈએ, અને છતાં પણ એની સરકારે ટ્રેડ યુનિયનોનો વિરોધી
 એવો કાયદો પહેલી જ વાર ૧૯૨૭માં પસાર કર્યો. ટ્રેડ યુનિયનો
 સામે એવો કાળો કાયદો સો વરસ સુધીમાં એકે થયો નહોતો.
 અને છતાં પણ બોલ્ડવિન એસેસ્ટરશાયરમાં ફરતો હતો ત્યારે એને
 બે બાઈઓ મળી. બંને બાઈઓ નબળાં મનની છોકરીઓ

ઢેળવવાની એક સંસ્થા સ્થાપવાની ચિંતામાં હતી. એણે એકદમ સખાવતી હાથ લાગ્યાં અને પેટ્ટી બાઈ એને ઝસો પાઉન્ડની નોટો એક જૂના કાગળના કટકામાં વીંટીને મોકલી આપી. બોલ્ડવિન વડોપ્રધાન થયો ત્યારે એનો પગાર વરસનો પાંચ હજાર પાઉન્ડ જેટલો હતો. પણ એ કહેતો કે એની ઉદાર સખાવતને લીધે પોતાના ખર્ચ માટે બંને છેડા જેમ તેમ મેળવવા પડતા અને તો પણ સૌને ખર્ચ હતી કે એના ૧૮૧૫૨૬ શેર બોલ્ડવિન ક્ષિપ્રિટમાં હતા અને તે ઉપરાંત ૩૭,૫૯૧ પ્રેક્સન્સ શેર હતા જેની તે વખતની કિંમત બજારમાં એક લાખ પાઉન્ડથી વધારે અંકાતી હતી ! અને તો ય એ કહી શકતો કે પોતે ગરીબ છે ! એવો બોલ્ડવિન ઘણીવાર મજૂરો સામે સામે મુક્કી ઉગામતો છતાં મહાત્મા જેવો મોહક અને ગૂઢ લાગતો.

૧૮

ઈંગ્લેન્ડના કેાણુ કેાણુ ?

રામ્સે મેકડોનાલ્ડ

મજૂર પક્ષનો સ્થાપક અને ઉચ્છેદક જેમ્સ રામ્સે મેકડોનાલ્ડ લાંબો પડોળો પાત્ર વામન જેવો ૧૮૬૬ની સાલમાં સ્કોટલેન્ડમાં જન્મ્યો હતો અને ગરીબાઈમાં, અપમાનમાં જીવ્યો હતો. એને ગરીબાઈનું, ગરીબાઈની બૂખનું, ને બૂખનાં દુઃખોનું મહાન થઈને વેર વાળવું હતું. ત્યારે એ મુખ્ય પ્રધાન ગ્યો ત્યારે દાંત કચકચાવતો ઉદ્ગ્રસી ઊઠ્યો હતો, “જગત આખું જખ મારે છે, હવે આવતી કાલથી દરેક ડ્યેસ મને ચૂમવાને પડાપડી કરશે.”

સ્કોટલેન્ડની નિશાળમાં એ ચૌદ વરસનો બણતો હતો ત્યારે રોટલીના સવાસે એને સતાવ્યો. એણે નિશાળ છોડી અને રોટલાની શોધમાં ખાલી હાથે ઇંગ્લેન્ડના બજારમાં બટકવા માંડ્યું. એક અઠવાડિયાના બાર શિલિંગ અને છ પેન્સનો પગારદાર એ કારખાનાનો કારકૂન ગ્યો. નિશાળ છોડીને કારકૂન બનેલો મેકડોનાલ્ડ રોજ રાતના વિજ્ઞાન અને અર્થકારણુ પાંચતો હતો.

પછી ૧૯૧૪ની સાલ આવી. ૧૯૧૪ની ત્રીજી તારીખે આખા આમની સભા સામે પડકારતો એ ઊભો હતો અને જોરજોરથી કહેતો, “ હું યુદ્ધને ધિક્કારી કાઢું છું. હું યુદ્ધનો સામનો કરું છું.”

“ એલા એ રામ્સે, ભાગ ભાગ.” એની સામે અનેક અવાજો ઉતરડી ઊઠ્યા.

પછી ૧૯૧૭ની સાલ આવી. રશિયામાં રાત્રીકાન્તિ સળગી ઊઠી. એણે કહ્યું, “ હું રશિયન કાન્તિને ટેકા આપું છું.”

પછી ૧૯૨૨ના વરસમાં પાર્લામેન્ટમાં એ એક પક્ષનો સરદાર બન્યો અને બીજો જ વરસે મુખ્ય પ્રધાન થયો. જે લોકોએ એને સત્તા પર ચઢવા હાથ દીધા હતા તે ઉદ્ધમો હતા અને વિશ્વાસ રાખતા હતા કે એ ખરેખર ઉદ્ધમ કાર્યક્રમ હાથ ધરશે.

અને ખરેખર વડાપ્રધાનના પદ પર બેઠેલો એ જાનરમાન ને જોરાવર દેખાતો હતો. એની સ્કોટિશ વાણ્યાતુરી, એની બબ્બ સરદારી, એના બરમાવનારા હાવભાવ, અને પાર્લામેન્ટરી ચતુરાઈ, એની હિંમતભરી બહાદુરી અને ઠાવાદાવાની આવડત એ બધું એને બ્રિટિશ ઇતિહાસમાં પહેલો મજૂર પક્ષનો વડાપ્રધાન બનાવી રહ્યું.

પણ સત્તાની ઊંચાઈએથી એની આંખો ઝંખવાઈ. સત્તાના શિખર પરથી એના માથાની આસપાસ મગરૂરી ને મિથ્યાભિમાન નીતરવા લાગ્યાં. એના સમાના સાથીદારો, મિત્રો અને અનુયાયીઓ સૌ એની અસહ્ય મહત્તામંથિતે તિરસ્કારી ઊઠ્યા. એનો ખુશમિજબ ઊડી જતો દેખાયો, એની જાકી ઇચ્છાઓ એનાં જટિયાં પીંખી રહી, એની આંખ સામે મિથ્યાભિમાનનું ધુમ્મસ ધેરાયું, એની નજર વસમી બની. એ એની સ્ત્રીને જ પૂજતો હતો પણ તે તો

યુરોપની લીતરમાં

૧૯૧૧માં અવસાન પામી અને એણે પોતાની જાતને પૂનરુદ્ધાન બનાવી બીજાઓની આરાધના માગી. એને, આરાધનાને બદલે ઉપદાસ મળ્યો. ૧૯૨૬માં યુનાઈટેડ સ્ટેટ્સની મુલાકાતે જતાં રસ્તામાંથી બાઈ રામસેએ વાયરલેસથી લંડન પૂછાવ્યું કે “મારે—પ્રથમ સમાજવાદી વડાપ્રધાને અમેરિકાની મુલાકાત લેવા કે પહેરવેશ પહેરવે ?”

“જિંમી રોબી અને સવારના ડગલામાં આપ ધણી રૂપાળા લાગશો.” લંડનથી જવાબ આવ્યો.

૧૯૩૧માં ફરી રામસે મેક્કોનાલ્ડ વડાપ્રધાન બન્યો. એ વરસ કટોકટીનું હતું. લંડન શહેરે ક્રાન્સ પાસેથી ટૂંકી મુદત માટે ૩ ટકાના બ્યાન્ડે નાણાં લીધાં હતાં અને તે વધારે બ્યાન્ડે લાંબી મુદત માટે જર્મનીને ધીર્યાં હતાં. એ બધું બ્યાન્ડે ખવાય ત્યાં સુધી ઠીક હતું, પણ જર્મનીમાં કટોકટી બીજી થઈ અને એણે દેવાં નાખૂડીની રાડ નાખી. લંડને પોતાની તિજોરી તપાસી તો તેમાં સાડા પાંચ કરોડ પાઉન્ડનું સોનું હતું અને ૨૫૦ મીલિયન પચીસ કરોડ પાઉન્ડની ધીર હતી. લંડનના બેંકરોએ પોતાની જાતને બચાવી લેવા ન્યૂયોર્ક પાસે લોન માગી પણ અમેરિકાએ લંડન પોતાને ત્યાંની બજે બાળુ સરખી ન કરે લાંસુધી ધીરવાની ના પાડી દીધી. મેક્કોનાલ્ડે ઉપાય બતાવ્યો અને બીધેલા રાષ્ટ્રે સ્વીકારી લીધો. છિટને પોતાના ચક્ષુથી નાણાનું મૂલ્ય ઉતારી પાડ્યું. બ્રાહ્મવિન અને મેક્કોનાલ્ડની રાષ્ટ્રીય સરકારે રાજસન્ન્યાસ પરિવદને મારી નાખવામાં મદદ કરી અને અમેરિકાનું દેવું પાછું ફેર્યું.

આવા રાજકાર્યોમાં મેક્કોનાલ્ડની તગિયત લથડી. લથડેલી તગિયતમાં એની આંખે અંધારાં આવ્યાં, એની વાણી વણસેલી

વનવલી રહી. ત્યારે અર્થિએ કહ્યું કે આપણે વડોપ્રધાન હાડકાં વિનાની અગ્નિયપી છે. તે આજમાં આજ વિચારના ચોકકામાં વધારેમાં વધારે જાહેર ભરી 'શકે છે. ટ્રાટરપીએ પણ એના એ દિવસોમાં એને 'માયાનો ઉપસો માળ માનસિક દેવાળામાં ગીરો દીધેલા' તર્કે આજખાઓ હતો.

અં. તારે એના સમાજવાદનું ! ત્યારે એના માયામાંથી મમાજવાદનો ગંધી રેખાઓ જૂંસાર્ક ગર્ભ હતી. એના એક વખતના સાથીદારોએ મીન્સ ટેસ્ટની (means test) વાટાપાટ વખતે એનો દુનિયો ભોલાવ્યો અને એને વળગેવાને કુકકર અને શ્રીમતોનો કૂતરો કહીને વખોડી કાઢ્યો. મમાજવાદ અને મજૂરપક્ષને પીડ પાછળથી ધા કરનાર એને ભરજાગરમાં આજખાથી ફટકારવાનો સૌએ અભિપ્રાય ઉચ્ચાર્યો હતો. એણે શ્રીમતોનાં રંગબુવનોમાંથી ઘણો ચે વિચાર કર્યો પણ પોતાના પતને પાડેલો અમજીવીની સાથીદારી સાથેનો અંતગત કૂટી જવાને નાનાયક પુરવાર થએલા એ ગમ્મેએ છેવટે નિરંધાર કર્યો કે, " હું એ લોકને છોડી જવાને દિનગીર છું પણ તારે કોઈ અમિતિનું પ્રમુખપદ તો લેવું જોઈશે જ. " એક વખત માત્રિકીને ગાંધીય જનાવવાની વાતો કરતો એક વખતનો મમાજવાદી રાએ છેવટે મગકારને રાષ્ટ્રીય જનાવવા શક્તિમાન નીવડ્યો.

પણ છેવટે સ્તુત્ય એવું એક પગલું તો એણે ભર્યું જ. એણે ૧૯૩૫ની સાલમાં દિલ્લસને વખોડી કાઢ્યો અને જર્મની કેવું ભયંકર જનતું જાય છે તે જતાવી દીધું. દિલ્લસ મામેનું એનું આ પગલું દિલ્લસ સમાજવાદીઓની કલ્સેઆમ ભોલાયતો હતો તેથી નહોતું, પણ દિલ્લસે તાજેતરમાં એ સુંદર ગર્ભશ્રીમંત કુટુંબની દીકરી, એવી જનમુમ જાત્રિજિાને વિધી નંખાવી હતી તેથી એની લાગણી નાત્રી ભયંકરના મામે ઘવાઈ ગિહી હતી. ૧૯૩૫ના નવેંજરમાં

ફરીવારની ચૂટણીમાં ગરમે મદાગાસ્કાર પામ્યા અને ઈંગ્લેન્ડનાં નામો નગ્નાગીઓ આનાંદ પામ્યાં. મેકડોનાલ્ડ પછી બોલ્ડવિન આવ્યા અને બોલ્ડવિને ચેમ્બર્લેન માટે જગ્યા ખાતી કરી ત્યાં સુધીમાં જેમ ગરમે મેકડોનાલ્ડ તાડે જુનમાંથી પન્ડાગી મથો હતો.

સર સેમ્યુઅલ હોર

યોપડીમાંથી માયુ બિંચકીને બિબો થર્મ ગયા હોય એવો નાણુક જાંધાતો સર સેમ્યુઅલ હોર ત્યારે પરદેશખાતાનો પ્રધાન હતો. એક વખતે તે એ વાર હિંદ પર બિડીને આવ્યો હતો. એ દિંદી વજર હતો ત્યારે એણે ધરતું ઇંડિયા મિન બ્રિટિશ પાર્લામેન્ટના મતિદામમાં હાથમાનના પૂછડા જેવું કાંજામાં લાંબું હતું. એ મિત્ર વિને એણે પદ્મદગ્ધ ગમ્હોનો એકવાર એક જવાબ આપેલો, એના પર એણે હમો વ્યાખ્યાનો રીપેન્ડ અને પચીસ દગ્ધ પાનના હેવાથો વાંચેના અને એના પન્ની આગમાન લગ્મ ચાલેની ૧૫,૫૦૦,૦૦૦ શબ્દો વપરાયેની ચર્ચામાં ભાગ લીધેલો. એ ચર્ચાની ચોપડી જાંધો તો અંગ્રેજી આધિપત્યના કદની વીસ ચોપડી અને આ બધી ચર્ચામાં એનો નામાવાજો વિન્સ્ટન ચર્ચિંન હતો.

૧૯૩૫ના જુનમાં હોર પરદેશમાંથી થયો, કારણકે બોલ્ડવિન એની કાયકાતને પિછાનતો હતો અને કારણકે હિંદમાં એણે ગદા-વૈતરું કર્યું હતું. એણે આટઆટલી મજૂરી કરીને જનાવેના ઇંડિયા મિત્ર હિપર એક બાણુ હિંદના ગણવાદીઓ ગતાએજ થર્મ ગયા અને બીજી બાણુ પાર્લામેન્ટમાં ટેરી શોક દડડી બિઠ્યા.

પણ મહાત્મા ગાંધીને હોર ગમી ગયો કારણકે મેકડોનાલ્ડની જેમ જોજ અને લંબજોજ વાનો કરવાનો બદલો જ્યાં ના કહેવાની

હોય ત્યાં હોર જોખ્ખીચટ ના પાડી ગ.તો હતો. એક વખતે મદાત્મા ગાંધીએ મર્વિનને કહેલું કે, “ તમે જાણો છો ? જેમ તમાગમાં, તેમ પૈના હોરમાં પણ મને વિશ્વાસ છે. ”

ગાંધીજીનો વિશ્વાસપાત્ર હોર એક પુરાણા બેન્કિંગ કુટુંબમાં જન્મ્યો હતો. એણે ગરબાતમાં ગણિત નિશાળમાં ભણવા માંડ્યું હતું. વિશ્વયુદ્ધ વખતે પણ એ બ્રિટિશ મિન્ટેરિનિયન્સ મર્વિનના (જાસુમી ખાતુ) મધ્ય તરીકે ગણિયા ગએલો. પોતાના ત્યાના કામમાં એ એવો તો પાવગ્યો હતો કે, ૧૯૩૩માં આપેલા એક બાપણમાં એણે જ વ્યક્ત કર્યું હતું કે મમપુટીનના ખૂનની એને અગાઉથી માહિતી હતી એવો આરોપ ઝારે એના પર કરેલો. ૧૯૧૭માં હોરે ગણિયા છોડ્યું. અને લોર્ડ મીયનર માથે ધટાવી ગયો. યુદ્ધ પછીનો થોડો વખત એણે એન્થ્રોપોલોજીમાં પમાર કર્યો તથા નંડનની ઑએસ-એક મંસ્થાનો પ્રમુખ ગયો.

હોરે કત્યુ હતું કે ઇંગ્લેન્ડની પરદેશનીતિ મત્તાની તુના ઇંગ્લેન્ડના રાયમાં પકડી આવવાની છે. એમનબેઈને પણ કહ્યું છે કે અમાર્ગ બધા જગત યુદ્ધો કોઈ એક લરકરી સત્તા યુરોપ પર અધિકાર ન જમાવી જાય ત્યાં નીચવા પ્રદેશોના બંદરો પર ન જમી જાય તે માટે કડાયા છે. ટ્રેવેનિયને પણ એ જ વાત ઉચ્ચારતા કત્યુ છે કે, કેહ ટયુરકાળથી આજસુધી ઇંગ્લેન્ડની પરદેશનીતિમાં દલિા પાનના સુવકો પર પોતાનું વ્વામીત્વ મનમત રાખવાના એક જ ઉદ્દેશથી ઇંગ્લેડે યુરોપીય ગજકાનળને ટકેલ્યા કર્યું છે. એ જ રીત પ્રમાણે ત્યારે ક્રાન્મ જર્મની કર્તાં વધારે જોરાવર હતું ત્યારે એણે જર્મનીને ટેકો આપ્યો; ત્યારે જર્મનીનું જોર વધ્યું ત્યારે એણે ક્રાન્મનો પત્ત લીધો. વિશ્વયુદ્ધ પછી એણે એ જ મુરાદને જાત્યવના ગાંદમ ઘનો પ્રદના થડી કાઢી, એ પ્રદના ત્યામધી બ્રિટિન

હિતો જાગી શકે ત્યાં સુધી જ તેની જીવનદોરી ન ગાય એ જ આગમને લીધે સિટને ૧૯૧૯માં ઇમિનિયન્સ અને હિટ્લરે તેમાં પ્રવેશ કરી તે ચોકાનોં ૧૧ નાં પણ એ જ ઉદ્દેશથી વડાપા સિટનને જાતિ નેરોએ છ કાગડે એણે દુનિયાના ઝડપી વીધેના મજરામાં વેપાર કરવો છે

એ નીતિની બાપામાં જ બાખી શકાત તેવું એક કાવતરું સિટને ને અગસામાં થડી કાઢ્યું, જે હોગ-નાનન યોજના તરીકે જાણીતું છે મુસોલિની તાગબગ આપ્યું યુથોપિયા બગખી જન અને યુદ્ધ મધ્ય નહે એવી એ યોજના દલી સિટનની જનતા આ યોજના મામે આવેશ અને મીઠ્ઠી ચોકી જોડી હોગ માટે થઈને સ્વીટ્ઝર્લેન્ડ બાગી ગયો અને એકનને એ ચો ત્તાનો મચ્છાન કરવા જતા મોઢે શીશુ આવી ગયા એ ઢાનગ પાછળની પણ સિટની પંદરેશનીતિ પોતાના વેપારી હિતો જાળવવા નાઈન નદી નીચેનો મરો યુથોપિયા ઇટાલીને વખી દેવાની હતી એ ઉપરાંત સિટનની શાસક જમાતને ભાત થયું તું કે મુસોલિની ને યુથોપિયામાં પગજાય પામે તો ઇટાલીમાં પણ પરાજય પામી મડોઆઈ જન, અને એમ મને નો યુરોપની મડીવાદી યતના દયમચ્છી જોડે પણ શામલ જમાતની આવી ગોઝારી ધનાઓ નીચે ઝાંના ખાતી અગ્રેજ જનતા ૧૧ મજગી ઉઠેના યુધ્ધપ્રકોપને મેનની નાખવા થાડીક ધૂળ નાખવાની જરૂર હતી. તે સમયના વડાપ્રધાન મોંડવિને જવાબ માગતી જનતાના પ્રકોપમાં હોરને એમી ધૂળતી ચપટી મનાવીને નાખ્યો હોરને હોળીમાં નાગિયેર ખતાની એના પરદેશ ખાતાના પ્રધાનપદ પરથી ખેરવી નાખ્યો છઠ્ઠેડની વેપારી શામક જમાતના હિતો સાચવતા હોર રાજકારણમાંથી વિનાઈ જઈ અગ્રેજ મડીવાદી સરકારની માનમાં રમી ગયો

એન્યની એડન

શાંતિનો વાતમાં એન્યની એડનની સહાયતા શોધવા જવાની
કશી જ જરૂર નથી. એના બે ભાઈઓ યુદ્ધમાં કપાઈ મુઆ પછી
અને એના સૌથી વડો દીકરો એડવર્ડ ક્રાન્સમાં અને સૌથી નાનો
સોળ વરસની જ ઉંમરનો વિલિયમ નીકોલસ જ્યુટલેન્ડમાં યુદ્ધમાં જ
વધેરાઈ ગયા અને એડનને વિશ્વશાંતિની વાત પગથી માથા સુધી
સમજાઈ ગઈ.

સેમ્યુઅલ હોરના પરવારી ગયા પછી પરદેશમંત્રીના પદે
આવનાર એડન ૧૮૯૭ની સાલમાં જન્મ્યો.

એડન પોતે સત્તર વરસની ઉંમરે યુદ્ધમાં ગયો હતો અને
ઝેરી જેસનો સ્વાદ ચાખીને પાછો આવ્યો હતો. એકવીસ વરસની
ઉંમરે એડન કેપ્ટન બન્યો અને પછી થોડાં વરસે એ રાજકારણમાં
પડ્યો. રાજકારણમાં એ ઝડપભેર આગળ વધ્યો. કેમ ન વધે ?
મોટા કુટુંબનો, ઈટન અને ઓક્સફર્ડમાં ભણ્યો. ગણેલો, સુંદર
સ્ત્રીનો પતિ બનેલો, બે મજબૂત દીકરાઓનો આપ અને લેઈએ
તેટલાં ધનદોલત, સંસ્કારી કપડાં અને સંસ્કારી રીતે બેવાની
ટેવ, એ બધું શું ઓછું કહેવાય !

૧૯૨૬ની સાલમાં એડન એમ્બરજેઈનનો ગૃહમંત્રી બન્યો,
પછી પરદેશમંત્રી બન્યો. ચાલાક બોલવિનની નજર પણ એના
પર હતી. ૧૯૩૧થી જોન સાયમનની કોલપ્રિયતા ઘટવા માંડી અને
એની વધવા માંડી. જીનેવામાં એણે કેડ તોડીને કામ કર્યું. ૧૯૩૪માં
તો એ લગભગ પરદેશખાતાના પ્રધાન બેવો બની ગયો. ૧૯૩૫માં
રાષ્ટ્રસંઘ તરફથી એને પ્રધાનમંડળમાં બેઠક મળી, કારણકે શાંતિ
માટે એને ઘણી તમના હતી તેથી નહિ, જોકે સ્વીડનમાં એ એક

વખતે શિકારે ગયેતો ત્યાર એક સાગરને ગોળી મારી એણે ના પાડેની કારણકે તે ખૂબ મુદ્દર હતું તો અમલી કે પદેશખાતામાં એ ગોડવિનનો માણસ હતો અને તથી સાગરમાં પડી ગયો નહીં શકતો હતો.

નોરમન

મોટેમ કોલેટ નોરમન ઇંગ્લેન્ડના એકી અગત્યનો આદમી કેડેવાય, કાળજીકે જે ઇંગ્લેન્ડનો ગામક અમાજ એનાના પુતળાની આસપાસ નાચે છે તે સુવર્ણના દેરમદિરનો નોરમન કુળમાં મળત છે ૧૬૦૦ની સાનથી એ ઇંગ્લેન્ડની બેકનો ગર્નર છે એના દાદાઓ મેકના કાયરેક્ટરો હતા એણે ઈટનમાં બે ના પછી અને દક્ષિણ આફ્રિકાના બુલમાથી પાછા આવ્યા પછી પણ મહાન બેકરોની જેમ વેપારી બેકિંગનું કામ કર્યું આજે એ ઇંગ્લેન્ડની બેકનો ગર્નર પૈસાદાર થવામાં ખૂબ રસ ધરાવતો નથી.

૧૯૨૫માં નોરમને ઇંગ્લેન્ડને સોનાના ચનણ તરફ ધકેલ્યું બ્રિટિશ ઉદ્યોગને એથી ઘોઠો પહોંચ્યો અને તો પણ સૌ બેકરોની જેમ એણે સુવર્ણની પૂજા છોડી નહિ અને ૧૯૩૧ની કટોકટી સમયે અને તોય એના એકના અનુભવો જ એને એની જગા પરથી ન ખસવા દે તેવા અગત્યના હતા એ ઉપરાંત તો એની બેકિંગ વિષયોનો નિકાન કરવાની ચતુરાઈ અદ્ભુત હતી એ બધા ઉપરાંત વણખરા અંગ્રેજો જેવી મોઢક નમ્રતા એનામાં હતી એણે ૧૯૩૨ના ઓક્ટોબરમાં સાકરીયા પાણી છાટતા સાધુઓન શોભે એવા શબ્દો ઉચ્ચાર્યા, “મુકેનીઓ એવી તો મોગી છે, શક્તિ એવી તો અદ્ભુત છે, પૂર્વમાહિતી એટલા બધી એકી છે કે હું આખાય સવાને અડવા જાઉં છું ત્યાર જાણે અજાતને અડવા

જતો હોઈ એમ લાગે છે... મારે માટે એ અતિશય વિરાળ છે...
...મારે કબૂલ કરવું જોઈએ કે હું અધારમાં પગલાં માંડું છું."

એમ બોલતો સુવર્ણભગવાનના બેંકમંદિરનો અડગ પૂજારી નોરમન કોર્થ ગૂઢવાદી જેવો લાગતો હોય છે અને તે જ રીતે પોતાનો જેના પર મદાર છે એવી મૂડીવાદી ઘટના સામે એ લાલ-બત્તી ધરવાની ચૂક્યો નથી. એણે ૧૯૩૧માં કહ્યું કે, "જો કોર્થ ખરેખર સચોટ ઉપાયો યોજવામાં આવશે નહિ તો મૂડીવાદી સમાજરચનાનું કમઠાણ એક વરસમાં દુનિયાભરમાં વિનાશ પામશે."

હેન્ડરસન

કહેવાય છે તેમ ઇંગ્લેન્ડનો સમાજવાદ ક્રાન્તિકારી નથી. ઇંગ્લેન્ડનો મજૂરપક્ષ જે રેબીઅન સિદ્ધાંતનું ફરજંદ છે તેણે ઠેક ૧૯૧૮ સુધી સમાજવાદી સિદ્ધાંતો સ્વીકાર્યા નહોતા. ઇંગ્લેન્ડના મજૂર મહાજનમાં કામ કરતા સમાજવાદીઓ પર શરૂઆતથી જ માકર્સની અસર ઓછી રહી છે અને જ્યારે પહેલી મજૂરપક્ષની સરકાર બની ત્યારે તેણે એવી સૈમજૂતી કરેલી કે શક્ય હશે તોય પોતે સમાજવાદી ધારણો અખન્યાર કરશે નહિ. ટ્રેડ યુનિયનની સંસ્થાઓએ પદ્ધતિસર રીતે ૧૯૨૪માં જ સમાજવાદનો સ્વીકાર કર્યો. સૈકાજૂના ગુલામોના વેપારમાંથી અને પછી સંસ્થાનોની ખૂની લૂંટમાંથી ગળ્યર થતા રહેતા ઇંગ્લેન્ડમાં જ્યાં મજૂરોની જાંજીરોને મજબુત કરનાર સુધારા અને દીનદયાનાં અપમાનજનક સ્વરૂપો શક્ય બને છે ત્યાં ક્રાન્તિની આ દશા હોય જ. ત્યાં પણ હેન્ડરસન જેવા સમાજવાદીઓ તો દેખાતા હોય છે જ.

ત્યારે રામ્સે મેકડોનાલ્ડને મજૂરપક્ષની સરકાર ગતિવિધિનું આમંત્રણ મળ્યું ત્યારે રાકચ એવા ત્રણ ઉકેલ એની સામે ખડા હતા. એણે સત્તા પર આવ્યા પછી દિશ્વતપૂર્વક સમાજવાદી કાર્યક્રમની અમુક યોજનાઓ રજૂ કરવી જોઈતી હતી તથા પાર્લામેન્ટમાં પોતાની બહુમતિ ન હોવાથી પોતાનું પદ તેમ કરતાં ફગાવી દેવું જોઈતું હતું. અને એ જ વસ્તુ પર દેશને નવી ચૂંટણી માટે જાગાડવો જોઈતો હતો, અથવા તો ઉદારમતવાદ સાથે સહકાર કરીને પોતાના હાથમાં સત્તાની લુપ્તા ટેકવી રાખવી જોઈતી હતી અને કાં તો એણે મુખ્યપ્રધાન બનવાની ના પાડી દેવી જોઈતી હતી. એણે એ ત્રણ વાતમાંથી એકે ન કરી અને કાદવ ઉરાડ્યા કયો.

તે સમયના સવારમાં નિઃશસ્ત્રીકરણનો સવાન ગંભીર બનતો જતો હતો. ઉદામો માટે તો એ ચિંતાના વિષય હતો જ. જેવડે નિઃશસ્ત્રીકરણનું લૂત લૂટી ગયું. મજૂરપક્ષના આગેવાન હેન્ડરસનને એથી જામરો આઘાત થયો. ત્યારે એ બીજા મજૂર-સરકારમાં પરદેશખાતાનો પ્રધાન હતો ત્યારે એના અમલદાર વર્ગે એને, મુસોલિની અને પોપને લેટેરન સંધિ માટે અભિનંદનનો તાર કરવા કહ્યું, ત્યારે એ ગુસ્સે ધર્ધને બરાડી બીઠ્યો, “ નહિ, હું કદિ પણ પોપને તાર કરવાનો નથી. હું મુસોલિનીને પણ તાર મોકલવાનો નથી...મેં તો એને જાહેર રીતે ધિછારી કાઢ્યો છે. એ મેટીઓટીનો ખૂની છે.”

ઇંગ્લેંડના સમાજવાદીઓમાં ઉદામ અને માનનીય એવો એ આર્થર હેન્ડરસન હતો. લોકો એને કાઠો આર્થર કહેતા. એના મરણથી ઇંગ્લેંડના મજૂરપક્ષને ખૂબ ખારે ખોટ ગઈ છે.

બ્રિટિશ સમન્વયવાદ વિખરલિજમ ફામિજમ ને કમ્યુનિજમનો
 પાદત્રિપાલ રચની ત્રિપુડી ફાસિગ્ટ મોગ્ને વિખરલિગ્ટ ૧૧૦ ને
 કમ્યુનિગ્ટ કોષ્ઠ ગાથે લખા >

સર નેફોર્ડ કીપ્સ

હું-જન પત્રીનો બીજો મમાજવાદી ઉદાગ સર એડોલ્ફ કીપ્સ છે કીપ્સ મજૂરપક્ષનો સૌથી મોટો બુદ્ધિશાળી છે અને માયા નની જેમ શક્તિમાન નફાન છે એ મમાજવાદી વર્ગના પાસે ઘણા અમીર ઉભર્યા છે. પણ પોતાના કેસ માટે આનંદ પડે અને તેમની પાસે શી તરીકે બારે રકમો લેતો એ કહ્યું છે કે ' એ લોક પોતાની જાતને મુશ્કેલીઓમાંથી બચાવવા મન જગી રકમો આપે છે એમના મરિયલ પછી મને કહેતા જરા પણ મકોચ થતો નથી આ દેશના કામદારો રાજ્ય ચલાવવાને એ લોક કરતા ઘણા વધારે યોગ્ય અને લાયક છે "

એમ એના કથન ભરતાજન ગમતા નથી એણે ઇંગ્લેન્ડના જ ન્યારે બેન્ડન રીતે કહ્યું કે " આપણે બ્રિટિશ-મહાન તકની આનંદો વિરોધ જૂસી નાખવો પડશે " ત્યારે ઘણા લોકો આગત પામ્યા હતા તથા માચી રીતે ધાનના હતા કે જે કીપ્સના હાથમાં મત્તા આવે અને એ મુખ્યપ્રધાન મને તો એ જરૂર મમાજવાદી કાર્યક્રમ અમલમાં મૂકવા માટે અને પાર્લામેન્ટમાંથી અમારોની મહાને વિખેરી નાખે

કીપ્સે બતાવી આપ્યું છે કે થોડા જ વખતમાં સરકારી દીન દયાના કાયદા પર (poor law relief) નબનારાની સંખ્યામાં આગ લાખનો ઉમેરો થયો છે આટલો મોટો વધારો શોષણની જીવણતા ઉપનત પ્રિટનના જીવનની અદર ઘૂસતો ફાસીઝમનો ખૂની પળે પણ દેખાડી આપે છે, તથા ફાસીઝમ તરફ જવાના પહેલા પગથિયા રૂપ કીપ્સ ૧૯૨૭નો ટ્રેડ ડિસપ્યુટ એક્ટ ધરે છે કીપ્સની આખ સામે પ્રિટનમાં ફાસીઝ સરખાવવારી ઘૂસતી દેખાય છે એ

ફાસીઝમની ખૂનખાઝ મુખ્ય સારીને દેખતો ક્રીષ્ન કહે છે કે
 'બ્રિટનમાં ફાસીઝ મુખ્ય સારી માટે એક જ ચિંતનની જગ્યા થી
 બ્રિટનની સામક જમાન એક જ મીઠો ઝાંઘો પડી શિત થા
 ઔદ્યોગિક શક્તિના નામમાં જે રીતે મજૂરોને વેળા અને
 યુવામ મરાવે છે તે રીતે પણ ફાસીઝમની જ રીત જ નથીના આ
 રીતનીના ઝાંઘારો જ ખૂની ગિતના નામમાં જે કાન ઓ
 ાના જ તેના જ કાપડાઓ ઢાળ બ્રિટનના ઝાંઘારા પર પણ
 ફાસીઝમ લદાતું જાય છે ક્રીષ્ન એને કાગી ડગલીવાળી ફાસીઝ
 સેના નિનાતું, વાગવિઝ માનિક લોકતું ફાસીઝમ (Country
 Gentlemen Fascism) કહે , ક્રીષ્નની એવી વાતો બદ શામક
 મમાજને નથી ગમતી જ્યાર એણે કહ્યું કે બ્રિટિશ શાહીવાદના
 ઇતિહાસના કોઈ પણ પાન પર માત્ર તમે નજર જ નાખો અને
 તમે બ્રિટિશ કા તો તમારે શબ્દમાં માથું સતાડી દેવું પડશે, ત્યારે
 તો બ્રિટનની બદ સમાજની ટોળકીએ બચકન છણકો કર્યો હતો

લાલ કિનારી

એના બ્રિટનના રાજકીય દેદને આજે નાન કિનારીની કોઈને
 બચકો વાગતી ને કોઈને માત્રામિકાસના સન્નની રેખા જેવી
 દેખાતી આજી રખાઓ નજર ચડે છે ૧૯૩૫માં એક કોમ્યુનિઝ
 મંદળ પાર્ટીમેન્ટમાં ચુટાયો એવું પૂરું નામ વીધી ગેલેશન હતું.
 પહેલા એ ઉદારમતવાદી હતો, પછી સમાજવાદી હતો અને પછી
 સામ્યવાદી થયો ૧૯૧૫માં એણે યુદ્ધ સામેની પડેલી હડતાની
 દોરવણી કરી ત્યારે લેનિને એની ખૂબ પ્રશંસા કરી હતી

પણ ગેરેશન હેરી પોલીટ નેટવી અગત્યતા ધરાવતો નથી
 પોલીટ કોમ્યુનિઝ પક્ષનો નેતા છે, કિનચાતોનો આગેવાન છે તથા
 કોમ્યુનિઝ ઈન્ટરનેશનની કાર્યવાહી સમિતિનો સભ્ય છે

પોની મોર્ન ગનાનનારા હતો, આમનાની ગન્યા પડી એ માઝમના મિદ્દાતોનો જાણકાર થયો, તથા કુશળ રાજકારણી અને ચાનાક રનકા ગન્યા આજે છગેડના પત્રપારામા એ મૌથી મોડુ ન્યાન ધાવે છે પોનીટ દુશ્મનોના કિનાને અદ્ય ગદા થી તોડનામા માને છે આમનાદી પક્ષના નિયામક તરીકે એન અમ્નાગિનાના ચાર પૌ- પગાર તાકે મળે છે

પોનીગને ગેરિયા મદાજનના ખીદારના ખીચગિઓથી દોરાતા એક ન્વત ન મજૂરપક્ષ નામના ધગેડના મજૂર મદાજન મામે પણ જેનાં જગવડી પડેલી એ કહેવાતા મજૂર મદાજનો ભોગવાયેના આં મરખ ગનેના મજૂરોના નામમા મુસોનિની સામે મૂકવામા આવેના પ્રતિમધોનો વિરોધ કરશે અને કોમ્યુનિસ્ટો મામે નડત ચલાવેની જામત થતા જતા મજૂરોની નમૃતિ માથ એ મજૂર મદાજનના બામડ અગો ભાગતા ગયા ૧૯૩૪મા તો એ મડદુ ગનાને પડ્યુ, જોકે આજે એ રાગ દેશનામા નિનાતુ છે

મેકમટન

રાતી કિનારીમા પોનાની જાતને ગણાવતો પણ હાન રગની કાગાશ જેવો મેકમટન એક નખત મજૂર મદાજનનો નેના હતો એક વખતે એ લશ્કરમા સિપાહી હતો એના શરઆતના આવેગ ગિયતિચુસ્તતાના અને પ્રગતિરિરોધી હતા ગનાસગોમા એવી વાત પ્રચનિત છે કે જારે ઇનિયમ ફેળીઅન હતો ત્યારે મેકમટન ટોરી હતો

શ્વેત અને રનામ નાજની કેશનામીથી મગધુર એવો દુમજો મેકમટન ધગેડની જૂખમરાની કૂચોને આગમથી ચાનવા માટે રસ્તા બનાવવામા એ મીનિય પૌડ ખગ્ગી નાખા માટે કોઈ કોઈ વાર ગાદગિને મોડુ કટાણુ કરીને ધિછારે છે અને તોય મોલડવિન

અને મકડોનાડ ગજ એને આમની મખાના મોપ્રિય માણુમ તરીકે
નિના મ માન્ય સ્ત્રીકારે છે

શાહીવાદી એ ખલાતા

એમેરી અને લોડ લોઈડ

શાહી દના એવરલ્લના, ઈનશામે અને રૂન રીઓ જેગ
કદ મરાગનાજાઓથી પણ વધાર જમણા એરા એકવી પડેલી
એ ખાઈઓ જેરા શાહીવાદના એ ખનીતાઓના નામ છત્તેડમા
જાણીતા છે એમાનુ અક નામ એમેરીનુ છે અને બીજુ લોઈડનુ
છ એમેરી પડેના સમ્યાનાનો પ્રાન હતો અને નોઈડ પડેના
મુર્ગનો ગવર્નર હતો અને ઇજિપ્તનો હાઈ કમિશનર તો

લોઈડ પોતાની નાયકાતને ઠંક સાહિય વેળમ સુધી ખચી જતો
મગફરીથી ઠહી શકે છે કે એની ઓનાદનો છડો નવસો વરસ
પડેના ॥ સાહિય વે સના રાગ્ગઓ સુધી અડી શકે છે નોઈડ પાતે
અરેમિનન માનમમા ઈર્ન લોરેન્સનો સાથીદાર હતો મુર્ગમા
ગવર્નરશાહી ચનાવના આવેલો ત્યારે ગાધીને ગિરફતાર કરનાર એ જ
હતો અને છતા પણ કાકો આર્થર (હિન્ડર્મન) ન્યારે પરદેશ
ખાતાનો પ્રધાન મન્યો ત્યારે લોઈડને ઇજિપ્તમાથી પાણીચુ મળ્યુ
એ પડેના અફસોમની વાત છે

કાળી ઝાલ

બ્રિટનના જોખનને પામેલી પ્રતિમા પર એક કાળી ઝાલ
લટકે છે બ્રિટનમા દેનાતા માન્યવાદી વિચારના લાન રગની
અપેક્ષાએ એનો રગ કાઠો છે તથા જર્મની અને ઇટાલીની કાળી
ડગલીઓથી માડીને મરમુખત્યારીની ગધી સ્થામનતા સાથે તે

મનુષ્યતિ છે સર ઓમ ૧૫૩ મોરનીએ જિનમા ફાસીઝગી
વાતને વહેતી કરી છે એમ ૭ વેસ મોઝીને દિવસ ઓ
મસોનિનીની વાત જગતા કાણુ માથુ કહે છે

મોઝી મદત્તાકાશી છે, શરીરે દેખાડો પગ કે અને
વળી નમા છે એનું વાકિતવ પણ ઘણું વિશાળ છે મોઝી
કાગીઝત મનો તે પહેલા તે અનેક મર્વોત્તમ બુદ્ધિમાનોને પોતાના
તર આકર્ષવાને મદદ કરેલો, પણ પછી ૧૯૨૫ની આખરે
એની આ મા દિવાન ઉઠાડી પડી ગઈ અને નવેગની ચૂટણીમા
એનો એક મળતિયો પણ ચૂંટાયો નહિ

આવળા મર ઓમ ૧૫૩ને ૪૭,૦૦૦ પૌડો વારમો મેરો
માપ પામેથી મળ્યો આ પોતે પાચમો મેરોનેટ થયો ત્યારે
મોઝીનો દારો ૧૮૧૫મા મળ પામ્યો ત્યારે એને, ૧૦,૦૦૦ પૌડ
પધાન ૥ મળ ૧૯૨૦મા એ રોડ કંઝનની નીકરી મીન્દ્રીયા માથે
પડ્યો એ નીકરી પણ મજાન મર્મશ્રીમંત દત્તી એના નનો
તમનમા એ નાન્યો અને એ રાખીઓ નાનર ગયા દત્તા

૧૯૨૪મા મોઝી મજૂરપદમા જોડાયો અને પછી એણે
નવ જર પૌડનુ એક મુદ્દા ઘર ખરીદ્યું, અને તેને બીજા દમ
દમન પૌડ ખર્ચેને રોનકદાર મના યુ દરમ્યાનમા શ્રમજીવી લોકોએ
સાબળ્યુ કે એની સ્ત્રીએ પોતાના ઈકામો ઠોડી દીધા છે તથા
પોતે માગી અને મરજ મિસિમ મોઝી મની ગઈ છે પણ માપ
મયાં પછી મોઝીએ પોતે બાપના બધા ઈકામો ઓઢી લીધા

૧૯૨૬મા ૩૯ વર્સની ઉમરે મોઝી મજૂરપદ તરફથી
પ્રધાનમંડળની બગોનગ પડોચી ગયો બેકારીનો અત આશુવાનુ
કામ એને માથે હતું, એણે જાગે ગાધનામેની ચોજનાઓ કાઢી,

પણ પછી તરત જ એ મજૂરપક્ષમાર્થી નીકળી જઈ પોતાનો જુદો જ પત ન્યાયવા લાગ્યો. શરૂઆતમાં એની માથે માન માન માણસો લેડાયા પણ પછી એના વિચારો ખુલા પડતા એનું કાસીંગ્ટન ટ્રકપ દેખાડા માડ્યું અને એના મારીદારો ખરી પડ્યા લાગ્યા. ૧૯૩૨માં મોસ્લી બ્રિટિશ નાસીયોનાલ મઘના (British Union of Fascists) નેતા તરીકે પ્રખ્યાતિ પામી ચૂક્યો.

મોસ્લીનું કાણુ પોતે પ્રકાશી બિયુ, એણે જયમેમ પગ પ્રદાન કરવા માડ્યા હિંદને મજબૂત હાથે દેવાની દવાના મત કહેવા માડ્યો મજૂરો પાસે ટિલ્ડનની જેમ અવળચડી વાતો ઉચ્ચારવા માડી. એ કાળા ડગના પહેવા લાગ્યો જર્મન નમૂના પર કાળી ડગનાઓ વાગી દુકડીઓને જમાવવા લાગ્યો. ૧૯૪૧ના જુનની ૧ તારીખની ઓનિઝીયામાં બનાયેલી એક વિશાળ મહામા મોસ્લીની કાળી ડગનીવાળી આંગણે દુકડીઓએ ખૂબ જ નુકસાન કર્યું.

“ પણ મહાગય મોસ્લી ” તમારા ધર્મપત્ની તો જય જ જય ” એક વખત એ એક મહામા જય પર ફિલ્લાન વચ્ચે લેવારે આ મવાનસુની એનું મોટું લેવાઈ ગયું ટિલ્ડરના મોહાનો જુદાણનો દરવાને કોઈના ખૂની વચ છે તેમ મોસ્લી ખુલા મને એક પળવાન હાથી રહ્યો.

“ મારી સ્ત્રી... લોર્ડ કર્ઝનની દીકરી .! ” એ કુડ પર મને હાથ ટેકવી જાને ખમાઓને પાછળ મ કેવી વઈ ખૂમ પાડીને બોલી બાંધ્યો, “ મારી સ્ત્રી તો રૂચ ઓનાઈની છે...” અને પછી એનો દગિયો બોનાયો.

પ્રમુખ હી-વેલેગ

મહાકુદની ગરબાત માથે યુરોપના દેશોની મગદ્દો નાચતી હતી, નાનીમોની થતી હતી, નાંમીટ્ટંટી ગરબાતી હતી. જ્યારે કમાન આના તુક પાંચામાં ખૂનતો હતો ત્યારે આયોનિકા દર્જીના ભાગ હતો, જ્યારે મુન્ની ગ ખખા પગ દફતર બેગની નિશાળે જતો હતો ત્યારે રીંગા ઓગિટ્ટયાનો એક ભાગ હતો. હી વેલેગ ન્યુયોર્કમાં ૧૮૮૭માં જન્મ્યો ત્યારે આજે જે એના ગામનનું પાટનગર છે તે એના જન્મસ્થાનથી ત્રણ દળદ માર્ગનું દૂર હતું. હી વેલેગનો ગાપ ઝચેનભાથી ન્યુયોર્કમાં આવીને વચ્ચે હતો અને મા આયરિશ ગ્રી હતી.

અને હીક થયુ કે એ આયરિશ નેતા અમેરિકન હતો. નરિ તો એ ઇન્ટર ગળવા પછી ૧૯૧૬માં ફાંમીને માંચડેથી છોતરો નહોત. સિટિશ ક્લક્ટી અદાનતે એક અમેરિકનને વિચી નાખી અમેરિકાના પોતાના માટેના અભિપ્રાયને ગગાડવાનું હીક ન ધાકું.

એના વિના તે ગણના બીજા ગણ જ નાયકને વિધી નાખવામાં આવ્યા હતા. જો એ અમેરિકાને અદ્યે બીજા કોર્ન ફેશમાં જન્મ્યો હોત તો હદાય આવશે-ડનો છનિદામ આજે જુદો જ વખાણો હોત.

હીઝરાયની અને ફ્રેવેલ્ટની જેમ હી વેવેગનુ લાડુ નામ છે આયર્લેન્ડમાં દરેક જણ એને દેવ (Dev) નામથી ઓળખે છે આયર્લિશ લોકો પોતાના નેતાને એન નામ જમારે ત્યારે નથી આપતા હી-વેવેગને મળેલી એ ભેટ લોક માથેનુ એનુ માન્નિષ્ય અને સદ્ભાવ મુખ્ય છે આખા આયર્લેન્ડમાં ઈમેન-હી વેવેગ, માત્ર દેવ છે.

એકધાગ મગજનાળા લોકોની જેમ હી વેવેગ પોતાનું કામ કર્યે જાય છે. મામાન્ય રીતે એ સાડાનવને ફશની વચમાં ઓફિમ પન આવી નય છે પછી એ દરેક ખાતાની નાનામાં નાની વિગત જાતે તપાસે છે. પછી એ છ વાગે જેન જાય છે, સાપાળી લે છે, જાો પાછો રાતના કામાયન ચડી જાય છે મધ્યગત પછી પાનુ રળી વાગ તો એના કામ કરનાના ખડમાં ગત્તીઓ મળગતી હોય છે. એ રોટની અને માખણનુ ખાણુ ખાય છે અને માદગી મિવાન કનિ જન માળતો નથી. એને થોડેચારીનો ખૂબ મોખ છે. રોજ નિવારે ઇનિનથી દગ માછન દગ એ ટેકરીઓ પર ફરતો હોય છે. એ ફરતો હોય છે ત્યારે આગળ ધીમી ગતિએ એની મોટરકાર ચાલતી હોય છે, પાછળ દેવ ઉતારણી ગતિએ ચાલે છે, ઉપાડા અને માથા પર હોલા યજ્ઞ મચેના વાગ માથે ત્યારે એના મિત્રો એની પાછળ પડી નય છે એના આર અંગન્તડો જે એના અંગથી ન કનિ જુદા પડતા નથી તે પાનુ ઉતારણા પર ઉપાડે છે.

એ દારને ધિહારે છે, આયર્લેન્ડ કે માંડેડમાં એ કનિ દારને અડતો નથી, પાનુ અમેરિકા જાય છે ત્યારે થોડોક પીએ છે, એ

એની વિચિત્રતા છે. ઝડુરીય કે શનિવાના કેદમાં ખીર ચૂસતા બેસવું અને લોકોને જોવા એ એને મન એક લક્ષણ છે. ૧૯૨૬ સુધી જ એણે ફૂંકાય એટલી ખીડીઓ ને મીગરેટો ફૂંકી વીધી, પણ દવે એ કદિ ફૂંકતો નથી.

એવી એક વાત છે કે ઈસ્ટર બળવા પછી એ કાળે પાણીએ જતો હતો ત્યારે રસ્તામાં એણે હોકલીમાં તમાકુ ભરી ને સળગાવી એ ફૂંકવા જતો હતો ત્યાં એને યાદ આવ્યું, કે જેઠમાં પહોંચ્યા પછી તો એની હોકલી લઈ શેવામાં આવશે ને એ ફૂંકી શકાશે નહિ, “એ લોક મારી હોકલી પડાવી ચે ને મારો એ આનંદ ઝૂંટવી સે તેમ હું ચવા દઈશ નહિ.” એ બળડ્યો અને ધૂમાડાનો એક પણ ધૂંટડો બચો વિના એણે મળગતી હોકલી ફમાવી દીધી. ત્યાર પછી એણે કદિ પણ ધૂમાડો કાઢ્યો નથી.

એને કસરત કરવા ઉપરાંત એસ ગમવાનો, રેડિયો માંબળવાનો અને ગણિત ગણવાનો શોખ છે. આંખો ખગડી ત્યાં સુધી એણે ખૂબ વાંચ્યું છે. એ આયર્લિશ વાળી બોલવામાં વાચાળ છે. એને બુદ્ધિનો ગણિત વિના બીજો એકે આનંદ નથી. એક દિવસ એ રામ જતો હતો ત્યારે એણે એના મંત્રીને પૂછ્યું, “કવેટનરી-થીઓરમ’ વિગે તમે શું ધારો છો?”

“કાંઈ નહિ.” મંત્રીએ મગ્નકમાં પતાવ્યું. “તો શીખો...” દેવે પોતાના મંત્રીને કવેટનરીથીઓરમ શીખવવા માંડ્યો. સખત ગરમીમા જ્યારે બીજા માથીદારો કાંઈ આજોડતા કાંઈ ઊંઘતા હતા. ત્યારે દેવે સતત ‘બાર કયાક સુધી પોતાના મંત્રીને કવેટનરી થીઓરમ શીખવ્યો. મંત્રીએ કખૂંવ કયું કે દેવનો બાર કલાકના બાપણમાં એણે કદિ નહિ જેએ એવો બુદ્ધિનો ચમકારો બાલ્યો. દેવે ત દંડ જન્મટીપમાં કેરવાઈ ગયો, ફારણુકે ત્યારે મહાયુદ્ધ મંડાવું

હવે. ૧૯૧૮માં ત્યારે ડી-વેલેરા જેઠમાં હતો ત્યારે ત્યાં એણે આર્મિનસ્ટીનના મિદ્દાંતો સર કરવામાં ગંધો વખત ગાળ્યો હતો.

જેની, એની પત્નિ નિશાળની શિક્ષિકા હતી. ડી-વેલેરા જેની પાસે ભણતો હતો. પછી ૧૯૧૦માં દેવ જેની માથે જ પરણ્યો. જેનીથી એને સાત બાળકો થયાં.

એક વખત જેની ખૂબ સુંદર છોકરી હતી. આજે એના એક વખતના મોનેરીવાળા જૂખરા થતા જાય છે. આજે એ અને કોસ એવન્થુ પર આવેલા એક સાદા ઘરમાં રહે છે. એ ઘરમાં એમણે એક છોકરીને જ નોકર તરીકે રાખી છે. ૧૯૩૦ પહેલાં તો વેલેરાના ઘરમાં એક પણ નોકર નહિ હતો અને '૧૨' પણ ધણું નાનું હતું તથા ઘરનું બધું કામકાજ જેની જાતે કરી લેતી.

પ્રેસિડેન્ટ ડી-વેલેરા પાસે ઘણા લોકો પહોંચી શકે છે. ડી-વેલેરાના મિત્રો પણ ઘણા છે. એક કારમન નામનો ખેડૂત ડોક્ટર એનો ખાસ ભાષિન્ધ છે. મોડી રાત્રે પણ ડી-વેલેરા કારમનને ત્યાં જાય છે અને બંને સાથે લાંબે સુધી ફરે છે. કેથેલીન ઓકોનેત પણ ડી-વેલેરાની મંત્રી તથા મિત્ર છે. વીશ વરસથી કેથેલીને દેવનો સંગ સેવેલો છે તથા એના મગજને અંદરથી અને બહારથી સારી પેઠે પિછાડ્યું છે. ડી-વેલેરા સ્ત્રીઓની દૃષ્ટિએ ખૂબ આકર્ષક છે પણ એ અવિનયી કે મિથ્યાભિમાની થયા વિના તેમના તરફ વધારે ધ્યાન આપતો નથી.

એને નાંણામાં મિલકત રસ નથી. એણે સરકાર સંભાળી કે તરતજ પોતાનો પગાર ૨૫૦૦ પૌન્ડને બદલે ૧૫૦૦ કરી નાખ્યો. એને અંગત મિલકતો નથી, ખરચાણ ટેવો નથી. અને વિલાસનો ગામ નથી. એને સંગીત ઘણું ગમે છે અને એ ધાર્મિક પણ છે.

એના જ એક માણસે કયું હતું કે એનું આખું જીવન એક પ્રાર્થના છે.

આયર્લેન્ડ ને આયર્લેન્ડ માટે જ ઉપગમનાર એ રાષ્ટ્રવિધાતા આવેલ દેખાય છે. પગથી માથા સુધી સંયમી, રામેરામ આયર્લેન્ડ તત્કાલ રાષ્ટ્રજનનથી જાગી ઉઠેલો, આયર્લેન્ડ વિના આખી દુનિયા તરફ અને દુનિયાદારી તરફનો અકંગ વિરાગી, અનેક અથડામણોમાં ધસાઈ ધસાઈને મૂર્તિ ગનેત્રી અડગ શિક્ષા જેવો પણ હાતોતો આત્મો આયર્લેન્ડ જાનેલો, દેવ કોઈ જ વાર ગુસ્સે થાય છે, કે ચલિત અને છે. ૧૯૨૧માં ત્યારે સાત મતથી જ સંધિનો સ્વીકાર થયો ત્યારે એ આવેશના આંચકાથી ઊભો થઈ ગયો હતો અને બોલ્યો હતો, “ આ છેલ્લાં ચાર વરસથી આપણે સગાભાઈઓની જેમ એક સાથે કામ કર્યું છે.....” પછી એના અવાજ વચમાંથી જ એકાએક તૂટી ગયો. એ એસી પડ્યો અને એણે બોલ્યામાં મોઢું છૂપાવી દીધું. નહિં તો કોઈ જાહેર પ્રસંગે પણ એ જાહેર જગામાં પ્રવેશ કરે છે ત્યારે પણ જીવતી ચર્મ ગએત્રી પ્રતિમા જેવો આવે છે, સીધો સોટા જેવો થૂપચાપ આલ્યો જાય છે અને ત્યાં એવો ખાવ ધારણ કરે છે કે ત્યાં કોઈ માનવ મેદની છે જ નહિ.

અળવાખેર

એવા દેવે એ જ વરસની ઉંમરે આયર્લેન્ડ દેખ્યો હતો. ગાય ન્યૂયોર્કમાં મરણ પામ્યા અને પછી એને મામાને ઘેર આયર્લેન્ડમાં મોકલી દેવામાં આવ્યો. અને લીમરિકમાં એ દાદીને ઘેર રહેવા લાગ્યો. એની મા અમેરિકામાં જ ગઈ અને ત્યાં ફરીવાર પરણી. એ રીતે દીકરો આપાપાથી જીવનની શરૂઆતથી જ વિખૂટો પડ્યો.

રાજકારણમાં પડતાંની સાથે જ ડી-વેલેરા ઉદ્યોગમાં અતિ-ઉદ્યમ એવો દેખાયો. ૧૯૧૬માં ઈસ્ટરમાં આયર્લેન્ડ રીપબ્લીકની

પુરોપની ભીતરમાં

જાહેરાત કરનારા પીઅમ', મેકડોનોગ, મેકડરમોટ અને પીનનઓ માથે એ અનિવાર્યરીતે જોડાયો પણ એ રાષ્ટ્રોન્માદી અને આત્મ-ધાતી સાહસ માત્ર હતું. એક અઠવાડિયાની હડત પછી જળવો તરવારના જોરે જ્યાંથી દેવામાં આવ્યો, આયરિશ ધરતી પર ઇંગ્લેન્ડનું લોખંડ આયરિશ લોહી રેલાવી રહ્યું. ડી-વેક્સેરા સિવાયના જળવાના બધા નાયકોને વીણી વીણીને વિંધી નાખવામાં આવ્યા. લોહીની નીકમાંથી બચી ગયેલો એ એક જ કહેનો હતો કે ઇસ્ટ જળવો એક વિજય છે અને એ વિજયમાંથી સ્વતંત્ર આયર્લેન્ડ મરજશે. આજે સ્વતંત્ર આયર્લેન્ડના માથા પર ઊભેલો દેવ એ જ વિજયમાંથી કરતો માનમ પડે છે.

એ વિજયી જળવામાં ડી-વેક્સેરા, જળવાખોર દુકડીઓના નાયકોમાંનો એક હતો. એને જાગ ડબ્લિનની બહારના બોક્સાન્ડ મીલ્સ નામના રથજનો કમળે લેવાનું કામ આવ્યું હતું. એ રથજ દરિયામાંથી ઊતરતા અને ડબ્લિન તરફ આગળ વધતા અંગ્રેજોના રસ્તાની વચમાં આવતું હતું. ડી-વેક્સેરાનાં માણસો સૌથી વધારે કેળવાયેલા ને તાલીમબદ્ધ હતા. બોક્સાન્ડ મીલ્સ પરથી આગળ વધતા અંગ્રેજો પર બચકેર ગોળાબાર વરસી રહ્યો. ડી-વેક્સેરાની તોપો બોક્સાન્ડ મીલ્સમાંથી ડબ્લિન પડ્યું ત્યાં સુધી જરાડી રહી. છેવટે ડી-વેક્સેરા પર જળવાના સરદારનો હુકમ આવ્યો, કે આપણી હાર થઈ છે. જીવતા શરણે જાઓ. બોક્સાન્ડ મીલ્સમાંથી ડી-વેક્સેરા બહાર આવ્યા, “તમારી ઈચ્છા હોય તો મને વિંધી નાખો, મારા માણસોને છુલવા દો.”

લશ્કરી અદાલતે એને વિંધી નાખવાનો ન્યાય ચૂકવ્યો, પણ પાછળથી ખુબર થઈ કે ડી-વેક્સેરા જાતે અમેરિકન છે ત્યારે એ હતું અને મહાયુદ્ધમાં અંગ્રેજ ખેલાડીઓને અમેરિકા પોતાની પડખે

તટસ્થ બોધિતું હતું એટલે કંઈ અમેરિકન-આયરિશ બળીયાખોરને વિંધી નંખાય !

દેવને ડાટ'મુર કારાગારમાં મોકલી દેવામાં આવ્યો. પછી આયર્લેન્ડને થોડાક મુધારા આપવામાં આવ્યા. મુધારામાં બીજા બધા સ્વાતંત્ર્યપીરો વિંધાઈ ગયા હોવાથી એને પાર્લામેન્ટમાં બેસવા માટે ચૂંટ્યો. એ ૧૯૧૭માં છૂટ્યો. પણ પાર્લામેન્ટમાં એ કદિ ગયો જ નહિ. ૧૯૧૮માં ફરીવાર એને ગિરફતાર કરવામાં આવ્યો તથા લીકેનના કારાગારમાં ધકેલી દેવામાં આવ્યો.

દેવ કેની બનીને લીકેનના કારાગારમાં બેઠો હતો અને એની ગણિતમાં આરપાર બેતરી જતી શુદ્ધિ કારાગારમાંથી ભાગી જવાનો પરામર્શ સેવતી હતી. એણે એક પોસ્ટકાર્ડ લીધું ને તેમાં એક દારૂપીવાનું ચિત્ર દોરવા માંડ્યું. દારૂડિયો ચિત્રમાં એક તાળામાં એક ચાવી બેસાડતો હતો. એણે એ કાર્ડ કારાગારની યોડીમાંથી પસાર કરાવી બહાર મિત્રને મોકલ્યું. બહારના મિત્રને પણ દેવની ચાકાકી સમજાઈ નહિ અને કારાગારમાં ચક્કર બનેલા દેવ આવાં અર્થ નિનાનાં ચિત્રો કાઢતો હશે એમ માની એણે તે કાર્ડને એક કળાટના ખાનામાં લડસેડી દીધું. પણ બીજી વાર એવી જ જાતનું એક કાર્ડ મિત્રના હાથમાં આવ્યું. મિત્રે બેશું ચકાવ્યું અને કાર્ડમાં દોરેલા માપની એક ચાવી તૈયાર કરાવી ખાનગી રીતે ડી-વેલેરાને પહોંચાડી દીધી. પણ તે ચાવી દેવની ખોડીના તાળામાં બેસતી આવી નહિ, એટલે વેલેરાએ માણુની એક ચાવી બનાવો બહાર પહોંચાડી. થોડા દિવસે દેવ માટે એક બાખરીની બેટ આવી. બાખરીમાંથી ચાવી કળકી પડી. અને એક સુંદર રાતે દેવે ચાવી લગાડી કમાડ ખોલી ચૂપચાપ કારાગારની બહાર ચાલવા માંડ્યું.

ડી-વેલેરાનો શિકાર કરવા સરકારી દૂતોએ અયરિશ ધરતી

ખૂંદવા માંડી ડી—વેલેરા મેનચેટર પહોંચી એક પાદરીનું કમાડ ઢોકતો હતો.

જરાજર તે જ સમયે પાદરી બાઈબિલમાં વાંચતો હતો, “આજ્ઞા ખખડાવો ને તે તમારે વાસ્તે ખુલ્લી જશે.” દેવે બારણું પર ટકોરા માર્યા અને પાદરીએ બાઈબિલ વાંચી બારણું ખોલ્યું. દેવ પાદરીનો મહેમાન બન્યો. પણ મહેમાનને ન સંધરી શકાય એવી જોરદાર તપાસ આયર્લેન્ડ અને ઇંગ્લેન્ડમાં શરૂ થઈ ચૂકી હતી.

એટલે દેવ ખજાસી બન્યો અને એક જહાજ પર બહીમાં કોલસા પૂરનાર મજૂર બનીને અમેરિકાના બંદર પર પહોંચી ગયો. ન્યૂયોર્કમાં પહોંચ્યા પછી નવ દિવસે ઇંગ્લેન્ડે અજામ બનીને એના સમાચાર સાંભળ્યા. ડી—વેલેરાના પડછાયા ઢૂંઢતી અંગ્રેજ નોકરશાહી વીસી પડીને એનાં અમેરિકામાં આયર્લેન્ડ પર અપાતાં બાપણે સાંભળી રહી. ડી—વેલેરા યુનાઇટેડ સ્ટેટસ પર ફરી વળ્યો અને ઠેરઠેર બાપણે આપતો આયર્લેન્ડ માટે નાણાં ઉઘરાવા મંડ્યો.

પાછો એ આયર્લેન્ડ આવ્યો. સેલટીક જહાજમાં એ પહેલો લીવરપૂલ બિતર્યો. ત્યાંથી એક સ્ટીમરના અમલદારને ૧૦૦ પૌંડની લાંચ આપીને ડી—વેલેરાએ પોતાને આયર્લેન્ડની ધરતી પર ઉતારવાની ગોઠવણ કરી. પણ હાથમાં ૧૦૦ પૌંડ જેવી રકમ આવતાં જ ડી—વેલેરાને પોતાની કેબિનમાં બેસાડી અમલદાર પીવા ગયો અને પીવાય તેટલો દારૂ પીધો. અમલદારને નહિ બાળી કેપ્ટન જાતે તેની શોધ કરવા કેબિન પર આવ્યો.

દેવે આ નવા આવેલા બચને જોતાં જ પોતે દારૂડિયો હોવાનો દેખાવ શરૂ કરી દીધો. એની આંખમાંના ડોળા ફરવા લાગ્યા, એની જીભ લવવા લાગી, એના પગ લથડવા લાગ્યા.

“ચાલ, બાગ અહીંથી.” ડી—વેલેરાને પાણીયું મળ્યું, “મારો

સાથે મહેમાન પણ કેવા લઈ આવે છે !” ક્રેન આ દારૂડિયાને જોઈને ખિન્ન થઈ ગયો અને ડી-વેલેરાને ઓળખ્યા વિના હાંકી કાઢ્યો. ૧૦૦ પૌંડ ગુમાવીને પણ પોતે સજામત રહેવા ખુશ થતો દેવ સ્ટીમર પરથી ચાલ્યો ગયો. પાછો પેતા અમતદાર સાથે આવ્યો. પછી વડાણ હંકારાયું અને ૧૯૧૯ની સાલના એક દિવસે દેવનાં છૂપાં પગલાં આયર્લિશ ધનંતી પર પડ્યાં અને આયર્લિશ ઇતિહાસની કાન્તીનાં પન્થિજો જાણે ફરીવાર જાગીને બેઠાં થઈ ગયાં.

ડી-વેલેરાના અનુયાયીઓએ રાષ્ટ્રીય મંડળ બાંધ્યું. રાજ તરફથી વફાદારી-શપથ લેવાની ના પાડી દીધી અને પોતાની જાતને અંગ્રેજ ગાહોવાદ પાસે લગાડી પડેલી જમાતથી કેવળ સ્વતંત્ર જાહેર કરી. પછી આંતરવિગ્રહ શરૂ થયો. અંદર અંદર અથાગ લોહી રેડાયાં. આયર્લેન્ડના ઇતિહાસ એ કસલને લોહીના અક્ષર આલેખા રાખ્યો છે.

પછી ૧૯૨૧ના જુલાઈથી ચાર માસ સુધી ત્રાટાવાટો ચાલી. છેવટે સંધિપત્ર થડાયું અને સ્વીકારાયું. એ પ્રમાણે અક્ષરરૂપે નિખૂટું પાડી દેવામાં આવ્યું અને આક્રીના આયર્લેન્ડને હુમિનિયન નેટસ આપવામાં આવ્યું પણ ડી-વેલેરા અને એના દોસ્તોએ ફરીવાર એ સંધિને નકારી. સંધિની શરતોને વખોડી કાઢી. પાછી ફરીવાર આંતરવિગ્રહ આયર્લેન્ડની સીમામાંથી અમકી ઉઠ્યો. પણ એ વિગ્રહ બને જાગ્રુઓ થાકી ગયા પછી એની મેળે શમવા લાગ્યો. બંને જાગ્રુઓ જંદુકો હોંકે મૂકવાના હુકમો આપ્યા.

પછી ૧૯૨૭ની સાલ આવી. ડોસગ્રેવની સરકારે એક ગિર પસાર કર્યું. ડી-વેલેરા અને એના ૪૩ મિત્રો આયર્લિશ પાર્લામેન્ટમાં આવ્યા. બીજી ચૂંટણી વખતે ડી-વેલેરાનું જોર ૫૭ નેટલું થયું અને છેવટે ૧૯૩૨માં ડી-વેલેરાની બહુમતિ ચર્ક. પરિણામે ડોસગ્રેવ પ્રમુખપદથી પરવારી ગયો અને ડી-વેલેરા પ્રમુખ થયો.

રાજશાહીનું શમન

પીસમા શતકના રપેનમાં રાજશાહીનું પ્રતીક આકાશોનએ તેરમો ત્રણ પાયા પર ટેકનાઈ રહ્યો હતો. એક જમીનદારી, બીજું લશ્કર, અને ત્રીજી ધર્મસંસ્થા.

રપેનની એક ટકા વરતી એકાવન ટકા જમીનની માલિક બની બેઠી હતી. જમીનનો ખેડનારો વર્ગ, જાતમહેનત કરનારો ખેડૂત, જમીન વિનાનો જમીનનો વેડીયો હતો. રપેનનો મોટો જમીનદાર આજ્ઞાનો ડચ્ક હતો જે બેલિએયમ નેવડા જમીનના કટકાનો એકલો માલિક હતો. જમીનદારો જમીનમાં પૈસા રોકતા નહોતા. જમીનનો કસ ચૂસાતો જતો હતો. જમીનને ખેડનારાનો કસ પણ ચૂસાતો હતો. રપેન પર નહેરોને લાવવા દેવામાં આવી નહોતી, ખેતીવાડીમાં ચંત્રનો ઉપયોગ જાણે નિષેધાયેસો હતો.

રપેનની છાતી પર રપેનનું લશ્કર આડે પહોર કૃત્યકદમ કરતું થડકતું હતું. લશ્કરના સાતસો, સરદારો હતા, એકવીસ હજાર

અમનદારો હતા તરકરી જમાત રોષ્ટ્રની ઉપજનો થોથો ભાગ ખાઈ જતી હતી લશ્કરી જમાતને રજવાડાશાહીએ મથેના અદાતનો જ નાગરિકોના ન્યાય જોખતી.

અને રોષ્ટ્રના જીવનમાં ધર્મસંસ્થા જનજમાત પથરાયેલી પડી હતી. એ મગ્યામાં ચાલીશ હજાર આચાર્યો અને પાંચીએ એવના માયા પર નિરતર નેટી પોકારતા તાળવું ચૂંટતા હતા મૌને મગ્કાર પગાર આપતી હતી, કારણકે સૌ ગમ્મશાદી, જમીનદારશાદી અને લશ્કરવાદને આશીર્વાદ આપનારા હતા ધર્મસંસ્થા મોટા મોટા ખેતરોની, ખાણોની, ઉદ્યોગોની, વહાણવટાની, અને જોકોની માનિક હતી, મનુષ્યની આધ્યાત્મિક ઉન્નતિની સાથેમાથે તેની વ્યાપારી, ઉદ્યોગી, રાજકીય અને નાણા વિષયક ઉન્નતિ કરવા ધર્મ મચી પડ્યો હતો. રોષ્ટ્રના ૪૫ ટકા નિરક્ષરતા હતી અને તેથી તો જ્ઞાનનું નિષેધાયેનું કળ નહિ ચાખનારી વસ્તીમાં ધર્મસંસ્થાની નિરકુશ જુલમી સત્તાઓ જામી હતી ધર્મનિન્દા ફોજદારી શુનો હતો, અને ૧૯૩૧ સુધી ધાર્મિક આગતની અદાતની સત્તા આચાર્યો પાસે જ હતી.

પણ એના ત્રણે ચાખના પરથી એના પોતાના જ ભારને લીધે રજવાડાશાહી ૧૯૩૧ની સાનમાં ગમડી પડી અને ચાખવાઓ રહી ગયા રજવાડાશાહીનો મૃત્યુઘટ સભગાય તેવો વાગ્યો નહિ, રજવાડાશાહીની દક્ષનક્રિયા જાણ પડે તેમ ઉજવાઈ નહિ. ફક્ત ચૂંટણી થઈ અને વહેલી સવારે મૌને ખગર પડી ગઈ કે રજવાડાશાહી ખરી પડી છે. રાજ આનંદેનએ એક ફટાકડો પણ ફોડ્યા વિના સનામત મેડિડમાંથી નીકળી નાકો એ ગમ્મશાહીએ પાચ મૈકાઓથી એવન પર એકધારો ચરખો ચલાવ્યો હતો, ચાણુકો વીઝી હતી,

રાગ્નશાહીની દૈવી સત્તા ॥ દારુણ દમ । દાખના હતા અને એક જ ગતમા

એક જ રાતમા રજવાડાશાહી પૃથ્વીના ૧૨ પગથી ઉખડી ગઈ ઉખડી ગઈ અને ઇતિહાસની ધૂળમા વિનાશી ગઈ જાણે જાડ પગથી ઇશ્વરજી હા ખરી પગથુ અને ધૂમાડા થઈ ધમા ગયુ જો ઇતિહાસ ને શા એના પગિયળા ? ગળના દડ નળનો તાજ ને નાજગાની મધુ ન જે ધ તીમાથી ડોગડ હતુ તેમા જ માગીમન થઈ ગડ

એ બધુ કેમ થયુ ? એ મધુ એમ થયુ જેમ બીજુ મધુ થાય થાય છે તેમ એ પણ થયુ

થયુ એમ કે ૧૮૩૦ ॥ ડિસે મુઝી એક અવાગી ગતે મેડિુની એક શરી પર એક ધગડી દેખાતી રહિત ઉતાવળી જતી હતી એતુ જાડ શરીર જાણે જોગમટોગ મગડતુ હતુ એનો મથૂન દેખ અને તેમાનો ચાનાક ચહેરો, મોટા જડયા ને દેડકાની હોર તેની દગમગતી અળશિયા જેની આમો મધુ ન જાણે ઉતાવળુ હતુ એકલી દાઢી જે મોટા ચહેરા પર પ્રમાણસર નહોતી તે જ આરામથી ફગ્દરતી હતી

“ એના એ, આઝાના આઝાના । ” કાઠિએ એો થોબી દઈને કહ્યુ હોત કે “ જે વગસમા તુ જ રપેનનો વડોપધા । બનવાનો છે ” તો, એણે માન્યુ નહોત, કાઠિએ પણ ન માન્યુ હોત

પણ એ જ અધારી રાતના એક બીજી મોગી યક્તિ એક ભારેખમ મોરકાગમા માડ્રિુના એક બીજે ગસ્તે ચઈને સગી જતી હતી અદર બેઠેવી એ વ્યક્તિ જિંચી ને ભરાવદાર હતી અને અક્કડ ને રોનકદાન હતી એ વ્યક્તિ સામાજિક સ્થાનમાય મૌથી જિંચી અને ઉમદા હતી પાચસો વગસથી તાજ પહેંગતા, દડ ધરતા માગીનશીન કુકુબમા જન્મી હતી અને તેથી નાજવી હતી

પણ એક ગતી ઈટાસાગા રાતા મકાનની દિવાન પાસે એણે મોટા અટકાવી મકાનો મોખરે માનવમેજની જમા થઈ હતી જમા થએની જનતા જૂમરાણુ કગતી હતી અને હમતી હતી “આ કારાગારની આમપામ આ લોક બધા કેમ જમા થયા છે ?” પેનાએ મોગી મોટરમાથી મોગે ચડેરા નટકાવીને પૂછડ

પણ એ જ રાતના એ જ કારાગારની અદર એક વિચિત્ર એરી સભા મળતી હતી જાણે એ પ્રધાનમંડળની સભા હતી પ્રધાનો દક્ષતર વિનાની સરકાર હતી એ મંડળને ગળતએ પ્રધાન મંડળ બના યુ નહોતુ એ મંડળી તો કાન્તિકારીઓની હતી એ મંડળીમા જેન પખીઓ પાખો ફફડાવતા હતા ને જિડવાનું શોધતા હતા અને તેથી તો પેત્રો ઉતાવળો ચાનતો અધારાના ઓળા જેવો આજ્ઞાના એક છાપાના ખગરપત્રીના ધરમા ચૂપચાપ પેમતો હતો એ ખમરપત્રી ‘લડનદાઈમ્મિ નો હતો થુ કરે’ આ અઠવાડિસામા એવુ જ ચાનતુ હતુ કાન્તિકારીઓ કાગળાગમા ધકેનાઈ જતા હતા એ પકડાત તો એ ય પૂર્ણ જાન ને ।

પછી પેની બારેખમ મોટરમા જિંચી નીચી થતી વ્યકિત જે રાગ આનદોઃઓ હતો તે ચિતાતુર થઈ । રાગમહાત્મનો દરગજે પડોચો ચિતાતુર થુ કામ ન થાય ? પાયસો પાયસો વરમમા જે માબજ્યુ નહોતુ તે આજે એની દયેગીમા નખાઈને પડ્યુ । જે અવજે પણ શોચુ નહોતુ તે સગી આમે દેખવાનુ થયુ । કોઈ વખતમા નહિ ને એના જ કાગમા લોક જાગી જાકયો ને રાગશાહીને પેન્થા । આપી દઈ પ્રગતત્ર સ્થાપવાની વાત કરવા લાગે ।

અને તેથી એને ચિતા ન થાય થુ ? એની આખોમા, કાનમા, નાકમા, એના અણુ અણુમા બગવો બરાડતો હતો, એણે ઠાઈ ન

પણ તેમ રોમાચ અનુભવે, દ્રવ્ય પર આરસના પૂતળાં જેવા બિભેતા અગ્નિકેષે અને અંદર પેસતી માટીને ઝૂંકીને સનામ બરી તે પણ એણે ચિંતામાં લેઈ નહિ, અંદર મહાનયની આસ્પાસના આગમાં એનો અભિગેહ કરતા ફવારાઓ તરફ, ફવારાઓની ઝિનાઈ પર બિભેલી અને પાણીની અંદર પાતાનું ઉપગ્રેહ નાગી આપ્તરાઓની પણ એણે દરકાર કરી નહિ.

એ તો ઉતાવળો માટીમાંથી બિતરી પડ્યા ઉતાવળો સીડી ચઢી ગયા અને ઉતાવળો એરડામાં ઘૂસીને ટેનિશાનન બ્રમણું ઉડાવતો જાન અને મોં પર ગોઠવતો એના મંત્રીઓ માથે ઉતાવળા આન બોલી રહ્યા.

“જેનમા પૂગયેલા ક્રાન્તિકારીઓની મુલાકાતો બધ કરવો, એમનાં તાર ટપાલ પં સખત ચોક્કી મોકો, એમની ચાલ ચલકત પં ચોક્કસ તકેદારી રાખો.”

“હુ, જેની નામદાની આજા.” એવો ત્યારે એણે જવાબ સાબળ્યા ત્યારે જ એનો શ્રામ જગાક હોકો બેકો, પણ પાછું એને યાદ આવ્યું ને એ બરાડી બોલ્યો. “હુ શું, મારું કપાળ ? પેણે ક્રાન્તિકારીઓનો સરદાર આનકાના ઝામેરા જે અંદર છે ને...”

“હુ, હજુર !”

“તેને ગઈ કાલે જ બરામર સત્તરસો આદમીઓ મળવા આવ્યા હતા. દરેકે પોતે ઝામેરાનું સચું છે એમ કહીને તેની મુલાકાત લીધી હતી. શું સાલું અંધર ! અંધરની પણ હદ હોય ને ? હવે એ એકદમ બધ કરી દો.” રાજાએ ઉતાવળી આજા કરી.

“હુ, હજુર !”

પણ તે અંધ થયું નહિ. જામેરાની મુઠ્ઠાકાત તો મત્તરસોએ લીધી પણ પછી થોડા જ સમયમાં જામેરાને છોડવો પડ્યો. ત્યારે સત્તર દબાર બંધ્યા હતા. અને પોત્તો ડોન-મેન્યુઅલ-આજાના તો બદાર જ રહ્યો હતો. તે પણ મૌ છૂટેકાને આપી મળ્યો હતો તથા ક્રાન્તિકારી મમલતો કરતો હતો.

રાગને કોઈએ સલાહ આપી કે ઘણું વરસોથી અટકાવેલી ચૂંટણી થવા દો.

અને એ સલાહ રાગને કબૂલ કરવી પડી. પછી ચૂંટણી થઈ. અને તેમાં ક્રાન્તિકારી સમિતિનો વિજય થયો. ક્રાન્તિકારી સમિતિ સરકાર ધડવા એક ડોક્ટરના ઘરમાં બેસી હતી. રાજશાહીની પળો ગળાવા લાગી હતી.

પછી કાઉન્ટ રોમાનોન ઉતાવળો આગકોનઝો પાસે પહોંચ્યો. રાગનો એ પરમ મિત્ર અને રૂપેનનો સૌથી શ્રીમંત જમીનદાર હતો.

“રાજ સાહેબ, ગાદી છોડો અને બાગી બવ.” રોમાનોને રાજ સાહેબને કિંમતી સલાહ આપી.

અને રાજ સાહેબને શરીર પર હાલતા માથાની સલામતી એ સલાહના સ્વીકારમાં દેખાઈ ગઈ. પાંચ શતક જૂની રાજશાહી અંદરથી સડી ગયેલા ખંડેર જેવા ઝાડની જેમ ધરાશયી થઈ ગઈ અને અંદૂકના એક પણ અવાજ વિના ધૂળભેગી બગી ગઈ. શો ઇતિદાસ ને શાં એનાં પરિજનો ! એ કેવાં અચૂક, આવશ્યક અને અનિવાર્ય હોય છે !

ભુમધ્ય પરની લાલ પટ્ટી પર

છતિદાસ રમવા નીકળ્યો 'તો. ભુમધ્ય પરની રાતી થતી પટ્ટી પર છતિદાસનાં પરિચ્છેદો પૂર્વ તૈયારી કરતાં'તાં.

રાજશાહીનું શમન થઈ ચૂક્યું હતું. ખાલી પડેલા રાજમદાસના એક અખ્યાસ ખંડમાં એક મેજ પર એક કુત્તે-ડરવાળી નોંધપોથી પડી હતી. એમાં એક તારીખ હતી. એપ્રિલ ૧૭, ૧૯૩૧. નોંધપોથીમાં મુચાકાતોના આખા અઠવાડિયાની તારીખોનાં ખાનાં ખાલી હતાં. એ અઠવાડિયામાં છતિદાસે એક જ વાત નોંધી. પાકો ઉડેલી રજવાડાશાહી છતિદાસ વૃક્ષ પરથી ખરી પડી હતી. રપેનમાં ભગતાં ધોઠપરિચ્છેદોએ રાજશાહીને રપેનની બહાર જનતાના પ્રાણની એક જ ફૂંકથી ફેંકી દીધી હતી.

પણ રાજા આલદેનજો એમ એમનો એમ, બેદુકનો બાર કયાં વિના, જરા નેટલું પણ ધમસાણુ કયાં વિના, એકાએક કેમ ચાલ્યો ગયો ? કદાચ ખૂનામરકી ઢાળવા માટે, કદાચ રાણીની

ક્ષેમકુશળતા સાચવવા માટે, કે કદાચ એના અમાધ્ય રોગથી ગિમાર અને બાળકોને અચાવવા માટે.....!

આલકોનજો રાતોરાત્રી મોટરકારમાં કાગ્ગાજીના પહોંચ્યો. બીજી જ સવારે રાણી ટ્રેનમાં પેરિસ જવા બેપટી ગઈ. આગવી આખી રાતનો રાણી અને એના બાળકોને ઉગ્ગરો હતો, કારણકે એમના ઉતાંગની અદાર લોકોનાં ટોળાં જમ્યાં હતાં, અને આખી રાત જગરા માગતી બત્તીઓનાં આંજી નાંખે એવાં અજવાળામાં આ રાજકુટુંબને વિકરાળ પડછાયા નાચતા દેખાતા હતા.

જામોગએ કામચલાઉ સરકાર રચાવી. મરકારમાં સૌએ પોતા-પોતાની જગા સંભાળી. એક જ જગા માટે સૌ સર્વાનુમતે સંમત હતા. એ જગા યુદ્ધ ખાતાના પ્રધાનપદની હતી. એ પદવી પર ડોન મેન્યુઅલ આઝાનાનું નામ એકે અવાજે ઉચ્ચારાયું. આઝાનાએ યુદ્ધખાતાનું પ્રધાનપદ સંભાળી લીધું, અને જીતાઈથી ઓકટોળર મુઠ્ઠી કોરટીસના પ્રધાનમંડળમાં એ ચૂપચાપ બેસી રહ્યો. ચોમામાના દેડકા જેવો એ ક્યારેક રણકો ઉઠતો પણ તે લસ્કરી અંદાજ પર બોલવાનું હોય ત્યારે જ, તહિં તો બીજા બધા વિષયોમાં એ ચૂપચાપ માંબબ્યા જ કરતો.

વીસ વરસ પહેલાં એ કેવળ સાહિત્યશોખીન હતો. સાહિત્યના શોખમાં એક વધારાના શોખ તરીકે એ લસ્કરી અંદાજે યુદ્ધના વ્યૂહો વગેરે ઉઠેતો હતો. “ આઝાના જેવા સાહિત્યશોખીન શાંત નાગરિકને આ શો વિચિત્ર શોખ ! ” લોકો ટીકા કરતા હતા.

“ કારણકે વીસ વરસની અંદર હું યુદ્ધખાતાનો પ્રધાન બનવાનો છું. ” આઝાના હસતો બોલતો હતો.

૧૯૭૧ના ઓક્ટોબરમાં ઝામોરા સરકાર એક ગંભીર કટોકટીમાં ઝડપાઈ. રાજ્યધારણમાં આવેલી “ નેસ્વીટ મંડળ ”ને વિસર્જન કરવાની એક કક્ષમથી રોમન કેથોલિક ઝામોરા પ્રજાની જિજ્ઞાસા. એણે તપી જઈને વાંધો લીધો. એણે પોતાનો વાંધો નોંધાવી રાજ્યનામું પેશ કર્યું. સરકાર માથા વિનાની થઈ પડી. સરકારી વડો નિવૃત્ત થઈ ગયો. પ્રધાનમંડળની પાટલી પરથી આજસુધી ચૂપચાપ બેઠેલા આઝાના સજવજતો બિલો થઈ ગયો ને બોલ્યો, “ તો સરકાર હું ચીસો.”

તેજ મિનિટમાં આઝાનાએ નવી સરકાર બનાવી. ઝામોરાને ધણાજ માનની પણ મત્તા વિનાની એવી એક જગાપર શોભાના પૂતળા તરીકે ગોઠવવામાં આવ્યો. આઝાના મુખ્ય પ્રધાન બન્યો. રોમના રાજકારણમાં લોકોને ખોળા ચહેરાવાળો ઝામોરા છીછડે નાક દલાવતો કાચબા જેવો ફરતો હતો ત્યારે એની પાંઠ પર આઝાના એકાએક દેડકાની જેમ કૂદીને બેસી ગયો, અને એ વરસ સુધી આઝાનાએ સરકાર ચલાવે રાખી.

એ આઝાનાની સરકાર આદર્શવાદી હતી. એ સરકારમાં આદર્શવાદીઓનો મેળો ગમેલો હતો. એમાંના ઘણા ખરા સાહિત્ય-શોખીનો, બુદ્ધિવાદીઓ ને અધ્યાપકો હતા. પ્રગતંત્રના વડાઓમાં રાજકારણીઓ કે લશ્કરી નાયકો ન હતા પણ હો. મેરેનોન જેવા ડોક્ટરો હતા, ઉનામુને જેવા ચિંતકો હતા, ને ગેસેટ જેવા નિર્ગંધ લેખકો હતા.

નવા ને સ્વતંત્ર રોમના રાજદૂતો પણ એવા જ તરંગી જમાતના હતા. સાતવેડોર નામનો એક અધ્યાપક જીનિવા મોકલાયો, પીંજે નવકકયાકાર રોમોન કંડન ગયો, જર્મનીમાં એક બુદ્ધિવાદી અને

હિંમત સમાજવાદી આરા કવીરેઈન નામનો પહોંચી ગયો. અને જુલોયો વાળે ને મેડ્રિડમાં 'મેન્સેરટર ગાડિયન'નો ખખરખતી હતો તે મેકરીડો ગયો તથા રોમમાં ગ્રેગરીઅલ નામનો એક કવિ મોકલાયો.

નવા પ્રધાનમંડળમાં ખખરપક્ષનો એક પ્રતિનિધિ ડોન-ફ્રાન્સિસ્કો-કારગો કેમેલેરો નામનો હતો. પ્રધાનમંડળનો એ આગળ પડતો સમાજવાદી સભ્ય હતો, અને એ પ્રધાન થતા પહેલાં ધંધે ધર રંગનારો કારીગર હતો. પ્રધાન થયા પછી એ એક ભવ્ય ખાણમાં ખાગ લેતો હતો ત્યારે એની યજમાને એને પીરસતાં પૂછ્યું, "આહ, કેમેલેરો, હું જાનું છું કે તમે આવા મોટા મકાનનો અંદરનો ભાગ કદિ જોયો નહિ હોય!"

"જેવી મારા હાથની લથેળીને હું 'પિછાણું' છું તેવું જ આ ધરનું અંતર મને જાણે છે. પાંચ વરસ પહેલાં મેં ને ચીતર્યું હતું. તમારા માથા પરની છત જુઓ; એ મેં ચીતરેલી છે," કેમેલેરો જરાક વધારે મોટો ડાળિયો મોઢાની અંદર મકતો બોલી બિઠ્યો.

કોરટીસમાં નવા ચૂંટાયેલા પ્રતિનિધિઓની ૧ એવી વાત હતી. એક જૂનો ખખરપક્ષ ગજકારણી ને કોરટીસમાં ધણીં વરસોથી બેસતો હતો તે મેલકવીડીસ અલ્વારેઝ નામનો આ વખતે પણ બેઠો હતો. પણ આ વખતે કોરટીસમાં તદ્દન નવી જાતના ડેપ્યુટીઓ ચૂંટાઈને આવ્યા હતા તેમાંનો એક નવો આવેલો ડેપ્યુટી મેલકવીડીસને અભિનંદન અપતો હતો, "હશે...આપ મને જૂલો ગયા છો !...એ વરસ પહેલાં સેવિલીમાં, આપનાં પોટલાં ઉપાડીને ને પોર્ટર લઈ જતો હતો તે જ હું....." બીજો એક જૂના વખતનો મરકારી આફિસનો દારખાળ હતો તે પણ ડેપ્યુટી

ધર્મને આપ્યો હતો. અને એક તેમની વરસની ઉમરે નિશાળે બળવા જતો હતો કારણકે તે ય કોરટીમમાં ચૂંટાયો હતો.

નવી મંકારે પ્રજાતંત્રવાદી રપેનનો કાર્યક્રમ લખવા માંડ્યો અને રાજ્યધારણને નવેસરથી ઘડવા માંડ્યું.

એણે ધર્મને ઉમેડી નાખવાનો અને સગકારને ધર્મથી મક્કન કરી દર્મ દરેક ધંધાના શ્રમજીવીઓની સગકાર રચાપવાનો નિર્ધાર જાહેર કર્યો. એણે ગેંગાપદેસર બાગકના વનજીને ગેંગાપદેસર કયું, પ્રાથમિક કેળવણી ફગનિયાત બનાવી અને એને મતાધિકાર આપ્યો. એણે પરસ્પરની સંમતિથી જ છુટાછેડાને શક્ય કર્યો. અને એની પરદેશનીનિએ દુનિયામાં પડેલી વાર રાષ્ટ્રસંઘર્ષ પોતાના બંધારણનાં બદુમાત આપ્યું તથા રાષ્ટ્રસંઘની ગજ વિના એને કોઈપણ દેશ સામે વિમદ કરશે નહિ એવો પ્રતિજ્ઞ મૂક્યો.

નવી સરકારે એની એકએક વાણી અને એકએક આચારમાં ઉદારમતવાદને વહેતો કરી દીધો. ઉદારમતવાદમાં એ નવી સરકારના દુસ્મનો હથિયાર સજવા લાગ્યા. નવી સરકારે વાણીસ્વાતંત્ર્યને એટલું બધું વહેતું કર્યું કે જે વાણીસ્વાતંત્ર્યના પિનામમાં જે માનતા હતા તેમને પણ એકામ બોલવા દીધા. પ્રતિકાન્તિ આગમથી આજોરવા લાગી. સરકારના મંચાલકોએ ઉદારમતવાદમાં પોતાની હસ્તીનો ખચાવ પણ બેદરકાર્યો. એ બધા આદર્શવાદીઓ માનતા હતા કે વિશ્વવ વિના અમાજ કાયાપજટ કરશે. એ સૌના ખ્યાલ મચત હતા, એ બધા ખોટા હતા. ૧

નવી સરકારે ઉમરાવજાદાઓ અને ઉમરાવજાદીઓના ઈલકાબો પાછા ખેંચી લીધા. પણ તેમની સામાજિક હસ્તીને હાથ અરાડ્યો નહિ. છવીમ લીંટીઓના વંજાણવાળો ઈલકાબ ધરનાર

આત્માના ડચ્કનો ઈન્કાબ પણ પડાવી લેવાયો અને ડચ્ક સાદો ને સડ સિનોર નામે ઓળખાઈ રહ્યો. પણ ડચ્ક ઓફ આત્માને પોતાને ઉખેડી નાખવામાં ન આવ્યો. રપેનના જાતે જમીન નહિ ખેડનાં એવા બધા બેહાખાઉની જમીન સાચા ખેડનારાઓને આપી દેવાની લ'બાણ યોજના તૈયાર થઈ ગઈ પણ તે કાગળ પરથી બિનરે તે પહેલાં પ્રતિક્રિાન્તિએ પાસો ફેંક્યો.

દેવજોને પણ આજ્ઞાનાએ ગેંગકાપદેસર કદી દીધાં, ધર્મસંરચાઓની એકેએક સત્તા અને તેમના ખાસ હક્કો પડાવી લીધા, પણ મોટામોટા આચાર્યોને જરા જોટલા પણ ઉખેડી નાખ્યા નહિ. ૧૯૩૩ના આજ્ઞાનાના ધાર્મિક કામદારોએ એક કરોડ પૌંડની કિંમતની ધર્મની મિલકતને જપ્ત કરી, ધાર્મિક મંથોને નાબૂદ કર્યા. તથા પાદરીઓને ધર્મોપદેશ કરવા પર પ્રતિબંધ મૂક્યો.

એક મોટા પ્રકાશનું પૂર આવતું હોય તેમ રપેન પર નિશાળો પથરાવા માંડી. પહેલે 'જ' વરસે દસ લગ્નર જોટલી 'ધર્મ' ગઈ. લસકરમાંથી મોડો કાઢવા જૂના લરકરી અમલદારોમાંથી દસ લગ્નર જોટલાંને પેનશન આપી દેવામાં આવ્યું, ટેલેન મવાક્કનો સંતોષકારક નિઝાત આખવામાં આવ્યો.

પણ ૧૯૩૬ની પાનખર કાતુથી રપેનમાં પ્રતિક્રિાન્તિ ગર થઈ ચૂકી હતી. પ્રતિક્રિાન્તિના પાસવી પડખાપા જોવો એક લેરોહ પ્રતિક્રિાન્તિનો નાયક હતો તથા મીત્ર રોએસ્ત નામનો એક જુવાન કેથોલિક પ્રતિક્રિાન્તિનો સિદ્ધાંત આખનારો હતો. એ બન્નેએ ઉમરાવોને ઊઠા કર્યા. બેંકરો સાથે મસલતો ચત્રાવી, ધર્મના વડાઓને ટેકા લીધા. મીત્ર રોએસ્તની સગદારી નીચે એક અવાજોનો સંઘ જામ્યો.

બેરોહ આજનાના પ્રધાનમંડળોમાંથી છૂટી થઈ ગયો. કારણકે એને સમાજવાદીઓ માથે ખેસવું રુચતું નહોતું. એ છેક શરૂઆતથી આજના સામે કાનતરા રચતો હતો પણ પ્રજાતંત્રવાદના જ નામમાં ક્રાન્તિને વખાણતો હતો એ જૂના રૂપેન સાથે પ્રેમ કરતો હતો. એ પોતે એક ઉદ્ધામવાદી ટોળાકીનો પ્રમુખ થયો હતો છતાં આચારમાં ઉદ્ધામવાદને ઠુંકરાવતો હતો. એ મોહું કાઢીને અવગણાણી ઉચ્ચારતો કહેતો હતો કે ખેતીવાડીના સુધારાની વાત ગરાબર છે પણ ધીમેધીમે. શ્રમજીવી જનતાની સરકારની વાતની કાણુ ના પાડે છે? પણ કેથોલિક રૂઢિઓનું અપમાન કરીને નહિ. કેટલેક સ્વસત્તાની વાત કીક છે પણ આજના કહે છે તેમ એકદમ નહિ. લશ્કરમાં સડો સાફ કરવાની વાત પણ માગી છે, પરંતુ અમુક હદ સુધી જ. એવી એવી અનેક ગોળમટોળ વાતો ગમગાવતો એ આજનાના ઉદારમતવાદમાં કાનતો હતો અને એના અતુ-યાપીઓને જમાવતો જતો હતો. બેરોહ અને ગીલ રોબેર્ટ્સ એ રીતે પ્રજાતંત્રવાદી સરકાર પર લૂટી પડવાની અને રૂપેનની રાતી થતી ધરતી પર સામ્યવાદી વિચારો કરતાં લાઘ માયાઓને એક સામટાં ઉતારી લેવાનો બળવો પુકારવાની બળ પાથરતા હતા.

એના અધ્યાપક બાપની જેમ એ લશ્કરી, ધાર્મિક તથા પ્રતિક્રાન્તિવાદી હતો. એ ક્રાન્સ, બેલ્જિયમ અને ઓસ્ટ્રિયામાં યોલિક સંસ્થાઓ જોતો હતો. એણે અમેરિકામાં પત્રકારિત્વની તાલીમ લીધી. ત્યાંથી પાછો રૂપેન પહોંચ્યા પછી એ એક મોટા જમીનદારની છોકરીને પરણ્યો અને રાજકારણમાં પેડો.

સાધામેન્કા તરફથી એ કોરટીસમાં ચૂંટાયો. અને તરત જ સત્યાગ્રહીઓનો સરદાર બન્યો. પણ કોરટીસમાં એના પક્ષને મેકેકો ન મળવી જોઈ એ એવો સવાલ રજુ થયો. એ બીબો થઈને

લખૂડી જિંદગી, “જો આનું જ નામ કાન્તિ હોય અને જો અમારે માટે કામું ન હોય તો તમે અમને કાંઈ મૂકી શકશો, પણ તમે એ કેમ કરો છો તે હું જોઈ છું. જો તમને કાયદા માટે માન હોય, તો તમારે અમારી ચૂંટણી કાયમ રાખવી જોઈએ. જો તમે અમારો કોરટીસમાં બેસવાનો દક્ષ કાર્ય કરો તો તમે કરેલી કાન્તિને કાયદાની કે પ્રજાસત્તાકવાદની કાંઈપણ વાત કરવાનો દક્ષ નથી.”

ઉદારમતવાદી કોરટીસના ઉદાર નેતાઓએ એને બેસવાની રમ આપી અને એને ગળે ઉતારી જવાની તૈયારી બતાવી.

પછીએ જાઓ. પછી એણે કાવતરાં પાચરવા માંડ્યાં. જેસીટ સંઘને વિભિની નાખવાનું ગ્રિક આગ્યું ત્યારે એ એના સાથીઓ સાથે વિરોધ તરીકે ચાલી નીકળ્યો અને એ પ્રજાતંત્રવાદી સરકારનો નાશ કરવાની વાતો કરવા લાગ્યો. એણે આંતરવિગ્રહની વાતો રમતી મૂકી દીધી. એણે ભવાળોનો એક સંઘ સ્થાપ્યો. અને પ્રજાસત્તાક તંત્ર સામે યુદ્ધની દુરમનાવટ શરૂ કરી. પછી આંતરવિગ્રહ ફાટી નીકળ્યો ત્યારે એ પોર્ટુગાલ નાસી ગયો.

અને છેલ્લે ક્રાંતિને—સ્પેનના બળવાખોરોના સગદારને. હવે સરમુખત્યાર થઈ બેઠેલ ક્રાંતિને ઓળખ્યા વિના કેમ ચાલે?

ક્રાંતિ એના વર્ગની વટનામાં સાંપડેલો પશુ છે, એના જીવન-સંજોગોમાં જામેલી મૂડીવાદી નીતિમત્તામાંથી નિતરેલો માનવપદાર્થ છે. એની બુદ્ધિ ને હિંમતનાં ધણીવાર વખાણ થઈ ચૂક્યાં છે અને એની નજરમાં ઊતરી છે તેવી સ્વદેશમંજિત પ્રમાણે એ રાષ્ટ્રતાદી છે જ, એથી ય આગળ એ તો આદર્શવાદી પણ છે. કેમ ન હોય? આદર્શવાદ મૂડીવાદનું તત્ત્વજ્ઞાન હોઈ મૂડીવાદમાં રમતા સાધુને અને સરમુખત્યારને એ વિના બીજા એકે વિચારણા પથી શકે તેવી

નથી હોતી. એવા મૂડીવાદી સદ્ગુણસંપન્ન ક્રાંતિએ જૂની સમાજ-
રચનાને બળવી રાખવા જે વિગ્રહ જગવ્યો અને સ્પેનબર પર
સ્પેનિશ નરનારીઓનો સંહાર મચાવવા ક્ષોષડ, ક્ષોષી ને અગ્નિના
મૂશળધાર વરસાવ્યા, તે ક્રાંતિ જો એ વિગ્રહ હારી જાય તો, યુરોપમાં
કાસીઝમના પાપા હયમચી જીકે, અને એ પોતે વિકૃત માનવતાની
એક ઠરુણ ને કારમી છબી જેવો રંગની ને ડેનીઝીનની જેમ
રખડતો થઈ જાય તથા પોતે જેનો વિનાશ કરવા મચી પડ્યો હતો
તેના સર્જનને મદદ કરે છે એવો સંભવ હતો.

ઐતિહાસિક અકસ્માતોનો ક્રાંતિ પહેલા વર્ગનો દાખલો છે.
બળવાખોરોના એકમાત્ર સેનાની તરીકે શરૂઆતમાં ગણના થઈ
નહોતી. સાચો સેનાની તો કાલ્લવો-સોટેલો હતો. પણ જુલાઈમાં
એનું ખૂન થયું, અને ખીજે સરદાર સાનજુરજો વિગ્રહની શરૂઆત
પછી ત્રીજે જ દિવસે એરોપ્લેનમાંથી પછડાઈને મરણ પામ્યો.
ક્રાંતિએ કાસીસ્ટોના એ બે નેતાઓનાં જૂતામાં પગ ભરાવી મારી
મૂક્યું, અને પરિસ્થિતિઓ અનુકૂળ હતી. એની પાસે મૂરના મૃત્યુહતો
જમા હતા. વિગ્રહ શરૂ થયા પછી બરાબર બે માસ પછી ક્રાંતિ
બળવાખોરોનો મુખ્ય સરદાર બન્યો. અને ૧૯૩૬ના ઓક્ટોબરની
૧લી તારીખે એને સ્પેનિશ સ્ટેટના વડા તરીકે સર્વાનુમતે સ્થાપ-
વામાં આવ્યો.

પાંચ ફૂટથી ઊંચો નહિ એવો, નાજુક હાથોવાળો, ધારીવા
ચહેરાવાળો ક્રાંતિ મેડીસિયામાં ૧૮૯૨ની સાલમાં જન્મ્યો હતો.
સ્પેનના કાસીસ્ટ બળવાખોરો એને બાળસેનાની તરીકે ઓળખે છે.
જે ઘરમાં એ બેબી જનરલ સાંપડ્યો તેનાં ફરજંદ કેટલીયે
પેઢીઓથી લરકર કે નોકા ખાતામાં નોકરી કરતા આવ્યા છે. ક્રાંતિએ
પણ શરૂઆતથી જ લશ્કરી તમજા આગળ પડતી દાખવી અને

એનો બાઈ રેમોન હવાઈ. જહાજનો સૌથી મોટો સંચાલક બન્યો. ફ્રાંકો, રપેનિશ સરકાર તરી મોરોક્કોમાં નિમાયા પછીથી એનું વર્તન વણસેલું દેખાતાં એને કેનેરી ટાપુઓ તરફ રવાના કરવામાં આવ્યો.

તે દરમ્યાન સામ્યવાદીઓની અસર પ્રગળ બનતી હતી, અને સેવિલિયા યુનિયન તરફથી થતી મદદથી એમનું બળ સૌથી વધારે બમતું જતું હતું. ૧૯૩૭ના મેની ૧૫મી તારીખે કેબેલરો ગયો અને ડોક્ટર નેઝીને તેની જગા સંભાળી લીધી. નેઝીન પોતે સામ્યવાદી ન હતો પણ હિદામ સમાજવાદી હતો.

શરૂઆતમાં જ ઈટાલીએ ફ્રાંકોનો પક્ષ લઈ રપેનની ધરતી પર ઊતરવા માંડ્યું હતું તેની શંકા કોઈને જ રહી નહોતી. જુલાઈની ૩૧મીએ ૨૦ ઈટાલિયન વિમાનો મોરોક્કો તરફ ઊડ્યાં. આંતરવિગ્રહ શરૂ થયો તે પહેલાં પણ કેટલાંક ઈટાલિયન વિમાનો મોરોક્કો પર ઊતરી ચૂક્યાં હતાં. ઓગસ્ટની 'મધ્યમાં જર્મન વિમાનો પણ ફ્રાંકોની મદદે આવી પહોંચ્યાં.

ફ્રાંકોના બળવાખોરોએ જિબ્રાલ્ટરની આસપાસના કિનારા પર તથા સેવિલી પર પોતાની સત્તા જમાવી તથા એ ઉપરાંત ઉત્તર તરફનો પ્રદેશ કબજે કર્યો. પ્રજાતંત્રવાદી સરકાર પાસે કર્ટીલીનો મધ્ય પ્રદેશ તથા દક્ષિણ તરફનો કિનારો તથા આખો કેટેલોનિયા હતો. ઓગસ્ટમાં બળવાખોરોએ ઈરિન તથા સાન સેબાસ્ટીઅન લીધાં અને માદ્રીડની આસપાસ આગળ વધવા માંડ્યું. પછી તાજુબ કરે તેવું ટોલેડોનું સાદસ થયું અને એલકોઝર પાસે બળવાખોરો ઘેરાયા. ત્યાર પછી સપ્ટેમ્બરમાં ફ્રાંકોની દુકડીઓએ ૨૮ દિવસનો ઘેરો ઘાલ્યો. મૂર લોક ટોલેડોમાં પેલા ત્યારે સરકારપક્ષના છૂસો

ધાયલ સિપાઈઓ હોરિપટલમાં હતા. હસો ધાયલોને તરત જ રીઝી રીઝીને મારી નાખવામાં આવ્યા. એ પહેલાં જ ખેડેન્નેઝમાં ચાર હજારને અર્ધચંદ્રાકારમાં ઊભા રાખી ક્રાંકોએ એકએકને ઊગાવી દેવાની મઝા માણી હતી.

હવે ક્રાંકો ઝટપટ છૂતરી એમ સૌને લાગ્યું. ક્રાંકોની હરોળો માડિંડને પીંટતી માડિંડની પાસે ને પાસે આવતી જતી હતી. આક્રોબરની શરૂઆતમાં ક્રાંકોએ માડિંડને ઘેરો ધાલ્યો. નવેંજરની ખમી તારીખે ક્રાંકોનું લશ્કર માડિંડનાં પરાંઓ પાસે પહોંચી ગયું અને સરકાર વેલેનશિયા તરફ નાડી. ક્રાંકો ચાલતો આવતો હોત તોય ચોવીસ કલાકમાં માડિંડને સર કરી ચકયો હોત પણ એણે શક જોઈ, અને ટોબેંડો છૂતવામાં રોકાયો. દરમિયાન માડિંડે તૈયારી કરી અને દુસ્મને માડિંડનાં પાદરો પર ગોઠવાઈને ઘેરો ધાલ્યા કર્યો. મહિનાઓ સુધી ઘેરો ચાલ્યો, મહીનાઓ સુધી ઘેરો લંગાવ્યો. માડિંડ પર પાંચવાર સીધો હુલ્લો થયો પણ પાંચેવાર માડિંડની જનતાએ કાસીસ્ટોને પાછા લઠાવ્યા. માડિંડ પર મહિનાઓ સુધી તોપો ગર્જતી રહી અને તેની લાખોની વસ્તીમાંથી મનમાન્યો ચારો ચર્ચા કરી. માડિંડ પર આડે પહોર અગ્નિ ને બોંબ વરસાવતાં વિમાનો ઊડ્યાં કર્યાં અને માડિંડ પર એકધારું મરણ વરસ્યા ક્યું. શહેરનો ત્રીજો ભાગ બોંબમારથી ખડેર થઈ પાધર નેવો થઈ ગયો. માડિંડની વસ્તીનાં હજારો નરનારીઓ, જુવાનો અને બાળકોનો સંહાર થઈ ગયો, હજારો અપંગ બન્યાં અને હજારો યુવાર્ધ ગયાં. મહીનાઓ સુધી એકધારો અગ્નિ ને બોંબ માડિંડ પર વરસ્યા કર્યા, માડિંડ એનાં લોહીમાંસ ચરીરની ગહાર અખંડ જોવા કરવાને ટેવાઈ ગયું. મરણિયા માડિંડે મરણ પહેલાં શરણની ના પાડી દીધી.

રપેનિશ દરિયા પર ક્રાંકોની મદદે આવતાં જર્મન અને

ઈટાલિયન જહાઝો ફરતાં થઈ ગયાં. સ્પેનિશ આકાશ પર જર્મન ને ઈટાલિયન વિમાનો ઊડતાં થઈ ગયાં. સ્પેનિશ ધરતી પર માણસનું કાચું માંસ કરડી ખાય એવાં અને અત્યાચારી આક્રમણથી સ્પેનિશ સ્ત્રીઓના દેહ રગડી નાખે તેવા મૂરના જથ્થાઓ ફરતા થઈ ગયા. સ્પેનિશ સરકારે એ પરદેશી લશ્કરી દરમ્યાનગીરીના અનેક પુરાવા બતાવ્યા અને બ્રિટન, ફ્રાન્સ અને અમેરિકન જેવી શ્રીમંત સરકારોને ફરિયાદ કરી. પણ પોર્ટુગાલ મારક્ત પન્દેશી દારૂગોળાના ઢગવા સ્પેનની ધરતી પર કાંકોના વિજય માટે ઊતર્યા જ કર્યાં. જર્મન લશ્કર પોર્ટુગાલમાં થઈને કાંકોને આવીને મળતું જ રહ્યું. ઈટાલિયન લશ્કરે તો મેજેકોનો આખો ટાપુ રોકી લીધો.

“મારે પરદેશી લશ્કરો ઉતારવાં જ પડશે કારણકે મારા પક્ષમાં સ્પેનિશ જનતા જોડાતી નથી અને મારે મૂર લોકોને કાવતા જ પડશે કારણકે તે આયો છે.....”

કાંકો પાસે એણે લીધેલા પગલા માટે કારણો મોળી દતાં.

“અને સ્પેનની સમરભૂમિ પર ફાસીઝમ અને કોમ્યુનિઝમ વચ્ચે સંગ્રામ ખેલાય છે અને તોય અમે ફાસીસ્ટો ન બિતરી પડીએ અને ધર્મિય પુરોપમાં સામ્યવાદને આવવા દઈએ એ બને જ કેમ! રાજકીય અને લઘાયક દષ્ટિએ બોયશેવિઝમનું નિકંદન કાઢવાની આ વીતક વારંવાર નથી સાંપડતી હોતી. આથી ફ્રાન્સ નમળું પડે તેમ છે, મોરોક્કો અને ધર્મિય ભૂમધ્યમાં અમારી વગ જામે તેમ છે. એ બધું જાણું કરી શકાય તેમ નથી.” જર્મનીમાંથી દ્વિત્વર અને ઈટાલીમાંથી મુસોલિની પેતાનાં કારણો સ્પષ્ટ રચુ કરતા હતા. અને તેથી જ ૧૯૩૭ની વસંત સુધીમાં જર્મનીએ દર હજાર લશ્કરી હિલચાતના ઉસ્તાદોને સ્પેનમાં મોકલી દીધા હતા અને ત્યાં સુધીમાં જ ઈટાલીએ સિત્તેર હજારનું લશ્કર સ્પેનમાં જમા કરી દીધું હતું.

ઔજખવા જેવા

૧૮૮૦ના જન્યુઆરીની ૧૦મી તારીખે મેન્યુઅલ આજ્ઞાનાનો જન્મ થયો. જે સરવનટીસની જન્મભૂમિ હતી તે જ ભૂમિ એતું પણ જન્મસ્થાન બની. એ પેરિસની વિદ્યાપીઠમાં બધ્યા પછી જે સાહિત્યકાર જ થયો હોત અને મુખ્યપ્રધાન ન બન્યો હોત તો જ્યાં જ્યાં રોપેનિશ વચ્ચાત ત્યાં ત્યાંના બુદ્ધિમાનોમાં માનીતો બની શક્યો હોત. આજ્ઞાના ફ્રીમેસન હોવાથી એણે ત્રેમથી સૌથી વધારે પરસેવો પાડીને લખેલું પુસ્તક જ્યોર્જ બોરોના બાઈબલનો અનુવાદ હતો.

આજે આજ્ઞાનાને ઔજખતા એવા માણસો ઘણા ઓછા છે. એ આજ્ઞાના કમાલ આતા તુર્ક જેવો હોત તો એણે રોપેનમાં નક્કર પ્રગતિવાદ જરૂર સાચવ્યો હોત. ક્રાન્તિ પહેલાંના રોપેન અને તુર્ક વચ્ચે ઘણું સામ્ય છે પણ કમાલે ક્રાન્તિ પછી મજબૂત હાથે કામ લીધું અને આજ્ઞાનાએ પાર્લામેન્ટ જોડાવી સરમુખત્યારના લોખંડી હાથને બદલે માટીના હાથથી કામ સેવા માંડ્યું, અને તેથી પરાજય પામ્યો.

અને ડોન-એલ્વેન્ડ્રો—લોરેક્ષ પુરોપમાં ઘણો જ ઓછો જાણીતો છતાં આજના જમાનાનું ઓળખવા જેવું પ્રાણી છે. ડોરડામાં આવેલા એક રેંબડા ગામમાં ૧૮૬૩ની સાલમાં એ લશ્કરી ધોડાઓના એક ડોક્ટરને ઘેર જન્મ્યો. એનાં માતાપિતા દસ જાળકોમાં એનો નંબર છેલ્લો હતો.

જુવાન એલેન્ડ્રોએ કારકીર્દિની શરૂઆત લશ્કરથી શરૂ કરી પણ એ કામ પડતું મૂકીને ચામડાની વસ્તુઓ વેચવા માંડી. વેચતાં વેચતાં વળી રસોઈયા વિષે એક પુસ્તક લખી નાખ્યું. એ બધું ઠીક નહિ પડતાં એણે જુગાર રમવાની શુદ્ધાઓમાં જવા માંડ્યું. પણ એ જ અરસામાં એક છાપાના તંત્રીના અંગરક્ષક તરીકેની નોકરી એને હાથ લાગી ગઈ અને એ નોકરીમાં એ છ જણ સાથે જીવસટોસટની લડાઈઓ લડ્યો. ફ્રાન્સથી આવી ચડેલો એ દંદ-યુદ્ધ લડનારો છે એવી એની ખ્યાતિ જામી ત્યાં તો એ હસિણ અમેરિકા તરફ રવાના થઈ ગયો.

ત્યાંથી રૂપેન પાછો ફર્યા પછી એણે 'પાર્સિલોનામાં મુકામ જમાવ્યો. એ રસ્તાના મોડા પર ઊભો રહી પ્રગ્નસત્તાકવાદ પર ઉરકેરણી કરવા લાગ્યો, અને એ એક છાપાનો તંત્રી પણ બન્યો. કેટેલોનિયાના મજૂરો સાથે એણે સાથીકારી કેળવી ને તેમનો સૌથી વધુ માનીતો બન્યો. એ પેરાગ્વેનો જિલ્લાના શકેનશાહ તરીકે ઓળખાવા લાગ્યો.

એની વિચિત્રતાઓમાં ઉમેરો કરે એવો એનો પોતાનો દેખાવ હતો. એ તરેહવાર પહેરવેશ પહેરતો હતો. એની કાળી મૂછો લાંબી ચર્મને મરડાતી હતી. એની હેટ પર રાતા અને પીળા રંગની બે પટ્ટીઓ વિંટાયેલી હતી.

એણે જનતાને બળવો જગવવા જાહેરનામું બહાર પાડ્યું. એણે જ્યાં ત્યાંથી અજળ વક્તૃત્વકળા વેરવા માંડી. પણ એક વખતે મુરસે થએલાં ટોળાંએ આસિલોનામાં આવેલી એની ઓફિસ તારાજ કરવા આક્રમણ કર્યું અને, “ સોરેક્ષ ક્યાં છે ? એને બહાર કાઢો ” એની બૂમગણ મચાવી. એ એકાએક ઝડપમાં બહાર આવી ગિભો. એના ખમીસના છાતી પરનાં બટન ખુલ્લાં હતાં. પીઠ ઉપાડી દેખાય તેટલું એનું જૂડું ખમીસ ફાટી ગયેલું હતું, અને એ બોલ્યો:

“ હું આ ગિભો.”

૧૯૧૪માં જ્યારે પહેલું જર્મન વિમાન પેરિસ પર બિડ્યું ત્યારે એ ત્યાં પેરિસમાં એક ક્ષેત્રમાં બેઠો હતો. એ ખુરશી પરથી કૂચો. બહાર જઈને હાથમાંની કાકડી કાંચકી એણે આકાશમાંના વિમાન તરફ ધરી અને બૂમ પાડી: “ ફ્રેંચ લોકો ! ” ક્ષેત્રમાં બેઠેલા બીજા મહેમાનો આ મૂછોવાળા વિચિત્ર માણસને જોવા એકઠાં થયાં. તેમના તરફ ગર્જના કરતો એ બોલી ગયો: “ ફ્રેંચ લોકો, ગભરાશો નહિ, કારણકે હું અહીં છું...હું એલેન્ડ્રો સોરેક્ષ.”

સોરેક્ષે રૂપેનમાં એની આસપાસ પોતાના માણસો જમાવ્યા. એ સરખાતમાં પ્રજાતંત્રમાં જોડાયો પણ કોઈને એના પર વિશ્વાસ નહોતો. એનું જોરઃધીમેધીમે એટલું જામ્યું: કે સરકારને એનાં માણસોને જગાઓ આપવી પડી. ૧૯૩૧ સુધીમાં એના ઔદ અનુયાયીઓ બધા મળીને પ્રધાનો બન્યા.

પણ ૧૯૩૧ની ક્રાન્તિ વખતે એ તદ્દન ઉધાડો પડી ગયો. ડામીંગાએ એને પોલિસને મળી જઈને પ્રજાતંત્રવાદીઓને ધક્કાવી દેનાર દ્રોહી તરીકે ખુલ્લો કર્યો, અને તો ય એ રૂપેનમાં પ્રજાતંત્રવાદી

તરીકે કરવાની ધૃષ્ટતા અને દિ'મત ખતાવી શક્યો હતો. રુપેનિશ જનતા એના પેટમાં સાત મહાપાપો ભરેલાં છે એમ માનતી હતી.

એવો એ ડોમીંગો (લોકો અને ડોમીંગો એટલે બોસ કહેતા) અને એના અનુયાયીઓ ક્રાન્ડોના પરમ મિત્રો હતા, તથા લોરેક્ષનો એક લક્ષ્મીપતિ જુઆન માર્ચ નામનો મિત્ર હતો જેણે ક્રાન્ડોને નાણાંની ખૂબ મદદ કરી હતી. વરુમો પહેલાં વિશ્વયુદ્ધ વખતે લોરેક્ષ અને જુઆન માર્ચે જર્મન મનવરોને દારૂગોળો વેચી નફાના ઢગલા કર્યા હતા.

પણ લોરેક્ષ કરતાં ય વધારે બચાંકર એવો એક ક્રાન્ડોનો જોડીદાર ઝીલ-રોજીસ નામનો હતો. રોજીસ, સાલામેન્કાની વિદ્યાપીઠના એક અધ્યાપકને ત્યાં ૧૯૦૧ની સાલમાં જન્મ્યો. એની બાલ્યવાની કારકીર્દિ ખૂબ ઉજ્જવળ હતી. કેનેરી ટાપુઓમાં એ લા-સાગુના વિદ્યાપીઠમાં તેવીસ વરસની જ ઉંમરમાં કાયદાનો અધ્યાપક નિભાયો, પણ એ નિમજીક પાછી ઠેલીને એ પત્રકારિત્વ શીખવા માર્ડ્રીડમાં આવ્યો.

અને ક્રાન્સ ! અને સિટન ! એ બન્નેએ આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદો રાષ્ટ્રસંઘના નામમાં જોરથી ઝાઝી રાખ્યો હતો તેનું શું ? એ બન્નેએ આંતરરાષ્ટ્રીય જગતમાં ન્યાય તોળવાના અનેક અભિનયો કર્યા હતા તે બધાનું શું ?

આંતરરાષ્ટ્રીય મૂળભૂત સિદ્ધાંત પ્રમાણે જર્મની અને ઇટાલીને રુપેનિશ સરકારને ઘેરા લાલતાં, એના બહારથી દારૂગોળો ખરીદવા જવાના માર્ગો બંધ કદી દેતાં, એના પર પોતાનાં લશ્કરોથી આક્રમણ કરતાં અટકાવી દેવાં જોઈએ ના !

“હા, પણ.....હા પણ.... ..અમે વિચાર ચલાવીએ છીએ.”

ફ્રેંચ અને બ્રિટિશ સરકારો કુંઠવાતી બોલતી હતી, અને સ્પેન પર રેકાતાં લોહીની રેલમછેલ, માંસના કીચડ અને લાડપિંજરોના કરપીલુ દેખાવો દેખતી હતી.

ફ્રાંકો છતે એમ ફ્રેંચ સરકાર ઈચ્છતી નહોતી કારણકે નકરો બોલતો હતો: “એ સ્પેનમાં ફાસીઝમનો વિજય થશે તો ફ્રાન્સે વિશ્વયુદ્ધ વખતે એને બદલે ત્રણ સરહદો પર પોતાનું રક્ષણ કરવું પડશે અને તે વખતે ફાસીઝ સત્તાઓ ફ્રાંસના આફ્રિકન સંસ્થાનોમાંથી આવતી મદદ મેરોલેલો આગળ જ અટકાવી શકશે.” અને તોય ફ્રાન્સના ઓર્મતોના જમાત વર્ગીય હિતોનાં કારણોને લીધે સ્પેનમાં સામ્યવાદનો વિજય પણ ઈચ્છતી નહોતી અને ફ્રાન્સની સરકાર ફ્રાન્સની શ્રીમંતશાહી હતી.

બ્રિટનની વાત પણ એટલી જ સરળ અને સ્પષ્ટ હતી. બે ફ્રાંકો છતે તો બ્રિટાન્ટર બચમાં આવી પડે અને પશ્ચિમ જૂમધ્યમાં જર્મની અને ઈટાલીની શિરગેરી યાય. પણ મિલકત, મિલકતના ખાસ હક્કો અને અંગત મૂડીનાં હિતો એ બધી વાતો અંગ્રેજ શ્રીમંતશાહીને સામ્યવાદના વિજયના નામમાં આંચકો આપતાં હતાં. “ફ્રાંકો બલે છતે.....!” ઇંગ્લેંડની શાસક જમાતનો અંતરનાદ બોલતો હતો. શ્રીમંતશાહીને શાહીવાદ ગમતો હતો પણ મૂડીવાદ સૌ કરતાં વધારે ગમતો હતો. એને પારિનીઝનાં શિખરો પર સામ્યવાદ ફરકે કે સ્પેનમાં બોલ્શેવિઝમ આવે તે વાત પસંદ નહોતી.

એટલે બન્નેએ નાટારંબ માંડ્યો. બ્રિનદરમ્યાનગીરીનો દમકો

ફ્રાન્સે કર્યો અને ઇંગ્લેંડે તાલ દીધો. ફ્રાન્સ અને ઇંગ્લેંડે આંખ આડા કાન કર્યો અને જર્મની અને ઈટાલીની દરમ્યાનગીરી અટકાવવાનું પગલું બંધાવ્યું વિના બ્રિનદરમ્યાનગીરીની ધૂન ધીકે રાખી.

જર્મનીએ અને ઈટાલીએ ધરતી પરથી, પાણી પરથી અને આકાશમાંથી દરમ્યાગીરીનો ખેત્ર બજાવ્યા કર્યો.

દુનિયાના દેશદેશનો સામ્યવાદી અને પ્રગતિવાદી વિચાર ખળખળી ઊઠ્યો. રૂપેનને ચારે બાજુથી ઘેરીને તેના પર તૂટી પડેલા ખૂની મૂડીવાદના નક્કર તાંડવ તરફ અને રૂપેન પર આડે પહોર ખેલાતાં જનતાનાં બેધડક ખૂન તન્દ્ર માનવતાની લાગણી દુઃખથી સળગી ઊઠી. ઉદારમતવાદીઓ, ક્રામીક્રમ વિરોધીઓ, સામ્યવાદીઓ અને સમાજવાદીઓની દુકડીઓ દેશદેશથી રૂપેન જવા ઊપડવા લાગી. દુનિયામાં એવી દુકડીઓ ઇતિહાસમાં પહેલી જ વાર ઊઠતી હતી અને માનવતાનો વિકાસ પુરવાર કરતી હતી. પોલ, બેલ્જિયમ, ઝેક, અમેરિકન, ઇંગ્લિશ અને ફ્રેંચ તથા ઈટાલિયન અને જર્મન દુકડીઓ રૂપેન પહોંચવા નીકળી પડી. એ દુકડીઓમાં લસ્કરી સિપાઈઓ નહોતા, માનવતાને જીવાડવાના, ઇતિહાસના ન્યાયને ઓળખનારા અને ઓળખીને એ ન્યાયમાં ખપી જવાનાં ઠોડવાળા મૃત્યુના શણગાર સજીને પટિયાં પાડીને, માયાપનાં વડાલ ત્યજીને અને પ્રિયતમાના પ્રેમ રોટ્ટીને મરણમાં મદાસવા દોડી આવેલા આંતરરાષ્ટ્રીય જીવનો હતા. ઇતિહાસે લાખો વરસ પછી માનવતાનો એ અણુમોલ ફાલ ઉતાર્યો હતો. ‘જીવો અને જીવવા રો’ની નવી નીતિનો એ પ્રાણવાન નિર્મોહ હતો. મનુષ્યની ન્યાયી ભુદ્ધિનું એ પ્રાણપ્રેરક આંદોલન હતું, મનુષ્યત્વની નૈતિક શક્તિનો એ સહૃદય થડકાર હતો. એ સૌ માફિડમાં આવીને બેઠાં થયાં. જગતમાં પહેલી વાર સાચી માનવતાનો સમારંભ કરવાનું માન માફિડને મળ્યું. માફિડમાં એ સૌની ઈન્ટરનેશનલ બ્રીગેડ બની.

જેતજેતામાં માફિડ પર આવતા આર્થ મૂલ્યોકોનો બપુંકર હલ્લો ખાળવા એવાં વીશ દળરની ઈન્ટરનેશનલ બ્રીગેડ માફિડમાં જમા થઈ ગઈ.

યુરોપની સ્તીતરમાં

“એનું આક્રમણ અમે જીતશું.” ઇન્ટરનેશનલ કોંગ્રેસે નિર્ધાર કર્યો.

શ્રીમંતશાહીના પાશવી બળનો પહેલો ધા ઝીનવાનું માન સ્પેનિશ સરકારનું વશકર અનેલી જનતાએ ઇન્ટરનેશનલ કોંગ્રેસને ક્ષેવા દીધું. સ્પેનિશ વશકર બીજી હરોળમાં ગોઠવાયું.

જૂમધ્યમાં માનવપશુતાના અકસાતિયા ઘોડાપૂર ઉભરાતા હોય તેમ માફિડ પર ક્રાંડોએ ખરીદેની મૂલોડોની સો દબારની બચકર સેના ધસી આપતી હતી. હસ્તો બયાનક દિશોળા ચેતો ઊછળતો આવતો હતો.

ધીખતી ચૂલમાં

૧૯૩૬ના ફેબ્રુઆરીથી જુલાઈ સુધી 'પોપુલર ફ્રન્ટ' સરકાર જેમ તેમ ટકી રહી. પણ એની દસ્તીને જોખમમાં નાખી દે તેવી હિયલપાયલટથી દેશ આખો લચમચી જિંદગી હતો. જાણે ઉદામ અને મવાળ વર્ગો વચ્ચેનો વરસોઝૂનો દબાવેલો દ્રોહ ફાટી જિંદગી હતો. સંહાર અનિવાર્ય દેખાતો હતો. ફાસીરોટાએ અંધેર ઉતારવા આક્રમણ શરૂ થયું. ઉદામોએ તેનો જવાબ આપવાની તૈયારી જતાવી. મવાલો તરફથી ઉદામ અમલદાર કાર્ટીસોનું ખૂન કરવામાં આવ્યું અને એના જવાબમાં મવાલ નેતા સોરેલોને મારી નાખવામાં આવ્યો. ખૂન સામે ખૂનના વેમ જીછળી જિંદગી. જાણે આ બે ખૂનોએ બે જવાલાઓ જલાવી અને રૂપેન આખું ચિત્કાર કરતું સળગી જિંદગી. રૂપેનની ધરતી પર આખી દુનિયામાં ધીખતો હતો તે વર્ત્તવિગ્રહ ફાટી નીકળ્યો. શોષકો અને શોષિતો સામસામા આવી ગયા. મૂડો અને મજૂરી વચ્ચે ઐતિહાસિક ન્યાય ઘુસા ધરી રહ્યો. રૂપેન પર આંતરવિગ્રહ જીતરી ચૂક્યો. માફિડ આત્મા સાથે પાયા-માંથી દાલી જિંદગી. રૂપેનની ધરતીના કચેકણ ધા નાખતા જિંદગી જિંદગી. રૂપેનનું દવામાન ખૂન પોઝરી રહ્યું.

ગરીબો શ્રીમંતો સાથે થયા, શ્રમજીવીઓ શ્રીમંતોના લશ્કર સામે ઊઠ્યા, ધર્મના નોકર ચાકરો આચાર્યો સામે ઊભા, આયસેવકો બાહુતો સામે ખડા ચર્ચ ગયા, ખેડૂતો જમીનદારો સામે ગોઠવાઈ ગયા, પ્રજાતંત્રે કામીજમ સામે મોરચો માર્યો. જાણે દુનિયાભરનો સંગ્રામ રથેનમાં સમરાંગણ રચી રહ્યો. રથેનની મમરજૂથ પર માનવતા ને માલિકોના વ્યૂદ મંડાયા.

જુલાઈની ૧૮મી તારીખે રથેનના ઘણાખરા પ્રદેશ પરની લશ્કરી દુકડીઓએ જળપો પુકાર્યો. સાલ્વામાંકા, સેવિલ અને ડોલેડો જેવાં કેટલાંક શહેરોમાં જળવો સફળ દેખાયો. પણ ખીજાં વધારે મોટાં મોટાં અને વધારે અગત્યનાં એવાં માડ્રિડ, બાર્સિલોના, વેલેન્સિયા, મલાગા, ખીજગાઓ જેવાં રથજોએ જળવાખોરો ગુસ્સે થએલી જનતાની એડ નીચે અટવાઈ પડ્યા. જળવાખોરોએ એક રાતમાં સત્તા હાથ કરી લેવાની ઉમેદ સેવી હતી પણ તે યર ન આવી.

ચોવીસ કલાકમાં ચાર પ્રધાનમંડળો આવ્યાં અને ગયાં. છેવટે ઉદામ રીપબ્લિકને એને સપ્ટેમ્બર સુધી સાચવી રાખ્યું. સપ્ટેમ્બરની ૬મી તારીખે લારગો કેબેલરોએ સરકાર બનાવી જેમાં પોતા સિવાયના ખીજ પાંચ સમાજવાદીઓ હતા. કેલવાયો પરદેશખાતાનો પ્રધાન બન્યો, પ્રીએટો નૌકાખાતાનો પ્રધાન થયો, પ્રધાનમંડળમાં બે સામ્યવાદીઓ પણ ઉમેરાયા. અને તે ઉપરાંત એક આરક રાષ્ટ્રવાદી, એક કેટલેન. અને બે પ્રજાસત્તાકવાદીઓને તેમાં રથાન મળ્યું.

પણ કેનેરી ટાપુઓનો ગવર્નર ક્રાન્સિરકો ક્રાન્કો બિડીને મોરોક્કો પહોંચ્યો અને પછી ઈટાલિયન વિમાનોની મદદથી જિબ્રાલ્ટર આગળની કિલ્લેબંધી તોડવાને ફતેહમંદ નીવડ્યો. પછી

કોકોએ ત્યાંથી રપેનની વસ્તી પર પરદેશી દુકડીઓ અને મૂર લોકોના કાફલા ઉતારવા માંડ્યા. રપેનની ધરતી મૂર દુકડીઓથી ઉભરાવા લાગી. આજ સુધી રપેને મૂર લોકો પર આક્રમણ કર્યું હતું. આજે કાન્કો મૂર લોકોને રપેનની ધરતી ખૂંદવા, રપેનનાં ધરબાર લૂંટવા, રપેનની વસ્તીની કત્તેઆમ કરવા અને રપેનિશ સ્ત્રીઓ પર અત્યાચાર શુભરવા રપેન પર ઉતારતો હતો. ઇતિહાસમાં અનેકવાર એવા કપટા કટાસો નજરે ચડતા હોય છે.

લારગો કમેલોરોએ વસંત સુધી પદ જાગવી રાખ્યું. એની ક્રિયાશક્તિ અદ્ભુત હતી, એની પ્રતિષ્ઠા મહાન હતી, એની ધીરજ અડગ હતી. પણ તો ય એ નિષ્ફળ નીવડતો હતો. એ જીતતો ન હતો. વાત એમ હતી કે આવા કામ માટે એ ઘણો ઘરડો હતો. મડસેંક વરસની ઉંમરે એની તબિયત લચડી ચૂકી હતી. એણે જીવાનીમાં કારખાનામાં મજૂરી કરીને શરીર ઘસી નાખ્યું હતું. એ માત માત વાર જોલમાં મડીને તાકાત સુમાવી બેઠો હતો.

અને તેને રોકવા નાગ્રુક વીશ હજાર છોકરાંઓ ! એમનાં દિવમાં માનવતાના ન્યાય માટે મરી ફોટવાની તમન્ના વિના બીચું શું પધારે હતું ! પણ એ વિનાનું બીચું જાણું ઓછું પડ્યું.

નવેંજરના દમા અને હંમા દિવસે ઇતિહાસે ચમત્કાર બતાવ્યો. વીશ હજારની સેનાએ એક લાખને ખાળી દીધા.

વીશ હજારનાં મડદા દફનાવાની ના પાડતાં હતાં, વીશ હજારનાં ફાડપિંજર સ્વયંકર ધા નાખતાં હતાં.

“અમ રૂક જાઓ,” શ્રીમંતસાહીના માનવ પશુને માનવતાનો એ આદેશ હતો.

અને માનવતાનો કચ્છરધાણુ ખેલવા સૂડીવાટે ખરીદેલા મૂર મારાઓ થંબી ગયા. માડિડનો વિજય થયો.

પણ એક પછી બીજા દલ્લાઓ ચાલ્યા આવતા હતા. માફિડ પાયામાંથી હથમચી ઊઠ્યું હતું. સોવિયેટ સરકારે ટેંકો મોકલી, વિમાનો મોકલ્યાં, ખેરાક મોકલ્યા, પણ રશિયાથી લશ્કર આવ્યું નહિ. અને એમને એમ વિગ્રહ ખેંચાતો રહ્યો.

દુનિયાનાં છાપાંઓમાં દારુણ દમનની બયંકર વાતો ચીતરાઈ. ફાસીસ્ટ બળવાખોરોએ થોડાંક અમત્યનાં મથકો કબજે કર્યાં. ફેબ્રુઆરીની ૭મીએ મલાગા અને જુનની ૧૬મીએ બીલ્બાઓ ક્રીકોના હાથમાં પડ્યાં, અને તોય માફિડ હતુ જેવું ને તેવું અણનમ ને અણજિતાયેલું ઊભું હતું, તથા બળવાખોરોને બાસિંબોના અને વેલેન્સિયાથી પણ દૂર જ રાખતું હતું. માર્ચ માસમાં સરકારને મુડાલાનરાનો મોટો વિજય મળ્યો. ખ્રીફેગા આગળ એક ઈટાલિયન લશ્કરને ઠાપી નાખવામાં આવ્યું. એ એક જ યુદ્ધમાં ઈટાલિયનોના એટલાં બધાં મડદાં ખડકાયાં કે મુથોપિયાના આખા વિગ્રહમાં એનાં એટલાં બધાં માણસો મર્યાં નહિ હોય.

એમ વિગ્રહ વધતો જતો હતો. એક એકને વટી જાય એવી બયંકરતા એક બીજા પર ઝોઠવાતી જતી હતી. દુનિયાનું તાળવું રપેનના હત્યાકોડો વાંચીને ફરી ગયું હતું. ક્રીકોએ બારકપ્રદેશમાં કૂચ કરી. જર્મન વિમાનીઓએ બારક કોકના પવિત્ર ગુરનિકાને માટીમાં મેળવી નાખ્યું. આખા શહેરનો સંપૂર્ણ પછે થએલી તારાછનો ઈતિહાસમાં એ પહેલો દાખલો નોંધાયો. ગુરનિકાની ઇમારતો, ગુરનિકાનાં ધરખાર, દોરઢાંખર, ગુરનિકાની બિલાડીઓ ને ફૂતરાં, ગુરનિકાનાં કલ્લોલતાં બાળકો, જુવાનો ને નરનારીઓ બધાં એકે દબાયેલી ચીસ પાડી, એક બયંકર ચિત્કાર કરતાં, હતાં નહતાં થઈ ગયાં.

‘ટાર્મિસ’નો ખગરપત્રો જી. એલ. સ્ટીઅર એ ગળગળનાકે હસાકાંડ વિમે લખતાં કહે છે કે “એ શહેરની દસ હજારની વસ્તીને ધીમેધીમે પણ સંપૂર્ણરીતે કચ્ચરધાણુ કરી નાખવામાં આવી. આસપાસ પાંચ માઈલ સુધીનાં ખેડૂતોનાં છાપરામાંથી એક પણ કોટડું સલામત ન રહી શક્યું. આસપાસનાં બધાં ગામેા પર પણ છુટાછવાયા બોંબ પડ્યા. પછી વિમાનોમાંથી એકધારે તોપમારો શરૂ થયો. પછી એકએક વસ્તુને સળગાવી નાખનારા બારે બોંબ વરસી જઈયા...એ પહેલા બોંબ પેકી જે ફૂટ્યા વિનાના રહી ગયા તે બોંબ પર મેં સગી આંખે વાંચ્યું કે “રીનફોર્ડ ફેક્ટરી, ૧૯૩૬.”

ત્યારે જે. એલન સાથેની ફાંકોની મુલાકાતમાં બળવાખોરાના સરદાર ફ્રાન્સિસ્કો ફ્રાન્કોએ નીચેના શબ્દો ઉચ્ચાર્યા હતા:

“હવે આ હત્યાકાંડ કેટલોક લંબાવાનો ?”

“અમારી વચમાં કોઈપણ જાતની સમજૂતી કે સલાહ શક્ય નથી,” ફાંકો બોલ્યો.

“એટલે એમ કે તમારે અરધા રથેનને વિધી નાખવું પડશે !”

“ગમે તે જોખમે.”

“તમે જીતશો પછી તમારી સરકાર શું કરશે ?”

“લશ્કરી સરમુખત્યારી સ્થાપશે.”

લશ્કરી સરમુખત્યારીને રસ્તે ટચુકડો ફાંકો, વિશ્વની શરૂઆત પહેલાં ત્રણ દિવસ પર મરણ પામેલા જનરલ સામુરને તથા કાન્તો સોરેલોના જોડામાં પગ ધાલી દોડતો હતો. એનાં પગલાંમાં લશ્કરી સરમુખત્યારી માટે દોડતો ખીંચે જનરલ ડેન-ગોંઝામે-કનીપો-ડી-લાનો હતો. ઓગસ્ટની ૨૭મીએ પોતાના મરાણેલા

દરેક માણસના બદલામાં પાંચ સામ્યવાદીઓની કતલ કરી નાખવાનો તેણે હુકમ કાઢ્યો હતો તથા પોતાના બૂખ્યા વર નેવા મૂર લોકોને તે વીસ જાણની વચમાં એક સામ્યવાદી છોડરી બીપણ અત્યાચાર ગુમરવા આપતો હતો. એ અંગ્રેજોની વાત આવે ત્યારે તેમને કાચગા કહી તિરસ્કારથી હસતો હતો તથા બ્રિટિશ સામ્રાજ્યનો વિનાશ બાખતો હતો. લાનો સૌથી પ્રથમ રાજ પાસે હતો. રાજએ એનું અપમાન કર્યું અને એ પ્રજાતંત્રવાદી બન્યો. પ્રજાતંત્રવાદમાં મળેલી નોકરી પડાવી લેવાઈ કે તરત જ લાનો બળવાખોર બની ફ્રાંકોની ટોળકીમાં બરાયો.

મનુષ્યની કલ્પનાશક્તિને હચમચાવી મૂકે તેવી કલ્પેઆમો, તેવા હત્યાકાંડો, તેવા અત્યાચારો, લૂંટ અને અગ્નિની વાતો ફ્રાંકોની લરકરી હીલચાલે જીવતી કરી દીધી. એ બધાંનો જવાબ આપવા એનાર્કિસ્ટો પણ બચકર યુદ્ધ-માદમાં બમતા હતા. દેવજો લૂંટાતાં હતાં, પાદરીઓનાં રાજ પથરાતાં હતાં, ફાસીરોટોની એકધારી કતલ ચાલતી હતી. આગળ વધતા આવતા ફ્રાંકોની બયાનકતાથી લોક-જનતા ભયથી અને ગુસ્સાથી કંપી ઊઠતી હતી. સમાજનું નિયમન તૂટી જતું હતું. દરરોજની વ્યવસ્થાનો અંત આવતો હતો, છતાં સરકાર પક્ષથી એ બધી વિકરાળ નિરંકુશતાએને કાણુમાં લાવવાનો પ્રયત્ન થયા જ કરતો હતો.

પણ બળવાખોરોએ છૂટી મૂકેલી બયાનકતા ઇતિહાસમાં અજોડ જેવી હતી. લશ્કરના નાયકો અને અમલદારો જ લૂંટફાટ, અત્યાચાર અને કતલ માટે વસ્તી પર મૂર વરઝ્યો છૂટા મૂકતા હતા. કોઈપણ નવું શહેર કબજે કર્યા પછી એમાંથી સરકાર પક્ષના એકેએક માણસને વિંધી નાખવામાં આવતું હતું. જે કોઈ મજૂર પાસે ટ્રેડ યુનિયન કાર્ડ નહોતું, જે કોઈ ફ્રીમેસન માલમ પડે, જે કોઈએ જૂતકાળમાં પોપ્યુલર મોરચા માટે મત આપ્યો હતો તેવી

માહિતી મળે તે સૌને એક સાથે ચીરી નાખવામાં કે વિધી નાખવામાં આવતાં. છતાં કોઈ પણ નાનામાં નાના મામલાં પણ એવા હતાકાંડ થતા હતા. વિજય પત્રી કોરડોઆમાં બે હજારનો, સારા-ગોસામાં અઠાર સોનો, સેવિતીમાં નવ હજારનો, ગ્રાનાડામાં છ હજારનો ને પેંપલોનામાં ત્રણ હજારનો નરમેધ બળવાખોરોએ છત પત્રીના કાર્યક્રમ તરીકે ઊજવ્યો હતો. એ હતાકાંડ માડિંડની છત પત્રી પણ ભયંકર ઊજવાવાનો હતો. રાજ મરણના ઢગલા ઉથેચાતા. રૂપેનના પાટનગર પર છત પત્રીના માનવસંહારને બોત્તી અનેક પત્રિકાઓ રાજ ઊડતી હતી કે,

“ રાષ્ટ્રીય લશ્કર હવે થોડા જ સમયમાં માડિંડનો કબજો લેશે અને તમને સૌને ચેતવણી આપવામાં આવે છે કે ત્યારે બળવાખોર પક્ષના એકના મરણ માટે તમારામાંથી દશતું ખૂન કરવામાં આવશે. અમારી પાસે તમારા લાલ લશ્કરમાંથી પકડાયેલા એક હજાર કેદીઓ છે, તેમનું પણ તે જ થશે...”

ત્યારે બળવાખોરોએ મલાગા લીધું ત્યારે નગરનાં વતનીઓને પત્રી શું થશે તેની ખબર હતી જ. એ નગરમાં કાસીરટ બળવાખોરો પેલા તે પહેલાં ત્રીજા ભાગની વસતી ઘરબાર છોડીને શરીર પર લેવાય તે સર્ધને નાસતી હતી. એ નાસનારાંઓમાં સ્ત્રીઓ, પુરુષો અને બાળકો મળીને કુલ દોઢ લાખ જેટલાં હતાં. એમની પાછળ એમના શિકારીઓ હતા. બીજાઓમાં પણ એવી જ મોટી સંખ્યા ભાગતી હતી.

હવે ધીમેધીમે ગિનદરમ્યાનગીરીના નાટકી આચાર મૂકી દેવામાં આવ્યા હતા. કોકોતું લશ્કર જર્મન અને ઈટાલીની રૂપેન પર ચડાઈ હોય તેવું દેખાતું હતું. ત્યારે કોકોએ સંતાનદેર લીધું ત્યારે મુસોલિનીની સરકારે ઈટાલીમાં ખુશાલીનો ઉત્સવ ઊજવ્યો.

મુસ્તફા કમાલ આતાતુર્ક

બૂરી આંખોનાં અન્નર્વાણાંમાં મસ્તીખોર કુંડળા ગ્યતો સ્વદેશભક્ત અને માનસવિષમધારી પોતાનાં સાત સાત નામો પર કોશ્વેમસ નેષુ' અચંડ વ્યક્તિત્વ ધરતો આખા ટકીને વૈતાલી ઓળાથી આવરી બેતો કમાલ જણે આજે ય ઊભો છે.

સાશ્વેનિકામાં માળાપ એને મુસ્તફા કહીને ખૂબ પાડતાં. નિશાળમાં એના માસ્તરો એને મુસ્તફા કહીને યગ વર્તાવવાનો પ્રયત્ન કરતા. એકવાર એક માસ્તર એના ગણિતના જ્ઞાન પર મનકાઈ પડ્યા ને બરડો ચાખડતાં બોલ્યા: “કમાલ !” પછી મુસ્તફા કમાલ બન્યો.

ઝરડેનક્સની લડાઈ પછી એ મુસ્તફા કમાલ પાશા (સેનાપતિ) બન્યો. ૧૯૨૧માં એણે ગ્રીકોને કચડી નાખ્યા પછી પાછું એના નામની આગળ ગાઝી (નાશ કરનાર) ગોઠવાયું. મુસ્તફા ગાઝી મુસ્તફા કમાલ પાશા બન્યો. પણ દશ વરસ પછી જ્યારે એણે લશ્કરી ઇશ્કાખો બૂસી નાખ્યા ત્યારે એ પોતે પણ ગાઝી મુસ્તફા

કમાલ બની રહ્યો. ૧૯૩૪માં એણે આતા તુર્ક (તુર્કોનો પિતા) નામ ધારણ કર્યું. આ બધી નામાવલિનો છેલ્લો આંક એણે કમાલ આતાતુર્ક નામ ધારણ કરીને કાઢ્યો.

એણે ધર્મને પદબ્રષ્ટ કયો, ધર્મીયાર્થોને કામ કરતા બનાવી દીધા, અને પછી જાણે એના વિજયોની વિશાળતાને દુનિયાં દૂંકી પડતી હોય તેમ મોટો બચ્ચ અને બચાનક એક હાથમાં તરવાર, આંખમાં જોડુકમી અને માથા પર રાષ્ટ્રફુટાશનની ધીખતી ચગડી રાખી સુધારા કરવા અને નૂતન તુર્કી સર્જવા એ નીકળી પડ્યો. એણે પડદા ચીરી નાખ્યા, ઘૂમટા તોડી નાખ્યા, મસ્જિદોમાં અનાજના કોદારો ભર્યાં, બાધાને લેટિનમય બનાવી, બહુપત્નીત્વનો અંત આણ્યો, નૂતન રચનાના નવા કાનૂનો ઘડ્યા, ઇસ્તિંબુલનાં બધાં રહેઠાણોને ફરજિયાત રીતે નિરોગી બનાવ્યાં અને તુર્કીના ઈતિહાસમાં પહેલો વસ્તીગણતરી કરી. એ ઉપરાંત એણે રાજકીય રજના દિવસો વરસના ત્રણ જેટલા જ રાખ્યા, પરણનારાંઓની શારીરિક તપાસ ફરજિયાત બનાવી, અંકારામાં નવું પાટનગર નિરમ્યું. જાહુનાં પુસ્તકોને ખતમ કરાવ્યાં, સ્ત્રીઓને આગળ આણી દીધી અને બધી સંસ્કૃતિ ને સંસ્કારનું ઈન્દ્ર તુર્કી છે એમ પુરવાર કરતો જગતનો ઇતિહાસ લખાવવા માંડ્યો.

અને એ... ! એના ચરિત્રવિધાનની વાત કરશે. મા. એના અંમત જીવનની ઘટનામાં ડોકાશે તો આંખો ઝંખવાઈ જશે. સરમુખત્યારીનું વ્યક્તિત્વ કમાલમાં પરિસીમાએ પહોંચેલું દેખાશે. એ આખો મહાન પીટર જેવો માત્રમ પડશે. એની સાથે સરખાવશે તો હિટલર દીંચકો (milksop) દેખાશે, માંધાતા મુસોલિની ખુશખોદાર લંબૂશ માત્રમ પડશે અને ગોંબોઝ રામા જેવો જણાશે. કમાલે એક વખતે ઇન્જિનિયરન પ્રધાનને જાહેરમાં ચપાટ લગાવી

દીધેલી. કારણકે તે પ્રધાને તુર્કીમાં નિમેધાયેલી 'ફેજ' ટાપી પહેરી હતી.

સ્વદેશભક્તિના જ પોતાના ખ્યાનને લીધે એણે જેટલા ઉપરીઓને છેલ્લે દીધો છે તેટલાને કાર્થએ નહિ દીધો હોય. ૧૯૧૮માં એને રાજકુમાર વાલીઉદ્દીન સાથે બર્લિન મોકલવામાં આવ્યો. ત્યાં વાલીઉદ્દીનને એણે હિઝનમર્ગ સાથેની મસજીદોમાં મદદ કરવાની હતી. છ વરસ પછી એ જ શેકને—સુલતાન મહમદ છઠ્ઠાને તુર્કીમાંથી તુર્કીની બહાર ખૂટની એડ પર ઉછાળીને ફેંકી દીધો.

કુરદીસ્તાનમાં રાષ્ટ્રીય બળવો થયો. ત્યાં એને સુલતાન તરફથી ઈન્સ્પેક્ટર જનરલ તરીકે બળવાને શાંત પાડવા અને બળવાખોરાને દાખી દેવા મોકલવામાં આવ્યો. ત્યાં જઈને એને બળવો ચોખ્ખું દેખાયો અને બળવાખોરાં સ્વદેશભક્તો દેખાયા. એણે બળવાને દાખી દેવાને બદલે બળવાની આગેવાની લીધી. એના ઉપરીઓએ જે બળવો દાખી દેવા એને મોકલ્યો હતો તે બળવાના સરદાર તરીકે બે જ વરસમાં એણે આખા તુર્કી માટે વિજય મેળવ્યો અને બધા ઉપરીઓનો ઉપરી બન્યો.

૧૯૨૬માં એને મારી નાખવાનું કાવતરું થયું. એણે વિરોધ-પક્ષના બધા નેતાઓને એક સાથે હારદોર ફાંસીને માથડે લટકાવી દીધા. એ ટી'ગાર્થ ગએલાઓમાં એનો દરરોજનો સાથીદાર કર્નલ એરીફ અને તુર્કીના નાણાંવિષયક ઉસ્તાદ જેવીડ—બેનાં શય પશુ લટકતાં હતાં. એ હત્યાકાંડની સવાર પહેલાંની આગલી રાતે એણે પોતાના આવાસ પર એ ફાંસીદિનની ઉજવણીમાં બધા દરબારીઓને મિજબાનીમાં મોકલાવ્યા હતા. મિજબાની માણીને વહેલી સવારે ઘેર જતા દરબારીઓ નગરના ચોકમાં લટકતાં શય દેખતા હતા !

એના જીવનવેગનાં એવાં ઝરણાં પાછળ કહે છે કે એના મનમાં એ અસરો હતી: એક એની મા, અને બીજી એની માંદગી. એની માને એ ખૂબ જ ચાહતો હતો. જો કોઈ સી તરફ એણે વફાદારી દાખવી હોય તો તે એની મા હતી. ગાંધીન બુદ્ધ વખતે સાશ્વતનિકામાં એની માતા સપડાઈ હતી, અને પછી અસહ્ય પીડનોને વશ બનેલી ગ્રીક કારાગારમાં સડતી હતી. કમાલે એને ત્યાંથી છોડવી પોતાની પાસે રાખી હતી અને પછી તે કમાલના પોતાના ઘરમાં મરણ પામી હતી.

૧૯૧૭માં કમાલ માંદગીને બિછાને પડ્યો હતો. એક પ્રખ્યાત વીએનિઝ ડોક્ટરે એને કાલ્સ્માઈમાં તપાસ્યો અને કહ્યું કે જો તે પીવાનું છોડશે નહિ તો એક વરસમાં મરણ પામશે. મિમારીની પરવા ક્યાં વિના જીવનવેગથી જીજ્ઞાસો કમાલ લડાઈના મોરચા પર પહોંચી ગયો. પેણે વીએનિઝ ડોક્ટર મરણ પામતો હતો. કમાલ સામે યતો હતો અને એની સ્વચ્છંદી ટેવોમાં નિરંકુશ ધસતો હતો. પોતાના બોહીને શુદ્ધ કરવાને બદલે એ આખા તુર્કીની આગાહને નવજીવન આપવા મથી પડ્યો હતો, પોતાની જાતને શિક્ષા કરવાને બદલે એ આખા તુર્કિસ્તાન પર નાનામાં નાનો ગુનો ફાંડવા ફરી વળ્યો હતો.

કમાલ ૧૮૮૧માં જન્મ્યો. એનો બાપ અલી-રસા હિટકરના બાપની જેમ નાનો કર્દમ અમલદાર હતો, પણ એની માતા જુબેદા પીલસુદસ્કી, મુસોલિની અને મસારિકની માતાની જેમ સામાન્ય સ્ત્રીથી ચડિયાતી હતી. માતાને મન હતું કે દીકરો બહુગણીને ધર્મીયાર્થ બને. સ્ટેલિનની માએ પણ એ જ મુરાદ સેવીને દીકરાને દીક્લીસની ધાર્મિક શાળામાં ધકેલ્યો હતો. કમાલની માએ અલી-રસાના મરણ પછી તરત જ બીજી વાર લગ્ન કર્યા અને કમાલે ઘરમાં ધૂસી જનાર આ નવા બાપને ખૂબ જ ધિક્કાર્યો હતો.

કમાલે એક બળવાળે તરીકે જીવનની શરૂઆત કરી. એ ક્રાન્તિની પત્રિકાઓ લખતો અને બળવાની કવિતાઓ બનાવતો. કોન્સ્ટેન્ટીનોપલના કારાગારમાં એને પૂરવામાં આવ્યો હતો પણ લશ્કરી અમલદાર તરીકેની એની લાયકાતે એનો કેદખાનેથી છૂટકારો કરાવ્યો.

કમાલનું કામ બીજાઓ કરતાં વધારે અધુરું હતું. સૈકાજૂના સામાજિક સડામાં ગરકાવ થઈ ગએલા રાષ્ટ્રને એણે કાદવમાંથી ખેંચી કાઢ્યું, સાફ કર્યું અને તેને પગથી માથા સુધી નવું સરજી જગત સામે મગફળ બનાવ્યું. ૧૯૧૯માં ટર્કી એવો તો કચડાઈ ગએલો અને ભાંગી ગએલો હતો કે તે બ્રિટિશ હકુમત સ્વીકારવા તૈયાર હતો પણ કમાલનો હાથ અડયા પછી એ બ્રિટનનો દુશ્મન બનીને પોતાના બળ પર શાંતિની શરતોનું સ્વસ્થાપન કરવા લાગ્યો.

એ ત્રણ જ વરસમાં કમાલે સુલતાનને હાંકી કાઢ્યો. ખલીફાતને રદ કરી, ગ્રીકો સામે યુદ્ધ ખેડ્યું અને તેમને હરાવી નસાડ્યા. એટલિટનને ચાનક આગળ ચમકાવીને બિડાવી દીધું. હુસાની પરિષદમાં પરદેશી હકુમતોને હડધૂત કરી હાંકી કાઢી ટર્કીનું સ્વતંત્ર રાષ્ટ્ર તરીકે નિર્માણ કર્યું. ટર્કીશ પ્રજાતંત્ર ઘડી કાઢ્યું અને નવા પાટનગરમાં નવી પાર્લામેન્ટ બોલાવી. કમાલ તુર્કોના પહેલો પ્રમુખ બન્યો.

કમાલે અંકારામાં પાટનગરની પાસે ઘર બાંધ્યું અને ત્યાં રહેવા લાગ્યો. ૧૯૨૩માં એ લલીશ નામની સ્ત્રી સાથે પરણ્યો પણ થોડા જ વરસમાં, તેની સાથે છુટાછેટા કરી, એકલો રહેવા લાગ્યો. એણે ઇટાલી શિયા બને સુધી વેરવા માંડી. પૂર્વ ભૂમધ્યમાં ઇટાલી રહ્યું હતું.

અને ડાઉન્ટ્સમાં નીકળવાનું રશિયાનું ગરમ સાગરનું એક જ રથાન હોઈ રશિયા પણ એની સાથે મુખ મલકાવતું હતું. કમાલ અને સાથે રમવા લાગ્યો, પણ એગિસીનિયા પરતું ઇટાલીનું આક્રમણ એને રુચ્યું નહિ. એની ઇટાલી સાથે ગાંઠ ઢીલી પડવા લાગી અને રશિયાની ભાર્મિધી વધવા લાગી.

આ નવાં આદોલનો પાછળ રશિયન પરદેશમંત્રી લિટવિનોવનો અંદરખાનેથી હાથ હોવાની વાતો પણ જલ્દાર આવી.

સોવિયેટ રશિયાનો સરમુખત્યાર

“નેતૃત્વની કળા એક ગંભીર ખાળત છે. નેતા ચળવળની પાછળ ન પડી શકે. કારણકે એમ કરતું એટલે જનતાથી અળગા પડી જવું, પણ નેતાએ આંખો મીચીને આગેદોડના આંધળિયા પાણુ ન કરવાં જોઈએ; કારણકે એથી એ જનસમૂહનો સંપર્ક ગુમાવી બેસે છે. જે એક હિલચાલની આગેવાની લેવા માગે છે એને બે મોરચે લડીઈ લડવી પડે છે—એક તો જે દીલપગા પાછળ પડી જાય છે એમની સામે અને બીજા જે આગળ ધરે છે જતા હોય એવા દોડપગાઓ સામે.”

—લેસેક રટેલિન

એનું ‘ખરું’ નામ તો યોસિફ વિસારિયો નોવિચ છે. ૧૮૭૬માં દીક્લીસ પાસે ગોરા શહેરમાં યોસિફ એની માતાને સંપડયો ત્યારે એનો આપ રસ્તા પર બેસીને જોડા શીવતો હતો, અને ટાંકા મારતો પોતાના ખેડૂ જીવનને યાદ કરતો હતો.

“ઠીક થયું, હવે છાકરો જામતો જાય છે તો જલ્દી કામે લાગશે...” યોસિફનો આપ આરામ શોચતો બોલતો હતો.

“મારો...યોસિફ !” માતાની આંખો યોસિફ પર ઠરી રહી. એના હોઠ મક્કમ નિર્ણયમાં બેલી બેઠ્યા, “મારો યોસિફ નિશાળે જશે,...બપુશે ગણુશે ને પાદરી થશે.”

માતા મક્કમ હતી. એણે એનો યોસિફ બપુશે ગણુશે ને મંદિર માંડશે એમ માનીને પંદર વરસ સુધી ધૂળમાં લીટા દોરતા દોકરાને ટીફલીસની ધાર્મિક શાળામાં ભણવા મૂક્યો. યોસિફ પંદરથી ઓગણીસ વરસની ઉંમર સુધી ભણ્યો. પછી એક દિવસે ધાર્મિક શાળાએ એને વળાવી દીધો. કારણકે એ ક્રાન્તિકારી હિંમતવાન માં રસ લેતો હતો. યોસિફ ઘેર આવ્યો. એની આંખમાં ધાર્મિક શાળા ખૂંચતી હતી, પાદરીઓનો મતાગ્રહ એની અંદર બળવો જગવતો હતો. એ બૂખમરો નેઈ રહ્યો. એને અંદરથી ક્રાન્તિનો પહેલો હુતાશ ધુંધવાતો લાગ્યો. એણે માર્ક્સવાદીઓની બાર્મિંધી ખાંધી. યોસિફ ક્રાન્તિના પહેલા પાક ભણી રહ્યો.

એ ઓગણીસ વરસનો કાળ યોસિફની ધીરજને તાવતો વહેતો હતો. ૧૮૯૦થી યોસિફ એકતાન બની ક્રાન્તિની હિંમતવાનની વિગતો ગૂંથતો મચી પડ્યો હતો. એકધારી ધીરજના, તનતોડ મહેનતના, બચકર બૂખમરાના, ભક્ષભક્ષાને બૂલાવી દે તેવી મુરકેલીઓના દિવસો વહેતા જતા હતા.

૧૯૦૫નું યાદગાર વરસ આવ્યું અને પસાર થયું. ૧૯૦૫ની ક્રાન્તિ થઈ અને શમી ગઈ. રશિયાની ધરતી પર દારુણ દમનો, અંગવિચ્છેદ, દેહાંતદંડ પથરાઈ રહ્યાં. કારાગારો ઉભરાયાં. આકે પહોર ગિરફતારી ગૂંચ રહી. જુવાનો ઝખ્ખે થયાં ને દેશનિકાલમાં જઈડાઈ ગયાં. યોડાંક વેશપતટા કરી, નામપતટા કરી છૂપાઈ ગયાં અને ક્રાન્તિને આગળ ધપાવી રહ્યાં. લેનિન અને બીજા કોઈ પુસ્તકાલયોમાં તો કોઈ હોટેલોમાં ભરાઈ બેઠા. યોસિફ એકલો એક

શ્રીમંતને ઘેર ઝાડુ વાળવા રહ્યો. એ ઝાડુવાળો ભીતરમાં જળવાખેર પક્ષ જમાવી રહ્યો. ફરી પાછી કાન્તિની જળ રશિયા પર પથરાવા લાગી.

“ આ તો સ્ટેલિન છે, સ્ટેલિન (સ્ટીલ-સ્ટ્રોન્ગ) ” બોખંડી ઝાડુવાળા યોસિફને જોઈને જળવાનો લેનિન બોલતો હતો.

યોસિફ ત્યારથી સ્ટેલિન કહેવાયો.

મુસોલિની અને હિટલર બન્નેએ કારાગારનાં બયાનક ભીતર જોયાં છે પણ સ્ટેલિન જેવું કોઈ સરમુખત્યારે મહન નથી કર્યું. સ્ટેલિન સાથે જ ‘વિન્સ્ટન’ પંખી ખની રહ્યો. ઝારની પોલીસે એને પાંચ વાર ગિરફતાર કર્યો અને પાંચ વાર કાળાપાણીએ કાઢ્યો. ચાર વાર એ કારાગારમાંથી સરકી નાહો.

ટીફલીસ પાર્ટીની સમિતિમાં એ સભ્ય હતો. પાર્ટીનું કામકાજ આગળ ચલાવવામાં નાણાંની ખૂબ જ જરૂર હતી. લૂંટફાટ કરીને નાણાં મેળવવાની નીતિ સ્વીકારાઈ. એકો પર ધાડ પડી. બોંબ નંખાયા, ગાણસો મરાયાં. સ્ટેલિને આ કામમાં સરદારી લીધી અને પંદર હજાર પૌંડ એક ધાડમાંથી પડાવ્યા પણ તેમાં પાર્ટીના વીસ સાથીદારો કપાઈ ગયા. લેનિને બચાંકર બનતા જતા સ્ટેલિનને થોડો સમય પાર્ટીમાંથી બરતજ કર્યો, પણ તરત જ પાછો એને લેવામાં આવ્યો.

દેશનિકાલ અને કારાગારની સજાઓ વચ્ચે સ્ટેલિન હવે ધાડો પાડવાની પ્રવૃત્તિ છોડી, જુક પહોંચી ગયો અને ત્યાં છૂપા નામથી ‘ રેમિયા ’ નામનું એક બોલ્શેવિક ડાપું ચલાવવા લાગ્યો. પછી એણે સ્ટોકોહોમ, કેકો અને પ્રાગની પરિષદોમાં હાજરી આપી. ૧૯૧૨માં એણે સમાજવાદ અને રાષ્ટ્રીય સવાલ નામનું પુસ્તક

લખ્યું. પણ ૧૯૧૩માં એ ડ્યુમાની અંદરના સોશયલ ડેમોક્રેટિક પક્ષનો નેતા બન્યો, સામ્યવાદી સંઘના મુખપત્ર 'પ્રવદા'નો તંત્રી થયો. ૧૯૧૩ના અંતમાં એ ફરીવાર પકડાયો અને આ વખતે આર્કટીક સરકલ પરના અરફના પ્રદેશમાં બંધકર શિક્ષા સહન કરવા મોકલી દેવામાં આવ્યો. પણ ૧૯૧૭ની ક્રાન્તિએ એને છોડાવ્યો.

૧૯૧૭ની ક્રાન્તિએ સામ્યવાદી બળવાખોરોના હાથમાં સત્તા મૂકી. પોલીટબુરોનો એ શરૂઆતથી જ સભ્ય થયો. લેનિન ઉપરાંત એના સિવાયના બીજા સભ્યોમાં ટ્રોટ્સ્કી, ઝીનોવીય, કેમેનેવ, સોકોલનિકોવ તથા બુખનોવ હતા. બોલ્શેવિકોએ સરકાર સ્થાપી તેમાં એણે કામદારો અને કિસાનોનો પ્રધાન તથા નેશનાલિઝમનો પ્રધાન બની એક સાથે બે જગાઓ મંબાળી.

આંતરવિગ્રહ વખતે એ સંગ્રામસમિતિનો સભ્ય હતો પણ ટ્રોટ્સ્કી નેટલો સક્રિય નહોતો. પણ ૧૯૨૧માં લેનિને એને આખા પક્ષનું સામાન્ય મંત્રીપદ આપ્યું. આ વખતે રશિયામાં જુદી જુદી ભાષાઓ બોલતી સૌ પ્રજાઓ હતી. રેલિને એ સૌને એક કરવાની તરફીજ શોધી કાઢી. એ બધાં સ્વતંત્ર રાજ્યો મળીને યુ. એસ. એસ. આર.ની યોજના થઈ. મોસ્કો રશિયાનું પાટનગર બન્યું. ત્યાં બેઠેલી બોલ્શેવિક સરકાર સોવિયેટ યુનિયનની સત્તાનું કેન્દ્ર બની.

પણ ટ્રોટ્સ્કી આ સમયે પૂરજોશમાં હતો. લાકડ લશ્કરનો એ મદદ સેનાની હતો અને રેલિન અને તે બંને એક બીજાના પ્રથમથી જ પ્રતિસ્પર્ધીઓ હતા, અને એક બીજાના ઘર્ષણમાં આવી ચૂક્યા હતા. રેલિન પણ તે સમયે લડાઈના મોરચા પર એક સરદાર હતો. એણે શિસ્તભંગ ખાટે પોતાની જવાબદારી પર

અમલદારોની એક ટોળાને વિંધી નંખાવી. મહાસેનાની ટ્રાઇસ્કીનો વાંધો ઉઠાવતો હુકમ છૂટ્યો, અને સ્ટેલિનનો જવાબ માગતો તાર આવ્યો:

“એના તરફ ધ્યાન આપ્યા વિના કામ આગળ ચલાવો.” સ્ટેલિને ઉઘાડો અનાદર કર્યો.

સ્ટેલિનનો એક ખીજો ગમૂઝળનાવ એ જ અરસામાં બનેલો. પેટ્રોગ્રેડ પાસે સ્ટેલિન હુકડીઓની તપાસ લેતો હતો ત્યારે એને એક ચિઝાર્થ ગએલા બોલ્શેવિક સૈનિકે સલામ કવાની ના પાડી. સ્ટેલિને તેને આ શિસ્તબંગતું કારણ પૂછ્યું. સૈનિકે પોતાના ચિંથરાથી વિટેલા પગ બતાવ્યા અને પછી સરદારને અનુકૂળ એવા લશ્કરી ખૂટમાં લપેટાયેલા એના પગ તરફ હાથ લંબાવ્યો. એક પણ શબ્દ બોલ્યા વિના સાથીદારીના ઉમળકાથી સ્ટેલિને એનો હાથ દલાવ્યો અને ત્યાં ને ત્યાં જ પોતાના ખૂટ કાઢી આપી એ સૈનિકને પગે વિટેલા ચિંથરાં પોતાના પગ પર બીંટી લીધાં.

“આ બ્યોર્જિયન બોક્ષંડી જ બધું સદન કરી શકશે.” લેનિને સ્ટેલિન વિશે મત બાંધી રાખ્યો તથા પોતા પછી પોતાના પદ પર આવનાર તરીકે એને નક્કી કરી રાખ્યો. તે સમયે બોક્વાયકો બોલતી હતી: “લેનિન સ્ટેલિનમાં વિશ્વાસ રાખે છે પણ સ્ટેલિનને કોઈનામાં વિશ્વાસ નથી.”

પછી લેનિન ધવાયો અને એને એનો કાળ નજીક આવેલો લાગ્યો. ત્યારે સ્ટેલિને એની જગા પર આવવાની ખાનગી દિવચાક શરૂ કરી દીધી. કહે છે કે લેનિન એના તરફ બયની નજરથી જોતો ત્યારે બોલ્યો હતો, કે “This cook will make too hot a stew.”

પછી સેનિનના મરણ સાથે જ એ જ્યોર્જિયને પોતાના પાસા નાખવા માંડ્યા. ૧૯૨૪માં સેનિનની હાઠ્ઠીનો એક છેડો સ્ટેલિનના ખભા પર હતો; બીજો જીનોવની ખાંધ પર હતો. અને તોય પછીનાં પાંચ જ વરસમાં એ જ્યોર્જિયન સ્ટેલિને એક વખતના ખભેખભા અડાડનાર વ્યક્તિઓને પણ વિરોધી બનતાં પોતાના માથામાંથી ફેંકી દીધી. સ્ટેલિન સોવિયેટ યુનિયનનો સમર્થ સરમુખત્યાર બન્યો, અને ટ્રોટ્સ્કી ઈતિરાજના અંગારમાં સળગતો સમસમી રહ્યો.

એ બન્ને વચ્ચે અંતર તો ગરબાતથી જ હતું જ. ક્રાન્તિના મહામમાં પણ બન્ને સ્ટેલિન બોલતો હોય ત્યારે કેવળ એના તરફની બેદરકારી બતાવવા ટ્રોટ્સ્કી છાપું વાંચવા માંડતો, પણ દ્વે તે એ અંગત ઈતિરાજ સ્પષ્ટ દુશ્મનાવટમાં ફેરવાઈ ગઈ. સ્ટેલિનને ઉખેડી નાખવા ટ્રોટ્સ્કી શું ન કરે તે કોઈ કદ્દપી શક્યું નહિ. સ્ટેલિન શરબાતથી જ આવેગવાળો ઉચ્ચ રાજકારણી પુરુષ હતો અને બન્ને ને ત્યારે આગળ પડતા વિધાયક જેવો સમિતિઓનાં કામકામેમાં મશગુલ માસમ પડતો હતો. ટ્રોટ્સ્કી શરબાતથી જ એકલા વડે જેવો ઘૂરકતો ને હિસ્કેરાતો કટ્ટર વ્યક્તિવાદી હતો અને પોતાના વ્યક્તિવાદને લીધે વીસ વરસથી બોલ્શેવિક અને મેન્શેવિક પક્ષ સાથે ઝઘડતો છતાં તેની સાથેનું પોતાનું જોડાણ જળવી રહ્યો હતો. સ્ટેલિન પથ્થરની પ્રતિમા જેવો નિશ્ચલ દેખાતો, ટ્રોટ્સ્કી માથુના પૂતળા જેવો પીગળતો લાગતો, સ્ટેલિન ઠંડા લોહીનો અને ગણતરીબાજ રહેતો ત્યારે ટ્રોટ્સ્કી હંમેશાં બિછળતો, નિષ્પાતસ અને વાતોડીઓ માસમ પડતો, અને તેથી જ સ્ટેલિન ધારે ત્યારે ઓંખ નાખી શકતો અને ટ્રોટ્સ્કી ઓંખના અવાજ કરતાં મોટેથી તડૂકતો છતાં હિંમતથી કંપી બિઠતો હતો. લોખંડી માથાવાળો સ્ટેલિન બચહારુ હતો. નિરપેક્ષતાઓના આદર્શો રચતો; ટ્રોટ્સ્કી કઠોર વારતવિકતામાં તરંગી

જનતો હતો. સ્ટેલિન નિયામક અને વ્યવસ્થાપક હતો, ટ્રોટ્સ્કી કોઈની પણ સાથે હાથ ન મિલાવે તેવો પોતાના વ્યક્તિત્વમાં અછકડ હતો. સ્ટેલિન વાધ જેવું ધૂરકતો હોય તેમ હસતો હતો, ટ્રોટ્સ્કી બાળકની જેમ ખુશખુમા હસતો હતો. સાઈબીરિયાના કારાગારમાં જાને સાથે સહતા હતા અને જાને એક પછી એક નાહા હતા સ્ટેલિન ઘરણી પર તરાપ મારતા વાદ્યની જેમ ચૂપચાપ ભાગ્યો હતો, ટ્રોટ્સ્કી શરાતનને શોભે તેમ ધડાકા ને ભડાકા કરતો નાડો હતો.

ટ્રોટ્સ્કીનો હિદામ બાળુનો વિરોધ સતત ક્રાન્તિની વિચારણાથી શરૂ થયો. એણે કોઈ એક દેશમાં સમાજવાદી રચનાનો વિજય શક્ય નથી એમ જાહેર કર્યું. એણે માન્યું કે બહારની દુનિયામાં સતત સામાજિક ક્રાન્તિ થતી રહે તો જ રશિયામાં સોવિયેટ સરકાર ટકી શકે.

સ્ટેલિને અખત્યાર કરેલી નવી રીત તરફ ટ્રોટ્સ્કીવાદીઓ ચોંકી બેઠ્યા. તેમને લાગ્યું કે સોવિયેટ રશિયાનું સામાજિકરણ ખૂબ મંદગતિથી ચાલી રહ્યું છે. તેમને દેખાયું કે આસપાસના મૂડીવાદી દેશો સાથે સહકાર સાધવાની બેનિને અખત્યાર કરેલી નવી આર્થિક રીત ખૂબ લંબાવા માંડી છે.

સ્ટેલિનનો મત એથી જુદો હતો. એણે સંબળાવી દીધું કે, “તમે બહારનાં ગરમ છોકરાંઓ, તમારી લગામો થોડાક દશકા ખેંચી રાખો; અમે તમારી આસપાસ આવી લાગીશું.” ટ્રોટ્સ્કીએ બહારના બળવાઓમાં ઘૂસી જવાની હાકલ કરી, સ્ટેલિને એથી વિરોધી, “પહેલું રશિયા અને પછી બહારના દેશો,” એવી ખૂબ પાડી અને મગકમાં ઉમેર્યું, “લગ્નની મધુરાત્રિનો દવે અંત આવી ગયો છે અને સમાજવાદી રચના રશિયા માટે શરૂ થાય છે; ટ્રોટ્સ્કીને રચના નથી જોઈતી, સતત ‘હનિમૂન ‘માં મદાલનું છે.”

સ્ટેલિન એકસો સાચો હતો. સ્ટેલિનની સમાજવાદી રચનાની પંચવાર્ષિક યોજનાએ તે દુનિયા આખીને બતાવી આપ્યું છે. યોજના પહેલાં ટ્રોટ્સ્કીને હાંકી કાઢવામાં આવ્યો ત્યારે સ્ટેલિનની આ આર્પદિષ્ટનો ખ્યાલ ધણું ઓછાને હતો, આને દુનિયા આખીની પ્રયોજકપ્રજ્ઞા સ્ટેલિનના માનમાં નમે છે.

સ્ટેલિને પોતાનો માર્ગ સરળ કરવા રશિયાના મવાજોને તથા ટ્રોટ્સ્કી જેવા અતિ ઉદામોને એક હાથે હાંકી મૂક્યા. સ્ટેલિને સામ્યવાદી પક્ષનું તંત્ર પોતાના હાથમાં લીધું. ક્ષેત્રનિવાસને પોતાની ગંભીર યોજનામાં સાર્થક બનાવ્યો ને સ્પષ્ટ કર્યો. એ અર્થ સાથે જે અસંમત થયા તે નાસ્તિકો ક્ષેપાયા અને નાસ્તિકો નિર્દય રીતે દંડાયા.

એ વિરોધીઓમાં વિપત્તિ રીતે વકરેલો ટ્રોટ્સ્કી રશિયાજરમાંથી ઊભડી ગયો. રશિયાના ગ્રંથોમાંથી ટ્રોટ્સ્કીનું નામ રદ કરવામાં આવ્યું. રશિયાની નિશાજોનાં પુરાણાં પત્રકોએ પણ એના નામ પર છેકો માર્યો. આવતી કાલની અને આજની નવી રશિયન પ્રજા માટે ટ્રોટ્સ્કીનું નામ પણ નકારાયું. અને તોય સ્ટેલિને લખેલા ‘આકટોબર રેવોલ્યુશન’ નામના પુસ્તકમાં સ્ટેલિન પોતાના દુસ્મનનો નીચેના શબ્દોનાં ઉલ્લેખ કરે છે: “આપણે કબૂલ કરવું જ પડશે,એ નકારવું અશક્ય છે કે ગિરાદર દાદ્સ્કી આકટોબરની ક્રાંતિમાં સર્વોત્તમ રીતે લડ્યો હતો.”

સ્ટેલિને ટ્રોટ્સ્કીને ધિક્કાર્યો છે, ન્યાંમુધી મર્યાદિત મનુષ્યોના ધિક્કારને પ્રેમની સંકલિત ગ્રંથિઓ ક્ષર્ધ જંચ ત્યાં સુધી: અને તોય પોતાને ટ્રોટ્સ્કીનો દેવાદાર જરૂર માને છે. પાંચ વરસના આયોજન જેવી જ યોજના ટ્રોટ્સ્કીએ ૧૯૨૧માં બહાર કરી હતી. ટ્રોટ્સ્કીને

ધીરજ નહોતી. સ્ટેલિને ૧૯૨૫ સુધી એનો સમય માપ્યા કર્યો અને જેનું દ્રોટ્સ્કીને સ્વપ્ન આવ્યું હતું તે પૃથ્વી પર ઉતારી બતાવ્યું.

માનવતાની મિત્ર લાગણીઓના રંગની કેવી બહુરંગી રેખાઓ સ્ટેલિનની મનોમય જીમિકા પર રચાતી હશે તેની શી ખબર પડે?

એક વાત ચોક્કસ છે, સામાન્ય માનવીના માથામાં ગ્રેમ ને ધિક્કારના વેગ જેવા જ વેગ રશિયાના આ બંને પુરોપમાં પણ હશે જ.

સ્ટેલિન માનવી છે, દ્રોટ્સ્કી પણ માનવી છે. નિયોજનના નિયામક સ્ટેલિનને વિજય વર્યો છે, નિરંકુશ વ્યક્તિવાદે દ્રોટ્સ્કીને ઇતિહાસની કિનારી પર ઊંડી ગતીમાં ધકેલી દીધા છે.

સ્ટેલિનની માતાને બલીમોળી જનતાની જેમ આ ઝીણવટની કશી જ ખબર નથી. એ તો દીકરીસમાં જ એક ઘરમાં આજે ય હોવે છે. સ્ટેલિનને જન્મ આપનાર એ ડોસીમાને રશિયન ભાષાનો એક શબ્દ બોલતાં પણ આવડતો નથી.

કાળ પુરૂષ જેવો સ્ટેલિન એ મરણની કિનારી પર ઊભેલી ઈકોટેરીના નામે ઓળખાતી વૃદ્ધ સ્ત્રીને મન નાનકડો કીકો જ છે. ત્યાંના લોક જ્યારે સ્ટેલિનની અસાધારણ વાતો એ ધરડાં માછીને કરે છે ત્યારે તે ખખડી ગએલું વૃદ્ધ માથું હલાવતી બોલે છે, "સોસો *.....! હું નોં માનું."

થોડાં વરસો પહેલાં સ્ટેલિન વૃદ્ધ માતાને મારકો લઈ આવ્યો. કેમલિનમાં એણે એક માસ મહા દુઃખે કાઢ્યો અને એનું જ્ઞાના પહેલાંનું માથું ચૂંચવાઈ ગયું. એણે આવું કોઈ દિવસ દોહું નહોતું.

* સ્ટેલિનનું નાનપણનું નામ સોસો હતું.

એને સ્ટેલિનનો આપ ફાટેલા જોડા શાવીને માંડ માંડ પેટ ભરવા જોઈયું ક્રમાંકો તે દિવસ યાદ આવી. અને તે દિવસોમાં આપા પાસે બેસીને ટેબા ખાતો સોસો સાંભર્યો. એ આંખ પલાળી સ્ટેલિનના માથા પર હાથ ફેરવતી ગૂંચવાતી બોલતી હતી: “ખજી દીકરા! તું તારા ખરચ માટે શું કરીને કમાય છે તે તો કંઈ જ સમજાયું નહિ.”

પછી એ ડાસી દીકરાને સાંજે તાજાં જોઈને પાછી પોતાના વતન દીક્ષીસમાં રહેવા ચાલી ગઈ.

કાળ પુરુષ

અલગન, ત્યારે દુકાળ પડ્યો હતો. સોવિયેટ યુનિયનના અનાજના ઢગલા પકવતા ઉત્તર કોકેશસ અને યુક્રેનના પ્રદેશોમાં ૧૯૩૩ની વસંતમાં દુકાળ હતો તે વાત કોઈ નકારી શકે તેમ નથી.

એ દુકાળની વાત એવી નથી કે તેમાં લાખો માણસો મરી ગયાં. એંજરલેઈને મારેલી ધાપ પ્રમાણે તો ત્યારે પચાસથી સાઠ લાખ જેટલાં માણસો મરણ પામ્યાં. પણ એ વાત બીજાં પ્રમાણે એ જૂઠાણા તરીકે પુરવાર કરી દીધેલી છે.

વાત એમ હતી કે સોવિયેટ સરકાર તે અરસામાં જમીનનું સમાજિકરણ કરવામાં ગુંથાએલી હતી. નાના નના જમીનદાર ખેડૂતોએ તે વાત સ્વીકારી નહિ. એમને સંઘખેતી જોઈતી નહોતી. જમીનને સામાજિક બનાવવી નહોતી, ખેડૂતોએ મોસમ પકવવાની ના પાડી દીધી, એટલે દાણો પાક્યો નહિ ને સંઘરાયો. તેમની પાસે પૂરતું ખાવાનું રહ્યું નહિ અને તેઓ...

એ દુકાળની અંદરની વાત એવી છે કે સોવિયેટ સરકારે પાંચ વરસની યોજના ઘડી. એ યોજનાનો એક મુખ્ય કાર્યક્રમ સંઘખેતીનો હતો. રશિકા ખેતીપ્રધાન દેશ હોવાથી ૧૯૨૭માં તેમાં અઢી કરોડ નાના ખાતેદારો હતા. સ્ટેલિનની યોજના એ સૌને સંઘખેતીમાં જોડી દેવાની હતી, અને તેમનાં ખેતરોને સંઘ કૃષિમાં સામાજિક યનાવવાની હતી. એવી ખેતી કરવા સરકાર ખેડૂતોનાં મંડલો યનારી તેમને ટ્રેક્ટરો તથા બીજાં યાંત્રિક સાધનો પૂરાં પાડવાની હતી. સોવિયેટ સરકારના પંચ-વર્ષીય આયોજનોનો આ ખ્યાલ હતો. એના પર સોવિયેટ રશિયામાં સમાજવાદનું ભાવિ જોખાવું હતું.

પછી વાત એમ બની કે આ નવીનતા તરફ રોષ બરાએજા ખેડૂતોએ સંઘખેતીનો સામનો કર્યો. તેમણે ખેતરનાં ઢોરની કતલ કરી અને સરકારને સોંપવાને બદલે મારી ખાધાં. સમાજવાદની સ્થાપનામાં આ યનાવ કરુણ હતો પણ પછીના મનુષ્ય પર બિતરેલા મરણ કરતાં ઓછો કરણ હતો. કિંમતી કુકરો, બકરાં, ઘેટાં અને બીજાં પશુઓનો એક સાથે સંહાર થયો.

નવીનતાનો આ સામનો બર્ષકર હતો. સોવિયેટ યુનિયનને ૧૯૪૦ સુધીમાં પણ સરબર ન કરી શકાય તેવો આઘાત થયો. પચાસ ટકા જેટલાં પ્રાણીઓની કતલ થઈ ગઈ. ખેડૂતો ખેતે પણ આ યનાવથી ચોંકી ઊઠ્યા. સ્ટેલિન પાસે સરકારે આંકડા રજૂ કર્યો.

“આયોજન આગળ ધપાવવું જ છે તો આ મુશ્કેલીને ટપી જવા આપણે વેગ વધારી મૂકવો જોઈશે.” એ ઠોકાર બનેલી પરિસ્થિતિને ડારવાની ગણતરી કરી રહ્યા. અને આયોજન આગળ ચાલ્યું. ૧૯૬૦માં સાઠ ટકા જેટલી જમીન સંઘખેતીમાં આવી ગઈ.

૧૯૩૨માં ફરીવાર ખેડૂતોએ આ સંઘખેતી સામે બળવો કર્યો. ક્રાકેસ અને યુકેઈનના ખેડૂતોએ પૂરી મોસમ લીધી જ નહિ. એક શિયાળો નબો એટલે ખોરાક ઘરમાં ભરી બીજા ગધા અનાજનો નાશ કર્યો.

આ બચંકર બળવો હતો, રેલ્વિનને પડકાર હતો અને રશિયાને ભૂખે મારવાનો અને સંઘખેતીનો સામનો કરવાનો બચંકર માર્ગ હતો. સોવિયેટ સરકારને રશિયાના ઔદ્યોગિક પ્રદેશો પર અનાજ પહોંચાડવાની જરૂર હતી.

પણ અનાજ પહોંચ્યું નહિ. સરકાર પર મદદેશો આપ્યો કે પાકનો નાશ થયો છે. રેલ્વિન એક મોટી કટોકટીની ધાર પર બેઠો રહ્યો.

“હવે શું.....?” અમેરિકાના એક મહાવિદ્વાને એની મુઝાકાત લેતાં પૂછ્યું.

“વર્ગો એની મેળે ભૂસાર્થ જતા નથી, તેમને ભૂંસવા હાથ જાયકવો પડે છે.” એની આંખમાં બપકર છાપા રમી રહી અને એણે હાથ જાયકવો.

સરકારી અમલદારો ક્રાકેસનાં અને યુકેઈનનાં ખેતરો પર, ખેડૂતોના આવાસ પર ફરી વળ્યા, અને સરકારનો કર ઉઘરાવી રહ્યા. ખેડૂતોએ પોતાને ચાલે એટલું જ અનાજ પકળ્યું હતું તેનું શું? તેનું કંઈ નહિ. સરકારી અમલદારોએ એકે વાત સાંભળી નહિ. એમની પાસે એક જ જવાબ હતો: ‘સરકાર સખત થઈ છે.’

સરકાર સખત થઈ હતી. સરકારી વડો રેલ્વિન સખત થયો હતો. રેલ્વિનકાકાની વર્ગો ભૂસવાની બચંકર ધમ્મિહા દારણ બની હતી. એની મુદ્રા બીધણુતા બાખતી હતી, “વર્ગો...આપ મેળે ભૂંસાતા નથી, ભૂંસવા હાથ જાયકવો પડે છે.” અને એનો હાથ જાયકવો હતો.

શિયાળો આવ્યો ને વસંત આવવાની હતી. ખેડૂતોનાં ઘરમાં ખાલી હાંદલાં ખખડતાં હતાં, બૂખમરો બચકર ફેલાતો હતો.

“ખેડૂતોએ સમાજવાદ સામે બળવો કર્યો છે. એમણે... કોઈએ પણ સમાજવાદી ક્રાન્તિની રૂઢાવટ કરવા માટે શિક્ષા ભોગવવી પડે છે.” રોલિન બોલતો હતો.

“ખેડૂતો બૂખમરોમાં મરવા લાગ્યા.” પત્થરમાં ચમકી ઊઠી હોય તેવી અનિશ્ચિત આંખોએ રોલિન સૂનકાર દેખતો હતો.

દુકાળ એમ આવ્યો, અને ક્રાન્તિ વિરોધી કુલાકોનો એ ધ્વંસ કરતો ગયો. દુકાળ પછી પાછું સંઘષ્ટેલીનું આયોજન આગળ વધ્યું. રશિયાની ખેતીપ્રધાન જૂમિ જસો ને પચાસ હજાર ખેતરોમાં વહેંચાઈ ગઈ. ખેડૂતોએ નહિ કદ્યેશાં એવાં ઓળંગ્યાં આવ્યાં. ખેડૂતોએ નહિ ધારેનાં તેવાં રાક્ષસી યંત્રો ધરતીને ઉપર તળે કરી રહ્યાં. ઠેર ઠેર ખેડૂત મંડળો સ્થપાયાં અને પાંચ વરસની યોજનાનો ન ચળે તેવો પાયો નાખાયો.

પાયામાં ધરતીને ખેડતી માનવતાનાં ખાતર પૂરાર્થ ગયાં. ક્રાન્તિ સામેનો બળવો ઊઠ્યો પણ રોલિનની લોખંડી ઈચ્છાશક્તિ આગળ શમી ગયો. ખેડૂતોએ પોતાનાં ધાન કાપી નાખ્યાં, પોતાનાં પશુઓને વધેરી નાખ્યાં, પછી ક્રાન્તિને ખાતર, સમાજવાદની સ્થાપનાને ખાતર તેમને પોતાના પ્રાણ પાયરી દેવા પડ્યા.

લાલ ઈનસાફ

૧૯૩૬ના ઓગસ્ટમાં સોવિયેટ રશિયામાં રાજપ્રોહી મુકર્દમાની હારમાળા સર થઈ, જેણે પાશ્ચાત્ય જગતને પગથી માથા સુધી કંપ આપ્યો. ઝીનોવીય અને કેમેનેવ જેવા જૂના બોલ્શેવિકો તથા પિયાટકોવ જેવા પ્રધાનો ઉપરાંત દુષ્પાશેવસ્કી જેવા સોવિયેટ યુનિયનના અનન્ય સરદારોનો ઈનસાફ તોળાયો અને તેમને વિધી નાખવામાં આવ્યા.

ચક્રચાર જગવતી વિગતો બહાર આવી કે ટ્રાક્ટસ્કી સ્ટિલ્સ સાથે હાથ મિલાવતો હતો, રેડેક અને સોકોલનિકોવ સ્ટેલિનની સરકારને ઉચલાવી પાડવા કાવતરું કરતા હતા. જે સરદારોએ લાલ લરકરને ઊવન દીધાં હતાં તે જ જર્મની અને જાપાનને વેચાઈ ગયા હતા, વગેરે.

એમાંથી બે વસ્તુઓ તરી આવી. એક એ કે સ્ટેલિન સામેનો વિરોધ ધારવા કરતાં વધુ ગંભીર હતો અને લસકરની બીનરમાં

પહોંચી ચૂકયો હતો; અને બીજી વાત એ હતી કે રેલિન કોઈ એવો જનરમાન ખૂતી હતો ને ટ્રાંસફીના અનુયાયીઓ તથા બીજા વિરોધીઓને ન્યાયની ઘટનામાં ઘટાવી વિધતો જતો હતો.

અને વાદ ન્યાય! દેશેદેશની શ્રીમંતશાહીએ અનેક જૂઠાણાં ઉદાર હાથે તરતાં મૂકી દીધાં હતાં કે, રેલિન ગંભીર બિમાર છે અને તેથી મરતાં પહેલાં સોવિયેટ યુનિયન સામેના વિરોધની ઝીણામાં ઝીણી યાદ પણ જૂસી નાખવા માગે છે...કે રેલિન એકાએક ઉન્મત્ત થઈ ગયો છે અને બંદૂક લઈને તૂરી પડ્યો છે... કે કેદીઓને ખૂબ રીખવામાં આવે છે, હિપોટાઈઝ કરવામાં આવે છે, માદક પદાર્થો આપવામાં આવે છે, અને પછી તેમની પાસે અઘણતમાં મનમાન્યું બોલાવવામાં આવે છે, વગેરે વગેરે.

પણ અદાલત જેવી અદાલત બેઠી, અદાલતમાં વિદ્વાનો બેઠા, છાપાંના પ્રતિનિધિઓ બેઠા.

કાયદાગાળે ગોઠવાયા અને બંને પક્ષના મેંકડો માક્ષીઓ પણ દાજર થયા.

પછી ન્યાય જાહેર થયો.

અને હકીકતોએ ન્યાયની રાતી રચના કરી.

કેદીઓએ જાતે કબૂલ કર્યું કે આ બધા વખત દરમિયાન તેમના તરફની અમલદારી વર્તણૂક માનભરી હતી.

અને રેડેક પોતે બોલ્યો કે એણે સરકારી વકીલને મહીનાના મહીનાઓ સુધી કબૂલાતને પાછી ને પાછી હરસેલીને ચૂંચવી ચૂંચવીને મુંઝાવ્યો હતો.

અને સૌએ કબૂલ કર્યું હતું કે પોલીસવોર્કી પરથી અવારનવાર તેમના પર દબાણ થતું હતું પણ ને બીજો અનિવાર્ય રીતે હોય છે તેવું પોલીસ દમન કે રિબામબ્લી નહોતી થતી.

અને તો ય ટ્રાફિકરોટો કહે છે કે કેદીઓને માફ કરવાનાં વચન આપીને લક્ષ્યાવી તેમની પાસે કખૂલાત કરાવવામાં આવતી હતી પણ અદાવતમાં થએલા પુરાવાની પિછાન પછી સ્પષ્ટ દેખી શકાય તેમ છે કે જો માફ કરવાનાં વચનોથી જ ગધી કખૂલાતો થઈ હોય તો યુનેગારોના પહેલા જથ્થાને એવાં વચનો છતાં વિંધી નંખાતો દેખીને પણ બીજા જથ્થો એવી લાક્ષણ્યમાં ન પડે અને ખોટી કખૂલાત ન કરે અને જો યુનેગારોને ન્યાયની ઘટનામાં જ જકડી લઈ ઝગ્ગે કરવામાં આવતા હોય તો ખુલ્લી અદાવતમાં ગધા નિર્દોષો (!) માંથી કોઈ એક તો જરૂર પોતાની સત્ય દકીકત ખૂમરાણ કરતો બોલી બીકે અને તેને છાપાના ડઝનખંધી પ્રતિનિધિઓ જરૂર સાંભળી શકે, અને એવા કોઈ પણ કથન માટે તેઓ લડન ચલાવે.

અને કેવળ સ્ટેલિનમરકારના સ્વાર્થની દૃષ્ટિએ જોઈએ તોપણ આવા મુકદ્દમા બિભા કરવા જેટલો અને દુનિયા આખીમાં વગર કારણે ચકચાર ફેલાવવા જેટલો, પોતાની સામે માલિક થોકની વગોવણીને અવકાશ આપવા જેટલો તથા તે રીતે રશિયાની પ્રતિષ્ઠા પર મિથ્યા કલ્લંક પહોંચાડવા જેટલો અને એ ગધી રીતે સોવિયેટ યુનિયનને નખણું પાડવાનો ઉપદ્રવ બિભા કરવા જેટલો સ્ટેલિન મૂરખ નથી જ નથી.

સ્ટેલિન સરકારને ઉચલાવી પાડનારા આ ભયંકર કાવતરો અસ્તિત્વમાં આવ્યાં તે સાથે જ રાજદ્રોહનો ઉચ્છેદ કરવાની ફરજ પણ સ્ટેલિન ઈચ્છે કે ન ઈચ્છે તેની પરવા ક્યાં વિના એના પર આવી પડી અને પછી ઇતિહાસી ઈનસાફ અનિવાર્ય બન્યો, અને ભયાનક મૃત્યુદંટ બળવતા કરાલ કાળે આ લાલ ઈનસાફની અચૂક રચનાનું નિર્માણ કર્યું.

સરકારી વકીલ વિશ્વાંસકી મુકદ્દમાને અંતે વિકરાળ બોલતો હતો પણ મુકદ્દમા ચલાવતી વેળાની એની વર્તણૂક અચાનકને માટે અરેખર વિનમ્ર હતી જ. એનો એક જ દાખલો બસ થશે.

“ખાટાકોવ ! કદાચ તમે યાકી ગયા હશે !”

“ના રે, હું હજી લંબાવી શકું તેમ છે.”

“તો હું ત્રણ વાગ્યા સુધી ચલાવવાની સૂચના કરું છું,” પ્રમુખે વચમાં કહ્યું.

“મને વાંધો નથી પણ ગુનેગારને કદાચ કંટાળો આવે.” વિશ્વાંસકી બોલ્યો.

“દવે : કેટલો સમય !” ખાટાકોવે પૂછ્યું.

“પચાસ મિનિટ.”

“ચકાવો.”

પ્રમુખે સવાલજવાળા આગળ ચકાવ્યા.

એમ પહેલો મુકદ્દમા ચાલ્યો, અને બીજો ચાલ્યો. બન્ને વખત અદાલતમાં હાજર રહેલાંઓ તાજુત થઈને બેતાં ને સાંભળતાં બેઠાં હતાં. બ્રિટિશ જુરીસ્ટ અને પાર્ટીમેન્ટનો સભ્ય ડેનિસ પ્રીટ જે ત્યાં હાજર હતો તેણે કબૂલ કર્યું છે કે મહીનાઓ સુધી ગ્રીનો-વોવ અને કેમેનેવે પોતાના ગુનો સંતાડવા અનેક તરકીબો રચી, જવાબો ગોઠવ્યા. પણ છેવટે એ બન્ને પાસે ન ફેરવી શકાય તેવા પુરાવા અને દલીલો રજૂ થતાં તેમણે કબૂલ કર્યું. એ જ રીતે રેડકે અઘીમાસ સુધી લંબાવ્યું અને મુરાલોવે આઠ માસ ખેંચી કાઢ્યા. જૂનો ટ્રોટસ્કીવાદી મુરાલોવ પોતાના અચાનકની યુક્તિઓ લગાવવામાં એવો તો હોશિયાર હતો કે એને માટે રેડકે કહ્યું હતું

કે, “ મારા મત પ્રમાણે એ મરતા સુધી એક પણ શબ્દ કબૂલ કરશે નહિ.” ગુનેગારો એક જ વાત કહેતા હતા, અદાલતની કલમ નીચે ઘેટાંની જેમ ઘેરાતા હતા અને તેમને બોલવાની ફરજ પાડવામાં આવતી તેમ બોલતા હતા એવી ફેલાવવામાં આવેલી અમુરો કેવળ ગણત છે, ઘણીવાર એ લોકો સરકારી વકીલ સાથે સખ્તાઈથી ઝઘડતા હતા, અંદર અંદર જુદા પડતા હતા, એ માયાફેડ કરતા સવાત્રેને ગૂંચવતા હતા, જવાબો ઉડાવતા હતા, અને સત્ય હકીકત સામે આવીને ઊભી રહે ત્યારે જ કબૂલ કરતા હતા.

અને એવી વિગતનો મુકદ્દમો બનેલો મોજુદ છે. એક ખીખની અંદર ગૂંચવાઈને, બંધાઈને, સંકળાઈને પડેલા મુકદ્દમાના તંતુઓ ડાઈની બનાવટની ના પાડે છે. ૫૦૦ પાનનો મુકદ્દમો એક જ વાત ધનસાઈની વિગતમાં કહે છે કે તે લોક ખરેખર ગુનેગારો હતા. એ વાત બંને તાજુગ કરે તેવી કે ચોંકાવનારી હો !

ત્રણ મુકદ્દમા

જૂના બોર્ડોવિકો ઝીનોલીવ, કામેનેવ, અને રમીરનોવનો પહેલો મુકદ્દમો ૧૯૩૬ના ઓગસ્ટની ૧૯મી તારીખે સુપ્રીમ કોર્ટની લશ્કરી સમિતિ સમક્ષ શરૂ થયો. ઉત્તરીય મુખ્ય ન્યાયાધીશ હતો, વિશ્વાંસ્કી સરકારી વકીલ હતો. અચાવપક્ષ ઉપર ટ્રોટ્સ્કીયો ઉત્તેજયેલા અને સોવિયેટ યુનિયન સામે કાવતરાં અને પ્રતિકાન્તિને વંરેલાં એક ત્રાસવાદી મંડળ બાંધવાનો તથા સ્ટેલિન અને ખીખ નેતાઓનાં તથા ખાસ કરીને કીરોઝનું ખૂન કરવાનો આરોપ હતો. એ મંડળના મિશ્કતાર થએલા સોળ જણ દેહાંત દંડને પામ્યા.

મુકદ્દમાની સુનાવણીમાં ઝીનોલીવની તપાસ ધ્યાન ખેંચે તેવી હતી.

“હવે તો ‘લગ્ન મંડળ’ને યોગ્ય કહી શકાય”

કમેન્ટેર : “૧૬૪૨ના હિન્દુઓ”

“એવો મુખ્ય કારણ નાસવાનો કારણ મને તો લેણી
કરવાનો હતો”

“કેવી સામે !”

“નેતાઓ સામે”

“નેતાઓમાં તો પિરાદર સ્ટોલિન, વોરોલિચેવ અને કામનિ
વિચ ને ! તમારા જે જ મંડળે કીરોવનું ખૂન કરવાની ચોક્કસ
મુશ્કેલી બનાવીતી, નહિ ! કીરોવનું ખૂન તમારા જ મંડળ તરફથી
થયું છે કે કોઈ બીજા સરેશ્વા તરફથી ?”

“તમારા જ મંડળ તરફથી.”

“તમારા મંડળમાં તમે, કામેનેવ, સ્મીર્નોવ અને હતા ને !”

“હા.”

“તમે જ લોકોએ કીરોવનું ખૂન કર્યું !”

“હા.”

“બેસી જાવ.”

જીજ્ઞાસુ મુકર્દમાનો આખો હેવાલ ધણી જાણનારો પ્રસિદ્ધ
અર્થશૂકરો છે તથા તે વધારે પ્રતીતિજનક છે. એ મુકર્દમા એ જ
અદાલત સામે ૧૯૩૭ના જાન્યુઆરીમાં શરૂ થયેલા તમામ
પક્ષનાં સત્તર જણો ઊભા હતા જેમાંના પીઆદમોવ, (ઉલોગ
ખાતાનો પ્રધાન) સોકોલનિકોવ, (પરદેશખાતાનો, એસિસ્ટન્ટ પ્રધાન)
તથા મુરાલોવ, સેરીશ્ચીઆકોવ, અને રેડક મુખ્ય હતા. એ સત્તરમાંથી
તેરને દેહાંત દેવડી શિક્ષા થઈ. સોકોલનિકોવ અને રેડકને દસ વરસનું

કારાગાર મળ્યું તથા આનોંડ અને સ્ટ્રોઈક્ષાવને એથી પણ ઓછી શિક્ષા થઈ.

આ બીજા મુકદ્દમામાં ગયાવપક્ષ પર જાપાન અને જર્મનીને લશ્કરી ખર્ચો પહોંચાડવાનો, મોક્ષોટોવ તથા બીજી અગત્યની વ્યક્તિઓનાં ખૂન કરવાનો, અને જર્મની જાપાન સાથે સોવિયેટ યુનિયન સામેના કાવતરામાં જર્મનીને યુક્રેઈન આપવાનો અને જાપાનને મેરીટાઈમ ઇલાકો આપવાનો છૂપો કરાર કર્યોનો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો. આ આરોપે આખા રશિયામાં ચકચાર જગવી હતી તથા એક મોટો ખળભળાટ મચાવી મૂક્યો હતો.

પછી મુકદ્દમા શરૂ થયો. જુગાનીઓ લેવાઈ. અદાલતની અને અદાલતમાં હાજર રહેલાં સૌની અજાણી વચ્ચે પુરવાર થયું કે આગળ પડતા ટ્રોટ્સ્કીસ્ટ તરીકે જાહેર આવેતા પ્યાટાકોવ ૧૯૩૧માં બર્લિનમાં સીકોવને (ટ્રોટ્સ્કીનો દીકરો) મળ્યો હતો અને ત્યાંથી મસલત કરીને રશિયામાં આવી રેડેક, સોકોલનિકોવ તથા બીજાઓ સાથે સંજંધ ગાંધ્યો હતો. ધીમે ધીમે એ ટોળીનું કાવતરાખોર મંડળ ગંધાયું. અને ઝીનોવીયના મંડળને ખાનગી મદદ આપવા લાગ્યું તથા ઝીનોવીવ પકડાઈ જાય ત્યારે તેનું કામ પોતે ઉપાડી લેવાનું નક્કી થયું. એ બંને ટોળીઓનો સંજંધ કેમ ગંધાયો તેની તપાસમાં વીર્શીસ્કીએ શરૂ કરેલો સવાલ જવાબ આ રહ્યો:

“રેડીશાકે પોતાની જાતને તમારી સમક્ષ શા માટે ખુલ્લી કરી?”

“ જો આદમીઓએ મારી સાથે વાત કરી હતી.” પ્યાટાકોવે જવાબ દીધો.

“ પણ તેણે તમારી પાસે પોતાની વાત ખુલ્લી મૂકી કે તમે તમારી જાત તેને ગતાવી?”

“ ખુલ્લું મૂકવાપણું પરસ્પર હોય છે.”

“ પણ શરૂઆત કોણે કરેલી ? ”

“ શરૂઆત ? મને ખબર નથી. એ તો મરઘી પહેલી કે છંદુ તેના જેવું થયું.”

પછી વીણીંરકી રેડેક તરફ બળ્યો.

“ તમારાં આ કામ વિચારપૂર્વકનાં હતાં ? ”

“ જોધમાં ચતાં કામ સિવાય મેં આરા જીવનમાં એકે કામ વિચાર વિના કર્યું નથી.”

“ અને કમનસીબે તમારું આ કામ સ્વપ્ન નહોતું ને ? ”

“ કમનસીબે તે સ્વપ્ન નહોતું.”

આ બીજા મુકદ્દમામાં મળેલા પુરાવા પરથી સ્પષ્ટ થયું કે આ બધા કાવતરામાં પહેલેથી છેલ્લે સુધી ટ્રોટસ્કીનો હાથ હતો. પુસ્તકો કે જોડાઓમાં સંત્તાડી એ રેડેકને કાગળો મોકલતો. આ બધાની વચમાં એક લાડીમીર રોમ નામનો હતો જે ‘ ઈઝવેશિયા ’ નામના છાપાનો ખજરપત્રી હતો. રોમ ટ્રોટસ્કીને પેરિસમાં મળ્યો હતો અને તેની સાથે બળ્યો હતો. ૧૯૩૫ના ડીસેમ્બરમાં પ્યાટાકોવ બર્લિનથી ઓસ્ત્રો વિમાનમાં પહોંચ્યો હતો અને ત્યાં ટ્રોટસ્કીને મળ્યો હતો.

રશિયાની બહાર ટ્રોટસ્કીની દ્વિત્યાવરને જરૂરી નાણાં કેવી રીતે મળે છે તે વાત પણ પ્યાટાકોવે પોતાની જુગતીમાં સ્પષ્ટ કરી. પ્યાટાકોવ પોતે ઉદ્યોગખાતાનો પ્રધાન હોઈ જર્મનીમાંથી ખરીદાતા માલનો ભાવ વધારે પડતો આપતો તથા વધારે ટ્રોટસ્કી પાસે પહોંચતો. એ વાત જણાવતાં ત્યારે પ્યાટાકોવે કહ્યું કે “ પણ આખું કાવતરું ટ્રોટસ્કીની સુંદર આંખો પર મુગ્ધ થવાથી નિમાયું”

હતુ તેમ નથી," ત્યારે અદાનત હસી બેઠી હતી. આ મુકદ્દમાએ ટ્રોટસ્કીના જર્મન ફાસીસ્ટો સાથેના સબધ પર સારો એવો પ્રકાશ દે કયો હતો તથા પાચ કે છ વખત હિટલરના જમણા હાથ જેવા રૂડોફ હેસ સાથેનો ટ્રોટસ્કીનો સબધ ખુલ્લો થયો હતો.

આ કાવતરાથી એ લોક ગાડીઓને તોડી પાડવાને, લાન લશ્કરમાં સહાર ચનાવવાને, કારખાનાનો નાશ કરવાને, ખાણોમાં ચાનતા કામ બગાડી નાખવાને તથા સોવિયેટ યુનિયનના કોર્પોરેશન વતનીનો પુણ્યપ્રકોપ સળગાવી બેઠે તેની બળ પાથરવાને શક્તિમાન થયા હતા પણ ૧૯૩૫ના મધ્યમાં કાવતરાખોરો ઉત્સાહ ગુમાવવા માડ્યા હતા ટ્રોટસ્કીને પોતાને પણ એલિનને પાડી દેવાનો આ સાચો હિપાય નથી એમ બાન થવા માડ્યું હતું. રેડેક પોતાના લાગણીભર્યા નિવેદનમાં આ વાત અદાનતમાં રજુ કરતા નીચે પ્રમાણે કહે છે.

વીશીઝ્કી “પછી તમે શા નિશ્ચય પર આવેના?”

“મને સૌથી પ્રથમ પક્ષની મધ્યસ્થ સમિતિ પાસે જઈને બધું ખુલ્લું કરી દેવાનું તથા અમારા મંડળમાના સૌના નામ આપી દેવાનું મન થયેનું પણ તે હું કરી શક્યો નહિ તમે જુઓ છો કે, છ-પી-યુ પાસે હું ગયો નહોતો, એ મારી પાસે આવ્યા હતા”

“સરસ વાચાળ જવામ.”

“એક ખેદજનક જવામ.”

પછી ચારેત્રો સેનાનાયકોનો ત્રીજો મુકદ્દમા જરાક જુદી ભાતનો હતો એ મુકદ્દમા ખાનગીમાં ચનાવવામાં આવ્યો હતો. તથા તેનો હેવાલ બહાર કરવામાં આવ્યો નથી ૧૯૩૭ના જુનની ૧૧મી તારીખે માત્ર એટલી જ બહારાત કરવામાં આવી કે લાન

લશ્કરમાં જિંદી પદવી ધરાવતા આઠ સેનાનાયકો જેમાં જુવાન દુખાશેવરકી મુખ્ય હતો તેમને દેશદ્રોહી વર્તીવના ગુના ખાતર ગિરફતાર કરવામાં આવ્યા હતા. તેમનો કેસ ચલાવી તરત જ તેમને વિધી નાખવામાં આવ્યા છે. આ આઠ પૈકી એક જનરલ પુટના હતો જે બીજા મુકદ્દમામાં પણ સંડોવાયેલો હતો. બીજો જનરલ ચકોર હતો, ત્રીજો જનરલ યુઓટોવીચ હતો, તથા બીજા જનરલ ઈડેમાન, જનરલ ફેલ્ડમન વગેરે હતા. એ સૈના પર મુખ્ય તહેામત યુદ્ધ જાગે ત્યારે લાલ લશ્કર સાથે જર્મની અને જાપાન સાથે બળી જવાનું હતું. એ સૈમાં ૪૪ વરસનો જુવાન માર્શલ દુખાશેવરકી મુખ્ય હતો. એ એક મહાન ક્રાન્તિકાર તથા ચપળ સેનાનાયક હતો. પહેલા મુકદ્દમા તો જેમ તેમ પતી ગયા. પણ આ છેલ્લો મુકદ્દમા ગળે ઉતારી જતાં રશિયાના મિત્રોને પણ અધરું પડી ગયું.

પણ પુરાવા અને હકીકતોએ ઘણી વિગત પર પ્રકાશ નાખ્યો. દુખાશેવરકી ગમે તેવો મહાન છતાં મદત્વાકાંક્ષમાં અટવાયો હતો તથા બધી સત્તા કાચ કરવા માગતો હતો. એની યોજના એક સાથે બળવો જગવી સ્ટેલિનના આખા મંડળને મહાત કરી સરમુખત્યારી બનાવી પાડવાની હતી પણ એની બાજુ બર આવી નહિ અને બેસ્ટો એ જ સ્ટેલિનની બાજુમાં આવી ગયો.

આ કાવતરામાં સંડોવાયેલા બીજા આઠ સેનાનીઓ જર્મન લશ્કરના વડાઓ સાથે સારા સંબધવાળા હતા. ડોક અને પુટનાની જર્મન લશ્કર સાથેની હીલચાલ બીજા મુકદ્દમામાં જ જાણીતી થઈ ગઈ હતી.

ગમે તેમ પણ આ મુકદ્દમાઓનો બનાવ કોઈપણે આનંદદાયક તો નથી જ. આખા રશિયા પર એક બચનું આદેશન ત્રાસ વરસાવી

યુરોપની ભીતરમાં

રહ્યું. નાના મોટા સેંકડો અમલદારો પકડાયા. માર્શલ ગામારનીક જેવાએ આ લાલ ઈનસાફમાંથી ઝિગસ્વા આત્મઘાત કર્યો. રશિયાનું ભીતર ભયનસ્ત દેખાયું.

અને તોય આ મુઠ્ઠાઓની કશી જ માડી અસર ૧૭૦,૦૦૦,૦૦૦ મંખ્યાવાળી રશિયન જનતા પર નથી થઈ. વિદ્વાનોને આ ઐતિહાસિક ન્યાય ન સમજાય તોય જનતાને તે અનિવાર્ય સમજાઈ ચૂક્યો હતો. રશિયન સરકારે છેલ્લા મુઠ્ઠામાં ખોતાના આઠ સેનાનાયકો ગુમાવ્યા હતા. છતાં ચારસો સેનાનાયકોમાં એ ખોટ ઘણી મોટી ન હોતી. લશ્કરમાં પણ સોવિયેટ યુનિયનની સલામતી ખાતર સાફસૂફી કરી શકવાની હિંમત સ્ટેલિન જ કરી શક્યો, બીજા કોઈ સરમુખત્યારની એવી તાકાત હજી માલુમ પડી નથી.

રટેલિન : માનવતાની તુલા પર

એ લોખંડી બરે ગ્લો એની ઈચ્છાશક્તિ ગમે તેવી અડગ બરે હો, રટેલિનને ગમે તેવા કાળપુરુષને માનવતાની તુલા પર નેખાવુ પડે છે

કોઈ મદારનાયુવાણો, જાનરમાન દેહવાળો, માથા વિનાનો બનકર માત્ર રટેલિન મહાવિદ્વાન છે, એનું વાચન અતિશય વિશાળ છે યુરોપ અમેરિકાના વિદ્વાનોની મુનાકાતોમાં એ પડેલાને, ડોન કસિકોટ્ટને, ડોડેટને, કોમ્બેનને, ચાર્લીસ્ટોને, વગેરે ઇતિહાસના અનેક પ્રમાણો ટાળી તેમને મુઘ્ધ કરે છે એ માહિત્ય કારોની સભામાં પોતાનું શેક્સપીયરનું, ગેટેનું તથા બીજા કવિઓ અને લેખકોનું વાચન ટાકી શકે છે રાજકારણપદ્ધતિ સાથેની મસનતમાં એ રાજકીય પ્રસંગોની આગપાર બીતરી જઈ પોતાની શુદ્ધિનો જખવી નાખે તેવો પ્રકાશ નિપજાવી શકે છે

અને એ અત્યંત મજાતાવડો છે એની રીતભાતો વિનયથી નીતરતી હોય છે એને સવાન પૂછનારાઓ તરફ એ શાંતિથી ધ્યાન

દર્ધને સાંભળે છે અને માનથી જવાબ વાળે છે. એનાં વ્યાખ્યાનોમાં એ જ્યારે ભદ્રલોક વિષે બોલે છે ત્યારે પણ એ તેમને ‘Messieurs the bourgeoisie’ કહીને સંબોધે છે, તથા પોતાની જાત વિષે બોલવાનું હોય ત્યારે ત્રીજા પુરુષ એકવચનમાં જ બોલે છે.

એ મળક કરી શકે છે. ૧૯૩૦ની કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષની કોંગ્રેસમાં જુખારી અને રીકોવના મવાળ પક્ષનો વિરોધ કરતાં એણે મળક કરતાં કહ્યું હતું કે, “જુખારી મહાશયની ભયાકુલ નજરે જો એક કાળી કીડી ચડી જાય છે તો એમને મોટા ઉત્પાતની ગંધ આવવા માંડે છે અને પછી એ પોતે સોવિયેટ યુનિયન એક માસમાં મરણ પામશે એમ માને છે. અને રીકોવ જે જુખારીને ટેકા આપે છે તેમને જુખારીનની એ માન્યતામાં ભારે ગંભીર મતભેદ છે: રીકોવ માને છે કે એક માસમાં નહિ પણ એક માસ અને ઉપર બે દિવસમાં સોવિયેટ યુનિયન વિનાશ પામશે.”

જ્યારે એ મોસ્કોમાં હોય છે ત્યારે સ્ટેલિન કેમલિનમાં રહે છે. ચાલીસથી પચાસ ઈમારતોવાળું કેમલિન એક નાનકડો કિલ્લો છે. તેમાં સ્ટેલિન ત્રણ ઓરડામાં રહે છે, અને આખો વખત એ કેમલિનમાં ભરાઈ રહેતો નથી પણ મોસ્કોમાં ખૂબ ધમાલવાળી જગામાં કામ કરતો હોય છે. એ ઉપરાંત સ્ટેલિન મોસ્કોથી એક કલાકના રસ્તા પર આવેલા ડાટશા નામના સ્થળમાં પોતાનો નવરાશનો સમય ગાળે છે. ત્યાં જતાં એ ત્રણ મોટરકાર સાથે દોડાવે છે. હિટલર કે મુસોલિનીની જેમ સ્ટેલિનની ચોક્કા રાખવામાં નથી આવતી. ઓપેરાથી કેમલિન સુધી એ ઘણીવાર મિત્રો સાથે વાતો કરતો ચાલતો આવતો માલમ પડે છે, અને એની આસપાસ લોકોનાં ટોળાંનો અવરજવર હોય છે. વરસમાં બેવાર, મેના પહેલા

દિવસે અને નવેંજરના ૭મા દિવસે, સ્ટેલિન લેનિનની કબર પર જિભો રહે છે તથા લાખો લોકો તે મહાન દિવસોએ એનાથી પંદર વારને છેટે જમા થાય છે.

એને બપોરના પોશાક ગમતો નથી ને ડોઈ પણ જાતનાં વિધિવિધાન એને પસંદ નથી. ગળા સુધીનાં જાટનવાળું જાકોટ પહેરીને જોડા ચડાવી ટોપી પહેરીને એ નીકળી પડે છે, અને મોઢામાં હોકલી રાખી ફૂંકતો હોય છે. ખાણું લેતી વેળાએ પણ એ ટેબલ પર હોકલી સળગાવેલી તૈયાર રાખે છે, અને કોઝિયાની વચમાં સડાકો મારી લે છે.

સ્ત્રી તરફનું એનું વલણ ખૂબ સમધારણુ છે. એ બે વાર પરણ્યો. એની પહેલી સ્ત્રીનો હેવાલ કાન્તિ પહેલાંના દિવસોના જૂતકાળના ધૂમ્મસમાં ઢંકાઈ ગયો છે. ૧૯૧૭માં એ ન્યુમોનિયાથી મરણ પામી. તે દિવસોમાં પ્રેમનો અર્થ વર્ગવિચ્છેદના સાધન તરીકે જ થયો હતો. જૂના બોલ્શેવિકો લગ્નનાં સ્વરૂપો તરફ ધ્યાન નહોતા આપતા. આ પહેલી સ્ત્રીથી સ્ટેલિનને એક દીકરો હતો જે આજે પચીસ વરસની ઉંમરે પહોંચ્યો છે પણ આવડતમાં ખૂબ જ સામાન્ય હોવાથી દીક્ષીસના એક કારખાનામાં કામદાર તરીકે કામ કરવા સ્ટેલિને તેને મોકલી આપ્યો છે.

૧૯૧૯માં સ્ટેલિન એક જૂના કાન્તિકારી હુદાર મિત્રને મળવા લેનિનગ્રેડ ગયો ત્યાં નાડ્યા નામની મિત્રની સત્તર વરસની દીકરી સાથે એને પરિચય થયો અને પછી સ્ટેલિન નાડ્યા સાથે પરણ્યો. નાડ્યાને બે બાળકો સાંપડ્યાં છે: એક વાસિલી નામનો છોકરો છે અને બીજી સ્વેપ્લાના નામની દીકરી છે.

નાડ્યા ૧૯૨૯માં ઔદ્યોગિક શાળામાં અધ્યાસ કરતી હતી અને ત્યારે શાળામાં જવા લોકોને જવાની સામાન્ય જાહેર મોટર

ખસોમાં પોતાનો રસ્તો કરતી હતી અને જીડ હોય ત્યારે ખીચ ગાડીની રાહ જોતી ઊભતી હતી. સ્ટેજિનની સ્ત્રીને માટે ખાસ મોટરકાર રોકવાની સોવિયેટ સરકારને જરૂર નહોતી જણાઈ.

પછી ૧૯૩૨માં નાડ્યા એકાએક મરણુ પામી. નાડ્યાના મરણના સમાચાર છાપાંઓમાં દબ્બળા વિના પ્રગટ થયા અને નાડ્યાને દફનાવવામાં આવી. “હવે કંઈ જ વળે તેમ નથી,” સોવિયેટ રશિયાના સરમુખત્યારને કપડો આપતી આંખે ડોક્ટર કહેતો હતો. “એને આંતરડામાં ભયંકર વેદના થાય છે,” મરતી નડ્યા પર માથું હલાવતો ડોક્ટર બોલતો હતો.

નાડ્યાએ આંતરડાની વેદના ધણી વખતથી શરૂ થએલી છતાં પોતાના સરમુખત્યાર સાથીને કહી નહોતી, કારણકે સ્ટેજિને એના ઘરમાં પોતાની અંગત મુસ્કેલીની ક્રિયાદ કરવાના રિવાજને વખોડી કાઢ્યો હતો.

નાડ્યાએ દુઃખ સંતાડ્યા કર્યું અને સ્ટેજિનને માથે સરકાર ચલાવવાના ભારમાં વધારે ભાર ઉમેર્યો નહિ. નાડ્યાએ સ્ટેજિન વાત કરતો તેવો દુઃખમાં હોઠ હસાવીને બોલ્શેવિક ‘સ્પીરીટ’નો પ્રયોગ કર્યો અને જ્યારે એણે એપેન્ડીમાઈટીસના પોતાના દરદની કબૂલાત કરી ત્યારે તો એ મરણુ પામતી હતી.

એટલે હવે મા વિનાનાં બાળકોને સ્ટેજિન ખીજાં રશિયન બાળકો બણે છે તે નં. ૨૫ની નિશાળમાં બણાવે છે. એને હજુ નિશાળ જાતે જોવાનો સમય મળ્યો નથી પણ છેલ્લો અકવાડિડ હેવાલ આવ્યો ત્યારે છોકરાના કાડ પર પાંચ બાખતમાં ઠીક છે એવી ટીકા આવી હતી.

સ્ટેજિનનો માસિક પગાર છ પૌંડ અને પંદર શિલીંગ જેટલો છે. સોવિયેટ રશિયાના ખીજા સામ્યવાદી નેતાઓની જેમ સ્ટેજિન

પણ ગરીબ છે. ડોમ્યુનિસ્ટ પક્ષનો ત્યાં એવો નિયમ છે કે પક્ષના ડોઈપણ સભ્યે માસિક રરપ રૂબરૂથી ઓછો નહિ અને ૬૦૦ રૂબરૂથી વધારે નહિ એટલો પગાર લેવો. રોલિનને એકલાને જ માસિક એક હજાર રૂબરૂ એટલે લગભગ સાત પૌંડ નેટલું વેતન મળે છે. એ ઉપરાંત ત્યાં ડોઈ ડોમ્યુનિસ્ટ બે જગાઓ પર કામ કરે તોય બે પગાર લઈ શકતું નથી, અને ચોતે લખેલા પુસ્તકનું વળતર પણ લઈ શકે નહિ એવો પક્ષનો નિયમ છે.

એને થોડા જ મિત્રો છે. તેમાં સૌથી વધારે નજદીક બે જણ છે: એક વોરોશિલોવ અને બીજો કાગાનોવિચ. પક્ષના જૂના દોસ્તો હજુય એને પુંકારાથી બોલાવે છે. બીજાઓ એની સાથે વાત કરતાં એને ટોવેરીશ (Comrade) કહે છે. એને એકે ઈકકાબ નથી. એના મંત્રીઓ કે હુબાપિયાઓ અને એના નોકરો એનાથી કદિ બીતા નથી. રોલિનની આસપાસ અગમ્યતા કે અહોભાવનું એકે મંડળ બાજી શકતું નથી. સૌને એના મોઢા પર એની ટીકા કરવાની છૂટ હોય છે.

રોલિને એક પુસ્તક લખ્યું છે, પુસ્તકનું નામ ‘લેનિનીઝમ’ છે. એ પુસ્તક સૌથી વધારે નિખાલસ ગણાય છે. એમાં એણે રાજકીય વિચારણા ચર્ચા છે અને સારી ને માડી અનેક હકીકતોનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. સોવિયેટ યુનિયનમાંની સારી વાતો પર એમાં એણે બાર મૂક્યો છે પણ માડી બાખતો છુપાવી નથી. ૧૯૩૫ સુધીમાં એકલા રશિયામાં એ પુસ્તકની વીશ લાખ કરતાં વધારે નકલો વેચાઈ ગઈ હતી.

રોલિન પાસે સરકારી એકે જગા નથી પણ એ ૧૯૩૫ના બન-યુઆરીથી ઓલ-યુનિયન, સેન્ટ્રલ-એકઝીક્યુટિવ, કમિટીના

===== યુરોપની લીતરમાં =====

સાડત્રીસ સભ્યો પૈકી એક સભ્ય છે. આ સમિતિ સોવિયેટ પાર્ટી-મેન્ટના પ્રધાનમંડળની ઉપરની સમિતિ છે તથા પ્રધાનમંડળ તેને જવાબદાર હોય છે. અને સ્ટેલિન પ્રધાનમંડળમાં પણ નથી, માત્ર કોમીસાર છે.

સ્ટેલિન કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષનો હવે સામાન્ય મંત્રી નથી, પણ પાંચ મંત્રીઓમાંનો એક મંત્રી છે. કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષના પોલીટબ્યુરો નામના સૌથી વધારે અગત્યના મંડળના દશ સભ્યો પૈકી સ્ટેલિન એક સભ્ય છે.

કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષની મધ્યસ્થ સમિતિ જેમાંથી પોલીટબ્યુરોના દશ સભ્યો ચૂંટાયા છે તે મધ્ય સમિતિ કોઈપણ સભ્યની જેમ સ્ટેલિનને ધારે ત્યારે બરતરફ કરી શકે છે. મધ્યસ્થ સમિતિના નિર્ણયો પ્રમાણે વર્તવાને સ્ટેલિન બંધાયેલો હોય છે.

પણ માનવતાની તુલાનું શું ? સોવિયેટ યુનિયનનો સરમુખત્યાર માનવતાની તુલામાં માનવતાની પ્રમાણસર અવિચલ પ્રતિમા જેવો માલમ પડ્યો છે. એની ભયંકરતા અને ભીષણતા સરજતી કાર-કિર્દીનો આદિ અને અંત માનવજાત તરફના અમેાધ ભાવથી એની નાનામાં નાની ક્રિયાને ભરી દે છે. એ ભાવ એને મન સામ્યવાદ કે માર્ક્સવાદ છે અને તેની પ્રતીતિ સમાજવાદની સ્થાપનામાં છે. એના જીવનની એકેએક પળ એ ભાવ અને એ ભાવ પાછળના ભીષણ આવેગથી ભરેલી છે. અને તેમાં જ માનવતાની તુલા એના માનમાં નમે છે.

કોમ્યુનિઝમ સ્ટેલિનનો જીવનવેગ છે અને એ, * * * જીવનની બધી માન્યતાઓનું એણે શમન સાધ્યું છે.

અને એની ભીષણતા ! સ્ટેલિન ભયંકર નિર્દય છે, રશિયામાં વરસી ગયેલી ભયા-

સ્ટેલિન : માનવતાની ઉલા પર

હસ્તીને મિટાવી દેવા માટે હતી. એ રીતે સોવિયેટ રશિયાની મુખત્યારીને મળતી આવે છે. એણે શરૂઆતથી જ પોતાના દુશ્મનોનો વિનાશ લાખ્યો છે. ક્રાન્તિના માર્ગમાં આડખીડી ખેડૂતોને પણ એણે દુકાળને વધેરી દીધા છે. સોવિયેટ ૨ એ રીતે બળ વપરાય છે. એ ઔતિદાસિક બળના ઉપ હિંદેશ એકલા સાડા સોળ કરોડ રશિયનોને મૂડીવાદી પ ઘટનામાંથી ઉગારવાનો નથી પણ આખી માનવજાતનો ઉદ્ધાર કરવાનો છે.

લેડી આસ્ટરે સ્ટેલિનને પૂછ્યું હતું:

“ સોડાને વિંધી નાખવાનું હવે ક્યાં મુધી ચલાવવું

“ ત્યાં મુધી જરૂરી જણાય ત્યાં મુધી. ” સ્ટેલિને આખો હતો.

દિલ્લરને એના હોસ્તો પૂછે છે, મુસોલિનીના મિત્રો ભય પામે છે, સ્ટેલિનના સાથીદારો તેને સમાનભાવે માન ૨

તેથી સ્ટેલિનની બાનઅવસ્થા માનવતાના જીવ સલામતીને જાંખતી જીવનચક્રારને બેટી શકે છે.

માનવતાનો એ સાક્ષાત્કાર છે, એનું દર્શન ક્યારેક તો ક્યારેક બયાનક બલે હોય.

સ્ટેલિનના સાથીદારો

“ ક્રાંતિની ગાપણી ચક્કીઓ સારી રીતે પીસાઈ રહી છે ”

સ્ટેલિન

સ્ટેલિનની આસપાસ પણ એના સાથીદારો છે જેમના સાથથી જ સ્ટેલિને મૂઢીવાદી વટનાનો કચ્ચ-ધાણુ વાગી નાખે એવી રચનાની રાક્ષસી ચક્કીઓના ક્રાન્તિકારી વેગ રશિયા પર ગતિમાન કર્યો છે

એ સાથીદારો ચાચિયાઓ નથી, ધાડપાકુ સાહસિકો નથી, માનસગિમારો નથી, કે શુડાઓ નથી મુસોનિની અને હિટલરના માથીદારોથી એ રાતા સાથીદારો એ રીતે જુદા પડે છે એ લોકનું એક મદાનક્ષણુ છે, એ લક્ષણથી ક્રાન્તિ માટેની તેમની ઝડપ જેટલી વધતી જાય છે, તેટલું તેમનું વ્યક્તિત્વ પ્રચંડ ગતિમા વિનાતું જાય છે પોતાનો વ્યક્તિગત કે અગત જાહેરાતનો એમાના એકેને શોખ નથી, ક્રાન્તિના ઐતિહાસિક પરિગજોની એ લોક ગતિમાન રેખાઓ છે, એટલું જ તેમને ખાન છે. અને તેમા જ તેમની અન્નેડ મદત્તા છે

એ સાથીદારોમાંના ઘણાખરા જે સ્ટેલિન સાથે દુનિયાના છઠ્ઠાભાગ પર શાસન ચલાવે છે, તે સામ્યવાદી સરકારની સ્થાપના પહેલાં કોઈ લાઘ્યમજૂરીથી એતરને ખેડનારા, ખાણને ખોદનારા કે કારખાનામાં કેડ નમાવીને શરીરમજૂરી કરનારા આબેદુગ્ય મજૂરો જ હતા. સોવિયેટ યુનિયનના સરકારી તંત્રના હેતુ મંડળ જે 'પોલીટબુરો' ના નામથી પ્રખ્યાત છે અને જેમાં સોવિયેટ યુનિયનની પાર્લામેન્ટમાંથી ગણાઈને અને ચળાઈને આવેલા દશ યુનંદ સભ્યો છે તેમાંના ચાર તો નિશાળમાં કદિ જ નહિ ખેડેલા મજૂરો હતા. અને બાકીના છમાંથી એકે જણે વિદ્યાપીઠની ડેગવણી લીધી નથી, અને છતાં પણ આજની મજૂરસરકારના એ દશ ગિરાદરો દુનિયાની કોઈ પણ સરકારના સૂત્રધારો કરતાં, હુદ્દિ, ચતુરાઈ, ચાલાકી, યાન અને આવડતમાં ઊતરે તેવા નથી.

સ્ટેલિનની સાથીદારી સ્વીકારેલ એવામાંના લગભગ બધા જ પહેલાં મજૂરો હતા જે ક્રાન્તિકારીઓ ગન્યા હતા. અને જુવાનો સિવાયના બધાના નામની આસપાસ ગર્ભ કાઢતી ક્રાન્તિના રોમાંચક અને બયાનક ઐતિહાસિક પ્રસંગે વણાયેલા છે.

એ સૌનાં જીવનની એ સૌને મન ધન્ય પણ તે છે કે જ્યારે તેમણે કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષમાં પ્રવેશ કરવાનો અને તેના સભ્ય બનવાનો નિર્ણય કર્યો. એમાંના દરેક મોટી ઉંમરનાએ ક્રાન્તિકાળમાં જૂની સરકારનાં કારાગારોની યાતનાઓના અનુભવ કરેલા છે અને એ દરેક અનુભવે તેમણે માનવતાના ઉદ્ધાર માટે મરી ફિટવાની કે જીવવાની લાયકાત પુરવાર કરી છે.

એ લોકના માથામાં એક જ ચીજો છે: એ ચીજો સામ્યવાદનો અને સમાજવાદી રચનાનો છે. એથી એ લોકને એક જ ગાળ દઈ શકાય છે: એ લોક મતામહીઓ (fanatics) છે. જૂની દુનિયાના

યુરોપની લીતરમાં

મતાગ્રહીઓ ધર્મના ક્ષેત્રમાં કે નીતિના ક્ષેત્રમાં હતા. આ નવા મતાગ્રહીઓનું ક્ષેત્ર સામાજિક અને તેથી આર્થિક કે રાજકીય છે અને જે સામાજિક ક્રાન્તિની બહી તેમની આંખમાં સળગે છે તેની આગના ઝળઝળાતી નીતિનો વેગ માનવજાતને વર્ગીય શોષણમાંથી મુક્ત કરી જીવવાની તકની સમાનતા અને સ્વતંત્રતા સ્થાપવાનો છે. માનવજીવનના ઇતિહાસનાં પરિણામોના નિકાસ જેવો, માનવ-વિકાસનો એ વેગ મનુષ્ય મનુષ્ય વચ્ચેની નીતિની પરાકાષ્ટા જેવો છે.

તો એ બધા સંતો કે મહાત્માઓ છે શું? સંત મહાત્માની જૂની વ્યાખ્યા સાથે સંકળાયેલા એ શબ્દોનાં શરીરોમાં આ નવી માન્યતાનો ખ્યાલ સમાતો નથી. એ લોક રસથી ખાધ છે, પીએ છે, પરણે છે અને પરણ્યા વિના પણ સ્ત્રીપુરુષો મિત્રો બની શકે છે. એ લોક પાસે પણ સત્તા આવી છે. પણ એમનું અંગત જીવન સત્તાના નશામાં સપડાયું નથી. એ લોક સ્વાર્થ માટે શોષણ કરી શકતા નથી. એ લોક પાસે જરૂર કરતાં વધારે જીવનસામગ્રી નથી, રહેવાને કિલ્લાઓ નથી, એક બીજાની મહેનત લૂંટવાના ઇલેક્ટ્રોનિક્સ કે ખાસ હક્કો નથી; એક બીજાને મુઘ્ધ કરવાના કે મોટાઈ ભારવાના વિશિષ્ટ પ્રકારના પોશાકો નથી. એ લોકને જીવવા પૂરતા રોટલા મળે છે. અને જીવનની એકએક પળ એ લોકોએ ગરીબાઈમાં અને ક્રાન્તિની રચનામાં સમર્પણ કરી છે. એવા એ લોક સામ્યવાદીઓ છે, જેમાંથી સ્ટેલિન અને તેના સાથીદારો નિર્માયા છે.

રશિયાના સામ્યવાદી પક્ષની મધ્યસ્થ સમિતિમાંથી 'પોલીટબુરો' નામની નાની સમિતિ ચુંટાય છે, જેમાં દશ સભ્યો છે. એ દશે જણ એક લક્ષ્યના પ્રયત્ન પાયા પર બેઠા હોય છે, એક બતના હેતુઓમાં રમતા હોય છે, અને તે રીતે સોવિયેટ યુનિયનની સરકાર

ચકાવતા હોય છે. એ દશે જણા સગકારી તંત્રમાં પોતપોતાની જગ્યા પર ગોઠવાયેલા બીજા અનેકોની અને પોતાની આસપાસ લોખંડી શિસ્તની ન ચસે તેવી દિવાલ રચતા હોય છે. અંદર અંદર ગરમા-ગરમ ચર્ચાઓ કરતા હોય છે, હેવાલો આપતા હોય છે. સવાલ-જવાબોમાં રાતાપીળા થતા હોય છે. એ દશ જણ આખી સોવિયેટ યુનિયનની વિશાળ પાર્ટીમેન્ટને જવાબદાર હોય છે. પાર્ટીમેન્ટનો કોઈપણ સભ્ય પોલીટબુરો નામના પ્રધાનમંડળમાંથી કોઈને પણ ઉપર રીતે ઉચ્ચત્તી ઉચ્ચત્તીને તપાસી શકે છે.

ટ્રોટ્સ્કી, ઝીનોવીય, કામેનેવ, અને બુખારીન એક વખતે પોલીટબુરોના સભ્યો હતા. આને પોલીટબુરોમાં બે જ્યોર્જિયન છે: એક સ્ટેલિન અને બીજો ઓરઝોનીકીઝ. મિકોયાન આર્મીનિયન છે, કાગાનોવીચ યહૂદી છે, રૂટુટક, સેટ છે અને બીજા રશિયનો છે. ત્રિટવીનોવ* પણ યહૂદી છે પણ એ પોલીટબુરોનો સભ્ય નથી. પોલીટબુરોના આજના સભ્યોનો પરિચય આવે છે.

સૌથી પ્રથમ મોલોટોવ છે. લોકમંત્રીઓની સમિતિનો એ પ્રમુખ છે, એટલે વડોપ્રધાન છે. કામદારો અને રક્ષણ સમિતિનો પણ એ પ્રમુખ છે. આને ત્રિટવીનોવના પંદેશખાતાના પ્રધાનની જગ્યા પણ એ મંભાજે છે.

બીજો કાલિનીન છે. આર-એસ-એફ-એસ-આરની મધ્યસ્થ કાર્યવાહી સમિતિનો એ પ્રમુખ છે, અને યુ. એસ. એસ. આર.ની

* હજબજ દશ વરસ મહાન સોવિયેટ સરકારના તેજસ્વી પરદેશ-મંત્રી તરીકેની બહુ કારકિર્દી શોભાવ્યા પછી સ્ટેલિનના એ અંગત મિત્ર ત્રિટવીનોવે નાદુરસ્તીને કારણે ત્રણ મહિના ઉપર જ રાજીનામું આપ્યું છે. એનું ધ્યાન આજે મોલોટોવ શોભાવે છે.

મધ્યસ્થ કાર્યવાહીનો વડો પ્રમુખ પણ છે. સોવિયેટ સરકારના પોલીટબુરોનો એ બહારના રૂપક નેવો છે.

યુદ્ધખાતાનો પ્રધાન એક વોરોશિલોવ છે. પોલીટબુરોમાં એ રાતા લક્ષરનો જવાબદાર છે.

ઓરઝોનીકીઝ ઉદ્યોગખાતાનો ડોમીસાર મંત્રી છે.

પિકોયાન આહાર ખાતાનો ડોમીસાર છે, અને કાગાનોવિચ યાનવાહનખાતું સંભાળે છે. એ ઉપરાંત ખીમ પણ છે. કીરોવના ખૂન પછી તેની જગા ઝાડનોવે સંભાળી છે. એન્ડ્રૂવેલ શેક્ષિનની જેમ પક્ષનો મંત્રી છે.

કાક્ષિનીનની ઉંમર સાઠ વરસની છે, કાગાનોવિચ બેંતાકીસ વરસનો છે, વોરોશિલોવને ચોપન થયાં છે, મોલોટોવ સુડતાલીસ સુધી પહોંચ્યો છે, એન્ડ્રૂવેલ અને પિકોયાનની ઉંમર ચાલીસથી વધારે નથી.

કાગાનોવિચ

વ્યક્તિત્વની ઝળકવાળો સોવિયેટ યુનિયનનો પ્રથમ વર્ગનો ખેતવાદાળો, કાળા વાળ અને કાળી મૂછોથી હસાવે તેવો, અને જિંચા મોટા પ્રચંડ દેહવાળો કાગાનોવિચ ૧૮૯૭ની સાલમાં યુક્રેઈનમાં જન્મ્યો હતો. એ બે જ વરસ નિશાળમાં બહુી શક્યો હતો અને પછી પેટને વારતે કારખાનાનો નાનકડો મજૂર બની ગયો હતો.

૧૯૧૧માં એ સામ્યવાદી પક્ષમાં જોડાયો હતો અને પછી આંતરવિગ્રહમાં ઝૂન લાવીને લડ્યો. ૧૯૨૨માં એ યુક્રેઈનના સામ્યવાદી પક્ષનો નેતા બન્યા પછી એને ૧૯૨૮માં શેક્ષિને મોરડો બોલાવ્યો. ત્યાં ગયા પછી એ મોરડો સોવિયેટનો પ્રમુખ અને પોલીટબુરોનો સભ્ય થયો અને ખીજી ઘણી જવાબદારીભરી જગાઓ સંભાળી રહ્યા.

સ્ટેલિનને એવી રેવ છે કે સખતમાં સખત અને ભારેમાં ભારે જવાબદારીનું કામ કાગાનોવિચને સોંપવું. એને મોસ્કો સોવિયેટનો મુખી અને મોસ્કોની પાર્ટીનો પણ નેતા નીમવામાં આવ્યો. એણે મોસ્કોમાંથી ટ્રાઇસ્કીવાદીઓને ખાલી કર્યા, અને મોસ્કોના તંત્રને સોવિયેટ યુનિયનમાં સૌથી વધારે પાવરનું ગનાવું.

વોરોશિલોવ

લશ્કરી ખાતાનો વડો અને સોવિયેટ સરકારનો યુદ્ધખાતાનો પ્રધાન છે. કાગાનોવિચની જેમ એ પણ મજૂરના ઝૂંપડામાં ૧૮૮૧ની સાલમાં જન્મ્યો હતો અને ખાણમાં છ વરસની ઉંમરે જ નોકરી પર ચડી ગયો હતો. એના પેટના ખાડાએ એને નિશાળ દેખવા જ દીધી નહોતી. ૧૮૮૧માં જન્મ પામી ૧૯૦૩માં એ કોમ્યુનિસ્ટ પક્ષમાં જોડાયો. તે પહેલાં એ નાનો છોકરો હતો ત્યારે પણ એક ઝારના અમલદાર સામે ટોપી ઉતારીને નદિ ઊભવા માટે ગિરફતાર થયો હતો. પક્ષમાં જોડાયા પછી એક સક્રિય ક્રાન્તિકારી તરીકેની એની કારકીર્દી શરૂ થઈ. ૧૯૦૫માં એ લુગાનસ્કનાં કામદારોની સોવિયેટનો પ્રમુખ હતો. ૧૯૧૭ સુધી સ્ટેલિનની જેમ ક્રાન્તિની હીલચાલો કરતો એ ગુપ્ત રહ્યો હતો. પછી આંતરવિમલ વખતે એણે પહેલી વાર સુકેર્ઝનમાં લાલ લશ્કર જમાવ્યું. પહેલાં એ પાંચમા સુકેન્નિયન લશ્કરનો સરદાર બન્યો પછી દસમો લશ્કરનો સેનાપતિ નિભાયો અને ૧૯૧૯માં આખા સોવિયેટ યુનિયનના ઘોડેસ્વાર લશ્કરના સેનાનીપદે આવ્યો. ૧૯૨૪-૨૫માં ત્યારે યુદ્ધખાતાના વડાની જગા ખાલી પડી ત્યારે તે જગા પર સ્ટેલિને વોરોશિલોવની નિમણૂંક કરી.

સોવિયેટ યુનિયનનો સૌથી વધારે લોકપ્રિય નેતા વોરોશિલોવ છે. ત્યારે ટ્રાક્ટરની રેસકોર્સમાં લસ્કરનું નિરીક્ષણ કરવા જતી જગ્યા પર જિભો રહેતો ત્યારે લોકોનાં ટોળાં અહોભાવથી ઉચ્ચારતાં, “કેવો ભવ્ય માણસ !” પણ જ્યારે તે જગ્યા પર વોરોશિલોવ જિભો રહે છે અને લાઝ લસ્કરને નિરખે છે ત્યારે લોકોનાં ટોળાં અગ્નિ ચખીમાં આંખ ધાડે છે, “કેવો ભવ્ય ઘોડો !” એવો વોરોશિલોવ સાદો ને સરળ છે અને કોઈ ભગવાનનું માણસ હોય તેવો બાળક જેવો ભલ્લોભોળો લાગે છે. એ કાવતરાખોર નથી, ખટપટી નથી, અંધ શ્રદ્ધાળુ નથી, એની રીતે એના રસ્તા પર દોડ્યો નય છે. લસ્કરમાં પણ એની તરફનો ભાવ ધણો છે કારણ એ સખ્ત લસ્કરી શિસ્તવાળો છે તેથી નહિ પણ અત્યંત પ્રમાણિક છે અને લાગવગને અડવા દેતો નથી તેથી. થોડાં વરસ પહેલાંની પક્ષની કોંગ્રેસમાં એ સાદા ને સરળ શબ્દો બોલતો હતો, “મુસ્કોલીઓ છે જ, પણ મને સવાલ થાય છે કે કઈ મુસ્કોલીઓ મોટી છે ? સ્વગત કે વસ્તુગત ! સ્વાગત મુસ્કોલીઓ જ વ્યવસ્થા અને પ્રાથમિક શિસ્તનો પણ નાશ કરી મહાન બનતી હોય છે. શી ખબર, હું મારી પોતાની જ ખાનગી વાત કહી દેતો હોઉં તો.....!”

એને સાંભળતો કાગાનોવિચ એકદમ જિભો યઈ ને બોલો જોડેલો : “તમે તમારી ખાનગી વાતો કહી દેતા હોત તો પણ પક્ષની આ પરિષદ તમારા પર પ્રતિબંધ મૂકી શકે તેમ નથી.” કાગાનોવિચ અને વોરોશિલોવ બન્ને બોલે છે ત્યારે લોકોમાં હસાહસ થાય છે, એકની કટાક્ષભરી મજાક કરવાની ટેવ પર; બીજાની બાળક જેવી સરળતા ને નિખાલસતા પર. એને હંમેશાં કાગાનોવિચને ધમકાવવાનો હોય છે કારણકે સાડા નવ લાખની સંખ્યાવાળા સોવિયેટ લાઝ લસ્કરને એક પ્રદેશથી બીજા પર તાગડતોજ ખસેડવા જેવા

ગોદસીંગ કીડવિનોવ : કવું શરીર રૂઝૂઝ છે જોડલીજ નીશન બુદ્ધિ ને ચાલેક્યની વિચારાનતા છે લગભગ
 કોઈ પાસના સુધી જોઈ સરમુખત્યાર રૂઝીનની પરદશનીતિની તેજસ્વી કથાબદાદી સંભાળી રહિયાને
 ને જોઈને એ માત્ર સંજોગ જાણી રાષ્ટ્રસંધર્મમાં દાખલ કર્યું

જાહેર માર્ગો, ખાદ્યકામખાતાના કોમીસાર કાગાનોવિચે એ ખુશ થઈ જાય તેના બાધી દીધા નથી અને તેથી વરકગના બે ભાગ પાડી એકને મચુગિયાની પૂર્વ મગદદ પર અને બીજા ભાગને પશ્ચિમ તરફ રાખવામાં આવે છે. ઝાર્જુકે યુદ્ધ મળગી હોડે ત્યારે લશ્કરને એક મોરચા પરથી બીજો ખમેડામાં રહ્યો મમય અને શક્તિ ખરચવાં પડે.

લાન વરકર હુનિયામાં સૌથી વધારે શક્તિમાન લશ્કર છે. એની સખ્યા વિશાળ છે, એનો પ્રાણુ જીવનથી ધમટી રહેલો છે, એના માધનો નિપુન છે અને એની સરદારી સમર્થ અને નિપુણ છે. યુરોપના કોઈ પણ લશ્કર કરતાં એ વધારે સારી રીતે યંત્રગદ્દ છે. ૧૯૨૯માં એનો માણુમદીઃ 'હોર્સ'પાવર' ૨૬ હતો, ૧૯૩૦માં ૩૭ થયો અને ૧૯૩૩માં ૩૭૪ સુધી પહોંચ્યો. એ આકડા ક્રાન્સ, એટલિટન, જર્મનીને ટપી જાય છે. તથા લાન વરકગમાં પચોતેર ટકા તો ટેકનીશ્યનો છે.

લિટવીનોવ

એના ઘણા નામો છે એ દારમાગામાં ખરુ નામ મોયશીન, વાતાખ છે એમ કહેવાય છે. ક્રાન્તિ સમયમાના અનેક નામોમાં એનું એક નામ પાપાશા પણ હતું આને તો એ મેકસીમ લિટવીનોવ તરીકે મશહૂર છે.

યુરોપના પરદેશખાતાના જીવતા પ્રધાનોમાં મૌથી વધારે હોશિયાર એવો એ ૧૮૭૬માં જન્મ્યો હતો એનું કુટુંબ પદ્મી હતું અને શ્રીમત હતું. એ શરૂઆતમાં જાગના લશ્કરમાં જોડાયો હતો અને ત્યાં પાંચ વરસ સુધી રહ્યો હતો એના લશ્કરી અનુભવે એને ક્રાન્તિકારી બનાવ્યો, અને ૧૯૦૧માં એ ગિરફતાર થયો તથા

તે સીમા પીઠવિનોવ નહીં મરીદ મૂળ કે પેલીજ તીઠલ બુદ્ધિ તે બાલ રની નિવનનતા છે સગમન
 ૧ દમ । નુકી નો સરમુખત્યાર ટનિનની પરદે નીતિની તે રની જવાબદારી અ માળી રનિયાને
 મમેરિય તે કાન્સ માલે બાહલ ૧ બનારી રાષ્ટ્રમધમા દામય -કું

ગાંધેર ભાગે, ગાંધિકામખાતાના કોમીસાર કાગાનોવિચે એ ખુશ થઈ ગય તેવા ગાંધી દીધા નથી અને તેથી લશ્કરના જે ભાગ પાડી એકને મંચુરિયાની પૂર્વ મુદ્દે પર અને બીજા ભાગને પશ્ચિમ તરફ રાખવામાં આવે છે, કારણકે યુદ્ધ મળગી જો ત્યારે લશ્કરને એક મોરચા પરથી બીજે ખમેડામાં ધણો સમય અને શક્તિ ખરચવાં પડે.

લાલ લશ્કર દુનિયામાં સૌથી વધારે શક્તિમાન લશ્કર છે. એની સખ્યા વિશાળ છે, એનો પ્રાણુ જીવનથી ધમકી રહેલો છે, એનાં માધનો વિપુલ છે અને એની સરદારી સમર્થ અને નિપુણ છે. યુરોપના ઠાઈ પણ લશ્કર કરતાં એ વધારે સારી રીતે યંત્રમદ્દ છે. ૧૯૨૯માં એનો માણુમદીઃ 'દોર્મપાવર' ૨૬ હતો, ૧૯૩૦માં ૩૭ થયો અને ૧૯૩૩માં ૩૭૪ સુધી પહોંચ્યો. એ આંકડા ફ્રાન્સ, ઐટલિયન, જર્મનીને ટપા ગય છે. તથા લાલ લશ્કરમાં પંચોતેર ટકા તો ટેકનીશ્યનો છે.

લિટવીનોવ

એનાં ઘણાં નામો છે. એ દારમાળામાં ખરું નામ મોયશીન, વાલાખ છે એમ કહેવાય છે. કાન્તિ સમયમાંનાં અનેક નામોમાં એનું એક નામ પાપાયા પણ હતું. આને તો એ મેકસીમ લિટવીનોવ તરીકે મશહૂર છે.

યુરોપના પરદેશખાતાના જીવતા પ્રધાનોમાં સૌથી વધારે હોશિયાર એવો એ ૧૮૭૬માં જન્મ્યો હતો. એનું કુટુંબ યહૂદી હતું અને શીખંત હતું. એ શરૂઆતમાં ઝારના લશ્કરમાં જોડાયો હતો અને ત્યાં પાંચ વરસ સુધી રહ્યો હતો. એના લશ્કરી અનુભવે એને કાન્તિકારી બનાવ્યો, અને ૧૯૦૧માં એ ગિરફતાર થયો તથા

દેશનિકાલની શિક્ષા પામી સાર્વજનિકરિયામાં પૂરાયો. ત્યાંથી એ નાંડા અને સ્વિટ્ઝર્લેન્ડ પહોંચ્યો. ત્યાં એ લેનિનને મળ્યો અને ૧૯૦૩માં પક્ષમાં જોડાયો. લાંબા સમય સુધી સ્ટેલિનની જેમ એનું જીવન પણ ગુપ્ત બની ગયું તથા ક્રાન્તિકાળનાં અનેક અનેક સાહસોથી ભરપૂર બન્યું. એને અનેક નાસભાગ, વેશપતટા, ગિરફતારીઓ અને દમનોમાંથી પસાર થવું પડ્યું. એ છૂપા વેશ રસિયામાં પેડો અને ૧૯૦૫ની ક્રાન્તિ વેળા એને નારગાનના ટાપુ પર છૂપી રીતે હથિયારો પહોંચાડવાનું કામ સોંપવામાં આવ્યું. ૧૯૦૬માં એને જરાક શાંતિ મળી અને સેન્ટ પીટર્સબર્ગમાં ‘ન્યૂ લાઈફ’ નામનું એક છાપું એણે પ્રગટ કરવાનું શરૂ કર્યું. ૧૯૦૭માં એને ફરીવાર જેપ્પમમાં જોડાવું પડ્યું. સ્ટેલિને ટીફ્લીસ બેંક પર ધાડ પાડીને જે નોટો પડાવી લીધી હતી તે વટાવવા પરદેશ જવાનું એના પર પક્ષનું ફરમાન આવ્યું. સ્વિટ્ઝર્લેન્ડ લૂંટનો માત્ર વેચવા પેરિસ પહોંચ્યો અને પરવાર્યો સાં તો એને ફ્રાન્સ છોડવાનો હુકમ મળ્યો. પછી એ રશિયા આવ્યો. અને પાછો લેનિનને મળવા લંડન જઈને છૂપી રીતે રહેવા લાગ્યો. એમ એણે લેનિન સાથે દશ વરસ પસાર કર્યાં.

એણે લંડનમાં એક જ દિવસમાં બે સ્વરૂપો ધારણ કર્યા હતાં. દિવસે એક કારકૂનના નામવાળો એ કારકૂન બનતો હતો અને એના શેઠના ચોપડા લખતો હતો. રાતના એ ભયંકર ક્રાન્તિકારી અને બળવાખોરનો વેશ બજાવતો હતો. પછી એ એક કંપનીમાં ખરીદ ખાતા પર નોકરીએ રહ્યો અને રોટલો મેળવવા લાગ્યો. અને એનો તોફાની પ્રાણ ગુપ્ત રીતે લેનિન સાથે મિલગ્યાની માણી રહ્યો.

પછી ૧૯૧૭માં બોલ્શેવિક ક્રાન્તિનો વિજય થયો અને

નિટવીનોવની એટલિટ્ઝ : ખાતેના સોવિયેટ પ્રતિનિધિ તરીકે િમલ્યુક યર્ઝ, અને એક સવારે એ એના નવા લેવાસમા લડના. ૧૯૨૨ પર ફરતો પણ ૧૯૧૮મા જુસ લોખાટ નામના, ઓશિવિકોએ ગિરફતાર કરેના અને મોઝકેની જેનમા ગમેના શ્વિટિશ પ્રતિનિધિના ગદના તરીકે એની ગિરફતારી કરવામા આવી ૫૭ લોખાટને છોડવામા આવ્યો એટલે એનો પણ છૂટકારો થયો અને એ રશિયા પડેલ્યો ત્યા ૧૯૩૦ સુધી એ ૫૦૬૨ ખાતાની કચેરીમા ચીઝેરીનના હાથ નીચે નિભાયો.

૧૯૧૮થી ૧૯૩૫ સુધી એને સોવિયેટ મંકારના મસતો કરતા ગજકાગળુપદ ભમતા જૂતની જેમ આખા યુરોપ પર ફરતા જેવુ પડ્યુ. એની મુસાફરીઓ અને મસલતોનો હેવાન થલો ત્રિશાળ છે ૧૯૧૮મા એણે સ્ટોકોહોમની મુનાકાત નીધી ૧૯૧૯મા રેવેન પડેલ્યો અને ૧૯૨૦મા ડેપનહેગનમા વાગાગો શરૂ કરી ૧૯૨૧મા ફરીવાર રેવેન જઈને એણે મદાયુદ્ધ ૫૭ની સમજૂતીઓ મક્કમ કરી સોવિયેટ પ્રતિનિધિ મડળ તરફથી ૧૯૨૨મા જીનોવા જઈને એણે અમેરિકન રિલીફ કમિશન માથે સમજૂતી કરી ૧૯૩૩મા વોશિંગ્ટનમા જઈને એણે અમેરિકા અને રશિયા સાથેનો સંબંધ બાધ્યો, અને ૧૯૩૪મા એણે સોવિયેટ રશિયાને રાષ્ટ્ર સંઘમા જોડ્યુ.

એ જાડો છે અને અગ્રેજી ઉચ્ચારો પર એ એના શરીરના વજન કરતા પણ વધારે ભાર દે છે એની મુખ્ય હોશિયારી, વાતચીતની ચોખવટ અને તેમા મક્કમ દબતા છે, તથા વાતચીતની રીતમા અજબ જેવી પદ્ધતિ છે જ્યારે જ્યારે ગૂચ ગિબી થતી હોય છે ત્યારે તેને છોડવામા એની અછલ પાનગી ગની ગઈ છે.

૧૯૧૫મા જ્યારે લડનમાં એ ફેસલો ભોગવતો હતો ત્યારે સર સીડની બેની બત્રીજી ઈવી સાથે એણે લગ્ન કર્યા હતા અત્યાર સુધી સોનિયે સરકારના એ પરદેશખાતાના પ્રધાને પોતાની સ્ત્રી ઈવી સાથે પરદેશી પરાણાઓને આનકાર્યા છે, પણ અંગ્રેજ સ્ત્રી પરણીને એને એક વાર પોતાના માથા પર તોફાન પણ સડી લેવું પડ્યું હતું. ઈવીએ એકવાર બર્નિનની શેરીઓને અને દુકાનોને જૂનથી વખાણી દીધી અને મોન્કોના જુવાન બો ગેવિકોનો રોપ નિટવીનોવ પર ઘેતરી પડ્યો એ લોકોએ પોતાના ઘરમાં બદ્દ કુટુંબની નાનકી ને નાજુક છોકરીને ધાનવા માટે એને નિદી નાખ્યો હતો.

એક વખતનો ઝારનો ઐનિક પત્ની ક્રાન્તિકારી ને કાવતરાગાજ, ગુપ્તચર બહુડખી જેવો નિશાચર, એ મેકસીમ મેકસીમોવિચ નિવ વીનોવ આજે ચુરોપના રાજકારણી દેહ સાયગમાં કાટા જેવો પેસી ગયો છે અને એની રાજકારણી ઉન્તાદીથી અનિવાર્ય ગની રહ્યા છે.

કાલીનીન

માઈકલ ઇવાનોવિચ કાલીનીન ૧૮૭૫ની સાલમાં એક ખેડૂતને ત્યાં જન્મ્યો હતો થોડુંક બચ્ચા પછી એને એક શ્રીમતના તળેલાના ઘોડાની માનજત કરવા સોળ વરસની ઉંમરે નોકરી પર ચડવાની ફરજ પડી પછી એ સેન્ટ પીટર્સબર્ગ આવ્યો અને ત્યાંના એક કારખાતામાં મજૂર થયો કાલીનીન સામ્યવાદી પક્ષમાં ૧૮૯૮માં જોડાયો આજે એ અખિન સોવિયેટ મધ્યસ્થ કારોવાગી મમિલિનો પ્રમુખ છે અને તે રીતે રશિયાનો પ્રમુખ છે આજે એ કાલીનીન ખેડૂતનો પોશાક પહેરે છે અને ખેડૂતોનો એના પર વિશ્વાસ છે.

મોલોટોવ

રશિયામાં રંગો બદલાતા હતા. એક પછી એક રીકોવ, બુખારીન અને ટ્રોટ્સ્કી નેવાઓ ક્રાન્તિકાળના જંગી ખેડાડીઓ ધીમેધીમે સોવિયેટ ઇતિહાસની રંગબૂમિ પરથી વિક્રીન થતા હતા, અને આંખ મીચાઈને બિધડે ત્યાં તો એક અત્યંત આછા પડછાયા નેવો મોલોટોવ લોક કોમીસારની સમિતિનો પ્રમુખ એટલે સોવિયેટ સરકારનો વડાપ્રધાન બનતો હતો.

મોલોટોવના નામનો અર્થ ઘણું અથવા દુધોડો થાય છે. એનું 'ખરું' નામ રકીઆખીન હતું. મોલોટોવ ૧૮૯૦માં કામદારને ત્યાં જન્મ્યો અને ૧૯૦૬માં પક્ષનો સભ્ય બન્યો. ૧૯૧૭માં એ પેટ્રોગ્રેડ સોવિયેટનો પ્રમુખ હતો. કદાચ સ્ટેલિનના મરણ પછી કાગાનેશ્વિચ કે વોરોશિલોવને બદલે સરમુખત્યારી એના પર આવી પડે. એટલે તો લોકો એને જારેવીય કહે છે. એ કદિ નિશાળે બેઠો જ નથી છતાં એનું 'વિશાળ કપાળ કોઈ મોટા અધ્યાપક હોય તેવું' શુદ્ધિમાન છે. એની શુદ્ધિ અને લાગવગ પહેલા વર્ગની મનાય છે. ખાણપીણામાં એ શાકાહારી છે. સ્ટેલિન ઘણીવાર એને કંટાળી જવાય તેવું કામ સોંપે છે. આજે એ સોવિયેટ સરકારનો પરદેશ ખાતાનો પ્રધાન છે.

ત્રીગોરી

ત્રીગોરી કોન્સ્ટેન્ટીનોવિચ સ્ટેલિનનો નજદીકનો જ્યોર્જિયન છે અને મોટા ઉદ્યોગોનો કોમીસાર છે. એ ૧૮૦૬માં જન્મ્યો અને દીક્લીસની પ્રાથમિક શાળામાં ભણ્યો. ૧૯૦૩ માં એ પક્ષમાં જોડાયો. એ એક વખતે 'સાઈબીરિયાનાં કારાગારમાં' હતો ત્યારે એક એરકીમે સ્ત્રી સાથે પ્રેમમાં પડ્યો અને પરણ્યો. એ અને વોરોશિલોવ બંને નજદીકના મિત્રો છે.

એ ઉપરાંત એ-ડેવેવ છુઅનોવ અને રૂડમૂટક સોવિયેટ સરકારના ન અવગણી શકાય તેવા સ્તંભો છે. બીજાઓની જેમ એ લોકોએ પણ નહિ જેવું ભણતર, અત્યંત ગરીબાઈ, ૧૯૧૭ સુધી બળવા-ખોર જીવન અને કારાગારવાસ અને પછી તનતોડ મહેનતથી સમાજવાદી રચનામાં વ્યક્તિત્વ અને અંગત જીવનને ઓગાળી દેતી કારકીર્દિ પસાર કરી છે.

એ રીતે કામદારોનું રાજ્ય છે અને તેની સરકારને કામદારો ચલાવે છે.

કીરોવ

૧૯૩૪ ના ડિસેમ્બરના પહેલા દિવસે સ્ટેલિનનો પરમખિત્ર મીરોનોવિચ કીરોવ ને પોલીટબુરોનો સભ્ય હતો તેનું ખૂન થયું.

સ્ટેલિને સમાચાર સાંભળ્યા અને એણે લેનિનઝેડ પહોંચવાની પહેલી ટ્રેન પકડી. આખા મોસ્કોમાં એક ભયનું મોજીલું વ્યાપી ગયું. આખા સોવિયેટ યુનિયનના તંત્રીઓ બયંકર ધબકારાથી થડકી ઊઠ્યા. કીરોવના ખૂનીની તપાસ કરવા સૌ તો ઉપર થઈ રહ્યા.

પણ કીરોવનો ખૂની જડ્યો ત્યારે જણાયું કે તે કોઈ બદ્દ નહોતો પણ એક નીકોલીવ નામનો સામાન્યવાદી હતો. નીકોલીવ પર કેસ ચાલ્યો. તપાસ થઈ. સ્ટેલિન જાતે એને સવાલ પૂછવા આવ્યો. નીકોલીવ સાથે બીજા તર પકડાયા અને ચૌદે જણને વીધી નાખવામાં આવ્યા.

કીરોવ રશિયાના રાજપુરુષોમાં એક અસાધારણ વ્યક્તિ હતો. એ જન્મ પછી તરત જ અનાથ બન્યો હતો અને સ્ત્રીનું દ્વંધ પામ્યો ન હતો. ૧૮૮૬ માં જન્મ પામ્યા પછી એનો ઉછેર

સ્ટેલિનના સાથીદારો

અનાયાત્રમમાં થયો. ૧૯૦૪ માં એ સામ્યવાદી પક્ષમાં જોડાયો અને ક્રાન્તિ પછી સ્ટેલિનનો અજોડ જોડીદાર બન્યો. કીરોવ માનવસમાજનો મદદાન નેતા હતો અને એના મરણથી સોવિયેટ રશિયાએ એક સમર્થ પુરુષ ગુમાવ્યો.

કીરોવને સ્ટેલિને પોતાનું પદ લેવા ફેળવ્યો હતો. આજે એ મરણ પામ્યો છે. અને સ્ટેલિનનું પદ કાગાનોવીચ, વોરોશીલોવ અને મોલોટોવમાંથી કોઈ પર આવી પડે એમ છે.

સ્ટેલિનના મરણ સાથે કોઈ એક વ્યક્તિના હાથમાં નહિ પણ સામ્યવાદી પક્ષના હાથમાં સત્તા આવશે. પક્ષની શિશ્ત સખ્ત અને કઠોર છે. અને મદદાન સવાલો પર હ મેશાં પક્ષ એકમત હોય છે. પોતાના મદદારથીઓમા પણ સમાનતા સાચવી રાખે એવી પક્ષની ઘટના છે સોવિયેટ, સ્ટેલિનના એકાએક મરણથી પણ કદિ નગળું પડે કે તૂટી જાય તેમ નથી. સોવિયેટ સરકાર એની લોખંડી શિશ્તમાં સવાગત છે અને કોઈપણ પરિસ્થિતિમાં આગળ વધશે.

આજ લેખકનાં પુસ્તકો

કામરૈઃ લેનિન (જીવનકથા)

ચિંતનનો વેદી પર (જુનોની જીવનકથા)

નરવીર (ગેરી આલ્ડીની જીવનકથા)

દરિયે દવ લાગ્યો.

કક્ષાતું કોંગો.

એક હતો છોકરો.

રાતું રસ ભા. ૧, ૨, ૩ (રશિયન ક્રાંતિનો ઇતિહાસ)

માનસ વિજ્ઞાનનો દૃષ્ટિકોણ

વૈજ્ઞાનિક જન્મત

એક હતું માનવી

માનવીતું ધર

રશિયન નારી

ડાકીયું

શહીદી (વાર્તાઓ)

ભક્ષી (નવલકથા)

સંસ્કૃતિનાં વહેણ

દિવની બીતરમાં (તૈયાર થાય છે. અમારા કાર્યાલય તરફથી)
